MÜNAFIKLIKLA MÜCADELENİN ÖNEMİ

Allah muhakkak iman edenleri de
bilmekte ve muhakkak
münafıkları da bilmektedir.
(Ankebut Suresi, 11)

HARUN YAHYA
(ADNAN OKTAR)

Bu kitapta kullanılan ayetler, Ali Bulaç'ın hazırladığı
"Kur'an-ı Kerim ve Türkçe Anlamı" isimli mealden alınmıştır.

ARAŞTIRMA
YAYINCILIK

Talatpaşa Mah. Emirgazi Caddesi
İbrahim Elmas İşmerkezi
A Blok Kat 4 Okmeydanı - İstanbul
Tel: (0 212) 222 00 88

Birinci Baskı: Ocak 2011

Baskı: Seçil Ofset
100. Yıl Mahallesi MAS-SİT Matbaacılar Sitesi
4. Cadde No: 77 Bağcılar-İstanbul
Tel: (0 212) 629 06 15

www.harunyahya.org - www.harunyahya.net
www.harunyahya.tv

YAZAR ve ESERLERİ HAKKINDA

Harun Yahya müstear ismini kullanan yazar Adnan Oktar, 1956 yılında Ankara'da doğdu. İlk, orta ve lise öğrenimini Ankara'da tamamladı. Daha sonra İstanbul Mimar Sinan Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi'nde ve İstanbul Üniversitesi Felsefe Bölümü'nde öğrenim gördü. 1980'li yıllardan bu yana, imani, bilimsel ve siyasi konularda pek çok eser hazırladı. Bunların yanı sıra, yazarın evrimcilerin sahtekarlıklarını, iddialarının geçersizliğini ve Darwinizm'in kanlı ideolojilerle olan karanlık bağlantılarını ortaya koyan çok önemli eserleri bulunmaktadır.

Harun Yahya'nın eserleri yaklaşık 40.000 resmin yer aldığı toplam 55.000 sayfalık bir külliyattır ve bu külliyat 63 farklı dile çevrilmiştir.

Yazarın müstear ismi, inkarcı düşünceye karşı mücadele eden iki peygamberin hatıralarına hürmeten, isimlerini yad etmek için Harun ve Yahya isimlerinden oluşturulmuştur. Yazar tarafından kitapların kapağında Resulullah (sav)'in mührünün kullanılmış olmasının sembolik anlamı ise, kitapların içeriği ile ilgilidir. Bu mühür, Kuran-ı Kerim'in Allah'ın son kitabı ve son sözü, Peygamberimiz (sav)'in de hatem-ül enbiya olmasını remzetmektedir. Yazar da, yayınladığı tüm çalışmalarında, Kuran'ı ve Resulullah (sav)'in sünnetini kendine rehber edinmiştir. Bu suretle, inkarcı düşünce sistemlerinin tüm temel iddialarını tek tek çürütmeyi ve dine karşı yöneltilen itirazları tam olarak susturacak "son söz"ü söylemeyi hedeflemektedir. Çok büyük bir hikmet ve kemal sahibi olan Resulullah (sav)'in mührü, bu son sözü söyleme niyetinin bir duası olarak kullanılmıştır.

Yazarın tüm çalışmalarındaki ortak hedef, Kuran'ın tebliğini dünyaya ulaştırmak, böylelikle insanları Allah'ın varlığı, birliği ve ahiret gibi temel imani konular üzerinde düşünmeye sevk etmek ve inkarcı sistemlerin çürük temellerini ve sapkın uygulamalarını gözler önüne sermektir.

Nitekim Harun Yahya'nın eserleri Hindistan'dan Amerika'ya, İngiltere'den Endonezya'ya, Polonya'dan Bosna Hersek'e, İspanya'dan Brezilya'ya, Malezya'dan İtalya'ya, Fransa'dan Bulgaristan'a ve Rusya'ya kadar dünyanın daha pek çok ülkesinde beğeniyle okunmaktadır. İngilizce, Fransızca, Almanca, İtalyanca, İspanyolca, Portekizce, Urduca, Arapça, Arnavutça, Rusça, Boşnakça, Uygurca, Endonezyaca, Malayca, Bengoli, Sırpça, Bulgarca, Çince, Kishwahili (Tanzanya'da kullanılıyor), Hausa (Afrika'da yaygın olarak kullanılıyor), Dhivehi (Maldivlerde kullanılıyor), Danimarkaca ve İsveçce gibi pek çok dile çevrilen eserler, yurtdışında geniş bir okuyucu kitlesi tarafından takip edilmektedir.

Dünyanın dört bir yanında olağanüstü takdir toplayan bu eserler pek çok insanın iman etmesine, pek çoğunun da imanında derinleşmesine vesile olmaktadır. Kitapları okuyan, inceleyen her kişi, bu eserlerdeki hikmetli, özlü, kolay anlaşılır ve samimi üslubun, akılcı ve ilmi yaklaşımın farkına varmaktadır. Bu eserler süratli etki etme, kesin netice verme, itiraz edilemezlik, çürütülemezlik özellikleri taşımaktadır. Bu eserleri okuyan ve üzerinde ciddi biçimde düşünen insanların, artık materyalist felsefeyi, ateizmi ve diğer sapkın görüş ve felsefelerin hiçbirini samimi olarak savunabilmeleri mümkün değildir. Bundan sonra savunsalar da ancak duygusal bir inatla savunacaklardır, çünkü fikri dayanakları çürütülmüştür. Çağımızdaki tüm inkarcı akımlar, Harun Yahya Külliyatı karşısında fikren mağlup olmuşlardır.

Kuşkusuz bu özellikler, Kuran'ın hikmet ve anlatım çarpıcılığından kaynaklanmaktadır. Yazarın kendisi bu eserlerden dolayı bir övünme içinde değildir, yalnızca Allah'ın hidayetine vesile olmaya niyet etmiştir. Ayrıca bu eserlerin basımında ve yayınlanmasında herhangi bir maddi kazançhedeflenmemektedir.

Bu gerçekler göz önünde bulundurulduğunda, insanların görmediklerini görmelerini sağlayan, hidayetlerine vesile olan bu eserlerin okunmasını teşvik etmenin de, çok önemli bir hizmet olduğu ortaya çıkmaktadır.

Bu değerli eserleri tanıtmak yerine, insanların zihinlerini bulandıran, fikri karmaşa meydana getiren, kuşku ve tereddütleri dağıtmada, imanı kurtarmada güçlü ve keskin bir etkisi olmadığı genel tecrübe ile sabit olan kitapları yaymak ise, emek ve zaman kaybına neden olacaktır. İmanı kurtarma amacından ziyade, yazarının edebi gücünü vurgulamaya yönelik eserlerde bu etkinin elde edilemeyeceği açıktır. Bu konuda kuşkusu olanlar varsa, Harun Yahya'nın eserlerinin tek amacının dinsizliği çürütmek ve Kuran ahlakını yaymak olduğunu, bu hizmetteki etki, başarı ve samimiyetin açıkça görüldüğünü okuyucuların genel kanaatinden anlayabilirler.

Bilinmelidir ki, dünya üzerindeki zulüm ve karmaşaların, Müslümanların çektikleri eziyetlerin temel sebebi dinsizliğin fikri hakimiyetidir. Bunlardan kurtulmanın yolu ise, dinsizliğin fikren mağlup edilmesi, iman hakikatlerinin ortaya konması ve Kuran ahlakının, insanların kavrayıp yaşayabilecekleri şekilde anlatılmasıdır. Dünyanın günden güne daha fazla içine çekilmek istendiği zulüm, fesat ve kargaşa ortamı dikkate alındığında bu hizmetin elden geldiğince hızlı ve etkili bir biçimde yapılması gerektiği açıktır. Aksi halde çok geç kalınabilir.

Bu önemli hizmette öncü rolü üstlenmiş olan Harun Yahya Külliyatı, Allah'ın izniyle, 21. yüzyılda dünya insanlarını Kuran'da tarif edilen huzur ve barışa, doğruluk ve adalete, güzellik ve mutluluğa taşımaya bir vesile olacaktır.

OKUYUCUYA

• Bu kitapta ve diğer çalışmalarımızda evrim teorisinin çöküşüne özel bir yer ayrılmasının nedeni, bu teorinin her türlü din aleyhtarı felsefenin temelini oluşturmasıdır. Yaratılışı ve dolayısıyla Allah'ın varlığını inkar eden Darwinizm, 150 yıldır pek çok insanın imanını kaybetmesine ya da kuşkuya düşmesine neden olmuştur. Dolayısıyla bu teorinin bir aldatmaca olduğunu gözler önüne sermek çok önemli bir imani görevdir. Bu önemli hizmetin tüm insanlarımıza ulaştırılabilmesi ise zorunludur. Kimi okuyucularımız belki tek bir kitabımızı okuma imkanı bulabilir. Bu nedenle her kitabımızda bu konuya özet de olsa bir bölüm ayrılması uygun görülmüştür.

• Belirtilmesi gereken bir diğer husus, bu kitapların içeriği ile ilgilidir. Yazarın tüm kitaplarında imani konular Kuran ayetleri doğrultusunda anlatılmakta, insanlar Allah'ın ayetlerini öğrenmeye ve yaşamaya davet edilmektedirler. Allah'ın ayetleri ile ilgili tüm konular, okuyanın aklında hiçbir şüphe veya soru işareti bırakmayacak şekilde açıklanmaktadır.

• Bu anlatım sırasında kullanılan samimi, sade ve akıcı üslup ise kitapların yediden yetmişe herkes tarafından rahatça anlaşılmasını sağlamaktadır. Bu etkili ve yalın anlatım sayesinde, kitaplar "bir solukta okunan kitaplar" deyimine tam olarak uymaktadır. Dini reddetme konusunda kesin bir tavır sergileyen insanlar dahi, bu kitaplarda anlatılan gerçeklerden etkilenmekte ve anlatılanların doğruluğunu inkar edememektedirler.

• Bu kitap ve yazarın diğer eserleri, okuyucular tarafından bizzat okunabileceği gibi, karşılıklı bir sohbet ortamı şeklinde de okunabilir. Bu kitaplardan istifade etmek isteyen bir grup okuyucunun kitapları birarada okumaları, konuyla ilgili kendi tefekkür ve tecrübelerini de birbirlerine aktarmaları açısından yararlı olacaktır.

• Bunun yanında, sadece Allah rızası için yazılmış olan bu kitapların tanınmasına ve okunmasına katkıda bulunmak da büyük bir hizmet olacaktır. Çünkü yazarın tüm kitaplarında ispat ve ikna edici yön son derece güçlüdür. Bu sebeple dini anlatmak isteyenler için en etkili yöntem, bu kitapların diğer insanlar tarafından da okunmasının teşvik edilmesidir.

• Kitapların arkasına yazarın diğer eserlerinin tanıtımlarının eklenmesinin ise önemli sebepleri vardır. Bu sayede kitabı eline alan kişi, yukarıda söz ettiğimiz özellikleri taşıyan ve okumaktan hoşlandığını umduğumuz bu kitapla aynı vasıflara sahip daha birçok eser olduğunu görecektir. İmani ve siyasi konularda yararlanabileceği zengin bir kaynak birikiminin bulunduğuna şahit olacaktır.

• Bu eserlerde, diğer bazı eserlerde görülen, yazarın şahsi kanaatlerine, şüpheli kaynaklara dayalı izahlara, mukaddesata karşı gereken adaba ve saygıya dikkat etmeyen üsluplara, burkuntu veren ümitsiz, şüpheci ve ye'se sürükleyen anlatımlara rastlayamazsınız.

Yaratılış Gerçeği

Yumurta, civcivi 20 günlük kuluçka dönemi boyunca koruyacak kadar sağlam, ama dışarı çıkmasına imkan sağlayacak kadar da kırılgandır. Civcivler, yumurtalarını kırmak için kullandıkları özel bir "yumurta dişi"ne sahiptir. İlginç olan, bu özel kırıcı dişin, civciv yumurtayı kırmadan önce belirmesi ve sonra da yok olmasıdır. Her canlı türünün ihtiyacına uygun olarak yaratılan yumurtaların tüm bu özellikleri, Yüce Allah'ın kusursuz yaratışının, aklının ve sonsuz ilminin göstergelerinden bir tanesidir.

www.hayvanlardakitasarim.com

Bakteriler, canlılar aleminde çok hızlı çoğalan bir canlı grubunu oluştururlar. Bu yüzden bu canlılar dünyanın en kalabalık topluluğu kabul edilirler. Yeni bir şekil alabilir ve dakikalar içinde sayıca milyarlara ulaşabilirler. Bu canlılar çoğalmak için çeşitli mekanizmalar kullanırlar. Düşmanlarını veya yiyeceklerini "görmek" için ise sonar benzeri sistemler ve konuşma balonları kullanmaları bu kompleks mekanizmalardan sadece birkaçıdır.

Larva dönemini koza içinde geçiren bir tırtıl türü larvadan çıktıktan sonra üzerini bir yaprakla örterek kendini gizler. Önce yaprağı düşmesin diye onu ipeğiyle sıkıca bağlar, sonra da yaprağın sapını ısırarak koparır. Bunun sonucu olarak yaprak kurumaya başlar, bir süre sonra büzülür ve yuvarlaklaşır. Bu sayede birkaç saat sonra tırtıl, içine girebileceği ideal bir yaprak boru elde etmiştir. Evrendeki tüm canlılar gibi bu tırtıl türü de Yüce Allah'ın ilhamıyla hareket etmektedir.

Yeryüzündeki ve gökyüzündeki her ayrıntı, her desen, her renk insanın Allah'ın muhteşem sanatını anlayıp kavraması ve bunun üzerinde düşünmesi için yaratılmıştır. Doğadaki tüm renkler insan ruhuna zevk verecek şekilde düzenlenmiştir. Hem canlılarda hem de cansız dünyada kusursuz bir simetri ve renk uyumu hakimdir.

Düşünen insan nasıl ki bir tablonun ressamı olduğunu ilk baktığı anda anlıyorsa, çevresindeki rengarenk, ışıl ışıl, simetrik ve son derece estetik ortamın da bir Yaratıcı'sı olduğunu aynı şekilde anlayacaktır. Allah üstün güç sahibi Yaratıcımız'dır.

www.Allahinrenksanati.com

Kuşlar yeryüzünde yaklaşık 10 bin türü bulunan ve birbirinden mucizevi özellikler taşıyan canlılardır. Yaşadığımız her yerde bu canlıların çok sayıda farklı türü ile karşılaşmamız ve bu türlerin her birinde hayranlık uyandıran farklı yönler görmemiz mümkündür. Bu canlılar estetik görünümleri, kusursuz uçuş mekanizmaları, göç etme konusundaki uzmanlıkları, yuva yapma becerileri veya gösterdikleri fedakar davranışlar ile Yaratılış gerçeğine delil olan birçok özelliğe sahiptirler.

“Görmedin mi ki, göklerde ve yerde olanlar ve dizi dizi uçan kuşlar, gerçekten Allah’ı tesbih etmektedir. Her biri, kendi duasını ve tesbihini şüphesiz bilmiştir...” (Nur Suresi, 41)

www.darwinvekuslar.com

Göz kapağının sınırından çıkan kirpikler, göze estetik bir güzellik ve ifade katmalarının yanı sıra onu tozdan ve yabancı maddelerden korurlar. Kirpikler koptukları veya kesildikleri zaman tekrar uzarlar. Uzama işlemi, kirpik eski boyutuna geldiğinde biter. Bu, Rabbimiz olan Allah'ın yaratmasındaki güzelliğin eşsiz örneklerinden biridir.

www.cocukbahceleri.com

Kış uykusuna yatan canlıların vücut sıcaklığı normalin altına (örneğin 38oC'den 10oC'ye) düşer ve kalp atışları yavaşlar (4 saniyede bir kalp atışı gibi) ve derin bir uyku haline girerler. Hatta bu uyku sırasında bazı hayvanlar neredeyse nabızları durmuş gibi görünürler. Hayvanların kış uykusuna yatması sonsuz şefkat sahibi Allah’ın takdiridir.

www.hayvanlardakamuflaj.com

Evrim masalını destekleyebilecek bir tane bile fosil örneğinin bulunmamış olması, kuşkusuz evrimcilerin en büyük kabuslarından biridir. 150 yıldır yapılan kazı çalışmaları, her defasında evrime darbe vuran deliller ortaya koymuştur. Bunlardan biri de, yengeçlerin hep yengeç olarak var olduklarını gösteren, aşağıdaki 50 milyon yaşındaki yengeç fosilidir.

www.materyalizminsonu.com

Yanda günümüzde yaşayan bir yengeç.

Dönem: Senozoik zaman, Eosen dönemi
Yaş: 50 milyon yıl
Bölge: Monte Baldo, İtalya

50 milyon yıllık yengeç fosili.

Yüz milyonlarca yıldır varlıklarını devam ettiren deniz yıldızları, eğer Darwinistlerin iddiaları doğru olsaydı, çoktan başka deniz canlılarına dönüşmüş olmalı, hatta kara canlısı haline gelmeliydiler. Ancak böyle bir dönüşüm hiç yaşanmamıştır. 430 milyon yıldır deniz yıldızı olarak var olan bu canlılar, evrimin, canlılığın kökenine dair tüm iddialarını yerle bir etmiştir.

www.evrimyok.net

Dönem: Paleozoik zaman, Silüryen dönemi
Yaş: 430 milyon yıl
Bölge: Avustralya

Yanda günümüzde yaşayan bir deniz yıldızı.

430 milyon yıllık deniz yıldızı fosili (altta)

Fosiller, kaplanların herhangi bir canlıdan türemediklerini, hep kaplan olarak var olduklarını ispatlamıştır. 80 milyon yıl önce yaşamış olan kaplanların, günümüz kaplanlarıyla aynı olduğunu gösteren resimdeki fosil, tüm evrimci iddiaları susturmaktadır.Tüm canlı türlerini, üstün yaratma gücüne sahip olan Yüce Allah yaratmıştır.

www.evrimyalani.com

Dönem: Mezozoik zaman, Kretase dönemi
Yaş: 80 milyon yıl
Bölge: Çin

Günümüzde yaşayan kaplan

Üstte 80 milyon yıl önce de aynı yapıya sahip olan kaplan kafatası

Evrimcilerin iddiaları doğru olsaydı, geçmişte, hem antilop özelliği taşıyan hem de farklı bir canlı türünün özelliklerine sahip olan pek çok garip canlının olması gerekirdi. Ancak tüm canlılar, resimde örneği görülen 83 milyon yıllık antilop gibi, var oldukları ilk halleriyle günümüze kadar gelmişlerdir. Canlıların tarihi, evrim iddialarını yalanlamaktadır.

Solda antilop kafatası fosili görülmektedir.

Dönem: Mezozoik zaman, Kretase dönemi
Yaş: 83 milyon yıl
Bölge: Çin

Üstte 83 milyon yıldır aynı özelliklerle var olan günümüz antilobu.

Menidae familyasına dahil olan Mene balıklarının hep aynı kaldıklarını gösteren aşağıdaki gibi pek çok fosil bulunmaktadır. Buna rağmen, bu balıkların evrimcilerin iddia ettikleri gibi diğer canlılardan türediğini gösteren hiç fosil yoktur.

www.darwinistpanik.com

Solda aşağıda görülen fosil ile birebir aynı özelliklerde olan günümüzdeki canlı örneği görülmektedir.

Altta 54-37 milyon yaşında olan Mene balığı (Mene Maculata) fosili görülüyor.

Dönem: Senozoik zaman, Eosen dönemi
Yaş: 54 - 37 milyon yıl
Bölge: Monte Bolca, İtalya

Tatlı su ıstakozu olarak da adlandırılan kerevitler, yüz milyon yılı aşkın zamandır değişmeyen canlılardan biridir. Resimde görülen kerevit fosili 155 - 144 milyon yaşındadır ve günümüzdeki kerevitlerden hiçbir farkı bulunmamaktadır. Bu durum, evrimcilerin canlıların kökeni konusundaki iddialarını bir defa daha geçersiz kılarken, Yaratılış'ın açık bir gerçek olduğunu göstermektedir.

Solda kerevitlerin hep kerevit olarak var olduklarını ispatlayan günümüzdeki hali görülmektedir.

Dönem: Mezozoik zaman, Jura dönemi
Yaş: 155 - 144 milyon yıl
Bölge: Solnhofen Oluşumu, Almanya

Kerevit fosili

Resimdeki 150 milyon yıllık at nalı yengeci fosili, söz konusu canlıların yüz milyon yılı aşkın zamandır değişmediklerinin delilidir. Bu delilin gösterdiği gerçek çok açık ve anlaşılırdır: Tarih boyunca evrim yaşanmamış, tüm canlıları Yüce Allah yaratmıştır.
www.belgeseller.net

At nalı yengeci fosili

Dönem: Mezozoik zaman, Jura dönemi
Yaş: 150 milyon yıl
Bölge: Solnhofen Oluşumu, Almanya

Altta günümüzde yaşayan bir at nalı yengeci görülmektedir.

Ele geçirilen keman vatozu fosilleri, hangi döneme ait olursa olsun, hep bir diğerinin aynısıdır. Her türlü özelliğiyle günümüz keman vatozlarına birebir benzeyen bu fosiller, canlıların küçük değişikliklerle

aşamalı olarak geliştikleri iddiasını yıkmaktadır. Allah tüm canlıları, bir örnek edinmeksizin, sahip oldukları mükemmel özelliklerle yoktan yaratmıştır.

www.darwinistleresorun.com

Keman vatozunun günümüzdeki örneği

Üstte keman vatozu fosili görülmektedir.

Dönem: Mezozoik zaman, Kretase dönemi
Yaş: 95 milyon yıl Bölge: Lübnan

Balon balığı milyonlarca yıldır hiçbir değişime uğramadan varlığını devam ettirmektedir. 95 milyon yıl önce yaşayan balon balıklarıyla, bugün yaşayanların tamamen aynı olması, evrimcilerin asla açıklayamayacakları bir durumdur. Fosillerin gösterdiği gerçek, canlıları Allah'ın yarattığıdır.

www.aragecisacmazi.com

Günümüz balon balığı (solda)

Dönem: Mezozoik zaman, Kretase dönemi
Yaş: 95 milyon yıl
Bölge: Lübnan

Balon balığı fosili (altta)

Kavakların bir başka bitkiden türemediklerini, herhangi bir evrimsel ataya sahip olmadıklarını, hep kavak olarak var olduklarını gösteren bu fosil, bir Yaratılış delilidir. Günümüzdeki kavakların her yönüyle aynısı olan, yaklaşık 50 milyon yıl önce yaşamış kavaklar, evrimin hayal ürünü bir senaryodan ibaret olduğunu gözler önüne sermektedir.

www.yaratilismuzesi.com

Günümüzdeki kavak yaprakları

Kavak yaprağı fosili

Dönem: Senozoik zaman, Eosen dönemi
Yaş: 54 - 37 milyon yıl
Bölge: Green River Oluşumu, Utah, ABD

Bitkilerin evrimi iddiasına delil olarak sunulabilecek hiçbir fosil bulunmamıştır, bundan sonra da bulunması mümkün değildir. Resimdeki 50 milyon yıllık sumak fosilinin de gösterdiği gibi, bitkiler evrim geçirmemiş, yaratılmışlardır.

www.materyalizminsonu.com

Yanda günümüz sumak yaprağı görülüyor.

Dönem: Senozoik zaman, Eosen dönemi
Yaş: 50 milyon yıl
Bölge: Utah, ABD

50 milyon yıllık sumak yaprağı fosili.

Yaklaşık 150 yıldır yapılan fosil araştırmaları, çiçekli bitkilerin sözde ortak atası olarak nitelendirilebilecek tek bir fosil dahi ortaya koyamamıştır. 50 milyon yıllık sütleğen yaprağının da gösterdiği gibi, aradan geçen on milyonlarca yıla rağmen bitkiler hiç değişmemiş, yani evrim geçirmemiştir.

www.kuranevrimiyalanliyor.com

Dönem: Senozoik zaman, Eosen dönemi
Yaş: 50 milyon yıl
Bölge: Utah, ABD

50 milyon yıllık sütleğen yaprağı fosili.

Yanda günümüz sütleğen yaprakları görülüyor.

MÜNAFIKLIKLA MÜCADELENİN ÖNEMİ

GİRİŞ

MÜNAFIKLARLA FİKRİ MÜCADELE HER MÜSLÜMANIN SORUMLULUĞUDUR

Münafıklık, Müslümanların her zaman dikkatlerinin açık olması gereken çok mühim bir konudur. İnkar edenler, Allah'ın varlığına ve birliğine inanmadıklarını açıkça söyler, iman edenlere karşı da açık bir mücadele içinde olurlar. Münafıklar ise kendilerini Müslüman, hatta takva bir mümin gibi göstererek İslam'a karşı mücadele ederler. İçlerinde Allah'a, Peygamberimiz (sav)'e, Kuran'a, salih müminlere karşı büyük bir öfke besliyor olmalarına rağmen gerçek yüzlerini özenle gizler, iyilik adına ortaya çıktıkları iddiasında olurlar. Açık ve aleni bir mücadele içinde olmadıklarından, eğer dikkat verilmezse, tahribatları büyük ve geniş çaplı olabilir.

Özellikle içinde bulunduğumuz ahir zamanda,

• Müslümanları pasifize etmeye ve onların azmini, coşkusunu, heyecanını elinden almaya,

• Hurafelerle ve bidatlerle dini yaşanmaz hale getirmeye,

• Darwinist materyalist akımlara karşı Müslümanları savunmasız bırakmaya,

• Bilime, sanata, estetiğe, kaliteye, asalete karşı olup temiz olmayan, hür düşünmeyen, bilim ve sanatta gelişme sağlayamayan bir Müslüman imajı oluşturmaya,

• Müslümanlar arasındaki kardeşliği ve birliği zedeleyen çalışmalarla İttihad-ı İslam'ı engellemeye,

• Şiddeti, kargaşayı, çatışmayı teşvik ederek, Müslümanları şiddet yanlısı gibi tanıtmaya,

• Peygamberimiz (sav)'e ve onun mübarek ehline karşı düşmanlık besleyerek, Asr-ı saadet döneminde yaşanan gerçek İslam'ı insanlara unutturmaya çalışmak için yoğun bir faaliyet göstermektedirler.

Dolayısıyla münafıklık, sohbet arasında kısaca üzerinden geçilebilecek bir konu değildir. Kuran'da Allah'ın birçok ayetle dikkat çektiği bu tehlikeyi Müslümanlar göz ardı ederlerse, böyle bir tehlike yokmuş gibi davranırlarsa, İslam'a, Kuran'a ve Resulullah (sav)'in sünnetine gereği gibi sahip çıkmamış olurlar. Münafıklık, Peygamberimiz (sav) zamanında örnekleri görülmüş, geçmişte kalmış, bir daha Müslümanların pek karşılaşmayacakları bir konu da değildir. Münafıklar, her devirde İslam alemi için en büyük tehlike olmuştur. Peygamber Efendimiz (sav) döneminin münafıkları kuşkusuz çok şedittiler, ancak ahir zaman münafıklarının da çok şedit olacakları Resulullah (sav)'in haber verdiği bir gerçektir. Nitekim Bediüzzaman Hazretleri de ahir zamanda "dinsizliğin iki cereyanının kuvvet bulacağını" söylemekte ve bunlardan birinin "cereyan-ı münafikane" olacağını haber vermektedir. Hz. Mehdi (as), İslam alemini tahrip etme gayreti içinde olan bu hareketi tam anlamıyla etkisiz hale getirecek, yani cereyan-ı münafikaneyi yok edip dağıtacaktır:

Ahirzamanda dinsizliğin iki cereyanı kuvvet bulacak:

Birisi: Nifak (ikiyüzlülük) perdesi altında, risalet-i Ahmediye'yi (sav) (Peygamberimiz (sav)'e tebliğ edileni) inkar edecek Süfyan namında müdhiş bir şahıs, ehl-i nifakın (iki yüzlülerin) başına geçecek, şeriat-ı İslamiye'nin (İslam'ın hükümlerinin) tahribine çalışacaktır. Ona karşı Al-i Beyt-i Nebevî'nin silsile-i nuranîsine bağlanan (Peygamberimiz (sav)'in soyundan), ehl-i velayet (velilerin) ve ehl-i kemalin (kemal insanların) başına geçecek Al-i Beyt'ten (Peygamberimiz (sav)'in soyundan) Muhammed Mehdi isminde bir zat-ı nurani, o Süfyan'ın şahs-ı manevisi olan cereyan-ı münafıkaneyi yok edip dağıtacaktır. (Mektubat, s. 56-57)

Peygamberimiz (sav)'in hadislerinden, büyük ulemanın açıklamalarından ve Resulullah (sav)'in bildirdiği alametlerin hepsinin gerçekleşmiş olmasından Mehdiyet devrinde olduğumuz açıkça anlaşılmaktadır. Allah'ın izniyle 10-20 yıl içinde tüm insanlık hem Hz. İsa (as)'ı hem de Hz. Mehdi (as)'ı bizzat görecektir. Böyle önemli bir dönemde Hz. Mehdi (as)'a talebe olmak, bu mübarek zatın destekçisi ve savunucusu olmak isteyen her Müslümanın, münafıklığı çok iyi bilmesi, çok iyi teşhis etmesi ve Allah'ın ve Peygamberimiz (sav)'in gösterdiği şekilde münafıklarla fikren mücadele etmesi şarttır.

Bu kitapta Sayın Adnan Oktar'ın çeşitli televizyon kanallarında yayınlanmış, münafıkların özelliklerini, karakterlerini, kendilerini gizleme yöntemlerini, dine ve Müslümanlara gerçek bakış açılarını çok detaylı şekilde analiz eden açıklamalarını bulacaksınız. Münafıklığın deşifre edilmesi, münafıklıkla yapılan ilmi mücadelenin en önemli aşamasıdır, çünkü münafıklık gizlilik ve sinsilik üzerine kuruludur. Gizliden gizliye faaliyet yürüttüğünü sanan münafıkane bir hareketin, mantığı ve eylemleri deşifre edildiğinde hareket alanının tamamen ortadan kalkacağı açıktır.

Bu kitabı okurken unutulmaması gereken bir önemli husus da, Kuran'da münafıkların konumu hakkındaki ayetlerdir. Allah Kuran'da münafıkların cehennemin en alt tabakasında olduklarını, onları bağışlamayacağını ve onları lanetlediğini haber vermiştir:

Şu halde münafıklar konusunda ikiye bölünmeniz ne diye? Oysa Allah, onları kazandıkları dolayısıyla tepe taklak etmiştir. Allah'ın saptırdığını hidayete erdirmek mi istiyorsunuz? Allah kimi saptırırsa, artık sen ona kesin olarak bir yol bulamazsın. (Nisa Suresi, 88)

Gerçekten münafıklar, ateşin en alçak tabakasındadırlar. Onlara bir yardımcı bulamazsın. (Nisa Suresi, 145)

Allah, erkek münafıklara da, kadın münafıklara da ve (bütün) kafirlere, içinde ebedi kalmak üzere cehennem ateşini vadetti. Bu, onlara yeter. Allah onları lanetlemiştir ve onlar için sürekli bir azap vardır. (Tevbe Suresi, 68)

Dolayısıyla Müslümanlar, münafıkane bir hareketle karşılaştıklarında, karşılarında Allah'ın hor ve aşağılık kıldığı, lanetlediği, cehennem azabıyla müjdelediği bir varlık olduğunu bilmelidir. Bu kitaptaki analiz ve açıklamaların her biri, münafık tehlikesine karşı şuuru açık her Müslüman için çok kıymetli, hikmetli ve önemlidir. Ve Allah'ın izniyle "cereyanı münafıkane"nin etkisiz hale getirilmesinin vesilelerinden biri olacaktır.

SOHBET 1
20 TEMMUZ 2010 HARUNYAHYA.TV

ADNAN OKTAR: Münafıklardan anlattım, münafıklar böyle asit dökülmüş solucan gibi kıvranmaya başladılar geçen günler. O sahtekarları çok iyi tarif ettik maşaAllah... Münafık, y**emek yemek, uyumak, eve sığınmak, çıkar peşindedir, başka bir şey aramaz.** Ama Allah'ın olma ihtimaline göre de -(haşa) onun kafasına göre- korkar. **Onun için Müslümanların da dinsiz olmasını ister ki kurtulsun, o baskıdan kurtulsun, yani iman baskısından kurtulsun, çünkü vicdanı rahat değildir münafığın.** "Ya Allah varsa" kafasındadır, daralır. **Müslümanları da dağıtıp böyle vesveseye düşürmek için uğraşırlar.** Böyle köpek nasıl kulübesine meraklı ise, münafık da eve meraklıdır. Hemen gitsin, kuyruğunu bir soksun. Yesin, içsin. Annesini, babasını, ailesini sevdiğinden değil de onları bir çıkar makinesi olarak görür. Çünkü anası yemek pişirir, dedesi onu besler, bilmem işte şu başka ihtiyacını karşılar. Onları bir menfaat makinesi gibi görür, yani sevdiğinden değil. Normalde nefret eder münafık. Sen aç münafık ayetlerini, biraz da oradan anlatalım. Oku bir ayet, ben şerh edeyim inşaAllah.

OKTAR BABUNA: İnşaAllah. Şeytandan Allah'a sığınırım, **"Gizli toplantıların fısıldaşmalarından' (kulis) men edilip sonra men edildikleri şeye dönenleri; günah, düşmanlık ve Peygamber'e isyanı(aralarında) fısıldaşanları görmüyor musun?"** (Mücadele Suresi, 8)

ADNAN OKTAR: Tamam şimdi orada dur. Ne anladın ayetten?

OKTAR BABUNA: Men edildikleri şeye dönenleri, yani günaha düşmanlık ve Peygamber (sav)'e isyanı.

ADNAN OKTAR: Şimdi bak, münafıkların özelliğidir, **çok haince gizli toplantılar yaparlar.** Sezdirmezler, Müslümanların haberi olmaz. O köpek gibi böyle uyuz köpek, kuduz köpek nasıl böyle duvar diplerinden falan gider bulur münafıkları. Ve Müslümanlar hakkında bilgi verir ve konuşur. "Ne yapalım, nasıl çökertelim, nasıl durduralım?" diye bilgi alış-verişinde bulunurlar. Kuran buna işaret ediyor, işte anlattığı budur.

OKTAR BABUNA: "Onlar sana geldikleri zaman, seni Allah'ın selamladığı biçimde selamlıyorlar." (Mücadele Suresi, 8)

ADNAN OKTAR: Çok hain olurlar. "Ben kitap dağıtıyorum, İslam'ı yayıyorum" der. İslam'dan, dinden bahseder ki sen şüphe etmeyesin, rahat olasın, anlatabildim mi? O bir örtülemedir. "Esselamünaleyküm" der, mesela gelir, "ben Müslümanım elhamdülillah." Kim ise artık orada, saygı gösterir sezilmemesi için. **Resulullah (sav)'in yanına geldiklerinde de hürmet ile eğiliyorlar, ama çok hain. Onun hakkında bilgi edinmek, Resulullah (sav) hakkında, sahabeler hakkında bilgi edinmek ve onu küfre bildirmek kastıyla geliyorlar.**

OKTAR BABUNA: "Ve kendi kendilerine: 'Söylediklerimiz dolayısıyla Allah bize azap etse ya.' derler." (Mücadele Suresi, 8)

ADNAN OKTAR: Şimdi münafığın ölçüsü odur. Yani "eğer münafıklık yapıyorsam, yani hakikaten (haşa) Allah varsa" der onlar -Allah var da, o kelime anlaşılması için. Fakat onun mantığına göre, (haşa) eğer Allah varsa mantığındadır, o zaman belasını vermesi gerektiğini düşünür. Bela da gelmediğine göre, onun mantığına göre, demek ki "Allah yok" der (haşa). Çünkü "hemen belamı vermesi gerekir" diyor. Halbuki Allah onu bekletiyor. O ahmak, o belanın kıyaslanmayacak derecede şiddetli ve sonsuza kadar olanının içine girecek. O ahmak küçük bir şey bekliyor, ufak küçücük bir şey. Ya kafasına bir odun çarpacak, ya kanser olacak. Kanser onun için ne ki, onun için böyle sürünmek ne ki? Onlar hiçbir şey. Bakın sonsuza kadar gayya kuyusunun en derinliğinde, en şiddetli azap ile sonsuza kadar çıkamıyor, sonsuza kadar. Allah onun için, "özel müsaade ediyorum" diyor Allah. "Sakın şaşırmayın" diyor Allah, Müslümanlara söylüyor. "Benim onlara mühlet vermeme, imkan tanımama sakın şaşırmayın" diyor. O ahmak girer orada, pis boğazını doyurur, pis pis oralara gider sığınır, yer, içer, yatar, Müslümanların haberlerini uzaktan izler. Bir de Müslümana ne kötülük yapabilir? Çok da korkar Müslümanlardan yalnız münafık, bir de öyle bir özelliği vardır. Çünkü Müslümanların ahiretteki intikamı, Allah'ın dilemesi ile pek şediddir değil mi? Çünkü Allah'a, şikayetçi olacaklar ve alınacak intikam da pek şedid olacaktır. Onun için çok korkarlar.

OKTAR BABUNA: "Onlara cehennem yeter; oraya gireceklerdir. Artık o, ne kötü bir gidiş yeridir." (Mücadele Suresi, 8)

ADNAN OKTAR: MaşaAllah. Bak dediğimin açıklaması işte. Ne zaman oluyor biliyor musun? Mesela sığınıyor, diyor ki: "Beni falanca kurtarır, dedem kurtarır, babam kurtarır." Senin deden iki on sene sonra, münafıklık yapan deden ölecek değil mi? Ayağını titretecek, atıp kuyunun içerisine koyacaklar. Sen yine ortada kalacaksın. Sen de arkasından öleceksin, ayağını titreteceksin. Seni de 2 metrelik kuyunun içine koyacaklar, sonra Allah'ın huzuruna geleceksin, münafık takımı ile birlikte. Allah, "orada yedin içtin, kısa bir süre imkanlar kazandın, şimdi ne yapacaksın?" diyecek. Mesela farz edelim, tabii Cenab-ı Allah'ın sorgulamasını ben bilmem. Yapacağı hiçbir şey yok. Sonsuz azabın ne olduğunu bilmiyorlar, onu görecekler. Mesela yüz milyon sene geçecek, bitmiyor. Dört trilyon sene geçiyor, bitmiyor. Yüz trilyon sene geçiyor, bitmiyor. Binlerce kere, milyonlarca kere pişman olacaklar. Bak diyor ki Allah; "onulmaz hasretlerle acı çekecekler", onulmaz hasretlerle. Allah'ı anlamıyorlar. Allah'ı zannediyorlar ki (haşa) yaşlı bir dede, kendisi ağlar zırlar, Allah da onları affeder zannediyorlar. Allah affeder ayrı, Allah'ın affediciliği vardır. Fakat münafıklar için değildir bu. Münafık olarak öldüyse, yandı o. Öyle ağlamak, zırlamak, sahtekarlık falan hiçbir şekilde kurtulamaz. "Allah yapmaz" diyor. Yapar mı, yapmaz mı göreceksin sen. **İnşaAllah. Allah'ın intikam sahibi olduğunu göreceksin.** Bir kere canınızı alıyor, bütün insanların canını alıyor. Alıyor mu, almıyor mu? Alıyor. "Allah yapmaz" diyor, yapıyor görüyorsun değil mi? Mümin ise canı ferahlık ve neşe içinde alınır, sevinçle. Bak Peygamberimiz (sav) göğe bakıyor nur yüzüyle, "Refik-i Ala'ya" diyor. Yani Yüce Dost'a, aşkla ölüyor,

aşkla ruhunu teslim ediyor. Ebu Cehil köpek gibi debelenerek, böğüre böğüre öldü. Pis canını cehenneme teslim etti inşaAllah.

OKTAR BABUNA: İnşaAllah Hocam. Şeytandan Allah'a sığınırım, **"Sizinle birlikte çıksalardı, size 'kötülük ve zarardan' başka hiçbir şey ilave etmez..."** (Tevbe Suresi, 47)

ADNAN OKTAR: Bunlar sadece pisliktir. **Bir kere korkak ve aşağılık oldukları için bir işe yaramaz. Din ahlakını yaymaz, güzel ahlak göstermez, oyun oynar, sadece Müslümanlardan menfaatlenmeye çalışır.** O da onun içine koyar, bayağı ağır gelir. Hep ölüm korkusu içerisindedir münafık, hiç rahat yaşayamaz. Tam, klasik baş belasıdır, gittiğinde Müslümanlar ferahlarlar. Ama gidince de uyuz köpek gibi orada ürür, rahat durmaz, illaki bir şey yapar. Bir de özgür olduğunu zanneder avanak, halbuki münafık kaderinde olanı yapacaktır, başkasını yapamaz. O özgürce kötülük yapabileceğini düşünür. Mesela iki, dört, üç, beş, kaç tane ise yapacağı hepsi bellidir kaderinde, sadece onu yapabilir, altıyı yapamaz, istese de yapamıyor. O üç beşi var ya, olduğu gibi Müslümanlara sevap olarak gelenlerdir. **Münafık olmazsa, Müslüman çok az sevap alır. Münafık, sevap makinesi gibidir böyle, yağmur gibi sevap üretir Müslümanlara.** Muazzam sevap kazandırır. Kafir de çok sevap getirir Müslümana, onun görevi odur, Müslümana sevap getirmek. Ama münafık, mesela o milimleyse Müslümanın normalde sevabı, o kilometre hesabı ile getirir. Münafığın çok daha fazladır getirdiği sevap. Aldığı günah, kafirin aldığı günahla kıyas olmaz, çok çok daha fazladır. Çok aşağılık bir mahluktur münafık. Peygamberimiz (sav)'in devrinin münafıkları vardır, onlar çok korkunç azılılardı. **Hz. Mehdi (as) devrinin, Hz. Mehdi (as) cemaatinin de münafıkları vardır. Mehdiyetin bereketidir onlar, Mehdiyeti göğe çıkarıyorlar. Münafıklar olmasaydı, Mehdiyet dar kalırdı. Muazzam güç verir. Küfür, Darwinizm, materyalizm Mehdiyeti göğe çıkartır.** Ama münafıklık, göğün de üstüne çıkartır, acayip gücü vardır münafıklığın. Yani Müslümanları sevaba götürme, cennetini parlatma gücü vardır. **Onları cennete ittikçe, kendilerini cehenneme iterler münafıklar, orantılı olarak. Yani onları ne kadar cennete iterlerse, o kadar da kendilerini onlar cehenneme iterler.** Onun için, Müslümanlar için çok büyük bir hayır ve berekettir münafık, büyük bir ihtiyaçtır, yani kan gibi. Özel yaratılır münafık, inşaAllah.

OKTAR BABUNA: "Ve aranıza fitne sokmak üzere içinizde çaba yürütürlerdi. İçinizde onlara 'haber taşıyanlar' vardır. Allah, zulmedenleri bilir." (Tevbe Suresi, 47)

ADNAN OKTAR: Haber taşıyanlar, işte onların yaptıkları bu. **Haber taşıyınca, kötülük yaptığını zannediyor akılsız. Halbuki onunla Müslümanları güçlendiriyor ve taşıdığı haber onların başına bela olur.** Taşıdığı haberle tuzak kuracak ya, o tuzağa kendi düşer, onların kendileri düşerler. Özel bir sistem vardır, bilemezler onu. Münafığın ana özelliği, Allah'a inanamadığı için özgür hareket ettiğini zannetmesi. Onun için zaten münafıklık yapar münafık. Yani Müslümanların kader içinde hareket ettiğine inanmaz o. Onların o inancına şaşırır o. Zaten kendini üstte görmesinin sebebi odur. Kendini büyük görür münafık, daha üstte görür.

OKTAR BABUNA: "Allah, zulmedenleri bilir." (Tevbe Suresi, 47) **"İnsanlardan öyleleri vardır ki: 'Biz Allah'a ve ahiret gününe iman ettik' derler; oysa inanmış değillerdir. (Sözde) Allah'ı ve iman edenleri aldatırlar. Oysa onlar, yalnızca kendilerini aldatıyorlar ve şuurunda değiller. Kalplerinde hastalık vardır. Allah da hastalıklarını arttırmıştır. Yalan söylemekte olduklarından dolayı, onlar için acı bir azab vardır."**

ADNAN OKTAR: MaşaAllah. Bir daha oku ayeti.

OKTAR BABUNA: "İnsanlardan öyleleri vardır ki: "Biz Allah'a ve ahiret gününe iman ettik" derler; oysa inanmış değillerdir. (Sözde) Allah'ı ve iman edenleri aldatırlar."

ADNAN OKTAR: Kendi kafasına göre, o avanak kafasına göre, evet.

OKTAR BABUNA: "Oysa onlar, yalnızca kendilerini aldatıyorlar ve şuurunda değiller. Kalplerinde hastalık vardır. Allah da hastalıklarını arttırmıştır. Yalan söylemekte olduklarından dolayı, onlar için acı bir azap vardır."

ADNAN OKTAR: "Kalplerinde hastalık vardır." Zaten komple psikopat oluyorlar, cins mahluklar. Ama münafığa ihtiyaç, ekmeğe, suya ihtiyaçtan daha şiddetlidir Müslüman için. Allah'a müthiş yaklaştırır. Darwinizm, materyalizm yok, kafirler de yok, münafıklar da yok. Hz. Mehdi (as) çıktı diyelim, ne oluyor? Yüz trilyon sevap alacaksa, on sevap alır. Yüz trilyon nerede, on nerede? İhtiyaç mıymış?

OKTAR BABUNA: Evet Hocam, inşaAllah.

ADNAN OKTAR: Devam et.

OKTAR BABUNA: "Oysa izzet (güç, onur ve üstünlük) Allah'ın, O'nun Resûlü'nün ve mü'minlerindir. Ancak münafıklar bilmiyorlar." (Münafikun Suresi, 8)

ADNAN OKTAR: Niye bilmiyor? Akılsız olduklarından, kafa çalışmıyor. **Onlar kendilerini çok uyanık zannederler. Müslümanların boş işle uğraştığını düşünürler.** Gece, gündüz uğraşıyorlar, işte tebliğ yapıyorlar, infak ediyorlar, bir aradalar. "Kardeşim istikbalini düşün, evlen, işine gücüne bak, iş yeri aç. Kendini ne oturup böyle dine kaptırıyorsun" der münafık. "Bak ben ne güzel işte bahçelerde geziyorum, eğleniyorum." Sen gez, eğlen. Böyle iki metrelik kuyunun dibine geldiğinde, üstün senin tamamıyla bir örtüldüğünde, sana "gel" diyecekler değil mi? Sen o kısmı bir gör bakalım. Orada sen bayağı bir şenlik göreceksin. Müslümanlar açısından şenlik, Allah "şölen" diyor zaten, onlar için de şölen diyor, bela şöleni. Müslümanlar için de kalp ferahlığı şölenidir inşaAllah.

OKTAR BABUNA: İnşaAllah Hocam. **"Allah'ın elçisine muhalif olarak (savaştan) geri kalanlar, oturup kalmalarına sevindiler."** (Tevbe Suresi, 81)

ADNAN OKTAR: Bak, "oturup kalmalarına", bunlar çok meraklıdırlar oturmaya. Ev, eve çok meraklı, ev olacak, yiyecek, içecek, yatacak, gezecek, yine yiyecek, içecek, yatacak, gezecek. Derdi budur, ölmek de istemez. Mümkün mertebe uzun yaşamak ister. Tabii ki Müslüman da uzun yaşayıp Allah'ın dinini yaymak ister, ama o dünyaya bağlı olduğu için, ahirete de inanmadığı için ödü kopar ölümden, hiç istemez. Ama ev, in, herhangi bir in bir münafık için çok önemlidir, yeter ki Müslümanlardan uzak olsun. Riskli görür Müslümanları, tehlikeli görür. Uzaktan haber alma onun için çok önemlidir. Halbuki sen en büyük tehlikeye giriyorsun, cehenneme gidiyorsun sen, değil mi? **Adım adım cehenneme gidiyorsun sen. Cehennemin kapısında nöbet bekliyor, haberi yok.** Çok akıllı hareket ettiğini zanneder. **Her münafık süper uyanık olduğu kanaatindedir. Onları bir konuştursan acayip bilmiştir.**

Mesela Peygamber Efendimiz (sav) zamanının, Dırar mescidinin münafıklarını bir araya getirsen züppelik, ukalalık, münasebetsizlik, dangalaklık hepsinin üzerindedir. Bakın ahmaklara, Peygamber (sav)'den ayrı mescid kuruyor. Bak, münasebetsizliğe cesarete bak. "Gelin" diyorlar, "Peygamber (sav)'in kurduğu mescide ne gerek var? Bizim mescide gelin orada namaz kılın," diyorlar. "Orası o kadar iyi değil", diyorlar. "Oradaki konuşulanlar da o kadar iyi değil," diyorlar. "Peygamberin anlattıklarından daha güzel şeyler biz anlatıyoruz, bizim yanımıza gelin," diyorlar. Kardeşim şimdi bu adamlara ne denir? Ben o devirde olacaktım, ben o Dırar mescidinin orada olacaktım... Bakın, cesarete bakın. Peygamber (sav) sohbet ediyor. O güzeller güzeli, dünyanın nuru sohbet ediyor. Adam çıkıyor, çıkanı siper ediyor. Münafık ahmaklığına bak. Sezdirmediğini zannediyor. **Münafık hep öyle gizli işler yaptığını zanneder ve fark edilmediğini zanneder. Halbuki Müslüman onu görür zaten.** Münafık sezilir yalnız, o yanlış anlaşılmasın. Münafık hiç bilinmez değil. Net teşhis koyamazsın. Yoksa münafığın alameti vardır. Bağırır münafık, böyle kaynar. Adam böyle katran gibi kaynar. Belli olmaz diye bir şey yok, belli olur. Ama teşhis koyma imkanımız olmaz. Sen münafıksın arkadaş, diyemeyiz. **Yoksa korkaklığından, hainliğinden, sinsi işlerinden, Allah'ı anmamasından, çekingen tavrından, Müslümanlara bir harcama yapmaktan çekinmesinden... sayarız da sayarız. Her yerinden anlaşılır.**

OKTAR BABUNA: "Ve Allah yolunda mallarıyla ve canlarıyla mücadele etmeyi çirkin görerek: "Bu sıcakta (savaşa) çıkmayın" dediler." (Tevbe Suresi, 81)

ADNAN OKTAR: "Bu sıcakta", bak akıldaneliği görüyor musun, züppeliği görüyor musun? Bakın, "bu sıcakta", güya onların sağlığını koruyor. Niye yapıyorsun arkadaş dediğinde, "senin sağlığını koruyorum, sıcak hava" diyecek. Sanki oradakiler bilmiyor, sanki haşa Peygamber (sav) bilmiyor, (haşa) Allah akılsızlar biliyor. Ya aileyi koruma adına, ya sağlığı koruma, ya dini koruma adına böyle ahlaksızlık yapar bunlar. Çok münasebetsiz deliller kullanırlar. Peygamber (sav) bilmiyor mu sıcak olduğunu, tamam sıcak hava doğru. Ama çocukları, kadınları, yaşlıları yok edecek bir sistem var. Şehit edecekler, ırzına, namusuna saldıracaklar. Şimdi sıcak mı önemli, onların can güvenliği mi önemli, değil mi? Ama o akılsıza göre sıcak daha önemli. Ve bunu bir keşif yapmış gibi, yeni bir buluş bulmuş gibi

anlatıyor. Sanki onu bilmiyor Müslümanlar. Çok züppe bir ukalalık anlayışı vardır... Münafığa karşı nefret, iman alametidir. Kahredici bir nefret olacak Müslümanın kalbinde. **Bu nefretimizi biz İslam ahlakını yayarak, Kuran ahlakını dünyaya hakim ederek, Türk İslam Birliği'ni oluşturarak, bilimi geliştirerek, sanatı geliştirerek yapacağız ki, münafığın kalbi paramparça olsun ızdıraptan. Müslümanın zaferi münafığı perişan eder.**

SOHBET 2
30 TEMMUZ 2010 HARUNYAHYA.TV

OKTAR BABUNA: Şeytandan Allah'a sığınırım. **"İnsanlardan öyleleri vardır ki: "Biz Allah'a ve ahiret gününe iman ettik" derler; oysa inanmış değillerdir. (Sözde) Allah'ı ve iman edenleri aldatırlar. Oysa onlar, yalnızca kendilerini aldatıyorlarlar ve şuurunda değiller. Kalplerinde hastalık vardır. Allah da hastalıklarını artırmıştır. Yalan söylemekte olduklarından dolayı, onlar için acı bir azab vardır."** (Bakara Suresi, 8-10)

ADNAN OKTAR: Şimdi, bir şuurunda değiller, yani akli dengelerinde bir bozukluk var. "Şuurunda değiller" diyor, deli olduğu anlaşılıyor. Deli derken; beyinde bir boyut bozukluğu var, yani kavrama bozukluğu var, hasta beyni. Zaten Allah ne diyor; "hastalık vardır" diyor değil mi, "Allah hastalıklarını da artırmıştır" diyor. Şuurda bozukluk var, muhakeme ve yargıda yani değerlendirmede bozukluk var, dengesizler. Kuran buna dikkat çekiyor. Yani berrak bir zihne, berrak bir akla sahip değiller. Şeytani, fasit, hasta, açmaz bir kafa içerisindeler.

OKTAR BABUNA: "Kalplerinde hastalık vardır. Allah da hastalıklarını artırmıştır. Yalan söylemekte olduklarından dolayı, onlar için acı bir azab vardır."

ADNAN OKTAR: Münafığın özelliği zaten yalan söylemek.

OKTAR BABUNA: "Münafıklar sana geldikleri zaman: **"Biz gerçekten şehadet ederiz ki, sen kesin olarak Allah'ın elçisisin" dediler. Allah da bilir ki sen elbette O'nun elçisisin. Allah, şüphesiz münafıkların yalan söylediklerine şahidlik eder."** (Münafikun Suresi, 1)

ADNAN OKTAR: Yani Peygamber olmadığına... Mesela Hz. Mehdi (as)'ın da karşısında, ona Mehdi olduğunu ima edecekler, fakat kalben müthiş nefret ettiği için kendi başlarına olduklarında tam tersini söyleyecekler. Onların Müslümanların yanında yaptıkları açıklamalar, konuşmalar hepsi usulen olan konuşmalardır. Gerçeğinde son derece sahtekar ve deli tıynetli oluyorlar, dengesiz oluyorlar.

OKTAR BABUNA: "Allah'ın ayetleri size okunuyorken ve O'nun elçisi içinizdeyken nasıl oluyor da inkar ediyorsunuz?.." (Al-i İmran Suresi, 101)

"... Fakat iş, kesinlik ve kararlılık gerektirdiği zaman, şayet Allah'a sadakat gösterselerdi, şüphesiz onlar için daha hayırlı olurdu." (Muhammed Suresi, 21)

ADNAN OKTAR: Münafık çok korkak olur, çok aşağılık. Nerede kolaylık varsa, nerede yiyecek varsa pislik böceği gibi o oraya gider. Mesela pislik böceği sıcağı sevmez, kaçar. Hep leşin yanına gider. Ama o leş kokusu ve leş yiyeceği onları mahveder. Adım adım çürürler. **Münafığın münafıkla beraber yaşaması, kaderde Allah'ın yarattığı bir özelliktir. Fakat ikisi birbirini yakan bir sistemdir;**

münafık münafığı yakar, kavurur. Münafığın yüzüne baktıkça o onu yakar, o onu yakar. Birbirini ezip çürüten, çökerten, yaşlandıran, berbat eden mahlukattır münafıklar. Ama birbirinden de ayrılamaz onlar, kavim olarak yaşarlar. Mesela pislik böceği pislikten ayrılamaz. Onu yuvarlar muvarlar falan, alır yuvasına götürür beraber olur, ayrılamaz. Mesela uyuz sırtlanların üstünde yaşayan uyuz bitleri vardır. Bittir o, gider yapışır, kene gibi onu emerek onunla yaşar. Temiz bir yerde yaşayamaz o. Güzel bir yerde yaşayamaz, ölür. İllaki uyuz köpek olacak, uyuz sırtlan olacak. Hasta olacak üstelik, hem uyuz hem hasta. Pislik olacak yani. Onun pisliğinin üstünde yaşayabilir.

OKTAR BABUNA: "Allah'a and içiyorlar ki (o inkar sözünü) söylemediler. Oysa andolsun, onlar inkar sözünü söylemişlerdir ve İslamlıklarından sonra inkara sapmışlardır ve erişemedikleri bir şeye yeltenmişlerdir..." (Tevbe Suresi, 74)

ADNAN OKTAR: Haşa, münafıklarda hep Allah'tan büyük olma hissi vardır. Peygamber (sav)'den daha büyük olduklarını, mesela Hz. Mehdi (as)'dan daha büyük, Peygamber (sav)'den daha büyük, hatta haşa Allah'tan da daha büyük olduklarını düşünürler. **Gizli dünyalarında münafıklar Allah'tan haşa nefret ederler, öfke duyarlar. Peygamber (sav)'e karşı da içlerinde nefret ve öfke vardır, haşa.** Ama bunu sezdirmemeye çalışırlar. Çok bilmiş, ukala, üst perdeden bir havaları vardır. Allah akıllarını almıştır. Ayetin son kısmını oku.

OKTAR BABUNA: "... Oysa andolsun, onlar inkar sözünü söylemişlerdir ve İslamlıklarından sonra inkara sapmışlardır ve erişemedikleri bir şeye yeltenmişlerdir..."

ADNAN OKTAR: İşte o büyüklük hissi, Allah'tan daha büyük olma hissi içerisinde oluyorlar. Ve küfre düşmüş oluyorlar. Şirk, müşrik ruhu çok önemlidir münafıklarda. Mesela Kuran'ı yetersiz sayar. Peygamber (sav)'in açıklamalarını yetersiz sayar. O kendi kafasına göre hareket etmek ister. **Kuran'a karşı içinde bir nefret vardır münafığın. Hep Kuran'ın dışında bir şeyler arar. Kuran onu yakar, münafığı.** Kuran'dan uzaktır. Bakar, Kuran'da kendi işine gelen bir şey olmadı mı, hemen müşriklerin izahlarından bir şey bulmaya çalışır. Diyor ya ayette, "ne sizdendirler ne onlardandırlar." Biraz müşriklerden biraz Kuran'dan alır ve karmakarışık bir dünyası vardır. Karmakarışık derken Kuran'ı tenzih ederim, müşriklerden alınan düşünceler karmakarışıktır. Kabus gibi yaşarlar. Resulullah (sav)'in sünnetine karşı da içlerinde bir öfke vardır.

OKTAR BABUNA: "Doğrusu, uydurulmuş bir yalanla gelenler, sizin içinizden birlikte davranan bir topluluktur..." (Nur Suresi, 11)

ADNAN OKTAR: Münafıklar daima Müslümanların içerisinden çıkarlar. Ve bütün işleri yalan ve dolandır. Ama kendisini dürüst gibi göstermeye çalışır, münafığın özelliğidir. Kendisinin dürüst olduğu propagandası yapar. Fakat sıfır numara sahtekardır.

OKTAR BABUNA: "Kendilerine: "Yeryüzünde fesat çıkarmayın" denildiğinde: "Biz sadece ıslah edicileriz" derler. Bilin ki; gerçekten, asıl fesatçılar bunlardır, ama şuurunda değildirler." (Bakara Suresi, 11-12)

ADNAN OKTAR: Müslümanları fesatçılıkla, ifsatla, fitneyle suçluyorlar. Ama Allah diyor ki asıl fesatçı, fitneci onlardır, ama şuurunda değiller. Kuran buna işaret ediyor. Münafığa sorduğunda "ne yapıyorsun böyle?" dediğinde, "fitne, fesat var Müslümanların orada, ben onu düzeltmeye çalışıyorum" diyor. "Fitneyi, fesadı da düzeltemediğim için mecburen gidiyorum, ayrı bir mescid edinmek durumundayım" diyor. Mescidi de neyin üzerine kuruyor; uyuz köpeklerin üstüne, uyuz sırtlanların üstüne. Onlara bit gibi yapışıp orada yaşıyor. **Mescit değil o, şeytanın kulübesini kuruyor oraya. Şeytanın sığınağına girmiş oluyor.**

OKTAR BABUNA: "... 'Kuvvet ve onuru (izzeti)' onların yanında mı arıyorlar? Şüphesiz, 'bütün kuvvet ve onur,' Allah'ındır." (Nisa Suresi, 139)

ADNAN OKTAR: Münafıklar kafirlere, münafıklara sığınırlar. Onların mesela bir unvanı varsa, onlar için o çok heyecan vericidir. Herhangi bir dünyevi unvan. Onunla büyüyeceğini zanneder münafık. **Münafık için dünyevi unvan çok önemlidir, heyecan duyar.** Kendi kendilerine öyle bir soy bağı kurarlar. Onlarla kendi kendilerine övünmeye kalkarlar. **Ama en ziyade beslenme, onların yanında uyuz bit gibi, uyuza dadanmış uyuz biti gibi yapışır oradan kan emerler, sürekli.** Yaşadıkları odur. Ama o sırtlan kanı da onlara zehir etkisi yapar; çökertir, hasta yapar, berbatlaştırır, kirlendirir. Dikkat edilirse, münafıkların yüzüne bir zillet çöker, gittikçe pislikleşirler. **Ve uyuz köpek sürüsü gibi de birbirlerinden ayrılamazlar.** Hayrettir, mesela çok acayip. Münafığın normalde gidip kafirlerle yaşaması gerekir, değil mi, direkt müşriklere. Yapamıyor, illaki münafık arıyor. Mesela köpek de öyle gidip başka bir varlıkla mesela kurtla yaşamaz, illaki köpek olacak. Sırtlan illaki sırtlanlarla yaşar. Bunlar da ayrılamaz, bir mucizedir bu, Allah'ın hikmeti. **Her biri ayrı bir enaniyet ve azametle birbirinin pisliğini, birbirinin yakıcı ışığını seyrederek yaşarlar ve birbirlerini çökertirler. Birbirlerini cehenneme doğru çekerler; bunlar zincirle bağlanmış ekiptir zaten. Cehenneme sevk edilmeye hazırdır.** Dünyada da birlikteler, cehennemde de birlikte beraber oluyorlar.

OKTAR BABUNA: "Onlardan çoğunun inkara sapanlarla dostluklar kurduklarını görürsün..." (Maide Suresi, 80)

ADNAN OKTAR: Müslümanlar baktı mı bunu görürler. Ama dostluk, çıkara dayalı dostluktur. **Tekrar söylüyorum, uyuz sırtlanın üstünde bit ne için olur? Sırtlanı sevdiğinden mi? Kanını emiyor onun, pisliğini yiyor, onun için. Onun için ayrılamaz. Ama oradan da ahkam keser, bit ahkamı.** Uyuz köpeğin iyiliğinden, güzelliğinden bahseder. "Niye gelmiyorsunuz" diyor Müslümanlara, "uyuz köpek var burada" diyor, "kanını emmeye gelin". Tiksiniyor, iğreniyor da onun için yanaşmıyor Müslüman. Allah haram kılmış da onun için yanaşmıyor. Pislikten Müslüman iğrenir, tiksinir değil mi,

kanı iliği çekilir, görmeye tahammülü yok Müslümanın. **Müslüman nuru arar, güzelliği arar, estetiği, temizliği arar. Orada ruhu ferahlar. Pislik içinde yaşayamaz.**

OKTAR BABUNA: Şeytandan Allah'a sığınırım. **"Onlar (hiç) bir mü'mine karşı ne 'akrabalık bağlarını', ne de 'sözleşme hükümlerini' gözetip tanırlar..."** (Tevbe Suresi, 10)

ADNAN OKTAR: Münafık akrabalık bağlarını çıkar olduğunda kabul eder. Mesela uyuz köpeği akrabası olarak kabul eder, gerçek mümini akraba olarak kabul etmez. Kuran buna işaret ediyor. İmandan kaynaklanan akrabalık bağını kabul etmez münafık. Çıkardan kaynaklanan bağı kabul eder. Ona göredir, nerede çıkar varsa münafık oradadır. Nerede risk yok, oradadır. **Çünkü uyuz köpeğin derisinde risk bulmaz bit, rahat yaşar kendi kafasınca. Zehirlenir, farkına varmaz ama. Cehenneme adım adım yaklaşır, farkına varmaz.** Akrabalık bağı onun için çıkardır. Çıkarı olan akraba onun için akrabadır. İmandan kaynaklanan akrabalık bağı onu ilgilendirmez, münafığı ilgilendirmez. Ama münafıklar zaten akrabalık bağını Peygamber (sav)'e karşı koz olarak kullanıyorlar. Peygamber (sav)'in aileye karşı olduğunu, akrabalık bağına karşı olduğunu ve aileyi korumadığını iddia ederek haşa Peygamber (sav)'e akıl vermeye kalkıyorlar. Diyorlar ki "evimiz açık, çoluğumuz çocuğumuz, annemiz, babamız bizi bekliyor. Sen de bizi savaşa teşvik ediyorsun, ailemizden ayrı olmaya teşvik ediyorsun, cehd etmeye teşvik ediyorsun. Senin yanında durmamızı istiyorsun ama ailemiz orada açık" diyorlar. "Biz onun için onların yanına gidiyoruz, sen git Müslümanlarla savaş" diyor. "Cehd et, biz ailemizle yiyecek içecekten istifade ederek, rahatımıza bakarak, yan gelip yatarak öyle yaşamak istiyoruz" diyorlar. "Sen aileyi korumuyorsun" diyorlar Peygamber (sav)'e. "Ama bak bizim evimiz açık" diyorlar. Ayet var. "Biz ailemizi korumaya gidiyoruz şu an, bize müsaade" diyorlar. "Aile elden gidiyor" diyor. "Sen dini kurtarmanın peşindesin" diyorlar, "İslam'ı yaşatmanın peşindesin. Biz de aileyi kurtarmanın peşindeyiz" diyorlar. "Ayrı düşünüyoruz" diyorlar. "Sen onu düşünemiyorsun" diyorlar Resullulah (sav)'e, haşa. Böyle akılsızdır münafıklar. Allah'ın dinini kurtarmak esastır. Müslüman aleminin ailesini, dünya ailesini kurtarmak esastır. Uyuz köpekleri, uyuz sırtlanları kurtarmak esas değildir, münafıkları kurtarmak esas değildir. Biz küfre tebliğ yaparız. Ama münafık Müslümanlara, İslam'a savaş açtıysa gidip onun kanıyla, bitiyle beslenmez Müslüman. Tiksinir.

OKTAR BABUNA: "... Allah onların şüphesiz yalancı olduklarına şahidlik etmektedir." (Tevbe Suresi, 107)

ADNAN OKTAR: Açıktır tabii ki yalan söyledikleri.

OKTAR BABUNA: "İnsanlardan öylesi vardır ki, dünya hayatına ilişkin sözleri senin hoşuna gider ve kalbindekine rağmen Allah'ı şahid getirir; oysa o azılı bir düşmandır." (Bakara Suresi, 204)

ADNAN OKTAR: Münafık çok haindir, tabi, çok azılı düşmandır. **Sezdirmemeye çalışır, kendini çok dürüst göstermeye çalışır, dindar göstermeye çalışır. Etkilemeye çalışır; kendi gibi**

başkasını da münafık yapacak ki ilerideki Allah'ın intikamından kurtulabilsin. En korktuğu şey münafığın İslam ahlakının hakim olmasıdır. Bir an önce Müslümanların dağılmasını ister. Hz. Mehdi (as)'a karşı olan öfkenin nefretin kökeninde de bu vardır. **Halbuki Hz. Mehdi (as) şefkatli bir insan. Allah intikam alacak asıl.** Ama aşağılanmaktan korktukları için Hz. Mehdi (as)'ı yalancı çıkartmaya kalkacaklar. Ve Hz. Mehdi (as)'ın cemaatini dağıtmaya çalışacaklardır. Bu dağıtma işlemi içerisinde bazı aklı zayıflar bunlara inandığı için, hep sayısı küçüktür Hz. Mehdi (as) cemaatinin 300-313, Peygamberimiz (sav) söylüyor. İnanan zayıflar da olacaktır. Münafıklar hep "gel bana" diye çağırırlar, ayet var. "Bize katılın" diye haber gönderiyorlar sürekli. Aklı zayıf olanları etkileyebiliyorlar ama münafık bit temizleyicisidir. "Burada uyuz bir köpek var" diyor, beslendiğini söylüyor. "Bit var mı?" diyor, "köpek biti" diyor, "uçsun gelsin kanını emeceğiz" diyor. Bit oldu mu haberi alıyor, o hemen gider uçar oraya. Müslümanlar böylece bir pislikten kurtulmuş olur. **Yani münafık bit temizleyicidir; kendine yanına çağırır. Müslümanlar da böylece arınmış temizlenmiş olurlar, Müslümanların üzerinde kir kalmaz.**

OKTAR BABUNA: "... Şayet korku gelecek olsa, ölümden dolayı üstüne baygınlık çökmüş kimseler gibi gözleri dönerek sana bakmakta olduklarını görürsün..." (Ahzab Suresi, 19)

ADNAN OKTAR: Münafıkların bakışında bir anormallik vardır. Şeyh Nazım çok güzel bilir münafığın bakışını. Anlar o, bakar bakmaz anlar. Mürşitler de anlar, Hz. Mehdi (as) da anlar. Büyükler anlarlar münafığın bakışındaki bozukluğu. Hasta olurlar onlar. Bir mucizedir, bakışta bozukluk olur. Ayeti bir daha baştan oku sen.

OKTAR BABUNA: "... Şayet korku gelecek olsa, ölümden dolayı üstüne baygınlık çökmüş kimseler gibi gözleri dönerek sana bakmakta olduklarını görürsün..."

ADNAN OKTAR: Buna çok ehemmiyetle Kuran dikkat çekiyor. **Çok aşağılık bir korku içerisindedir münafıklar. Hep bir mağara, bir sığınacak yer ararlar diyor Allah ayette.** Onların hep bir ölüm korkusu ve rahatlarının gitme korkusu vardır. Ya yiyeceğim giderse, ya ölüm gelirse, ya yaralanırsam, ya bir şey olursa korkusundan dolayı hep böyle kendince emin gördükleri bir sığınak ararlar. Ve bir ine sığınırlar, böyle vahşi hayvanların ine sığınması gibi. Orada kendini emin görür, orada yiyeceğini içeceğini sağlamaya çalışır. **O pis karakterinden dolayı da etrafında da yine çoğalmalarını ister diğer münafıkların. Kendini güvende hissetmek için.** Çünkü münafığın en büyük korkusu gelecek korkusudur; yani intikam alınmasından çok korkar münafık, hep ondan çekinir. Peygamber Efendimiz (sav) zamanında da en büyük korkusu oydu münafıkların. Resulullah (sav)'in onlardan intikam almasından çok korkuyorlardı münafıklar. Hep "bize gelin" diyorlardı, Dırar mescidini kurmuşlardı. Peygamber (sav)'in aleyhine konuşuyorlardı, ama yüzüne karşı bir şey demiyorlar yaklaştıklarında. Ama gıyabında haşa Resullullah (sav)'in yanlış yolda olduğunu söylüyorlardı. "Gelin bizim mescidimize" diyorlardı. **Ama Allah, hepsini cehennemin ortasına koydu şu an. Cehennemin dibindedir yerleri münafıkların.**

OKTAR BABUNA: Hz. Mehdi (as)'ın mücadelesiyle ilgili bir hadis var münafıklarla, Hocam, inşaAllah.

"Ümmetimden bir cemaat devamlı olarak Allah'ın emri üzerine düşmanla kahredercesine mücadele edecek. Muhalifleri kendilerine hiçbir zarar veremeyecek. Bu hal kıyamete kadar böyle devam edecek." (Kıyamet Alametleri)

ADNAN OKTAR: EvelAllah, evelAllah. Hz. Mehdi (as)'ın ömrü uzundur inşaAllah. Talebelerinin de ömrü uzun olacak inşaAllah. Göğüs göğüse bir mücadele olacaktır. Münafıklar, müşrikleri kafirleri arkalarına alıp beraber, ahir zamanın o ünlü şahsı ve şahısları Hz. Mehdi (as)'a karşı vargüçleriyle mücadele edeceklerdir. İstanbul'da bir yobaz zuhur edecektir Hz. Mehdi (as)'a karşı, anti Mehdi. Bir topal vardır o da anti Mehdidir, o da Hz. Mehdi (as)'a karşı mücadele edecektir. Ve başka kişiler de vardır. Fakat kaderlerinde olan görevi yerine getireceklerdir. Ve yenilgi bunların hepsinin kaderindedir. İnşaAllah.

SOHBET 3
31 TEMMUZ 2010 KOCAELİ TV

ALTUĞ BERKER: Hocam önemle üstünde durduğunuz bir konu var. Bediüzzaman Hazretleri onu da söylemiş "cereyanı münafıkane."

ADNAN OKTAR: Çok önemli. Küfür cereyanı demiyor, dinsizlik cereyanı demiyor. Cereyanı münafıkane, münafık. Münafık dünyanın en aşağılık mahlukudur. Münafık daima Müslümanlık adına çıkar ve takva adına çıkar. Peygamber Efendimiz (sav) zamanında 300'e yakın münafık var, 300'ü aşkın. Peygamberimiz (sav)'e karşı içlerinde müthiş bir öfke ve kin duyuyorlardı. Ama bunlarda sarık, cübbe tamam, sakal tamam, her şey tamam. Bir ayet söyle sen münafıklarla ilgili.

OKTAR BABUNA: Şeytandan Allah'a sığınırım; **"... Çünkü o ve taraftarları, kendilerinin göremeyeceğiniz yerden sizleri görmektedir. Biz gerçekten şeytanları inanmayanların dostları kıldık."** (Araf Suresi, 27)

ADNAN OKTAR: Yani şeytan her yerde var, onu diyor Cenab-ı Allah. Her yerde Müslümanları izler. Onun için Müslüman pervasız olmayacak, temkinli ve dikkatli bir üslup kullanacak. Yerin kulağı vardır derler ya, şeytanın adamları da her yerdedir diyor Cenab-ı Allah, dikkatli olun diyor.

OKTAR BABUNA: "İşte orada iman edenler sınanmış ve şiddetli bir sarsıntıyla sarsıntıya uğratılmışlardı. Hani münafık olanlar ve kalplerinde hastalık bulunanlar, Allah ve Resulü bize boş bir aldanıştan başka bir şey vaat etmedi diyorlardı." (Ahzab Suresi, 11-12)

ADNAN OKTAR: Şimdi münafıkların ana vasfı budur. Hz. Mehdi (as)'da da böyle olacaktır, diyecekler ki, "kardeşim bu kişi çıktı, Mehdi'lik hüsnüzannımız vardı, yıllardan beri faaliyet yapıyor, hani Mehdi'ydi? bu" diyecekler. "Anlamıyor musunuz, işte bak boş yere ömrünüzü, gençliğinizi tükettiniz. Dağılın artık.." diyecekler. "Uyuz domuzlar sizi bekliyor. Can çekişen domuzlar." Sinek gibi, kendileri kurt olmuş, sinek olmuş onların üzerine konup kan emiyorlar ya, "buyurun" diyorlar. Domuzun kanını emmek için davet ediyor. Müslüman ne diyor? "Ben öyle iğrenç pisliklerden, bayağı tiksinirim arkadaşım" diyor. "Sen burada o domuzun kanını emmeye devam et, ahirette de onun pisliğini ve kanını emmeye devam edeceksin" der, değil mi Müslüman. "Ben" diyor, "Allah yolunda, Kuran'ın emriyle sonuna kadar mücadele ederim."

.... Mehdiyet İttihad-ı İslam'dır zaten. Yani Türk İslam Birliği'dir. Türk İslam Birliği için, biz o yolda mücadele ettikten sonra, zaten Hz. Mehdi (as) talebesi olmuş oluyoruz. Aynı sevabı alırız. Ha Hz. Mehdi (as)'ın elini öpüp peşinden gitmişiz ha Mehdiyet'in aynı yöntemleriyle var gücümüzle mücadele etmişiz. **Münafık, bakın dikkat edin, İslami, Kurani faaliyet yapmaya güç bulamaz, bunu yapamaz. Münafık sadece Müslümanları doğru yoldan saptırmak için tek yönlü faaliyeti vardır.** Mesela mescit kurar, fakat Müslümanların dağılması için yapar. İslam ahlakını yaymak, Kuran'ı yaymak için yapamaz. Takati yetmez. Çünkü yardım ettiğinde, İslam ahlakını anlattığında en nefret ettiği Hz. Mehdi (as)'ın askeri olduğunu görecektir. **Tek kelime Allah'tan bahsettiğinde Hz. Mehdi (as)'a yardım ettiğini bildiği için asla bahsedemez.** Bahsettiğinde sadece Müslümanları dağıtmak için konuşabilir. Mesela Kuran'dan konuşur onlar. Münafığın iyi bilgisi olur. Şeytan alimdir. Bayağı bir araştırır münafık. Ama Müslümanları dağıtmak için bilgiyi araştırır. Mesela Dırar mescidinin münafıkları hep alimdiler, acayip alimdiler. Ne diyorlar? "Peygamber (sav) iyi insan, güzel insan, Kuran'ı bize getirdi, Kuran tamam. Biz burada zaten İslam ahlakını yaşıyoruz. 100 km ötede olsak, Peygamber yanımızda mı? Yok" diyor. "Ama biz yine bir cemaat oluyor muyuz orada" diyor, "Oluyoruz. Peygamber (sav)'in mescidinden 200 m daha ilerdeyiz" diyor. "Ha 200 km ha 200 m, ne fark eder" diyor, "gel yanımıza, Peygamber (sav)'i görmeden, ondan uzak beraber İslam ahlakını yaşayalım arkadaşım" diyor. "Peygamber iyi güzel de" diyor, "hani şu kadınlara karşı tavrı" diyor. "Görüyorsun çok fazla evli" diyor, "cariyeleri var" diyor. Hz. Ali (ra) da öyle, Hz. Ali (ra) da çok evli, Hz. Hasan (ra) da. "Torunları da öyle, Ehlibeyt de öyle" diyor. "Gelin bu mescitte devam edelim, burada devam edelim" diyor. Ve bu hainler bunu hazmedemediler, Peygamberimiz (sav)'in vefatından sonra bütün Ehlibeyt'i şehit ettiler hainler. Ehlibeyt düşmanları. Dertleri ne biliyor musunuz? Onların coşkusu, gücü, neşesi. Hz. Hasan (ra)'ın çok evliliği adamların ciğerine oturmuş. Bak, "Hz. Hasan (ra)'ın" diyor "mücteba (seçilmiş, kıymetli)" dedem, "taki (takva sahibi), zeki, tahir (çok temiz), sıbt (torun) gibi unvanları vardır. Kendisinin 90-100 kadar kadınla evlendiği rivayeti vardır." Aslanım benim aslanım, yiğidimi görüyor musun? 90-100, acayip koydu münafıklara, acayip. Dertleri, günleri bu. Benim aslanlarım tabii böyle ehli kudret, aşk, coşku insanı, ruhları Allah aşkıyla coşmuş, Allah'ın tecellisi olarak, Allah'ın o güzelliklerine aşıklar. Kör olan o iblis takımı, onların sevgisini hazmedemedi. "Ayrıca" diyor, Şehruh isimli alim o dönemin, "Ayrıca Hz. Hasan (ra)'ın 250-300 tane cariyesi olmuştur" diyor. Hay benim aslanım benim, helal olsun, bin kere helal olsun. Sonsuz kere helal olsun. Kaynaklar uzun uzun yazılmış. Hz. Mehdi (as)'da da münafıklara en çok koyacak; Hz. Mehdi (as)'ın gücü, kudreti, neşesi, zenginliği ve bir çok şeyi inşaAllah. Hz. Hasan (ra)'ın 23 tane var çocuğu, hay benim aslanım benim, hay benim aslanım maşaAllah. "Hz. Ali (ra) da 9 kadınla

evlenmişti" diyor. Acayip koyuyor münafıklara. "Bu hanımlardan 14 erkek, 18 kız çocuğu olmuştu" diyor. Dedem maşaAllah. Münafıklar sevgisiz, muhabbetsiz, kadın sevgisi bilmez, çocuk sevgisi bilmez, çiçek sevgisi bilmez, hayvanlara sevgisi yoktur. Ruhu, içi kurumuş iblis ordusudur.

ALTUĞ BERKER: Hocam Peygamber Efendimiz (sav), Hz. Mehdi (as) "kahredercesine mücadele edecek" diyor "münafıklarla".

ADNAN OKTAR: Hay benim aslanım, kahredici gücüyle, kahredercesine mücadele edecek evet.

ALTUĞ BERKER: "Muhalifleri kendilerine hiç bir zarar veremeyecek" diyor Hocam.

ALTUĞ BERKER: EvelAllah. Münafıklar Hz. Mehdi (as)'ın gücü ve neşesinden, böyle asit dökülmüş solucan gibi kıvrana kıvrana acı çekecekler.

SERDAR DAYANIK: Elhamdülillah.

ADNAN OKTAR: Müslümanlık geliştikçe münafıkların içine afakanlar çökecektir. Böyle içleri kuruyacaktır. Allah içlerini kurutsun ne kadar münafık varsa.

OKTAR BABUNA: İnşaAllah Hocam.

SERDAR DAYANIK: Elhamdülillah.

OKTAR BABUNA: Bununla ilgili bir hadis var Hocam, okuyayım mı?

ADNAN OKTAR: Evet

OKTAR BABUNA: Peygamberimiz (sav) diyor ki, münafıkların nasıl çekineceğini Hz. Mehdi (as)'dan. "Daha bir çok insan Kuran'dan çok onun, Hz. Mehdi (as)'ın, korkusu nedeniyle günahlardan kaçınacaktır."

ADNAN OKTAR: Allah'tan korkmayan ondan korkacak... Münafıklarla ilgili ayetlerden devam et.

OKTAR BABUNA: Tamam inşaAllah. Şeytandan Allah'a sığınırım; **"Onlardan çoğunun inkara sapanlarla dostluklar kurduklarını görürsün..."** (Maide Suresi, 80)

ADNAN OKTAR: Münafığın yeri, solucanlar nasıl hayvan gübresi içinde yaşar, münafık da böyle kafir gübresi içinde yaşar, münafıkların içerisinde yaşar, solucan gibi oralarda, o pislikte yaşar. Onların dostu onlardır. Menfaati bulduğu için oraya giderler. Resulullah (sav) zamanında bu ahlaksızlar bu tarzdaydılar. Resulullah (sav)'in neşesini, candanlığını, samimiyetini haset ederek kıskanıyorlardı.

Vefatından sonra Ehlibeyt'e kudurmuş gibi saldırdı bu adamlar. Çünkü bilenmişlerdi daha önce münafıklar, kin duyuyorlardı. Hz. Mehdi (as)'a karşı da o kinleri devam etti silsile olarak münafıklarda. Ondan ona, ondan ona, ondan ona. Ama Hz. Mehdi (as) öyle onların karşı koyacakları gibi değildir. Ne Darwinisti, ne materyalisti, ne ateisti, ne komünisti, ne münafığı, ne üç kağıtçısı, ne sahtekarı Hz. Mehdi (as)'la baş edemez. Allah ona olağanüstü güç vermiştir. Cibril bir tarafında, Mikail bir tarafında, İsrafil bir tarafında. Üç melek, büyük melekler, Ulu'l Azim melekler yanındalar. Ve onbinlerce melekle Allah tarafından korunuyor Hz. Mehdi (as). İnayet altındadır. Baş edemezsin. Bütün olaylar Mehdiyet yönünde gelişiyor.

ALTUĞ BERKER: Estağfurullah Hocam. Hz. Mehdi (as) için Hocam, "Kaim (Hz. Mehdi (as)), bir kavimle ortaya çıkacak ve Allah, bu kavim aracılığıyla hakkı üstün getirip onların ilim kılınçları ile batılı söndürecektir" diyor.

ADNAN OKTAR: MaşaAllah, ilim kılıncı. İnşaAllah.

OKTAR BABUNA: Münafıkların nasıl güvenilmez olduklarını Allah bildiriyor. Şeytandan Allah'a sığınırım **"Bunlar, içlerinden antlaşma yaptığın kimselerdir ki, sonra her defasında ahitlerini bozarlar. Onlar sakınmazlar."** (Enfal Suresi, 56) **"Onlar hiç bir mümine karşı ne akrabalık bağlarını ne de sözleşme hükümlerini gözetip tanırlar."** (Tevbe Suresi, 10)

ADNAN OKTAR: Münafığın akrabası çıkarı olandır. İman kardeşliğini tanımaz o. Münafık yemek ve para nereden geliyorsa oraya gider. Şimdi uyuz bir köpek düşün, kim ona et atarsa onun önüne gider, leş atarsan leşin önüne gider. Yani öyledir münafık. Ama görünürde aileyi korur üsluptadır münafık. Peygamber (sav)'e akıl vermeye kalkıyorlar haşa. Ne diyor? Peygamber (sav) diyor ki "gelin cehde gidelim, tebliğe gidelim." "Daha önemli bir şey var" diyor (münafık). "Nedir?" diyor. "Ev açıkta" diyor, ev; çıkarları, yiyecek, içecek, uyuyacak, saklanacak. Peygamber (sav)'e akıl vermeye kalkıyorlar. Haşa, "sen aileyi koruyamıyorsun, ben koruyorum" mantığına getiriyor. "Ben anlarım bundan"a getiriyor. Halbuki sadece çıkarı için yapıyor bunu. Korkaklığından ve hainliğinden. **Aileyi sevdiğinden, kimseye karşı bir muhabbeti olduğundan değil. Çünkü orada para ve çıkar görmese münafık gitmez oraya. İster dedesi, ister babası, ister akrabası, her kim olursa olsun, onlara da kin duyar eğer fakirse, parası yoksa nefret eder.** Asla gitmez. Münafık o zaman yapışır, Müslümanların yanında kalmaya çalışır. Fakat bir pislik olduğu için Allah Müslümanları tahir kılıyor. Müslümanların üzerinde bir kirdir. Müslüman yıkandıkça münafığı atar üstünden. Her gün banyo yapmıyor musun? Münafık da öyle işte, her yıkandığında münafık gider. Allah münafıkları kahretsin. Allah akıllarını alsın. Allah basiretlerini bağlasın. Allah onları içten yaksın. Bütün münafıkları. Küfre bir şey demiyorum. Küfre Allah hidayet versin. Ve inşaAllah tebliğimizden istifade ederler. Ama iflah olmaz münafıkları Allah kahretsin. Hidayet bulmaz münafıkları Allah kahretsin.

ALTUĞ BERKER: Hocam münafıklar şöyle diyorlar, siz daha iyi bilirsiniz inşaAllah, Peygamber Efendimiz (sav) şöyle anlatıyor Gaybet-i Numani'de "Hz. Mehdi (as) bir süre onlardan

uzaklaşacak böylece dalalet ehli ayrılacaktır" diyor. "Öyle ki cahil münafıklar şöyle diyor "Allah'a ulaşmak konusunda Al-i Muhammed'e, Peygamber Efendimiz (sav) soyundan birine ihtiyaç yoktur" diyorlar.

ADNAN OKTAR: "Hz. Mehdi (as)'a gerek yoktur" diyor münafıklar, işte bu kadar. Bak Peygamberimiz söylüyor (sav). Çünkü Peygamber (sav)'e zaten kinli, haşa Allah'a da kinli. **Münafıklarda akıl almaz bir enaniyet vardır. Ama münafık bunu sezdirmemeye çalışır.** Münafık mesela tek başına kaldığında namazını kılmaz. Müslüman gördüğünde namazını kılar. Tek başına kaldığında, için için Allah'a karşı öfkesi çok yoğundur münafığın. Peygamber (sav)'e karşı da çok öfkelidir ve Hz. Mehdi (as)'a karşı da çok öfkelidir. Dini sadece Müslümanları dağıtmak için kullanır. Onun için de din ahlakını yaymak için hiç kullanmaz, anlatmaz. Çünkü Hz. Mehdi (as) askeri olmak en çekindiği konudur münafığın.

SERDAR DAYANIK: Bahsettiğiniz konuyla ilgili yine bir ayet var inşaAllah. Kovulmuş şeytandan Allah'a sığınırım; **"Onlara gelin Allah'ın Resulü sizin için bağışlanma dilesin denildiği zaman başlarını yana çevirdiler. Sen onların büyüklük taslamışlar olarak yüz çevirmekte olduklarını görürsün."** (Münafikun Suresi, 5)

ADNAN OKTAR: İşte mümkün mertebe uzak durmak. Mesela Peygamber Efendimiz (sav)'in sohbetinde bulunmak istemiyorlar, yüzünü görmek istemiyorlar, evinden uzak olmak istiyorlar. Mescite Peygamber (sav) var diye gelemiyor hainler. Yüzünü görmek istemiyor, yakıyor nuru. Resulullah (sav)'in nurundan yanıyorlar.

...

ADNAN OKTAR: Mesela internette münafık olduğundan şüphelendiğiniz kimselere bakın. Onlar zaten bir it sürüsü gibi güruh halinde olurlar. Ben sokakta giderken bazen köpekler bir arada oluyorlar, ama onlar masum, yol üstünde toplu oluyorlar. Münafıklar da toplu olurlar, bir bakın, internet sitesine girin. Mesela Facebook'da bakın, tek kelime Allah'tan bahsediyor mu münafıklar? Daha önce evliya görünen, Kuran aşığı görünen, Hz. Mehdi (as)'a zemin hazırlıyoruz diyen münafıkların topluca bulunduğu yerlere bir bakın, tek kelime, ama bir kelime Allah'tan bahsediyorlar mı? Orada bu oyunu, bu tuzağı kuramadılar. Yani Müslümanları aldatabileceklerdi aslında aldatabilirlerdi, yani Allah'ın adını usulen koyabilirlerdi haşa, bak Allah bunu onlara yaptırmamış. Tek kelime koyamamışlar. İnanmadığı için koymayanlar ya da kendi düşüncesine göre gerek duymadığı için koymayan kardeşlerimizi tenzih ederim. Ben onlara bir şey demiyorum, ben münafık güruhunu diyorum. Daha önce sürekli Allah'tan, Kitap'tan, dinden, imandan bahsedenlerin bir bakın internet sitelerine, bir kelime Allah'tan bahsedemiyorlar, bir kelime. Mesela yüz tane münafık bir arada, daha önce sürekli Allah'tan dinden bahsediyordunuz, hani evliya gibiydiniz? Hani mücahittiniz? Hani Darwinizm'e, materyalizme karşıydınız? Hani İslam ahlakını daha güzel yaymak için ayrılıyordunuz? Değil mi? Münafıkları kast ediyorum, bizle bağlantısı olan kişiler değil, benim bu bahsettiklerim, anlaşıldı mı? Hani çok yaman insanlardınız? Hani Kuran'ı en güzel yorumlayanlar sizlerdiniz? Hani Müslümanlar yanlış yoldaydı? En iyisini siz biliyordunuz hani? Bak bir kelime kardeşim, tek bir kelime "Allah" diyecek, diyemiyor bu hainler. Allah dedirtmiyor. Çok büyük mucize. Aldatmak münafığın vasfı değil mi? Der, bir ayet koyar. Münafık değil mi, bir şeyler yapmaya çalışır kendince, yapamıyor. Dedirtmiyor, diyemiyorlar. Çünkü ciğerine oturur, Allah'ın adını gördü mü canı yanacak, ahireti hatırlayacak, Hz. Mehdi (as)'ı hatırlayacak,

İslam'ı hatırlayacak keyfi kaçacak. Allah'ın adını oraya koyamıyor. Kendilerini ispat etmiş oluyorlar münafıklar inşaAllah.

SERDAR DAYANIK: Kovulmuş şeytandan Allah'a sığınırım; **"Sen onları gördüğün zaman cüsseli yapıları beğenini kazanmaktadır. Konuştukları zaman da onları dinlersin. (Oysa) Sanki onlar (sütun gibi) dayandırılmış ahşap-kütük gibidirler. (Bu dayanıksızlıklarından dolayı da) Her çağrıyı kendileri aleyhinde sanırlar. Onlar düşmandırlar, bu yüzden onlardan kaçınıp-sakının. Allah onları kahretsin; nasıl da çevriliyorlar."** (Münafikun Suresi, 4)

ADNAN OKTAR: Bak Cenab-ı Allah onları lanetliyor. Allah münafıklar için, **"Allah onları kahretsin"** diyor. Biz de Allah'a dua ediyoruz. Allah bütün münafıkları kahretsin. İnşaAllah. Helak etsin Allah. Allah içlerinden onları yaksın. Kalplerinden, içinden yaksın. Bunalımla, iç bunalımla, içten çökmeyle Allah çökertsin. İnşaAllah. Şimdi ayeti bana cümle cümle söyle açıklayayım. İnşaAllah.

SERDAR DAYANIK: İnşaAllah Hocam. **"Sen onları gördüğün zaman cüsseli yapıları beğenini kazanmaktadır."**

ADNAN OKTAR: Dıştan baktığında, adamların evi oluyor, arabası oluyor. Hepsi dahildir. Kılığından, kıyafetinden bazı insanlar onları makul bir insanmış gibi görür, sanki normal bir insanmış gibi görür, dış görünüşünden.

SERDAR DAYANIK: "Konuştukları zaman da onları dinlersin."

ADNAN OKTAR: Mesela ayetle konuşuyor. Kuran ayetiyle konuşuyor. Hakikaten insan bir şeyden bahsettiğini düşünebilir ilk başta. Makul bir şey konuştuğunu zannedersin.

SERDAR DAYANIK: "Sanki onlar (sütun gibi) dayandırılmış ahşap-kütük gibidirler."

ADNAN OKTAR: Ruhu yok adamın. O kadar aşağılık ve o kadar boş ki. Tam bir odun. Zaten "bakışlarından da" diyor Cenab-ı Allah, "bakışlarından da anlarsın, konuşmalarından da anlarsın" diyor. **Etten, kemikten bir odundur onlar. Odun selülozdan oluşur. Bir de etten kemikten odun vardır. Bunlar et kemik odunu.** Nerede çıkar var o orada, nerede yiyecek var o orada, nerede uyuyacak yer var o orada, nerede sığınılacak yer var o orada. Yani bir hayvanın, bir bitkinin tavırlarını gösterir. **Mesela bir bitki ne istiyor? Gelişmek ister, değil mi? Büyümek ister, oradan kıpırdamak istemez. Münafığın da özelliği budur. Bir yerde sabitlenip orada kütük gibi gelişmek ister. O kadar.**

SERDAR DAYANIK: "Her çağrıyı kendileri aleyhinde sanırlar."

ADNAN OKTAR: Her türlü konuşma, yani dışarıdan, içeriden, Müslümanlardan, küfürden, nereden gelirse gelsin sürekli bir korku içindediler. Hem sağlık korkusu, hem ölüm korkusu, dinsiz imansız oldukları için de Allah'a ahirette hesap veremeyeceklerini bilmenin gerilimi içindedirler. Çünkü

kendisini, haşa, Allah'tan daha büyük görür münafıklar. Allah'tan hem bahsederler, ama Müslümanları kandırmak için, kendi saflarına çekmek için bahsedeler. Hem de Allah'tan bahsetmek istemez çünkü çok bunalır. Allah'ı hiç duymak istemez, Müslümanların yanından kaçmasının sebebi zaten Allah'ı duymamak içindir. Allah'tan bahsedilmemesi içindir. Ama Müslümanlara etki etmek için de sürekli Allah'tan bahseder. Kendince Müslümanları kendi kafasına çevirebilmek için. Kendi gibi odun ve kütük yapabileceğini düşünür Müslümanları.

SERDAR DAYANIK: "Onlar düşmandırlar, bu yüzden onlardan kaçınıp-sakının."

ADNAN OKTAR: Yani fıtratında var. Müslümanlara karşı öfke duyduğu için, kin duyduğu için, Allah'a, Kuran'a savaş açtığı için. Ama bunu gizler tabi. Muttaki zannedersin, Müslüman zannedersin dış görünümünden. "Onun" diyor Allah, "dış görünümüne baksan, beğenirsin" diyor. Anlayamaz ilk bakan anlayamaz, ama düşmandır, fakat kof düşman, kütük düşmandır.

SERDAR DAYANIK: "Allah onları kahretsin; nasıl da çevriliyorlar."

ADNAN OKTAR: Onların kahrolması için dua etmenin önemli olduğunu Allah gösteriyor. Münafıklara her namazda helak olmaları için, Allah'ın onları kahretmesi için dua etmek lazım. Her Müslümanın bunu yapması lazım. Yalvararak Allah'a dua edecekler, ibadettir bu. Allah'ın onları içten yakması için, manen çökertmesi için. Allah'ın ruhen onlara azap etmesi için, bedenen azap etmesi için, çökertip cehenneme göndermesi için dua edecekler. Kuran'ın emri bu.

SERDAR DAYANIK: Onlar Peygamber (sav)'e çağrılıyorlar. Peygamber (sav)'in onlar için mağfiret dilemesi için, "ama sen onların yüz çevirmekte olduklarını görürsün" ayetini okumuştuk. Onun devamı da vardı inşaAllah Hocam. Kovulmuş şeytandan Allah'a sığınırım. **"Senin onlar adına mağfiret dilemen ile mağfiret dilememen onlar için birdir".**

ADNAN OKTAR: Zaten onların Allah'a karşı bir öfkeleri var, haşa. Ama münafığın ağzında hep ayet, hadis, Peygamberimiz (sav)'den bahseder, doğruluktan, dürüstlükten, efendilikten, namustan, aileye itaatten, fakat çok haindir, alabildiğine haindir. Fırsatını bulduğunda tam haindir, ama dış görünümüne çok dikkat eder. Dışarıya karşı sezdirmemeye çalışır. **Her münafık kendi dünyasında, iç dünyasında sapıktır aslında. Aklın alabileceği her alanda sapıktır. Aklın alabileceği her alanda namussuzdur, ama bunu sezdirmez yani çıkarına göre hareket eder ve bunu kullanır.** Kendi kafasınca, kendi mantığınca. Aileye düşkündür, ama aileden nefret eder, çünkü aileyi çıkarı kadar sever. Mesela fakir babası olsa nefret eder münafık. Fakirse annesi nefret eder, zenginse onlara karşı yalakalık yapar, yani bir şey, yiyecek eldecekse, para elde edecekse onlara gider yapışır. Anne baba derken tabi münafık münafığı seçer, Müslüman anne babanın yanına gitmez zaten münafık. Dindarsa kaçar zaten, Allah'ı anmayansa onlara yanaşır. Her zaman söylüyoruz ya, uyuz bir domuzu düşünün nasıl keneler ona yapışıp onu temizliyorsa, gider ona yapışır, ondan çıkar sağlar yani karşılıklı çıkar vardır. İnşaAllah.

SERDAR DAYANIK: "... Allah, onlara kesin olarak mağfiret etmeyecektir. Şüphesiz Allah, fasık bir kavme hidayet vermez." (Münafikun Suresi, 6)

ADNAN OKTAR: Bak işte münafıklara hidayet vermiyor Allah ve mağfiret de etmiyor. Onun için helak olmalarını istiyoruz Allah'tan. Kafirin kurtuluş imkanı var, fakat münafık bir mikroptur, cemiyet mikrobudur. Ama hepsi de takva adına ortaya çıkar, dürüstlük adına ortaya çıkar. En akıllı olduklarını söyleyerek çıkarlar, bu çok manidardır, şaşırtıcıdır. Direkt kafir olduğunu söyleyip ayrılabilir, yapmıyor. Mesela Dırar mescidini kuruyor, "biz daha takvayız" diyor. Uzun uzun ayetle, hadisle kendisini savunur münafık, anlatır.

SERDAR DAYANIK: Kovulmuş şeytandan Allah'a sığınırım; **"Onlar ki: "Allah'ın Resulü yanında bulunanlara hiçbir infak (harcama)da bulunmayın, sonunda dağılıp gitsinler," derler. Oysa göklerin ve yerin hazineleri Allah'ındır. Ancak münafıklar kavramıyorlar.** (Münafikun Suresi, 7)

ADNAN OKTAR: Münafık parayı, menfaati alandır. Asla dağıtan olmaz, acayip ızdırap çeker, 5 kuruş dahi olsa çok ızdırap verir. Ayeti bölüm bölüm açıklayalım.

SERDAR DAYANIK: Kovulmuş şeytandan Allah'a sığınırım; **"Onlar ki: "Allah'ın Resulü yanında bulunanlara hiçbir infak (harcama)da bulunmayın, sonunda dağılıp gitsinler," derler."**

ADNAN OKTAR: Bakın kendi para vermediği gibi, imkan sağlamadığı gibi başkalarını da engelliyorlar. Nasıl yapıyor? Ayetle, hadisle engellemeye çalışıyor. Çok sahtekardır onlar, Allah'ı anarak engellemeye çalışıyor. **Ama bakın amaca dikkat edelim. "Dağılıp gitsinler", dağılma ister, çünkü Müslümanlar durdukça münafığın azabının durmasına imkan yoktur.** Tek bir tane Müslüman kalmayıncaya kadar dağılmalarını ister, 3 kişi bile kalsa istemez. Hepsinin dağılmasını ister. Çünkü Müslümanlara baktıkça kendi ahlaksızlığını anlayacaktır. Onların ondan ne kadar tiksindiğini bilecektir, Allah'ın intikam alacağını da bilir, ama haşa kendini Allah'tan büyük görür münafık. Onun için bunalımdadır, hastadır, beyni gitmiş bir akılsızdır, kendini çok akıllı zanneden bir akılsızdır. Mesela Peygamber Efendimiz (sav) sohbet ediyor. Birisi çıkıyor, onu siper ederek çıkıyor, akılsızlığa bak. Birçok Müslüman var, görünüyorsun sen, Peygamber (sav)'e söyleyecekler belli, sezdirmediğini zannediyor. **Münafığın sırtı açıktır gözü kapalıdır, öyle gezer. Sırtı boydan boya açıktır, gözünü kapattı mı tamam hiçbir şey olmuyor zanneder.** Yani bir hayvan aklına sahiptir münafık ve üst perdeden de her yere akıl vermeye kalkar.

ALTUĞ BERKER: Başka bir ayette de şöyle buyuruyor Allah münafıklar için. Şeytandan Allah'a sığınırım; **"Onlar müminleri bırakıp kafirleri dost edinirler".** (Nisa Suresi, 39)

ADNAN OKTAR: Kafir, nerede dinsiz, imansız, münafık Allah anılmadığında rahat eder. Şimdi münafığın yanında sen dinden, imandan bahsedersen onu yakarsın, çok bunalır. Müslümanların yanından kaçış nedeni zaten o. Allah'tan bahsedilmesinden dolayı rahatsız oluyor. "Namaza" diyor Allah "üşenerek

gelirler" diyor, dağıttığında bir şeyini nefret ederek yapıyor ama konuştuğunda acayip bilmiştir münafık. Akıldanedir, Cenab-ı Allah, "konuştuğunda dinlersin" diyor. Dış görünümü de düzgün oluyor, ama bir mahluk. Şeytanın bir tecellisidir. Şeytanın bir insan şeklinde görünenidir.

ALTUĞ BERKER: Ayette Cenab-ı Allah buyuruyor. Şeytandan Allah'a sığınırım; **"Eğer yakın bir yarar ve orta bir sefer olsaydı, onlar mutlaka seni izlerlerdi..."** (Tevbe Suresi, 42)

ADNAN OKTAR: Münafık zaten bir süre verir. Sürenin uzunluğunda çok bunalır münafık. Mesela Hz. Mehdi (as) cemaatinde de, Peygamberimiz (sav) zamanında da böyledir. 10 yıl oluyor hakimiyet olmuyor. "Hadi bana müsaade" diyor münafık. 20 yıl oluyor, 20 yıllık münafıklar vardır. 20 yıla dayanabilir, "hadi bana müsaade" der. Veya yeri gelir 3 yıl, 4. yıla gücü yetmez, gider. Limit koyduklarını gösteriyor münafıkların. Yani zamanla başları derttedir münafıkların. Yol uzunsa bakar, netice gelmiyorsa, "bana müsaade" der. Hem Hz. Mehdi (as) cemaatinde, hem de Peygamberimiz (sav) döneminde bunları görürüz. Hadislerde de var, ayette de var. **"Çıkılacak yol onlara uzun geldi"** diyor, değil mi ayette? Çünkü bir türlü istedikleri sistem oluşmuyor. Vakit uzuyor, zaman uzuyor. Onlar mallara, oğullara kavuşmak istiyor, rahat etmek istiyor. Cehdin (çaba harcamanın, ilmi mücadelenin) bitmesini istiyor. Tebliğin bitmesini istiyor.

ALTUĞ BERKER: Ayete devam ediyorum. Şeytandan Allah'a sığınırım; **"Ama zorluk onlara uzak geldi."**

ADNAN OKTAR: Zorluk. Münafığın dayanamadığı bir konudur. Münafık keyfini arar, rahatını arar. Müslüman da zorluğu bir ibadet olarak muhabbetle karşılar, sevinçle karşılar. **"Her zorlukla birlikte kolaylık vardır"** diyor Cenab-ı Allah. Yine tekrar ediyor Cenab-ı Allah, şeytandan Allah'a sığınıyorum. **"Her zorlukla beraber bir kolaylık vardır"** (İnşirah Suresi, 5-6) diyor. Zorluk Hz. Mehdi (as)'ın da karşılaştığı bir olaydır. Zorluk olmazsa imtihan olmaz zaten.

ALTUĞ BERKER: "Eğer güç yetirseydik muhakkak seninle birlikte (savaşa) çıkardık." diye sana Allah adına yemin edecekler..." (Tevbe Suresi, 42)

ADNAN OKTAR: Allah'ın adını kullanıyor münafık. İnanmadığı halde, hain. Allah'ın adını kullanıyor. **"Ama benim yeteneğim yok" diyor. Neye yeteneğin var? Sahtekarlığa yeteneğin var, gezmeye, tozmaya yeteneğin var. Yemeye, içmeye yeteneğin var. Kendini sağlama almak için tedbirler almaya yeteneğin var. Ee, "İslam ahlakını tebliğe yeteneğim yok" diyor, para versen yapar mı? Yapar. Çıkarı olsa yapar mı? Yapar. Çıkarı olmadığı için yeteneği olmadığını söyler münafık.**

....

ALTUĞ BERKER: Münafıkların korkak olduklarını söylemiştiniz Hocam. Şeytandan Allah'a sığınırım; **"... Şayet korku gelecek olsa, ölümden dolayı üstüne baygınlık çökmüş kimseler gibi gözleri dönerek sana bakmakta olduklarını görürsün..."** (Ahzab Suresi, 19)

ADNAN OKTAR: Canları tatlı münafıkların kendilerine göre... **Münafığın en korktuğu nedir biliyor musunuz? Allah'ın adının herhangi bir yerde yazması. Allah'ın adını görünce aklına ne gelir biliyor musun? Peygamber (sav), Peygamber (sav)'i görünce aklına gelince ne gelir biliyor musun? Hz. Mehdi (as). Hz. Mehdi (as) da aklına gelince beyni zehirlenir, perişan olur münafık.** Onun için ne ayet görmek ister, ne Kuran görmek ister. Ne Allah'ın anılmasını ister, hiçbir şekilde duymak istemez. **Çünkü Hz. Mehdi (as) onların kabusudur. Münafıkların kabusudur. Ezan okundu mu aklına Hz. Mehdi (as) gelir, biri Bismillah dedi mi aklına Hz. Mehdi (as) gelir.** Mesela evde Kuran olmasını istemez münafık. Bunalır, Kuran'ı gördü mü Hz. Mehdi (as) aklına gelir. Allah onları çepeçevre sardı.

...

ADNAN OKTAR: Münafıkların ahir zamanda tek duymak istemedikleri kelime nedir biliyor musunuz? Hz. Mehdi (as). Yani yakar, ciğerini yakar. Allah'ı duydu mu aklına Hz. Mehdi (as) gelir, Peygamber (sav)'i duydu mu aklına Hz. Mehdi (as) gelir. Cami gördü mü aklına Hz. Mehdi (as) gelir. Televizyonda Hac'dan bahsederler Hz. Mehdi (as) aklına gelir. Tam bir kabustur onlar için dünya, yani Hz. Mehdi (as)'dan dolayı. **Allah onlara azap olarak göndermiştir Hz. Mehdi (as)'ı, müminlere de müjde olarak göndermiştir. İnşaAllah.**

SERDAR DAYANIK: Hocam siz Hz. Mehdi (as)'ın münafıkların kabusu olacağını söylediniz inşaAllah. Hadis var, elhamdülillah. Münafıkların bir özelliği de, siz daha iyi bilirsiniz inşaAllah Hocam, Allah'tan çok Hz. Mehdi (as)'dan korkmalarıdır. Elhamdülillah. *"Daha birçok insan Kuran'dan çok onun (Hz. Mehdi (as)'ın) korkusu nedeniyle günahlarından kaçınacaklardır."* diyor.

ADNAN OKTAR: Allah onu da bir hayır ve hikmetle yaratıyor, maşaAllah.

ALTUĞ BERKER: Hadis-i şerifte münafıklar için şöyle diyor Hocam. *"Ayrılanlar da muhalifler de Hz. Mehdi (as)'a zarar veremeyecek. O kendinden ayrılanlara rağmen muzaffer olarak yoluna devam edecektir."*

ADNAN OKTAR: MaşaAllah. Muzafferdir, arslandır. İnşaAllah.

SERDAR DAYANIK: Ahir zamandaki münafıklar, Hz. Mehdi (as) zamanındaki münafıklar buğdaya musallat olmuş kurtlar gibidir benzetmesi yapılıyor inşaAllah, en sonunda da o kurtlardan geriye en sağlam buğdaylar kalır diyor, Hocam inşaAllah.

ADNAN OKTAR: MaşaAllah, maşaAllah. Sürekli bakacak mübarek demek ki buğdaylara... Münafık her zaman kendini savunurken Kuran'la hadisle savunur. Peygamber Efendimiz (sav) zamanında da münafıklar kendilerini Kuran ayetleriyle savunmaya kalktılar. Hatta sonra, mızraklarının ucuna da Kuran geçirdiler biliyorsunuz. **Böyle haindir münafıklar. Kuran'ı kendine bir set ve zırh olarak alır.**

Müşrikleri de arkasına alır, kafirleri de arkasına alır. Onunla atağa geçer, kendi kafasınca. Ama kaderinde bunu zaten yapacaktır, o zanneder ki kendi yapıyor.... Fakat münafık Müslümanı Kuran'la etkilemeye çalışır, ama dil eğip bükerek ve sahtekarca, yani çıkarına uygun şekilde yapmaya çalışır. **Münafığın ana vasfıdır. Kuran'ın açık hükümlerini görmezden gelir.** Mesela Peygamber Efendimiz (sav) zamanında Dırar mescidine çağırıyorlar, "Allah'ın emri temizlik. Bak, çok temiz bir yer burası, buraya gelin" diyorlar. "Ve biz burada çok daha mükemmel ibadet ediyoruz" diyorlar, "Peygamber (sav)'i görüyorsunuz" diyorlar. "Kadınlarla vakit geçiriyor" diyor. Güçlüydü benim aslanım, Peygamberimiz (sav). Kurban olayım ben onu yaratan Allah'a. Ona üç şey sevdirildi. Namaz, "gözümün nuru namaz" diyor, "güzel koku ve kadınlar." 100 tane kızım olsa, helal olsun. Tabi bir tanesiyle evlenir. Ama 100 kere dünyaya gelsem 100'ünde de kızım olsa Peygamberimiz (sav) ile evlendirirdim. Aksini yapanı dünyanın en alçak adamı olarak görürüm. **Peygamber (sav) varken gidip başkasıyla evlenirse benim kızım, ben onu en aşağılık adam olarak görürüm. Evlatlıktan reddederim ben onu.** Benim için insan değildir. **Münafıklara en çok ızdırap veren neydi biliyor musun? Resullullah (sav)'in gücüydü, sağlığı ve neşesiydi, kadınlara karşı düşkünlüğü, sevgisi, muhabbetiydi.** Düşkün derken, Allah'ın tecellisi olarak düşkün. Güle düşkün, bülbüle düşkün, kadına düşkün. Düşkün derken, arzulu, istekli, seviyor, hoşuna gidiyor, Allah'ın tecellisi olarak seviyor. Bu ahlaksızlar gibi saf şehvete dayalı, ahlaksız olanların mantığında değildi Resulullah (sav)... Bakın şu an Mehdiyetten münafıklar da, küfür de, deccaliyet de müthiş korkuyor, titriyorlar, ne yapacaklarını bilemiyorlar. Çünkü nereye gitseler (manen) gırtlaklarına çöküyorum.

OKTAR BABUNA: Dünya çapında Hocam, maşaAllah.

ADNAN OKTAR: Hop diyoruz nereye gidiyorsun bakayım diyoruz, hani var ya karton filmlerde bir fren yapıp duruyor, ensesinden yakalıyoruz, savurup atıyoruz cehennemin içine Allah'ın izniyle. Yine başka yerde yakalayıp yine yapıyoruz. Bakın Hz. Mehdi (as)'ın ışığını almış, Hz. Mehdi (as)'ın öncüsü olan, alelade, Hz. Mehdi (as)'ın ayağının çamuru olan bir talebesiyim ben. Ben böyle eziyorsam Oktar, Hz. Mehdi (as) ne yapar bir düşün. Değil mi? Münafık Müslümanın enerji kaynağıdır. Müslümanı (manen) delirtir. Coşturur, deli ırmak haline getirir, şevkini artırır Oktar'ım, sağlık, sıhhat getirir. Adrenalindir. İnşaAllah, kudrete vesile olur. İnşaAllah.

Münafıkların eleştirilmesi son derece önemli, anlatılması çok önemli, çünkü doğrudan küfür değil de **İslam aleminde en büyük tehlike münafıklıktır.** Münafık tehlikesi var. Bediüzzaman da diyor, "cereyan-ı münafıkane" diyor, "cereyan-ı münafıkaneyi dağıtacak" diyor. Yani hem küfrü hem de cereyan-ı münafıkaneyi. Onun için Hz. Mehdi (as)'ın görevi zordur. Kolay bir görev değil inşaAllah. **Siz bu ayetleri her okuduğunuzda münafıkların beyni paramparça oluyor. Ama bununla bırakmayacağız tabi, çok detaylı anlatacağız. Hadislerle anlatacağız, ayetlerle anlatacağız. Yine anlatacağız, yine anlatacağız.** En az Darwinizm'i anlattığımız kadar bu konunun da anlatılması gerekiyor. Son derece hayati bir konu inşaAllah ve günümüze uyarlanarak anlatılması çok önemli. Peygamber (sav) devrindeki münafıkların tavrını çok kapsamlı anlatmamız gerekiyor. İnşaAllah. O devirdeki münafıkların hayatı hep rabt altına alınmıştır, yazılmıştır. Onları Peygamber Efendimiz (sav)'in hayatından alıntılarla kapsamlı anlatacağız inşaAllah. Ama önce ayetler tabi. Çünkü Peygamberimiz

(sav) müthiş zor bir ortamda kalmıştır münafıklardan dolayı. En şedid mahluklar onlardır. Hem çok cibilliyetsiz, karaktersizdirler, hem bakarsın evliya görünümündedir, takva görünümündedirler ama çok küçük bir şeye tamah ederler. Süper aşağılıktırlar. **İçte dinsiz oluyorlar, imansız, Allah'a düşmandırlar haşa, fakat Müslümanlardan çekindikleri için kendilerini dindar gösterirler. Buna karşı da münafığın en önemli özelliği deşifre edilmesidir.** İyice anlatmak gerekiyor. **Kuran'ın yeterliliğine inanmaz, Kuran'a inanmaz, hurafeye yatkındır münafık, hurafe arar.** Peygamber Efendimiz (sav) zamanında da hep hurafe aradılar. Hz. Ömer (ra)'ı niye şehit ettiler? Hurafeye karşı olduğu için münafıklar şehit etti. Hz. Ali (ra)'ı niye şehit ettiler? Hurafeye karşı olduğu için, Kuran'ın yeterliliğine inandığı için şehit ettiler. Böyle bir hain tıyniyet içindeler. Hz. Ömer (ra) da Hz. Ali (ra) da sünnete tam uyan, Kuran'a tam uyan insanlardı.

Münafıkların bir mucize olarak etki etmeme gücü vardır. Müslümanlara zarar veremiyor, kaderlerinde yok. Ne yaparlarsa yapsınlar zarar veremiyor, hep kendi ayaklarına dolanır, her kurdukları tuzak kendi ayaklarına dolaşır, bu mucize olarak böyledir. Onlar bağımsız olarak yaşadıklarını zannediyorlar, halbuki onları yönlendiren de Allah, onları yaratan da Allah, onlar farkında değiller onun.

OKTAR BABUNA: "Şüphesiz Allah yapmakta olduklarını kuşatandır." (Al-i İmran Suresi, 120) Ama Allah sonunda hesaba çekecek inşaAllah. **"Eğer sizi ele geçirecek olurlarsa, size düşman kesilirler..."** (Mümtehine Suresi, 2) Yani Müslümanlara saldırıp da onları ele geçirdikleri takdirde, onlara düşmanlık yapacakları, zulmedecekleri, **"... ellerini ve dillerini size kötülükle uzatırlar..."** (Mümtehine Suresi, 2) diyor Allah. Bakın ellerini ve dillerini. Dillerini günümüzdeki haline uyarlarsak, medya yoluyla, basın yoluyla, attıkları iftiralarla. **"... Onlar sizin inkar etmenizi içten arzu etmişlerdir..."** (Mümtehine Suresi, 2) Müslümanların da kendileri gibi inkar etmelerini istiyorlar. İman etmeleri onları çok kızdırıyor. Ve imanda kararlı olmaları inşaAllah.

ADNAN OKTAR: Münafıklar, haşa, Allah'ı beğenmezler asıl, sonra Peygamber (sav)'i sonra imamları. Yani onların hastalığı ordadır. Asıl Allah'a karşı öfke vardır. Onu Peygamber (sav)'e yansıtıyorlar veyahut asrımızda Hz. Mehdi (as)'a yansıtırlar. Kökende imansızlıktan kaynaklanıyor asıl hastalıkları.

OKTAR BABUNA: Müslümanların arasında oldukları süre içerisinde de Müslümanların arasını açmaya çalışırlar. Bakın, Allah şöyle buyuruyor, şeytandan Allah'a sığınırım. **"Zarar vermek, inkarı (pekiştirmek), mü'minlerin arasını ayırmak"** (Tevbe Suresi, 107) yani müminlerin inkar etmesini istiyorlar, insanların inkar etmesini istiyorlar. Müminlerin arasını ayırmak, müminleri bölmek, onları birbirinden ayırmak, **"ve daha önce Allah'a ve elçisine karşı savaşanı gözlemek için mescid edinenler"** (Tevbe Suresi, 107) kendilerine göre bir risk gördükleri için Peygamberimiz (sav) döneminde Hz. Peygamber (sav)'in yanından, Hz. Mehdi (as) döneminde de Hz. Mehdi (as)'ın yanından ayrı bir yere geçip, sığınacakları bir yer bulup, oradan onların mücadelelerine, onların başlarına gelenlere uzaktan bakmak istiyorlar.

ADNAN OKTAR: Onlara yapılan saldırıları uzaktan izliyorlar. Takip etmek istiyorlar, korkuyorlar, yanlarında durmak istemiyorlar. Onlara da bir zarar gelir diye, Müslümanları uzaktan izleyerek kendilerince kurnazlık yaptıklarını zannediyorlar.

OKTAR BABUNA: ... "mescid edinenler ve biz iyilikten başka bir şey istemedik diye yemin edenler (var ya,)" (Tevbe Suresi, 107) Çok yalancılar, süper yalancılar. Güya böyle, bu şekilde iyilik istediklerini, Müslümanların iyiliğini istediklerini iddia ediyorlar, ama içlerinde tamamen sahtekarlar ve çok büyük bir kin ve nefret taşıyorlar aslında. Özellikle Hz. Mehdi (as)'a ve yanındakilere karşı. Peygamberimiz (sav) döneminde de Peygamber (sav)'e inşaAllah.

ADNAN OKTAR: Birbirlerinden çok şiddetli nefret eder münafıklar. Çok aşağılık görürler birbirlerini... Tabi, Kuran'da var. **"... Aralarında kalpleri paramparçadır..."** (Haşr Suresi, 14) diyor. Akıl almaz bir nefret. **Çünkü hepsi birbirinin aşağılık olduğunu biliyor, fakat bir çıkar grubu oluştuğu için çıkarından dolayı birbirine ses çıkarmıyor, ama nasıl köpekler, böyle sokak köpekleri birbirlerine iyi davranır ama bir menfaati dokunduğunda birbirlerine saldırırlar. Kurt da öyledir, gerekirse birbirlerini parçalarlar, münafık da öyle.**

SOHBET 4
1 AĞUSTOS 2010 HARUNYAHYA.TV

ADNAN OKTAR: Her anlattımızda Kuran'ın bir sırrını biraz daha detaylandırıyoruz. Biraz daha derinliğini açıyoruz. Her anlattığımızda yeni, yeni Cenab-ı Allah hikmetler bahşediyor... Mesela Müslüman alimler münafıkları anlatırlar. Ben çocukluğumdan beri duyarım, ama kısa anlatılır. Böyle çok flu bir tehlikeymiş, insanların çok nadir karşılaşacağı bir olaymış gibi. Şeytandan da çok az bahsedilir. Münafıktan da çok az bahsedilir. Sanki ender, nadiren karşılaşılıyormuş gibi. Olsa bile bir kaç klasik tavrı vardır. Hemen konu hallolur gibi. Öyle değil, münafığın detaylarını Allah yüzlerce ayetle vermiş. Yüzlerce ayet ne demek, çok önemli demektir. Ve bakın Peygamber (sav) peygamber olduğu halde münafığı bilemiyor. Allah vahiy ile bildiriyor. **Yani çok şeytani bir mahluktur. Çok detay çalışır. Şeytanın ilkasıyla, kendi zekasıyla değil. Münafık normalde akılsızdır. Şeytanın emrine girmiş bir robottur.** O yüzden tehlikelidir. Şeytanın zekasını kullanır. Yoksa münafık kendi aklını kullanmaz. Münafık klasik akılsızdır. "Kof kütük gibidir" diyor Cenab-ı Allah. Kütük, yani bildiğin kütük, ama o kütüğü şeytan kullanır. Onu konuşturur, ona birşey yaptırır, onu çeşitli yollara sevkeder. **Bir kere münafığın mutlaka Müslümana ihtiyacı vardır. Kafirin Müslümana ihtiyacı yoktur. Ama münafığın Müslümana ihtiyacı vardır. Onun için münafık hem Müslümanların dağılmasını ister hem dağılmasını istemez.** Çünkü dağıldığında münafık olmamış olur o. Yani düz kafir hükmüne girmiş olmuş oluyor. Onun olması için fıtraten ruhunda o sürekli hem İslam cemaatinin yıkılmasını, Müslümanların dağılmasını ister. Hem de muhafaza olmasını ister. Kuran'a dikkatlice baktığımızda, detaylıca incelediğimizde **münafığın ana derdinin kendi çıkarları ile ilgili konularda yoğun faaliyet yapmak olduğunu görürüz.** Mesela münafığın İslam ahlakının dünyaya hakimiyeti ile ilgili bir konusu

yoktur. Evet, bakın temel vasıflarındandır münafığın. Bu konuyu işlemez. Bu konuda bir anlatımı yoktur. Olsa da usulen yapar. Yani sırf gösteriş olsun, sükse olsun. Çünkü münafığın ihtiyacı olan bir konu vardır. **Kendini Müslüman gibi göstermeye ihtiyacı vardır. Müslüman gibi göstertmek için de çok nadiren de olsa, ağız ucuyla İslam ahlakının dünya hakimiyetini istiyormuş gibi yapar, ama istemez.** Çünkü onun sistemini (manen) öldürür. Münafığı (manevi olarak) öldürecek bir sistemdir. Bunu içgüdüyle bilir ve dolayısıyla Mehdiyeti, İslam ahlakının dünya hakimiyetini asla istemez münafık. Münafık neyin peşindedir biliyor musun, kendine göre kaptırdığı malının, kaptırdığı aşiretinin, kaptırdığı imkanların yani onları kurtarmanın bir yoluna girer. Önce ilk verirken akılsız olduğu için, istemeye istemeye verir. Mesela malını verir, imkanlarını verir, ama istemeyerek. İstemeyerek namaz kılar. İstemeyerek itaat eder. İstemeyerek her türlü imkanı sağlar. Ama ona iç acısıdır müthiş bir ızdırap verir, çok acı verir. Artık o öyle dayanılmaz hale gelir ki, birden feveran eder ve Müslüman cemaatten ayrılır. Ayrıldıktan sonra dışarıdan haberleri izlemeye başlar. **Yani münafığın iblis ruhu gittikçe doz arttırır.** Bakın, başta itaat görüntüsünde gelir. Sinsidir, gizler kendini, verem mikrobu gibi gizler. Sonra yavaş yavaş kendini hisettirirmeye başlar, o huzursuzluk tedirginlikle. Sonra eylemlerine başlar. Sonra ayrılma bölümü vardır. Orada da gittikçe dozajı artan tarzda. Şeytanlığı ve iblisliği artmaya başlar. Kuran'a bakın görürsünüz. **Yükselir, yükselir, yükselir had safhada ondan sonra boğulur. Yani o şeytan onu artık boğar. Bütün nefsi bedeni artık şeytan kesildiği için iptal olur.** Akli dengesini kaybeder. Artık felç olur.

Bu aşamaları Kuran'dan çok detaylı anlatarak güzel bir eser hazırlıyorum. "Kuran'da münafık." Var bizde, ama çok psikolojik analiz yapılarak değil, yani doğrudan aktarım tarzında. Biz şimdi psikolojik analizi de yapacağız, yani yaşanan hayatta, Resullullah (sav) zamanı, Hz. Mehdi (as) devri daha önceki dönemler, değil mi? Ve buna karşı Müslümanların nasıl tavır alması gerektiği konusu üstünde kapsamlı olarak hazırlıyorum.

Bunun faydası nedir? Müslümanların münafıklara karşı daha güçlü, daha atak ve daha dikkatli olması ve teşhisin daha kolay olması. Yani kolay teşhis sağlamaları. Şimdi münafık mesela, Habil Kabil kıssasında da var. İki kardeştir. Biri kafir, münafıktır. Biri evliya ve velidir. Allah öyle yaratıyor. Mesela biri katil kılıklı, cinayete yatkın, kandan hoşlanan, kan eğilimli, psikopat. Ama diğeri veli, mazlum, Allah'a teslim olmuş. Kuran Habil, Kabil kıssasını özellikle belirtmiştir. Mesela Hz. Nuh (as) da diyor ki; "Ya Rabbi" diyor "benim oğlum" diyor oğlunu kurtarmak istiyor. Cenab-ı Allah diyor ki; "o senin ailenden değildir." **Çünkü aile münafığa göre, genetik bağa göredir. Kuran'a göre de imana göredir.** Eğer iman yoksa, münafıksa o onun kardeşi değildir zaten. Babası da değildir. Annesi de değildir. Dedesi de değildir. Akrabası da değildir. Hiç birşeyi değildir. Yani akrabalık bağı ortadan kalkar, münafık olduğunda ve kafir olduğunda. Doğrudan iman ile bağlantılıdır. Cenab-ı Allah o yüzden diyor ki, "Sakın cahillerden olma o senin ailenden değildir" diyor. Ayrı o. Ama münafıkların soy bağını aradığını Allah, Kuran'da belirtiyor. Soy bağını, yani "ırkçı bir kafa ile" diyor. "Mezarları ziyaretlerine kadar bu sürdü" diyor. Yani onlarda ırka göre. Genetik koda göre. Kan bağına göre bir inanç vardır. Ona göre kurtarmak ister. Onun için der ki kardeşlerine, "bize katıl" diyor. Münafık "bize gel" diyor. Yani münafık hep onun peşindedir. Uzaktan izler. "Bize katıl", ama kendine benzetmeye çalışmak içindir bu. Ama orada yine mal kaygısı vardır. Çünkü münafık ahirete gittiğinde, diyorlar ki cehennemde mesela "Anneni, babanı, kardeşini fidye olarak vermek ister misin?" "Veririm" diyor. "Başka?" "Dünyadaki herkesi fidye olarak

veririm ben" diyor. "Malımı da veririm" diyor. "Yeter ki ben kurtulayım" diyor. Münafık böyle bir mahluktur. **Yani akrabalık bağı onun için mal demektir ve çıkar demektir.** Yani aşiret, Kuran'da da var ya, "mallarınız, oğullarınız, kardeşleriniz, yarım kalmasından korktuğunuz ticaret, evler." Değil mi, "aşiret" bak **"babalarınız, kardeşleriniz, oğullarınız, eşleriniz, yarım kalmasından korktuğunuz ticaret, içinde oturduğunuz evler. Allah'tan, Resulü'nden ve Allah yolunda mücadele etmekten daha hayırlı görüyorsanız bekleye durun"** diyor Allah. Allah "belanızı vereceğim" diyor. Yani asıl konunun cehd (ilmi mücadele) olduğunu, Allah'ın dinini yaymak olduğunu Allah belirtiyor. "Allah, Resulü ve Allah yolunda mücadele" yani cehd. **Münafığın da en rahatsız olduğu şey cehddir. Hiç hoşlanmaz.** Münafık malın mülkün peşindedir. Bakın münafığa, hep malla ilgili ayetleri kullanmışlardır. Hep mülkle ilgili ayetleri kullanmışlardır ve Peygamber (sav)'in rahatı, zevki ve gücü ve torunlarının rahatı ve gücü onların çok canını yakmıştır. Çok bunaltmıştır. **Münafık kadın düşmanıdır. Anti kadındır münafık.** Mesela bu Kuran'da işlenir. Çok detaylı. **Hatta çocukları öldürüyorlar. Kız çocuklarını. Kadınlardan uzak kalmak için binbir türlü yol bulmuşlardır münafıklar ve küfür.** Özelliğidir. Anti kadındır. Müslümanlarda da kadın muhabbeti olur. Allah onları öyle yaratmıştır, onun için diyor ki Allah; "münafıkın ve münafıkat, münafık erkekler ve münafık kadınlar birbirlerindendir" diyor. Birbirlerine yakın oluyorlar. Müminun ve müminat, mümin erkekler ve mümin kadınları da birbirlerinden hoşlanacak şekilde yaratmıştır Allah. Yani etiyle kemiğiyle Allah birbirini sevdirecek şekilde yaratıyor. Onlar da pislik böceği gibi birbirlerini seviyor. Nasıl pislikten pislik böceği hoşlanıyor, değil mi? Anormal birşey, ama yapıyor hayvan. O da pislik böceği gibi ondan hoşlanır. Yani münafıktan hoşlanır. Pislik böceğinin özelliği nedir? Aynı özellik onda da olmuş oluyor. Yani sevgiye dayalı, merhamete, şefkate dayalı olmaz. **Münafıkta sadece mal, mülk, enaniyet ve azamet esastır. Bir enaniyet, iki itaat altında olmamak. Münafığın en büyük ızdırap çektiği şey, şeytani bir yönü vardır; itaatten çok kaçınır. İtaat çok bunaltır münafığı.** İtaat altında kalmak istemez. Mesela şeytana Cenab-ı Allah dedi ki; "insana itaat edeceksin." Münafık tıynetli olduğu için, yani bütün münafıklarda olan ana karakter onda olduğu için, acayip ağırına gitti. Ukala ve züppe bir uslupla, haşa, dedi ki "beni ateşten yarattın, onu topraktan yarattın" tam klasik akılsız. "Ben secde etmeyeceğim" dedi ve itaat etmedi Allah'a. Ve "artık fitne ile uğraşacağım" dedi şeytan. **Münafık da öyledir. Bakın ayrıldı şeytan. Allah ayırdı şeytanı, hemen fitneye koyuldu, görevi budur. Ondan sonra fitne, başka derdi yoktur. Münafığın da ana konusu fitnedir.** Ama tabi kendini muttaki olarak tanıtacaktır. Hatta bu tanıtmadan dolayı Peygamber (sav) dahi farkedemiyor bazen. Allah "Ben" diyor, "onları sana bakışlarından tanıtırım" diyor. **Onlarda hakikaten şeytani bir bakış olur. Mürşitler, büyük alimler, peygamberler Allah'ın dilemesiyle onları fark edebilirler.** Bakış bozukluğu, yani gariptir bakışları ve "bozuk konuşmalarından da anlarsın" diyor Cenab-ı Allah. Bozuk konuşmaları derken, Kuran'ı ve Allah'ı anarak münafıklar konuşur zaten. Ama dil eğip bükerek alakasız yerlerde kullanarak yapıyorlar. Hiç alakasız. Dil eğip bükerek. Onların şeytani bir yöntemidir bu. Peygamber (sav)'in yanında "sen Allah'ın Resulüsün" diyorlar. Halbuki inanmıyor, ama onu demeye ihtiyacı var onun. Çünkü Peygamber (sav)'in yanına gittikleri zaman iyi biri gibi görünebilmesi için, "sen Allah'ın Resulüsün" demesi gerekiyor. Böyle bir tıynet içindedir münafık. **Kadın düşmanı olduğu için de müminlerin kadınlara olan muhabbeti ona çok ağır gelir. Güzelliğe olan muhabeti çok ağır gelir. Mesela zenginliği kıskanır. Müslümanların gücünü kıskanır. Evlerinin temizliğini kıskanır. Hakimiyetini kıskanır. Mesela Müslümanların birbirine olan**

itaatini, saygısını kıskanır. Münafık itaatten nefret eden bir mahluktur. Kendini haşa Allah gibi görür. Onun için itaatten şiddetle kaçınır münafık. **Sanata düşmandır. Güzelliğe düşmandır. Estetiğe düşmandır. Hz. Hasan (ra)'a, Hüseyin (ra)'a karşı, Peygamberimiz (sav)'e karşı öfkenin kökenin de de bu vardır.**

Mesala Peygamber Efendimiz (sav)'in evliliklerini kıskandılar. Hz. Hasan (ra)'ın evliliklerini kıskandılar. Kadınlara karşı olan muhabbetlerini kıskandılar. Daha hala devam ediyor. **Açın küfrün kafir sitelerini, münafık sitelerini o öfke hala devam eder. Durmaz. Bakın 1400 yıldan beri o öfkeleri yatışmadı.** Peygamberimiz (sav)'in Zeynep annemizle evliliği acayip ızdırap vermiştir münafıklara. **Çünkü onların o bağnaz, ilkel, o tutucu kafalarına göre bu asla olmaması gereken birşeydi. Ama Allah onu ona bir nimet olarak vermişti, güzellik olarak vermişti.** Bak diyor ki Tevrat'ta da Kral Süleyman, Firavun'un kızını da almış, nikahlamış. Yanı sıra diyor Mogollu, Emmovlu, Edonlu, Saydalı ve Hittili birçok yabancı kadını sevdi diyor. Hz. Süleyman (as) onlara sevgi ile bağlandı. Bakın sevgi ile bağlandı. Hz. Süleyman (as)'ın kral kızlarından 700 karısı ve 300 cariyesi vardı diyor. Toplam 1000 tane hanımı var Hz. Süleyman (as)'ın. Aşıklar kadınlar, aşkla, Allah aşkı ile geliyorlar, yani bazı akılsızlar bunu saf cinselliğe dayalı bir mantık olarak alıyorlar. Bu münafık ve küfür kafasındadır bu. **Halbuki Allah aşkının tecellisi olarak istiyor bunu Hz. Süleyman (as).** "Ya Rabbi" diyor "ben bu sevgiye, bu varlıkların sevgisine Senin rızan için girdim" diyor. Kuran ayeti var. Mesela atları okşuyor. Boyunlarını okşuyor. Aşk kaplamış, Allah aşkı kaplamış. "Atlar yanına yanaştı" diyor. "Boyunlarını okşuyor" diyor. "Bacaklarını okşuyor" diyor Kuran ayeti var. Bak boyunlarını ve bacaklarını okşuyor diyor. Aşk. Saray muhteşem, her yer altın kaplama. O devrin münafıkları "acayip israf yapıyorsun" diyorlardı. "Ne yapıyorsun sen, her yeri altın kaplıyorsun?" diyorlardı. Kuran'da da Allah övüyor. Çanaklar, yerinden sökülmeyen kazanlar, heykeller muazzam bir saray yaptı. Cenab-ı Allah nasip etti ona. Allah meydana getirdi. Ama münafıkları acayip rahatsız etti bu. Daha hala bakın binlerce yıldır onun acısını konuşuyorlar ve defalarca Hz. Süleyman (as)'ın mabedini yıktılar, o muhteşem mabedi. Defalarca yıkıldı. Hz. Mehdi (as) devrinde tekrar kurulacak. Dedesinin mabedini yeniden kuracak Hz. Mehdi (as) inşaAllah. Hz. Süleyman (as)'ın aynı ihtişam ve aynı güzeliğiyle. Münafıkları cayır cayır (manen) yakacak ızdırapla, yani onlara (manevi) ızdırap çektirecek inşaAllah.

Peygamber Efendimiz (sav)'in zengiliğini de kıskanıyordu o zaman ki münafıklar. Hz. Hasan (ra)'ın ihtişamını, sevgisini dün de okumuştum. Bak Hz. Hasan (ra) "müşteba," Hz. Mehdi (as)'ın dedesidir. "Taki, zeki, tahir, sıbth (torun), kendisinin 90-100 kadar kadınla evlendiği rivayeti vardır" diyor. Ayrıca "onun 300 tane cariyesi olmuştur" diyor. Helal olsun dedeme, helal olsun binlerce, milyonlarca, sonsuz kere helal olsun. Münafıkları acayip rahatsız etti bu acayip. O yüzden mallarını mülklerini almaya kalktılar, şehit etmeye kalktılar. Allah da onlara cennet nasip etti. Yine durduramadılar. Ve "ahir zamanda" inşaAllah diyor, "benim soyumdan, benim torunlarından Mehdi bütün dünyanın mülküne hakim olacak" diyor. Münafıkları perişan edecek bir ızdıraptır bu. Şu an münafıklar kavruluyor. Kavruluyor, yanıyorlar... Allah münafıklardan ve küfürden bahsediyor ayette Nahl Suresi, 58. **"Onlardan birine"** yani münafıklardan, küfürden birine **"kız çocuk müjdelendiği zaman"** anti kadın ya bunlar, **"içi öfke ile taşarak yüzü simsiyah kesilir"** diyor. Münafıklar nefret eder kadından. Onun için sapıktırlar da. Yani sapık tıynetlidirler. Anti kadındır. Bak **"müjdelendiği zaman içi öfkeyle taşar yüzü simsiyah kesilir"** diyor.

Çok fazla Kuran ayeti vardır bu konuda, **"Oysa onlardan biri o Rahman olan Allah için verdiği örnek ile kız çocuğunun doğumu ile müjdelendiği zaman yüzü simsiyah kesilmiş olarak. Kahrından yutkundukça yutkunur"** diyor. Yani müthiş bir kadın nefreti vardır münafıklarda. Küfrün özelliğidir bu. Müslümanda tam tersine.

Münafık ve kafir, Müslümanın gıdasıdır. Rahmetli Necip Fazıl Kısa Kürek ne diyor biliyor musun? "Ey düşmanım" diyor. "Ey münafık, Ey kafir. Sen benim ifadem ve hızımsın" diyor. "Seninle ben hız kazanırım. Beynim açılır, kafama kan gelir" diyor. "Şevkim artar" diyor. "Cehd azmim artar" diyor. "Gündüz geceye muhtaç" diyor. "Bana da sen lazımsın." Müslüman münafıksız yapamaz, kafirsiz yapamaz, inşaAllah.

SOHBET 5
1 AĞUSTOS 2010 HARUNYAHYA.TV

OKTAR BABUNA: Münafıklardan bahsetmiştiniz. Allah yolunda mallarını harcamaktan şiddetle kaçınıyorlar. Bu yönde ayetler var Hocam inşaAllah Kuran'da.

ADNAN OKTAR: Kaptırdığı malını da geri almanın peşinde oluyorlar. Münafığa en çok koyan odur. Ayette var **"istemeye istemeye verirler"** diye belirtiyor. Acayip ızdırap duyuyor. Ciğeri sökülüyor, eti sökülüyor adeta.

OKTAR BABUNA: Dediğiniz gibi dinle, imanla hiç alakaları kalmıyor. Yani İslam Birliği'nin oluşması, Darwinizm, materyalizm, hiç böyle çalışmaları olmuyor.

ADNAN OKTAR: Evet, münafık diyorsun, adam anlatır mı? O zaman Hz. Mehdi (as)'ın askeri olmuş oluyor. Sen neden bahsediyorsun, olur mu? Münafık bir kişiye bile İslam'ı öğretse Hz. Mehdi (as)'a asker yetiştirmiş olur. Hz. Mehdi (as) nefreti olacağına göre asla bunu yapamaz. O sadece, malının, mülkünün, aşiretinin kurtarılmasının peşinde olur. Ama Cenab-ı Allah diyor ki "bir sıhhiyet bağı yoktur" diyor yani "küfr içinde olan, münafık olan zaten sizin ailenizden değildir" diyor. Münafık bunu anlamaz, o yüzden mezarı ziyarete gidiyor, mezara gidiyor daha hala orada mezardaki babasına kadar gider. Ya da dedesine, atasına kadar gider. Münafığın düz mantığı vardır. Şeytani, iblisani düz mantığı vardır. **O Müslümanlara gelen nimetin nasıl durdurulacağının peşindedir ve Müslümanların zenginliği çok ızdırap verir.** Onun için Cenab-ı Allah Hz. Süleyman (as)'a muazzam bir ihtişam verdi, Hz. Zülkarneyn (as)'a da verdi ve Hz. Mehdi (as)'a bütün dünyayı vereceğim diyor, bütün dünyayı ve münafıkları perişan edecek Allah. Dedesi Hz. Süleyman (as)'ın mescidini de yapacak, münafıklar defalarca yıktı kafirler. Yeniden tanzim edecek inşaAllah.

TARKAN YAVAŞ: "Kuvvet ve onuru onların yanında mı arıyorlar? Şüphesiz bütün kuvvet ve onur Allah'ındır." Nisa Suresi, 139. ayet. İnşaAllah. Münafıklar Hocam, kendilerince gücün ve kuvvetin müşriklerin, münafıkların yanında olduğunu düşünüyorlar ve onların yanına giderek daha güçlü

olacaklarını zannediyorlar bu yüzden müminleri bırakıyorlar. Halbuki Allah da diyor ki inşaAllah **"bütün güç ve onur müminlerindir"** inşaAllah, Allah'ın izniyle.

ADNAN OKTAR: MaşaAllah. **Şimdi münafıkların yanıldıkları bir nokta var. Münafıklar çok hasut, cimri ve pislik adamlardır. Şimdi münafık münafığın yanına gittiğinde zanneder ki o münafığın malını mülkünü yiyecek, her şeyini alacak, halbuki münafık zaten hasut ve cimri olduğu için münafık münafığı ezer zaten.** Onun için ayette birbirlerinden nefret ettiklerini söylüyor Allah. O nefretle daha da beter çöker. Daha da ızdırap çeker, çünkü onun nefesinden ayrı bir çöker, pis nefesinden ayrı çöker, pis bakışlarından ayrı çöker, pis elektriğinden ayrı çöker, pis konuşmalarından ayrı çöker, pis benliğinden ayrı çöker. Yani onların zehir etkisi vardır. **Münafık münafığı yakar. Kavurur ikisi birbirini.** Onun için münafıklar birbirlerinin yanında bereket bolluk bulacağını düşünerek, zaten bereket peşinde olmaz da onlar, yani mal, mülk edineceğini düşünerek gider, o onu soymaya çalışır, o onu soymaya çalışır. O ondan çıkar sağlamaya çalışır, o da ondan çıkar sağlamaya çalışır. Mesela Ebu Cehil o devrin bunağı, münafığı, kafir, onun yanına yanaşanlar oluyor, o onu kullanıyor, yani pisliğini temizlettirir, kendine hizmet ettirir, köle gibi kullanır, zırnık da vermez. Bayağı ezer yani.

SOHBET 6
2 AĞUSTOS 2010 ADIYAMAN ASU TV

TARKAN YAVAŞ: Allah'ın anılmasından çok rahatsız olurlar. Ama dikkat çekmemek için dillerinin ucuyla Allah'ı anarlar. Böyle, haşa, Allah'ı sırf anmış olmak için Allah'ın adını zikrediyorlar Hocam.

ADNAN OKTAR: Hayır Müslümanlara öyle göstertmek için. Çünkü direk dinsizim dese, zaten konuşacak hiç bir şey kalmaz. Müslümana saldırabilmesi için, bir şey söyleyebilmesi için önce takva olma iddiasında olacak ki Müslümana saldırsın münafık. Münafığın kendi üstüne oluşturduğu bir kılıf o. Bir görünüm. **Yani dışını böyle ayetle, hadisle kapatır münafık, anlaşılmaması için. Nasıl mesela AIDS virüsü, tanınmamak için ne yapıyor, özel bir proteinle kendini sarıyor, hücreye giriyor.** Şimdi haşa benzetmek gibi olmasın, Kuran'ı tenzih ederim, münafık da kendini Kuran'la sarar, hadisle sarar, belli etmemeye çalışır ki Müslümanla çatışabilsin. Çünkü öbür türlü Müslümanın karşısına geldiğinde Müslüman der ki, "sen zaten dinsiz kafirsin, açıkça söylüyorsun, ne konuşacaksın benimle" der. Ama münafıkla karşı karşıya geldiğinde, şimdi normal bir Müslüman gibi de gelmez münafık. O zaman der ki Müslümana, "sen de normal bir Müslümansın ben de bir Müslümanım", o zaman konuşacağı bir şey olmadığını da düşünebilir, fazla iddialı olmaz. **Münafık çok iddialı ortaya çıkar. Yani en akıllı, evliya, en iyi bilen, her şeyi çok iyi kavrayan, hatta o kadar yukarı çıkar ki Peygamber (sav)'den de kendini üstün görür, ama asıl dünyasında kendini haşa Allah'tan üstün görür.** Allah'tan daha merhametli, daha akıllı, daha doğru düşünen olarak görür. **Gerçek dünyası budur münafığın. Bütün münafıklarda bakın, hepsi akıldane ve çok bilmiştirler, hepsi.** Bir düşünün, tarihe bakın, tamamı aşırı bilmiştir. Her şeyi çok doğru bildikleri kanaatindedirler. Doğru teşhis koyduğu, doğru

anladığı kanaatindedir. Ve dini de en iyi anlayan iddiasındadır. Yani Kuran'a tam hakim olduğu iddiasındadır münafıklar. Asr-ı Saadet'te Resulullah (sav) zamanında, Dırar mescidinin münafıkları hep alimdi, kendilerine göre, kendi kafalarına göre. Yani Kuran'ı en iyi bilen iddiasındaydılar. Peygamberimiz (sav)'e Kuran'ı öğretmeye kalkıyorlardı, haşa. Sahabelere Kuran'ı öğretmeye kalkıyorlardı haşa. **Acayip ukala, züppe, üst perdeden, itaate gelmeyen, azgın, şeytan ve iblis karakterliydiler. Yani şeytanın insan modeli.** Şeytan tam tipik bir münafıktır. Bakın ilk baktığınızda, şeytana bakıyoruz. Müslümanlarla birlikte yaşıyor önce cennette, dikkat edin, safhalara dikkat edin. Sonra bilmişliği ortaya çıkıyor, münafık karakteri olduğu için bilmiş, diyor ki "size sonsuzluk ağacını ve sonsuz olmayı, sonsuz mülkü size öğreteceğim" diyor, yani haşa Allah'tan üstün olduğunu, Allah'tan ayrı bir bilgiye sahip olduğunu ve onlardan da ayrı bir bilgiye sahip olduğunu iddia ediyor, çok bilmiş.

Orada bir psikopatlık, yani Müslümanları kendi iblis ruhuna çekme eğilimi var, kendi gibi yapmaya çalışıyor Müslümanları da. Müslümanları kendince mahvetmek konusunda kararlı. Allah diyor ki, Allah (şeytanın) enaniyetini bildiği için "Adem'e secde et" diyor. Beyninden vurulmuşa dönüyor, münafık olduğu için. Zaten itaat onun en ağırına giden konu, Allah'a itaat etmek zaten ağırına gidiyor, ama o ana kadar onu belli etmemiş o. O ana kadar gizlemiş. Ama Adem'e secde et dendiğinde sigortası atıyor. **Münafığın bir kopma noktası vardır. Münafık dayanır, dayanır, dayanır, birden küt diye misina gibi kopar.** Başlangıcında bir şey yapmaz. Yani onun bir direnç noktası vardır. Allah en hassas noktasından onu vuruyor. Onun için Allah münafıkları ayırırken hep onları dayanamayacakları bir noktaya getirip, oradan koparır Allah. Müslüman cemaatlerde de bu böyledir. Hep onların dayanamayacakları bir nokta vardır. Hassas bir yerinden vurulmuştur o. Onun için artık münafıklığını ilan eder ve Müslümanlardan ayrılıp cephe alır. Allah onu en hassas yerinden vuruyor, Cenab-ı Allah diyor ki "secde edeceksin." Bak hemen o züppe, ahmak kafasıyla, ki klasik münafık aklıdır bu, "beni" diyor "ateşten yarattın" diyor, "onu çamurdan yarattın" diyor. Allah bilmiyor gibi, haşa. Avanak olduğu için. "Dolayısıyla ben ondan daha üstünüm" diyor, "ben ona secde etmem" diyor. Ve itaatsizlik. Çünkü itaat en ağırına giden konudur münafığın. En dayanamadığı konudur. **Hiç kimseye itaat etmek istemez münafık. Dik başlı ve bölünmecidir, parçalanmacıdır. Müslümanlarda bütünleştiricilik vardır. Münafıkta parçalama eğilimi vardır.** Parçalar, parçalar, parçalar, sürekli parçalama ve mülk sahibi olma eğilimi. Bak diyor ki "sizi sonsuz bir mülkün sahibi yapayım mı" diyor, bak onları da o damarından yakalamaya çalışıyor Hz. Adem (as) ve Hz. Havva'yı. Çünkü kendi sorunu da onun o, sonsuz mülk. Mal hevesi var ve itaat etmeme. Kendi itaat etmiyor, onların da itaat etmesini istemiyor. Onları da itaatsizliğe sürüklüyor, ana konu bu. Bir de diyor ki ahirete gittiğinde, "ben Allah'tan korkarım" diyor, birden böyle o manyaklığının gereği olarak akıl almaz bir karşı cevap. Allah'tan korkuyorsan peki bu yaptığın ne? Bu hareketin ne? Böyle manyak karakterlidir. Hiç ummadığın sıçramalar yapar. Birden "ben Allah'tan korkarım" diyor ve "siz kendiniz geldiniz" diyor. Uğraşmıyor musun bütün ömrün boyunca? "Ben böyle bir şey yapmadım" diyor. Böyle manyak bir savunması vardır şeytanın.

Münafıklar da aynısıdır. "Benim böyle bir iddiam olmadı" diyor. "Ben sadece davet ettim siz de geldiniz, ben Allah'tan korkarım" diyor. Yani tam klasik manyak. Dünyanın ömrü boyunca bu psikopatlığı yapmadın mı sen? Sana bir süre verilmedi mi? Bakın münafıklara, tarihe bakın, şeytanla tıpatıp aynı olduğunu görürsünüz. **Şeytanın en güçlü tecellisidir münafık, en güçlü. Küfürde daha zayıf tecelli eder. Çünkü küfürde mertlik vardır, açıktır. Şeytan mert değildir, haindir.**

O yönüyle ayrılır. Onun için münafık en derinindedir cehennemin. Şeytanlarla birlikte, beraber haşroluyorlar zaten. Kuran'ı incelediğinizde bunu görürsünüz, çok kapsamlı olarak bakın. Bir de münafıkların hayatına bakın aynıdır. **Mesela alimdir şeytan, müthiş bir bilgiye sahiptir. Münafıklar da müthiş araştırmacıdır. Detay detay her şeyi araştırır. Mesela şeytan girift yönleri çok iyi bilir, münafık da girift yönlerden yaklaşmaya çalışır.** Mesela insanların zaafı olduğunu düşündüğü noktalardan. Çünkü kendi münafık ruhunda bakıyor, "nedir" diyor "benim istediğim", soruyor kendine, itaatsizlik mesela, itaatsizlik olduğunu düşünüyor, mal hırsı olduğunu düşünüyor, sıkıştığında da Allah'tan korktuğunu, Allah'a bağlı olduğunu, kendisinin de bir suçu olmadığını söylemek şeklinde. Fakat Hz. Adem (as) bu oyunu fark etti tabi. Çok yüksek ruhlu bir insan. Üstü başı açılınca, doğal ihtiyaçlarını gördü, ağladı olayın şiddetinden, çünkü cennette yoktu bunlar. Bir de baktı ki doğal ihtiyaçları var. Çok acayip bir durum olmuş oldu tabi. Mesela acıkıyor, susuyor, banyoya gidiyor, yani çok acayip bir durum, üşüyor, sıcak var. Cennetten oraya geldi, o fark bile yetti. Cennetle dünya arasındaki fark bile ona yetti. Dünya adeta cehennem gibi oluyor tabi cennete kıyasla. Bir acayip durum olmuş oluyor. Ve çok esaslı bir tövbeyle tövbe etti ve peygamber oldu biliyorsunuz. Havva annemiz de veli, evliyadır, çok muhterem bir insandır. O da tam tövbe etti ve Allah'a tam kul oldu. Allah da yardım etti.

Ama münafık çok kararlıdır. Allah onun için diyor ki bakın, **"onların kalpleri parçalanmadıkça asla vazgeçmezler"** (Tevbe Suresi, 110) diyor. **Münafık apayrı bir şeydir, asla ve asla, manyak, yani ne yaparsan yap, evir çevir manyak, tepesi üzerine getir yine manyak, ayakları üzerine bastır yine manyak, durur durur yine deliliğini yapar.** Zaman zaman da evliya gibi hakikaten pişman üslubu yapar. Mesela diyor ya ahirette, cehennemde "ben Allah'tan korkarım" diyor. Şeytanın böyle bir üslupta bulunması şok bir açıklama değil mi, hayret edilecek şey. Ömrü boyunca iblislik yapmış sonra da ben Allah'tan korkarım diyor. Bir açıklama daha yapıyor, o da şok açıklama, çok şaşırtıcı, "ben sizi davet etmedim" diyor. Kim yaptı o zaman değil mi? "Ben sadece söyledim siz de icabet ettiniz" diyor. Hayır, hakikaten doğru söylüyor, öyle bir gücü yok, ama o zaten yapsınlar diye uğraşıyor, yani yapmaması için söylemiyor ki onu, yapsınlar diye söylüyor. Ama bak buna rağmen hakikati biliyor. Mesela bak şeytan Hz. Mehdi (as)'ı bilir. Peygamber (sav)'in peygamber olduğunu bilir. Münafıklar da bilir Peygamber olduğunu. Ama uymazlar çok acayiptir bu. Mesela diyorlar ya Peygamber (sav)'in yanında "Sen Allah'ın Resulüsün" diyorlar, biliyor aslında, ama müthiş bir öfke var içinde kin var, şeytani bir ruh, yapmıyor, itaat etmiyor. Çok şaşırtıcıdır, yani böyle çok derindir manyaklığı münafığın ve şeytanın. **Ama Hz. Mehdi (as) anti şeytandır, anti iblistir, anti deccaldir.** Onun için Hz. Mehdi (as) devrinde şeytan öldürülüyor. İlk defa gerçek anlamda çökertiliyor. İnşaAllah. Bütün dünyada çökertilecektir ve herkes iman ediyor, Hz. İsa Mesih (as)'ın yardımıyla.

SERDAR DAYANIK: Hocam bir ayet vardı, bu sizin anlattığınız konuyla ilgili. Hem münafıkların özelliği hem de şeytanla olan iş birliğine işaret ediyor inşaAllah. Bakara Suresi, 14. ayet. Kovulmuş şeytandan Allah'a sığınırım, **"İman edenlerle karşılaştıkları zaman, 'İman ettik' derler. Şeytanlarıyla başbaşa kaldıklarında ise, derler ki; 'şüphesiz, sizinle beraberiz. Biz (onlarla) yalnızca alay ediyoruz' derler."**

ADNAN OKTAR: Yani böyle bir manyak ruhu vardır. **Zaman zaman hakikaten Müslümanca da konuşuyor. Mesela pişman olmuş ifadesi de kullanıyor münafık.** Ama arkasından münafık krizine girer, saldırganlaşır azgınlaşır yine pişman olmuş gibi bir üslup kullanıyor. Görüyoruz bunu Kuran'da. Onun için Müslüman münafığın ruh halini çok iyi kavrayacak. Münafığın avantajını sıfıra indirmek lazım. **Yani sinsi ve gizli olduğu için avantajlı oluyor, ama bütün sinsiliği ve gizliliği iyice açığa çıkarılıp böyle tam deşifre edilirse, münafığın kolunu, kanadını kırmış oluruz.** Bizim yapacağımız da bu işte. **Yani halini, tavrını, alametini, oyunlarını, taktiklerini bütün Müslümanlara anlatıp münafığı felç edeceğiz, yani onun gizlenme gücünü kıracağız.** En azamiye indireceğiz. Ama buna rağmen gizlenir. O ayrı mesele. Ama biz yani onu böyle iyot gibi açığa çıkartmak için uğraşacağız, inşaAllah.

SOHBET 7
3 AĞUSTOS 2010 ÇAY TV

ADNAN OKTAR: Münafığı anlamak için şeytanı iyi anlamak lazım. **Şeytanın birebir kopyasıdır münafık. Yani ona akılcı bakmak lazım.** Mesela münafığa baktığımızda bu adamı biz teşhis edelim dediğimizde, şeytan ile ilgili ayetlere bakacağız. Şeytanın ana özelliği ne? Haşa Allah olmak istiyor şeytan. Haşa, haşa Allah'ı beğenmiyor. Yani, "ben daha akıllıyım. Daha isabetli düşünürüm" diyor. Çok ilkel mantığa sahip, hikmet gözüyle, ledün gözüyle bakmadığı için çok ahmakça kararlar veriyor. Mesela bakın mantığının ilkelliğine bakın. Diyor ki; "ben ateşten yaratıldım, insanları topraktan yarattın" diyor. Dolayısıyla haşa "mantıksız karar veriyorsun" diyor, Allah'a. "Onlar bana secde etsin, ben niye ona secde edeyim?" diyor. Yani tam ahmak. Ledün gözüyle, derinlik gözüyle olaya bakmıyor. Ve ta baştan Allah hakkında bir karar vermiş, o. Yani Allah'a karşı tavır almış. Haşa, Allah'tan büyük olma kararı almış, haşa, kendisi Allah olmak istiyor. Allah da şeytana imkan veriyor, imtihanın zeminini makul oluşturacağı için anlaşıldı mı? Çünkü ona hakikaten ihtiyaç var imtihanın oluşması için. Hemen münasebetsizliklerini ve deliliğini insanlara da yaymaya başlıyor. Mesela Hz. Adem (as)'a haşa sen Allah'tan büyüksün demek istemiyor. Enaniyeti daha büyük olduğu için onun. Haşa Allah olmak isteyen kendisi. Ama onu kendi etkisi altına almak için, "onun zaafı ne olabilir?" diyor düşünüyor. Kendinden bakıyor kendi zaafı nedir? Mülk sahibi olmak, mal sahibi olmak, rahat etmek ve sonsuza kadar yaşamak. Şimdi haşa Allah'tan da şüphe ediyor. Yani acaba sonsuza kadar yaşatacak mı? Yani sonsuza kadar imkan verecek mi gibisinden şüphesi var. Onu Hz. Adem (as)'a yansıtıyor. Diyor ki; "sana sonsuzluğun sırrını vereyim mi? Sonsuzluğun yolunu sana göstereyim mi? Sonsuz olmanın yolunu" diyor. Birden Hz. Adem (as)'ın aklına şüphe düşürüyor. Halbuki Allah zaten onu yaşatacak. Orada Allah'a güvenmesi gerekiyor Hz. Adem (as)'ın. Zelle, Peygamber hatasına zelle denir. Zellede bulunuyor ve şeytana uyuyor, onun dediğine uyuyor. Mesela münafık ilk aşamada onu kendine bir adım attırmış oluyor. Tabi ikinci üçüncü dördüncü aşamaları vardır, ama Allah o aşamada Hz. Adem (as)'ı kurtarıyor, yoksa şeytan onun peşini bırakmazdı. Yani bir tek onunla bırakmazdı. O yedirttiğiyle kalmaz o. O ekip olmak istiyor. Melekleri haşa hiç önemli görmüyor. Önemli görmemesinin nedeni şu, Hz. Adem (as)'a secde ediyor onlar. Zaten onların kaybettiği kanaatinde. Yani gurur, kibir, enaniyet, büyüklük hissinde olduğu için onların o vasfını zaten kaybettiğini düşünüyor, onlara hiç dokunmuyor. Sadece Hz. Adem (as)'a, Hz. Adem (as)'a da Allah'ın ona değer vermesinden dolayı öfkeleniyor. Onu da istemiyor. Sadece kendisine önem verilmesini istiyor.

Bir de şeytan, Allah'a karşı sanki böyle gizliden seviyormuş da gizliden saygı duyuyormuş da belli etmek istemiyormuş gibi bir üslup kullanıyor, tam böyle sapık karakteri. Diyor ki; "ben Allah'tan korkarım" diyor. Bu çok hayret edecek bir şey. Madem korkuyorsun niye o psikopatlığı yapıyorsun, değil mi? Çok anormal bir tavrı var. Bir de deliliğinin gereği olarak cehennemi göze alıyor. Cehenneme gideceğini bile bile bunu yapıyor. O kadar hırslı o kadar azgın, hani vardır, psikopat tipler olur. Gider kafasını duvarlara vurur, gider kendini yakar manyaktır. Her şeyi göze alır. "Cehennemde sonsuza kadar yanarsın" diyorsun. "Yanayım" diyor. Bu tarz manyaktır şeytan. Münafık da bu tarz manyaktır. Yani bilir, fakat buna rağmen yapar, aynısıdır, tıpkısıdır. Hani böyle manyak filmlerinde falan olur ya, insanlar bilinçaltında bildikleri için filmlerde onları gösterirler, bu tip şeyler yaparlar. Bakın sonsuza kadar

cehennemde kalmayı göze alacak kadar azgın. Ama orada da insanlara kendince sükse yapıyor. Diyor ki, kendince; "ben Allah'a iman ediyorum Allah'tan korkuyorum ve ben sizi öyle teşvik etmedim" diyor. Ve orada insanları aşağılıyor kendince. Bakın yine orada enaniyet yapıyor, kafayı enaniyete taktı, "ben sizi sadece çağırdım" diyor. "Siz o kadar düşüncesizsiniz ki, o kadar akılsızsınız ki, sadece çağırmam yetti. Gittiniz sapık oldunuz, anormal oldunuz. Ben size böyle bir şey dedim mi? Gidip böyle bir şey yapın demedim" diyor. Dolayısıyla "çok akılsızsınız, ben sizden daha akıllıyım, burada da akıllıyım. Bak burada da aklıyım" diyor. Derdi yine enaniyet, büyüklük hissi. "Cehennem de hiç önemli değil, yanayım" diyor. Ve sonsuza kadar Allah'a karşı dik başlı şeytan. Yani psikopat manyak. Onun için Cenab-ı Allah, **"pişmanlıklarını gizlerler cehennemde"** diyor. Millet zannediyor ki, cehennemde vazgeçiyor zannediyor, vazgeçmiyor. Yani sonsuza kadar vazgeçmiyor adam, manyak yani. Allah onu öyle yaratmış. İnsan hep pişmanlık duyduklarını zannediyor, duymuyorlar. Hatta ayette, **"göz ucu ile bakar, pişmanlığını gizlerken"** diyor. Yani yine enaniyetten, enaniyete devam ediyor. Burada dünyadaki münafıklara bakın yine aynı, ağırına gider.

Mesela Dırar mescidini kurduğunda münafıklar, haşa, Peygamberimiz (sav)'i beğenmiyorlar. Aslında Allah'a karşı da haşa içleri kinli, ama bunu direk ifade edemiyorlar, onun için mescide ihtiyaçları oluyor. Mescid olmasa kimse gelmez. Yani tam Allahsız, Kitapsız olduklarını söyleseler gelmez. **Onun için "Allah'a inanıyoruz" diyorlar ki, mescid olsun. Yani, biraz onlara hareket kabiliyeti sağlıyor mescid. Mesela namaz kılmaları onlara hareket kabiliyeti sağlar. Sakal bırakıyor, cübbe giyiyor, sarık sarıyor, tesbih çekiyor. Oradan anlıyor ki insanlar, bunlar herhalde Müslüman. Halbuki değil o, onu haşa bir tuzak olarak kullanıyor.** Çünkü onu kullanmadığında aleni kafir olmuş oluyor. O, ona yaramıyor kendi kafasına göre, o münafıklığı istiyor. Peygamberimiz (sav)'e karşı öfkeyi de açıkça söyleyemedikleri için, böyle bir mescidle, böyle bir usul ile söylemeyi uygun buluyorlar. Mesela diyor ki; "bakın buraya, bu mescide, hiç kadın girmez. Ama Peygamber (sav)'in mescidine gidin" diyor "oraya, kadınlar da geliyor" diyor. Burada "biz", diyor, "kadına karşı bir şey duymuyoruz, görüyorsunuz. Dünyadan çekildik biz. Bizim bir kadın şehvetimiz yok. O kadar takvayız ki. Ama onlar kadına düşkünler görüyorsun, istekliler. Bak, biz ne süs takıyoruz bayanlar, hanımlar var" diyor. Halbuki Allah, **"ziynetlerinizi takıp gelin mescitlere"** diyor. "Ziynet dünya hayatının süsü, ziynetle bizim ne işimiz var, niye ziynet takalım?" diyor. Değil mi? "Biz kendimizi Allah'a vermiş insanlarız, ziynet niye takalım?" diyor. Allah diyor ayette, adam "olmaz, takvaya uygun değil" diyor. "Biz tamamen kendimizi Allah'a verdik", diyor.

SERDAR DAYANIK: Kovulmuş şeytandan Allah'a sığınırım, Araf Suresi, 31. ayet. **"Ey ademoğulları her mescit yanında ziynetlerinizi takının. Yiyin, için ve israf etmeyin. Çünkü o israf edenleri sevmez."**

ADNAN OKTAR: Şimdi o ziynet münafığın en ağırına giden bir şeydir. Hz. Süleyman (as)'ın ziynetleri de onlara çok ağır gelmişti. Hz. Hasan (ra)'ın, Hz. Hüseyin (ra)'ın kıyafetleri de çok ağırlarına gitmişti. Peygamberimiz (sav)'in kıyafetleri, cübbesi çok ağırlarına gitmişti. "Biz" diyor, "bak çula büründük geldik. Üstümüzde çul var. Yani o kadar takvayız ki, bak günlerden beri yemek de yemiyoruz" diyorlar. Kadınlara ilgi var mı? "Haşa sen benim annem gibisin" diyor, karısını da kendisine haram

kılıyor böyle münafıklar. Yani cinsellikten nefret eden bir üslupları var. Ama helal olan cinsellikten ve dolayısıyla kadından. Kadından nefret eden bir üslupları var. Temiz ve güzel giyinmekten, ziynetten de nefret eden bir üslupları var. Bir de dinin kolay olması çok bunaltıyor onları. "Adamlar namazını kılıyor çıkıp gidiyorlar, olur mu, mescide girin" diyor. Orada dedikodu yapıyor akşama kadar mescitte. Orayı bir haşa toplantı yeri gibi kullanıyor, sadece dedikodu yapılacak bir toplantı yeri olarak kullanıyor. Yani münafıkların o kadar çok numarası vardır ki, bir tane, iki tane, on tane değil. **Ama hepsini Kuran'a uygun, Peygamberin (sav) sözüne uygun iddiası ile yaparlar.** "Peygamber dünyadan geçin demedi mi?" diyor. Dedi, ama o anlamda dünyayı tamamen bırakın, böyle avanakça sürünün mü, dedi. "Dünyayı Allah'ın dinine hizmette kullanın" diyor. "Dünyada sizindir nimetler. Ahirette yalnızca sizindir" diyor Allah. Dünya nimetlerini tabii ki kullanacak mümin. O, "hiç kullanmayın anlamında dedi" diyor. Peygamber (sav)'in dediğini, Peygamber (sav)'e öğretmeye kalkıyor. Ve çarpıtıyor ve çarpıtılmış hadislerin kaynağı o devrin münafıklarıdır. Var ya şu ana kadar gelen çarpıtılmış sapkın inançlar vardır. Hepsinin kaynağı o Dırar mescidindeki münafıklardır, üçkağıtçılardır. O sahtekarlar, silsile yolu ile devam ettirdiler şu ana kadar. O uydurma rivayetleri, uydurma izahları. Var ya meşhur işte çaput bağlamadan tut, bilmem başka şeyden çık. Her türlü sapkın inanç. **Onun için bak münafıklara, çok uçtadırlar. Ya Peygamber (sav)'i hiç kabul etmezler. Yahut Peygamber (sav)'i çok seviyor görünümünde, Peygamber (sav)'e içten içe kinli olurlar. İki ayrı cereyan şeklinde çıkmıştır.** Mesela İslam tarihinde Peygamber (sav)'in vefatından sonra çıkan cereyanda bu iki uç düşünce gelişmiştir. Biri Peygamberimiz (sav)'in sünnetine, Peygamberimiz (sav)'e bağlılığa, sadakate karşı öfke tarzında. Biri de Peygamber (sav)'i çok seviyor adı altında Peygamber (sav)'i ve Hz. Ali (ra)'ı haşa ilahlaştırmaya kalkan bir üslup. Mesela Hz. Ali (ra)'a diyor ki; "sen Allah'sın" diyor haşa. Hz. Ali (ra) çok öfkeleniyor, "yakın bu adamı" diyor, öfkesinden. "Allah'ın şanındandır, tabii yakacaksın beni" diyor. Bak psikopatlığı görüyor musun? Manyak yani artık. Münafık manyaklığının ucu bucağı yok. Halbuki öfke ile söylenmiş bir söz, değil mi? "Tabii Allah'ın şanındandır. Tabii ki beni yakman gerekir, yakacaksın tabii ki" diyor. Hani Allah; "Cehenneme atarım" diyor ayette. "O da senin vasfın zaten" diyor, haşa. Yani münafık manyaklığının ucu bucağı yok, anlayamazsın çok karanlık gizli bir dünyası vardır.

Birbirlerinden çok nefret eder münafıklar. Yani kafirden o kadar nefret etmez. Ama birbirlerinden de ayrılamazlar. Mesela sırtlan sürüsü de bir aradadır. Birbirini boğar, öldürür, yaralar ama ayrılmazlar. Münafık da öyle birbirinden ayrılmaz. Hem nefret eder, hem ayrılmaz. Çünkü sırtlan çok itici görünümlü değil mi? Çok pis hayvan, ama ayrılamıyor. Mesela yaban domuzları da yaban domuzu sürüsü de. Birbirlerine sürekli boynuz vurur yaban domuzları, çok pistirler yani tiksindirici bir hayatları vardır. Ama ısrarla bir arada yaşarlar. Kopamaz, münafıklar da böyledir, yaban domuzu sürüsü gibi hem birbirlerinden tiksinir, hem birbirlerine düşmandır, ama ayrılamazlar. Müslümanları böyle yaban domuzu sürüsü gibi uzaktan izlerler inşaAllah. Ve aleyhlerinde bir sure indirilmesinden çok korkuyorlar, böyle de bir şeyleri var. Yani yine de Allah'ın onlara bela vermesinden de bir yönde çekiniyorlar, ama karar da veremiyorlar tereddüt içindeler, tereddütler içinde bocalayıp duruyorlar. Bir olabilir, bir olmayabilir mantığında oluyorlar.

SERDAR DAYANIK: Siz daha iyi bilirsiniz inşaAllah Hocam, Kuran ayetinde "kuşkuya kapıldıklarını" buyuruyor Yüce Rabbimiz, "ve kuşkularında da kararsızlığa düştüklerini" buyuruyor münafıkların inşaAllah.

Bu ziynetle ilgili bir ayet daha vardı. Araf Suresi 32. ayet. Kovulmuş şeytandan Allah'a sığınırım, **"De ki: "Allah'ın kulları için indirdiği ziyneti ve temiz rızıkları kim haram kılmıştır?" De ki: "Bunlar, dünya hayatında iman edenler içindir, kıyamet günü ise yalnızca onlarındır". Bilen bir topluluk için ayetleri böyle birer birer açıklarız."**

ADNAN OKTAR: Münafıklar, sahabelerin şık ve temiz olmasından çok rahatsız olurlar. Özellikle Ehlibeyt'in Hz. Hasan (ra), Hz. Hüseyin (ra) çok güzel şık giyiniyorlardı. Peygamberimiz (sav) de çok güzel giyiniyordu. Yani nefesi kesiliyordu insanların. Özellikle Hz. Hasan (ra), Hz. Hüseyin (ra) Peygamberimiz (sav)'in torunları en şıkıydı o bölgenin. Münafıklara da acayip ızdırap veriyordu, onlar da çul mul giyiyor böyle. Rezil kafasına bir çaput parçası sarıyor, böyle perişan vaziyette. Leş gibi kokuyor, gülmez, neşelenmez. Peygamberimiz (sav) hanımlarıyla yakalamaca oynuyor, münafıkların bu çok ağırına gidiyor. "Peygamber bunu yapar mı?" diyor. O Mekke müşrikleri, azgın büyükler, o devrin azgınları. Mesela babası o devrin ünlü müşrik alimi veyahut müşrik bir subay, müşrik bir zengin bol para toplamış veyahut o devrin herhangi bir mesleğinde en yükselmiş kişi babası. Peygamberimiz (sav) devrinde bunların hepsi Müslüman oluyorlar. Ama mescitte köylüler var, işçiler var, işçinin yanında paşa var, paşanın yanında doktor var, doktorun yanında köle var, münafıklara bu acayip koydu, acayip ızdırap çektiler. Peygamber (sav)'e de zaten "Ebu'l Kasım'ın yetimi" diyorlar. Ona da peygamberlik gelmesi onlara ağır gelmiş durumda. En sonunda işi piskopatlığa verip Dırar mescidini kurdular. Kendilerince böyle değişik şekil verdiler. Oraya, o üst kademeden münafıklar gelmeye başladılar, kendini büyük, yüksek zanneden. Yani soy bağına göre hareket eden, mesela falanca bey feşmekanca bey diye tanıdıkları kişiler. Onları da haşa küçük görüyorlar Peygamberimiz (sav)'in mescidine gelenleri. Çünkü köleler, ameleler, işçiler geliyor. Resulullah (sav)'in yanına sakat insanlar da geliyor herkesi kucaklıyor Peygamberimiz (sav). Onlar da onlardan pek haz etmiyorlar, haşa ağırlarına gidiyor. **Münafıkların bir yönü de budur, kendilerini daha seçkin, daha üstün görürler yani maddi yönden, görünüş yönünden, her yönden ve bu onlara ibadet gibidir. Yani ona göre insanlara değer verirler.** Mesela para nerdeyse oraya gider, yiyecek nerdeyse oraya gider Kuran buna işaret etmiştir. Müslümanların yanında kalmasının nedeni de bu. Mesela Müslümanın evinde buğday oluyor, buğdaya musallat olan kurt gibi. Anlaşıldı mı? Böyle asalak mahluktur. Kendi buğdayı yedikten sonra acıkırsa o, gider başka yerlerde aramaya başlar. Kurt gibi sürünerek gider aramaya başlar. Sorunları o olduğu için, münafıklar sadece menfaatlenecek yerleri ararlar, oradan oraya. Onun için diyor Allah "akrabalık bağlarını gütmezler" diyor. Akrabalık; kim zenginse akraba odur, kim yemek veriyorsa akraba odur, kim onu çaba göstermekten, tebliğden alıkoyuyorsa; çünkü çaba göstermeyi ve tebliği riskli görür münafıklar, tehlikeli görür. Ondan uzak tutan kim varsa oraya gider. Ayette diyor "mağaralar bulsalar, bir kovuk bulsalar gitmek isterler ve uzaktan sizin haberlerinizi izlerler" diyor. Münafık bağlantıyı da kesmez. **Onun için mesela Hz. Mehdi (as) cemaatini de, münafıklar çok dikkatli izlerler, pür dikkat izlerler. Peygamberimiz (sav)'in cemaatini de pür dikkat izlemişlerdir.** Bana ne deyip gitmez münafık. Bak, "uzaktan haberlerinizi izlerler" diyor. Yani ömrünün sonuna kadar takip eder münafık. "Ve size bir hayır

dokunduğunda onların fenalarına gider" diyor, ızdırap olur. Mesela "gençlik, zindelik, sağlık, sıhhat, kudret, mal, mülk falan, onları çökertir" diyor, Allah onlara bir azap olarak onu yaratmıştır. **Müminlere nimet verdikçe onlar çöker.** "Ama size bir saldırı yapıldığında onların hoşuna gider" diyor. Halbuki ahmak anlamadığından oluyor kendi kafasında. Halbuki saldırı yapıldığında manevi makamı yükseliyor zaten Müslümanın, değeri yükseliyor. Çünkü Müslüman zaten ahiret için burada, Allah rızası için burada. Saldırı yapıldığında zaten yükselir Müslüman. Saldırı yapılmadığında, Müslümanın manevi makamı yükselmiyor. Yani yükselir de belli bir derecede kalır. Saldırının çok büyüktür yükseltme gücü. Onun için mesela Hz. Mehdi (as) cemaatine de sık sık saldırılar oluyor. Peygamberimiz (sav) diyor; "üç büyük münafık hurucu olacak Hz. Mehdi (as) cemaatinde, üç defa medine sarsılacak" diyor. Ama bakın hadiste çok manidar, sarsıntı anında münafık tüyüyor. **Bir saldırı, bir ekonomik kriz, bir baskı, korku, ona benzer yahut bir deprem herhangi bir şey, zorda kalacağı bir şey, şartlar zorlaştığında kaçıyor. Yoksa yaşayabilecek bir ortam olursa münafık duruyor.** Onun için bak, "üç defa deprem olur. Medine bütün münafıklarını atar. Demirin pasını atması gibi, sadece seçkin Müslümanlar kalır. Has Mehdi (as) talebeleri kalır" diyor hadiste. "Bütün münafıkları atar Medine (İstanbul)" diyor. **Ahir zamanda Hz. Mehdi (as) cemaatinin münafıkları çok mühimdir, bunlar ileride insanlar tarafından tanınıp bilinecekler, tek tek, isim isim.** Peygamberimiz (sav) zamanının münafıklarının hepsi biliniyor, isim isim, şu, şu, şu, hepsi bilinir, ünlü münafıklar. Hz. Mehdi (as) devrinin de bütün ünlü münafıkları bilinecektir Kıyamete kadar meşhurdur onlar. İki münafık güruhu çok önemlidir. Bir, Resulullah (sav) zamanının münafıkları, bir Hz. Mehdi (as) devrinin münafıkları. Çünkü iki devri de Peygamberimiz (sav) müjdelemiştir. "İki devir de gariptir, aciptir- acip, hayret verici. Bir benim devrim, bir Mehdi (as) devri. Her ikisi de birbirine benzer, sahabe devri gibidir ikisi de" diyor. Ama ahir zamanı öyle bir övüyor ki Peygamberimiz (sav) diyor ki; "ne evvelkiler, ne ahirdekiler onları geçemezler." Çünkü deccaliyetle boğuştuğu için, "Hz. Mehdi (as) ve talebeleri çok yüksektir" diyor, Peygamberimiz (sav). Hatta "Ebubekir ve Ömer ona üstün olamazlar. Yani Hz. Mehdi (as)'a üstün olamaz" diyor Peygamberimiz (sav). "Ebubekir ve Ömer'den de üstündür" diyor, makamını anlamaları için. Mesela bak münafıklar diyorlar ki, **"ve dediler ki: 'Bu Kur'an, iki şehirden birinin büyük bir adamına indirilmeli değil miydi?'"**, "Ebu Kasım'ın yetimine mi indirdi Cenab-ı Allah" diyor. "Yanlış oldu" diyor, haşa, Mekke'nin, Medine'nin müşrikleri var, ünlü böyle ileri gelenler, profesörler, o zamanın paşası mı artık neyiyse yahut zengini, "ona inmesi gerekiyordu" diyor. "Nasıl olur, cahil insan" diyor, haşa. Zaten ayette söylüyor Cenab-ı Allah değil mi, "ümmi" diyor. Adam sekiz dil biliyor. "O varken nasıl ona oluyor" diyor. Orada savaşları aslında Allah'a. Ama münafığın tabii ahmak stili içerisinde bunu sezdirmemek için dini sanki savunuyormuş gibi gösterme politikası vardır.

SOHBET 8
4 AĞUSTOS 2010 HARUNYAHYA.TV

OKTAR BABUNA: Şeytandan Allah'a sığınırım, **"Şeytan onları sarıp-kuşatmıştır; böylelikle onlara Allah'ın zikrini unutturmuştur. İşte onlar, şeytanın fırkasıdır. Dikkat edin; şüphesiz şeytanın fırkası, hüsrana uğrayanların ta kendileridir."** (Mücadele Suresi, 19)

ADNAN OKTAR: Diyor ki Cenab-ı Allah, Sad Suresi, 75 **"(Allah) Dedi ki: "Ey İblis, iki elimle yarattığıma seni secde etmekten alıkoyan neydi? Büyüklendin mi?"** Münafıklarda ortak hastalık büyüklenmedir. Hepsine bakın, acayip enaniyetli ve akıllarını çok beğenirler. Derinde ciddi anlamda akılsızdırlar. Çünkü bir insanın kafir olması için kafir olması, ama münafık olması için manyak olması gerekiyor. Münafıklar manyaktır. **"Büyüklendin mi, yoksa yüksekte olanlardan mı oldun?"** Ne kadar büyüklenme istiyor biliyor musun? Allah'tan, haşa, daha büyük olmak istiyor. Münafığın özelliği budur. Şeytanın da özelliği budur. **"Dedi ki: "Ben ondan daha hayırlıyım."** Hep münafıkların ortak özelliği; "ben daha iyi bilirim, ben daha güzel konuşurum, ben daha hayırlıyım, Peygamber (sav)'den doğruyum, Hz. Mehdi (as)'dan daha doğru hareket ederim, hepsinden daha iyiyim" derler. **"Ben ondan daha hayırlıyım; sen beni ateşten yarattın, onu ise çamurdan yarattın."** Tam münafık ahmaklığı. Görüyor musun deliliği? Çamuru yaratan da Allah, ateşi yaratan da Allah. Bunu düşünemeyecek kadar akılsız.

"Ve dediler ki: "Bu Kur'an, iki şehirden birinin büyük bir adamına indirilmeli değil miydi?" (Zuhruf Suresi, 31). Bak bu yine münafık kafası. İlla ki bir büyüklük olacak, azamet olacak. Onlar etikete de çok önem verir, münafıklar. Profesör olması, zengin olması, işadamı olması, şu olması, bu olması münafık için çok hayatidir. Halbuki bunlar dünya hayatında gelip geçici makamlar. Mezara kondun mu, profesör de, amele de, işçi de hepsi aynı oluyor.

Dediler ki: "Bu elçiye ne oluyor ki, yemek yemekte ve pazarlarda dolaşmaktadır?" (Furkan Suresi, 7) Şimdi Peygamber Efendimiz (sav)'i haşa beğenmemek için münafık kafasında aşırı derecede akılsızlık gelişiyor. Bu sefer de yemek yemesini delil olarak görüyorlar. Yani "yemek yiyor" diyor, "çarşıda geziyor" diyor. Münafık öyle bir mahluktur ki, insan cevap verirken kendine de şaşar aynı zamanda. Yani böyle bir akılsızla muhatap olduğu için. Şeytan insanın iyiliğini istiyormuş gibi davranır. Münafıklar da müminin iyiliğini istiyormuş gibi hareket eder. "Seni kurtarmak için yapıyorum" diyor. "İyilik için söylüyorum ben" diyor.

"Şeytan, kendilerinden "örtülüp gizlenen çirkin yerlerini" açığa çıkarmak için onlara vesvese verdi." (A'raf Suresi, 20). Münafık da vesvese verir. Zayıf adamları seçer. Münafıkların hedefledikleri insanlar, bir vahşi hayvan nasıl zayıf hayvanları seçiyor, ona musallat olur, münafıklar da zayıf olduğuna kani olduklarını seçerler. Onun üzerine yüklenirler. Onun için münafıklar bir insanın üzerine yüklendiğinde o kişi Allah'a sığınacak. Çok titiz dikkat edecek.

"Ve dedi ki, Rab'binizin size" bak Rab'binizin diyor. Allah'a saygıyla ifade ediyor. **"Rabbinizin size bu ağacı yasaklaması, yalnızca, sizin iki melek olmamanız veya ebedi yaşayanlardan kılınmamanız içindir."** (A'raf Suresi, 20) Yani, "ebedi yaşamanızı engellemek için böyle bir durum var" diyor. "Bu ağaçtan uzak durmanızı istemesinin sebebi," diyor, "Cenab-ı Allah'ın, sizi ebedi yaşamanızı istemediği için" diyor. "Ama yerseniz ebedi yaşayacaksınız" diyor. Ağacı yaratan Allah, ebedi yaşamı yaratacak olan da Allah. Akılsız şeytan, münafıklar da öyle. Allah'ın, haşa, Kendi Kanunu'na güç yetiremeyeceğini inanıyorlar. Yani, akılsızca, Kendi Kanunu'nu kontrol edemeyeceğine inanıyor. "O ağaçtan yerse, bir daha kKndi de kontrol edemez" diyor.

Ve: "Gerçekten ben size öğüt verenlerdenim" diye yemin de etti. (A'raf Suresi, 21)

Münafık dini ibareleri kullanır, öğüt vermeye de çok meraklı olur münafıklar. Ona buna öğüt verirler. "Aman bak benim amacım seni kurtarmak, iyilik yapmak gerçekten." "Gerçekten" diyor bir de, **"gerçekten ben size öğüt verenlerdenim."** Tam münafık uslubu. Ve **"yemin de etti".** İnandırmak için Allah'ın adını kullanıyor.

"Kendilerine: "Yeryüzünde fesat çıkarmayın" –münafıklık yapmayın, üçkağıtçılık, sahtekarlık yapmayın- denildiğinde: "Biz sadece ıslah edicileriz" derler." (Bakara Suresi, 11) "Islah etmek için, iyilik etmek için, başka bir amacım yok" diyor. Bilmiş kafada olurlar. **"Bilin ki; gerçekten, asıl fesatçılar bunlardır, ama şuurunda değildirler."** (Bakara Suresi, 12). Şurunda değiller, akılsız. Ama fesatçı. "Asıl fesatçılar bunlardır" diyor Allah. Zarar vermek, münafığın asıl amacı neymiş? Zarar vermek, inkarı pekiştirmek. Münafık müminlerin imansız olmasını ister. Hem toplulukla yaşamasını ister, çünkü onlara ihtiyacı var fitne çıkarmak için, hem inkar etmelerini istiyor.

"Müminlerin arasını ayırmak." (Tevbe Suresi, 107) Münafık akşama kadar onun için uğraşır. Müminlerin arasını ayırmak için uğraşır. **"Ve daha önce Allah'a ve elçisine karşı savaşanı gözlemek."** Yani herhangi sahte ihbarda bulunur, Müslümanlara saldırılmasını gözler ve bekler. Şahitlik yapar, oyun oynar, sahte ihbarda bulunur. Münafığın özelliğidir. **"İçin mecit edinenler,"** yani bir topluluk oluşturuyorlar. İlla ki bir mescit ediniyorlar, topluluk oluşturuyorlar. Bibirinden ayrılmaz münafıklar. **"Ve biz iyilikten başka birşey istemedik diye yemin ederler."** Sorduğunda da böyle iyilikler taşar, hep iyilik amacıyladır. En aklı başında olanlar onlardır, en iyi onlardır, en düzgün onlardır, yani üzerine kendince bir zırh koymaya çalışır, ama o sırıtır. Çünkü bir lağamın üzerine naylon da örtsen o lağamdır. Değil mi? Yani o her halikarda belli olur. Bunlar da öyledir.

"O zaman şeytan onlara amellerini çekici göstermiş ve onlara," yani yaptıkları işleri çekici göstermiş. **"Bugün sizi insanlardan bozguna uğratacak kimse yoktur ve ben de sizin yardımcınızım" demişti."** (Enfal Suresi, 48). Münafıklar bir araya gelince kendilerini çok güçlü hisederler. Onlara saldırı olmaz artık, çünkü Müslümanlardan uzaklar ya, tehlikeden kurtulduklarına inanıyorlar. Çünkü tehlikenin odağı olarak Müslümanları görürler. Müslümanların açık hedef olduğuna inanırlar. Müslümanlardan uzak durunca da açık hedef olmaktan kurtulduklarını ve artık rahat edeceklerini, yani toplumun baskı yapmayacağını, küfrün onlara saldırmayacağını, ailelerin, şunun bunun artık onlarla uğraşmayacağını düşünürler. Dolayısıyla böyle korunan bir topluluk olduğuna inanır münafıklar. **"Bugün sizi insanlardan bozguna uğratacak kimse yoktur."** Artık küfrün ve imansızların da desteklerini aldıklarını düşündükleri için, yani ateist masonların, kafir düşünceyi savunan bazı basın mensuplarının, bazı üçkağıtçıların yani her türlü sahtekarın ve onların hampalarının desteğini aldıklarını düşündükleri için kendilerini güçlü zannediyorlar. **"Ve ben de sizin yardımcınızım" demişti."** Onlara ilka ediyor şeytan. Hakikaten münafıklarda kendilerine bir güven vardır. Rahatlamış olur psikolojik olarak. Güvende hissederler kendilerini. **"Ne zaman ki, iki topluluk birbirini görür oldu (karşılaştı) o, iki topuğu üstünde geri döndü ve: "Şüphesiz ben sizden uzağım."** Birdenbire şeytan onları ortada bırakıyor. **"Çünkü ben sizin görmediğinizi görüyorum."** Bak bu sefer de yine manyaklık yapıyor. **"Ben sizin görmediğinizi görüyorum"** diyor. O da münafıkları eleştiriyor. **"Ben Allah'tan da korkuyorum"** Münafıklardan farklı olduğunu söylüyor. **"Allah (ceza ile) sonuçlandırması pek şiddetli olandır."**

"(Şeytan) Onlara vaatler ediyor." (Nisa Suresi, 120) İşte iyi iş adamı olursunuz, imkan sağlanır, evlenirsiniz, eğlenirsiniz, herşey olur diyor. **"Onları en olmadık kuruntulara düşürüyor."** Acayip vesveseli olur münafıklar. Akıl almaz şeylere kafayı takarlar. Çok pimpirikli olurlar. Genellikle de yalnız yaşar münafıklar. Yalnızlığı tercih ederler. Yalnızlık onların bir özelliğidir. Kalabalık da olsalar hep yalnızlık isterler. Ama asıl şeyleri tabi, sürü halinde yaşarlar. **"Oysa şeytan, onlara bir aldanıştan başka bir şey va'detmez."** Sürekli aldanma halinde olur münafıklar.

OKTAR BABUNA: Münafıklar Allah'ın hükmüne göre değil şeytanın ahlaksızlığına göre hareket ederler. Şeytandan Allah'a sığınırım, **"Sana indirilene ve senden önce indirilene gerçekten inandıklarını öne sürenleri görmedin mi? Bunlar, tağut'un önünde muhakeme olmayı istemektedirler; - yani şeytanın ahlaksızlığına göre hareket ediyorlar, şeytana göre Allah'a göre değil- oysa onlar onu reddetmekle emrolunmuşlardır. Şeytan da onları uzak bir sapıklıkla sapıtmak ister."** (Nisa Suresi, 60).

SOHBET 9
4 AĞUSTOS 2010 SAMSUN AKS TV ve TV KAYSERİ

ADNAN OKTAR: Münafıklarla ilgili Kuran ayetleri var. Ama Kuran bizim onu düşünmemiz için var. Onu ince analiz etmemiz için var. Şimdi ben şeytanın bu gizli, iblisane sistemini açıklayacağım ve şeytan felç olacak. Münafıklar detay açıklanmadığı için bu kadar ferahlardı. Şimdi onların böyle ta ciğerine kadar, kromozomlarına kadar tarif edeceğim. Dolayısıyla pek gizlilikleri kalmayacak. Zaten zamanı gelince de onlar öyle siyah beyaz resimleriyle, bayağı meşhur olacaklar inşaAllah.

Ve münafıklara Allah Kendi diliyle lanet edip bela diliyor. Yani böyle dua edin diyor Allah. Allah onları helak etsin, münafıkları. Münafıkların helakıyla insanlar kurtulacaktır. Bak küfre demiyorum. Küfre hidayet diliyorum ve düzelmeleri için gayret edeceğim. Ama münafık çok kahpedir, çok hain bir sistemdir. Ve Allah diyor ki, **"70 kere onlar için bağışlanma dilesen, yine vazgeçmezler"** (Tevbe Suresi, 80 ve 110) diyor. **"Kalpleri parçalanmadıkça vazgeçmezler"** (Tevbe Suresi, 110) diyor ve ahirette de vazgeçmiyorlar.

SOHBET 10
9 AĞUSTOS 2010 ADIYAMAN ASU TV

ALTUĞ BERKER: Hocam münafıklardan bahsettiniz. Allah bir ayet-i kerimede, Nisa Suresi 141. ayette şöyle buyuruyor, şeytandan Allah'a sığınırım: **"Onlar sizi gözetleyip-duruyorlar..."**

ADNAN OKTAR: Tabi münafıkların özelliğidir. Uzaktan Müslümanları gözetlerler. **Aklından bir türlü çıkmaz Müslümanlar. Küfür onlar için bir hedef değildir. Dinsizler, ateistler, Darwinistler hedef değildir. Doğrudan Müslümanlar hedeftir. Doğrudan Müslümanları hedef alırlar.** O yapı içerisinde de

şeytani karakterlerini sürekli geliştirirler. Mesela bakıyoruz şeytanın karakterine, münafıklarla aynı. Peygamber Efendimiz (sav) zamanında da, Hz. Musa (as)'ın devrinde de aynı karakteri gösterttiklerini görüyoruz. Mesela diyor ki Hz. Musa (as) **"Rabbiniz bir buzağı kesmenizi emrediyor"** diyor. "Nasıl bir buzağı?" diyorlar, "bize detay ver" diyorlar. Hz. Musa (as) vahiyle detay belirtiyor. "Olmaz" diyorlar.

OKTAR BABUNA: Şeytandan Allah'a sığınırım: **"Hani Musa kavmine: "Allah, muhakkak sizin bir sığır kesmenizi emrediyor" demişti. "Bizi alaya mı alıyorsun?" dediler. (Musa) "Cahillerden olmaktan Allah'a sığınırım" dedi. "Rabbine adımıza yalvar da, bize niteliklerini açıklasın" dediler. (Musa, Rabbine yalvardıktan sonra) "Şüphesiz Allah diyor ki: O ne pek geçkin, ne de pek genç, ikisi arası dinç(likte bir sığır olmalı)dır. Artık emrolunduğunuz şeyi yerine getirin" dedi. (Bu sefer) dediler ki: "Rabbine adımıza yalvar da, bize rengini bildirsin." O: "(Rabbim) diyor ki: O, bakanların içini ferahlatan sarı bir inektir" dedi. (Onlar yine:) "Rabbine adımıza yalvar da, bize onun niteliklerini açıklasın. Çünkü bize göre sığırlar birbirine benzer. İnşaAllah (Allah dilerse) biz doğruyu buluruz" dediler. (Bunun üzerine Musa, "Rabbim) diyor ki: O, yeri sürmek ve ekini sulamak için boyunduruğa alınmayan, salma ve alacası olmayan bir inektir" dedi. (O zaman): "Şimdi gerçeği getirdin" dediler. Böylece ineği kestiler; ama neredeyse (bunu) yapmayacaklardı."** (Bakara Suresi, 67-71)

ADNAN OKTAR: Bak o devrin hastalarını, münafıklarını görüyor musun, ne kadar detaycılar. Bir daha ayeti parça parça oku, açıklayayım.

OKTAR BABUNA: "Hani Musa kavmine: "Allah, muhakkak sizin bir sığır kesmenizi emrediyor" demişti. "Bizi alaya mı alıyorsun?" dediler. (Musa) "Cahillerden olmaktan Allah'a sığınırım" dedi. "Rabbine adımıza yalvar da, bize niteliklerini açıklasın" dediler..."

ADNAN OKTAR: Bu kadar yani, sadece bir sığır kesecekler. Detay istiyor. Tam münafık karakteri. Bütün münafıklarda bu vardır. Burada amaç ne biliyor musun? Haşa, Allah'ın düşünemediğini vurgulamak ve Peygamber (sav)'in de bunu sormayı düşünemediğini vurgulamak istiyor. Haşa, ne Allah'ı beğeniyor haşa, ne Peygamberi. Böyle bir durumdalar. Ama tabi kökeninde, sorsan takva adına soruyordur.

OKTAR BABUNA: "... 'Şüphesiz Allah diyor ki: O ne pek geçkin, ne de pek genç, ikisi arası dinç(likte bir sığır olmalı)dır. Artık emrolunduğunuz şeyi yerine getirin' dedi..."

ADNAN OKTAR: Artık emrolunduğunuz şeyi, artık söylüyor. Bitmesi gerekiyor artık orada.

OKTAR BABUNA: "(Bu sefer) dediler ki: 'Rabbine adımıza yalvar da, bize rengini bildirsin..."

ADNAN OKTAR: Bak münafık detaycılığını görüyor musun? Bir türlü rahatlamaz münafık. Mesela Kuran'da açık hüküm vardır, rahatlamaz. Peygamber (sav) açıklar yine rahatlamaz. İlla ki böyle detaylara girecek. Detay, detay, detay.

OKTAR BABUNA: "... O: "(Rabbim) diyor ki: O, bakanların içini ferahlatan sarı bir inektir" dedi. (Onlar yine:) "Rabbine adımıza yalvar da, bize onun niteliklerini açıklasın. Çünkü bize göre sığırlar birbirine benzer. İnşaAllah (Allah dilerse) biz doğruyu buluruz" dediler."

ADNAN OKTAR: Bak, "sığırlar birbirine benziyor" diyor. Bak, "inşaAllah doğruyu buluruz" Haşa ne Allah'a güveniyor, ne Peygamberin getirdiği vahye güveniyor, kendi aklına güveniyor. **Münafıklar öyledir. Kendi aklına güvenir. Onun için Peygamber Efendimiz (sav) zamanında da münafıklar Kuran'ı kendilerine göre yorumladılar.** Kuran'ı yetersiz gördüler. Peygamberimiz (sav)'in şerhini, açıklamalarını yetersiz gördüler. Kendi kafalarından akıl almaz akımlar oluşturuyorlar, akıl almaz fikir sistemleri geliştirdiler. Yüzlerce mezhep oluşturdular. Dört hak mezhebin dışında akıl almaz sapkın kanallara girdiler. Şii, Caferi, Vahabi onların dışında bu söylediklerim. Amaç burada ne? Takva değil. Detayda boğulma, yani Müslümanları detaya boğma. Çünkü bak bunlar cehdi sormuyor, tebliği sormuyor, dini yaymayı sormuyor, Allah'ın kitabını insanlara öğretmeyi sormuyor. Neyi soruyor? Detayları soruyor. Hangi konudaki detayları? Bunların dışındaki detayları. Çünkü onun işine gelmez cehd. Tebliğ, dini yaymak, İslam ahlakını hakim etmek işine gelmez. Bu tarz detaylarda Müslümanları boğmak ister kendi kafasınca. Halbuki Allah'ın hükmü de çok açık. Ama o imalardan yola çıkmaya çalışır. Yani ima bulmaya çalışır Kuran'da. Halbuki Kuran'daki hükümler muhkemdir, çok açıktır, çok açık izahlar vardır. Ve Peygamberimiz (sav) de hadislerle onu şerh eder, açıklar. **Fakat münafık Kuran'ın özünü ve aslını esas almaz. Detayları esas alır. Detaylarla Müslümanlara saldırmaya çalışır.** Peygamberimiz (sav) zamanında da öyleydi. Mesela Peygamberimiz (sav) ne diyor? "Cehd etmeye gidelim, tebliğe çıkalım" diyor. "Evim açık" diyor. Yani bakın bütün Müslümanların evi açık, herkesin evi açık. Cehd etmeye giden adamın evi açık olmaz olur mu? Orada Müslümanları kendince açmaza sokacak. Niye, çünkü kutsal bilinen aileyi kullanıyor. Aileyi esas alarak köşeye sıkıştırmaya çalışıyor Peygamberimiz (sav) ve sahabeleri, kendince. Tabi ki Allah mutlaka bunlara mağlubiyet veriyor. Ve Müslümanların şevki daha da artmış oluyor. Niye sormuyorsun, "Ya Resulullah, daha çok cihat yapmam için neler yapmam gerekir, daha çok tebliğ yapmam için neler yapmam gerekir?" Bak sordukları sorulara bak. Hz. Musa (as) mücadeleye girdiğinde, cehde girdiğinde, İslam'ı yaymaya girdiğinde ne diyor münafıklar? **"Sen ve Rabbin gidin savaşın"** diyorlar. Ama inek konusunda, sığırın kesilmesi konusunda muazzam detaylara giriyorsun. Tam sahip çıkıyorsun. Peki cehd olduğunda, dini yayma konusu olduğunda nasıl oluyor? "Sen ve Rabbin gidin savaşın" diyorsun, Müslümanları yalnız bırakıyorsun, münafıklarla beraber gidip it gibi inine girip orada aç karnını doyurmaya çalışıyorsun. Demek ki asıl dertleri, asıl kafaları bambaşka oluyor.

ALTUĞ BERKER: Bir başka ayette Cenab-ı Allah şöyle buyuruyor, şeytandan Allah'a sığınırım: **"Onlardan öyleleri vardır ki, dillerini kitaba doğru eğip bükerler..."** (Al-i İmran Suresi, 78)

ADNAN OKTAR: Yani Kuran'ı, kendince böyle içinde imalar bulunan yorumlarla, açık, muhkem hükümleri değiştirmeye çalışır. Yahut Tevrat'ın hükümlerini, o devirdeki hükümlerini değiştirmeye çalıştılar ve hakikaten de değiştirdiler. İncil'in hükümlerini değiştirmeye çalıştılar, hakikaten de değiştirdiler. Şimdi de Kuran'ın hükümlerini münafıklar kendilerince dil eğip bükerek anlamazlıktan gelerek değiştirmeye çalışacaklardır. Ama Peygamber Efendimiz (sav) münafıklara karşı nasıl tavırda olacağımızı bize açıklamıştır. Kuran'ın açık hükümleriyle de bu bellidir. Biz onlara karşı akılcı, tam Peygamberimiz (sav)'in izahlarına uygun olarak, ehli sünnet itikadı içerisinde ilmi bir mücadele veriyoruz ve vereceğiz inşaAllah.

OKTAR BABUNA: Daha önce demiştiniz Hocam Kuran'ın hükümlerine karşı haşa yanlışlamak için müşriklerden de deliller getiriyorlar Peygamber Efendimiz (sav) döneminde.

ADNAN OKTAR: Hatta münafıkların asıl düşüncesi oluyor, müşriklerle ittifak halindeler, onlardan öğrendikleri delilleri, Ehli Kitap'taki müşriklerden öğrendikleri delilleri Müslümanlara delil olarak gösteriyor, Peygamber (sav)'e baskı yapıyorlar. Peygamberimiz (sav)'e Cenab-ı Allah, "az da olsa onlara meyledecektin" diyor. Yani Cenab-ı Allah tehdit eden bir açıklamada bulunuyor. "Az da olsa meyledecektin." Yani, "Cenab-ı Allah'ın lütfuyla meyletmedin" diyor.

OKTAR BABUNA: Eğer hak, onların heva (istek ve tutku)larına uyacak olsaydı hiç tartışmasız, gökler, yer ve bunların içinde olan herkes (ve her şey) bozulmaya uğrardı. Hayır, biz onlara kendi şan ve şeref (zikir)lerini getirmiş bulunuyoruz, fakat onlar kendi zikirlerinden yüz çeviriyorlar. (Müminun Suresi, 71)

ADNAN OKTAR: "Eğer Biz seni sağlamlaştırmasaydık, andolsun, onlara az bir şey (de olsa) eğilim gösterecektin. Bu durumda, Biz sana, hayatın da kat kat, ölümün de kat kat (acısını) tattırırdık; sonra Biz'e karşı bir yardımcı bulamazdın". (İsra Suresi, 74-75) Allah'ın tehdidi var. "Az da olsa onlara meyledecektin" diyor, değil mi? Yani "sana azabı şiddetli tattırırdım" diyor. "Dünya azabını da, ahiret azabını da" diyor. "Dünya azabını da ahiret azabını da tattırırım fakat Allah'ın lütfuyla Allah seni korudu" diyor. Peygamber Efendimiz (sav)'e, o devirde bastırıyorlar münafıklar ve müşrikler. Yani Kuran'a yeni bir ilave yapması için, yeni bir hüküm yapması için, hatta "bize başka bir Kuran getir" diyorlar. Yani kafasında onun bir inanç var, onu Kuran'da arıyor. Bulamayınca Kuran'a yeni bir ilave gelmesini istiyor. Onu da yapamazsa tevil edip, yeni ilaveler yapıp yeni bir şeyler ortaya çıkartmaya çalışıyor. Peygamberimiz (sav) de o devirde onlara karşı çok güçlü tedbirler almıştır inşaAllah.

OKTAR BABUNA: Siz daha iyi bilirsiniz inşaAllah. Allah bir ayette, şeytandan Allah'a sığınırım: **"Dillerinizin yalan yere nitelendirmesi dolayısıyla şuna helal, buna haram demeyin. Çünkü Allah'a karşı yalan uydurmuş olursunuz. Şüphesiz Allah'a karşı yalan uyduranlar kurtuluşa ermezler."** (Nahl Suresi, 116)

ADNAN OKTAR: Bu da münafıkların bir özelliğidir. Helaller, haramlar çıkarırlar. Mesela haramı helal eder. Haram mesela açıkça haram, ona helal der, helali de haram eder, tam tersine çevirir. Mesela

helaldir, dilini eğip bükerek bir de bakarsın ki haram etmiş. Dersin "neye göre?" Kendi kafasına göre. Bu da bir risktir, bu da bir anormalliktir, anormal bir düşünce akımıdır. Ona karşı ahir zamanda Müslümanlar çok güçlü bir mücadele vereceklerdir inşaAllah.

SOHBET 11
9 AĞUSTOS 2010 HARUNYAHYA.TV

ALTUĞ BERKER: Siz anlatırken aklıma geldi, daha evvel anlattığınız gibi; "Hz. Mehdi (as)'ın birinci vazifesi, iman vazifesi, 40 yıl sürecek demiştiniz" Hocam. Tevbe Suresi, 42. ayette de münafıklar için şöyle buyuruyor Cenab-ı Allah; **"Eğer yakın bir yarar ve orta bir sefer olsaydı, onlar mutlaka seni izlerlerdi. Ama zorluk onlara uzak geldi"** diyor Hocam.

ADNAN OKTAR: Tabii, münafık bir kolaylık olsa hemen gelir. Hemen, bir maddi imkan, bir kolaylık sağlanmış olsa. Ama münafığın en çok çekindiği şey tehlikedir. Tutuklanmak, hapsedilmek, dövülmek, sövülmek, sürgüne uğramak, münafık ondan çok korkar. Yine öyle açlığa falan bir süre dayanır da, çok kısa bir süre. Ama canı en tatlı olduğu konu odur. Onun için kaçar. Böyle uyuz köpeği de mesela kovalarlar, hayvan uzaktan bir bakar böyle; ne var, ne yok gibisinden. Bunlar da öyledir, münafıklar da öyle. Kaçar, uzaktan şöyle bir izler; ne var, ne yok gibisinden. Münafığın bir de hiç bahsetmek istemediği bir konu da mücadele ve dinin yayılmasıdır. O konuları bırakır o; çok girift, çok karmaşık, şeytani bir mantıkla, Kuran'ı böyle şeytani bir bakış açısıyla inceleyip, dil eğip bükmeye başlar. Allah'ın hükümlerini değiştirmek ister; helali haram yapar, haramı helal yapmaya kalkar ve bununla da Müslümanları suçlamaya kalkar. Helal olan bir şeyi, "niye harama giriyorsunuz?" der, haram olan bir şeyi de "niye helal yapmıyorsunuz?" der. Böyle bir mantığı vardır münafıkların. Peygamber Efendimiz (sav) zamanında da böyleydi. Her zaman böyledir.

OKTAR BABUNA: Bir de Hz. Musa (as) kıssasını örnek vermiştiniz biraz önce Hocam, inşaAllah. Orada da Allah'ın emrettiğini yapmıyorlar, direniyorlar detaya girerek, inşaAllah.

ADNAN OKTAR: Bak mücadele konusu geldi mi, "sen, Rabbin beraber gidin, savaşın" diyor. Ama sığırı kesmek istendiğinde tam takva görünümündeler; "rengi nasıl, şekli nasıl," "bir daha sor," "bir daha sor." Allah, "neredeyse yapmayacaklardı" diyor. Tam münafık mantığı. Mücadelede niye öyle detaya girmiyorsun? Allah mücadele emrettiğinde de; "Ya Resullullah, nereden gideyim, hemen gidelim, diğer arkadaşlarımı da çağırayım mı?" demez münafık, değil mi? Girift şeylerde bilmişlik yapacak, böyle ukalalık yapacak, densizlik yapacak, o da onun aleyhine oluyor. Halbuki ayette de var; "Peygambere soru sormayın" diyor. "O size gerektiğinde zaten söyler" diyor, değil mi? "Üzecek şeyleri sormayın" diyor. Münafıklarda muazzam bir detaycılık vardır. "Şu nasıl?" "Bu nasıl?" "Şu nereden geliyor?" "Bu nereden geliyor?" Ve yapmazlar da. "Bir ruhbanlık oluşturdular" diyor Allah ayette. "Ona da gereği gibi uymuyorlar" diyor. Bu Musevilikte de vardır, Hıristiyanlıkta da vardır. Acayip detaylar meydana getirir. Sen de yapacak zannedersin, "ona da uymuyorlar" diyor Allah, "gereği gibi uymuyorlar" diyor.

OKTAR BABUNA: Siz Peygamber(sav)'e itaati anlatırken Hocam, bir kere söylemiştiniz bunu, Peygamber (sav)'in o an söylediği bir şeye anlamasa bile itaat eder, ki sevabı da öyle daha çok olur demiştiniz, inşaAllah. Hikmetini anlamasa bile çünkü daha ileride görebilir hikmetini zaten, inşaAllah.

ADNAN OKTAR: Hz. Hızır (as) kıssasında da var. Mesela Peygamberimiz (sav) diyor ki; "gece süratle iki kişi buradan hemen aşağıdaki beldeye gidin" diyor. Haşa diyor ki Peygamber (sav)'e, haşa akıl vermeye kalkıyor; "yol tehlikeli değil midir?" diyor. Tehlike olsa o bilmez mi? **İllaki bilmişlik yapacaklar, münafıkların özelliği. Mesela mücadeleye davet ediyor.** "Hava sıcak" diyor. Peygamber (sav)'i görmüyor musun sen? Terliyor **Peygamber (sav), zaten biliyor sıcağı. Peygamber (sav)'e, haşa akıl vermeye kalkıyorlar Allah'ın hükmünü beğenmiyorlar. Asıl orada karşı durdukları Allah'tır. Haşa, Allah'a karşı öfke duydukları için Peygamber (sav)'i beğenmiyor üslubuna giriyorlar.** Peygamber (sav)'e düşmanlıklarının nedeni aslında Allah'a karşı düşmanlıkları.

OKTAR BABUNA: Sizin söylediğiniz ayeti okuyorum, inşaAllah, şeytandan Allah'a sığınırım; **"Ey iman edenler, size açıklandığında sizi üzecek şeyleri sormayın; Kur'an indirildiği zaman sorarsanız, size açıklanır. Allah onu affetti. Allah bağışlayandır, (kullara) yumuşak olandır."**

ADNAN OKTAR: Bir de müşriklerin ve münafıkların şöyle bir kafası vardır; şirk kafası var. **Mesela İslamiyet'i önce kendi kafasında bir belirler. Yasakçı bir din anlayışı arar. Böyle öfkeli, yasakçı, kan döken, baskıcı, detaylı bir din anlayışını önce bir kafasına koyar. Kuran'a bakar, göremez; hadise bakar, göremez. Ondan sonra dilini eğip bükmeye başlar**. Kuran'da belirtilen odur. Kendi bir şeyler çıkartmaya çalışır. **Helallerden rahatsızdır münafık. Helalleri kapatmak ister. Haramdan da rahatsızdır. Haramı da helal yapmak ister. Karıştırmak ister.** Ama özellikle helaller çok rahatsız eder münafığı. Çünkü ne kadar haram olsa münafık için o kadar iyi kendi kafasına göre, haşa. Çünkü haramlar yasaklar çoğaldı mı, insanları bizar edeceğini düşünür şeytani kafayla ve dinden uzaklaştıracağını düşünür. O yüzden münafıklar dini çok zor ve içinden çıkılmayacak hale getirir. Karmaşık hale getirir, dini kendi içinde kitler ve böylece insanların Müslüman olmasını engellerler. Şeytani bir yöntemdir bu. Öyle bir anlatım yapar ki, din adeta imkansız, yaşanamayacak hale gelir. Mümkün değil yani. Öyle bir anlatır ki, imkansız. Ne geriye gidebilirsin, ne ileriye, ne sağa, ne sola. Hiçbir hareket edemeyecek hale getirir. "Bu Allah'ın hükmüdür, bunu yapacaksın" der.

OKTAR BABUNA: Siz daha iyi bilirsiniz inşaAllah Hocam, söylemiştiniz zaten, bu helalleri haram yapmaya çalışmalarını. Peygamberimiz (sav) döneminden. Peygamber (sav)'in eşlerini, kıyafetlerini, Hz. Hasan (ra)'ın kıyafetlerini kıskandıklarını ve bunları münafıkların engellemeye çalıştıklarını anlatmıştınız Hocam, inşaAllah.

ALTUĞ BERKER: Siz daha iyi bilirsiniz inşaAllah, Allah Kuran'da Müslümanlara; "birlik olun, ayrılıp dağılmayın" diyor. Birlik olmalarını emrediyor. Münafıklar da, Münafikun Suresi, ayet 17, **"infakta bulunmayın, dağılıp gitsinler"** diyor.

ADNAN OKTAR: Münafığın her halükarda, tam anlamıyla dağılmayı bilinçaltı istemez. Çünkü onlara her zaman ihtiyacı vardır. **Çünkü küfürle mücadele edemeyeceğine göre, münafık imansızlarla mücadele etmeyeceğine göre şeytani saldırganlığını uygulaması için mutlaka Müslümana ihtiyacı vardır. İçgüdü olarak böyle hayvani bir içgüdü olarak.** Nasıl böyle kudurmuş bir köpek mutlaka

insanı ısırmak ister, değil mi? Münafık da mutlaka Müslümana saldırmak ister. O zaman kime saldırsın, ne yapsın? Uğraşacağı, dikkatini vereceği birilerin olması gerekiyor. Uzaktan kendince bir şeyler yapmaya çalışır. **Ve kafa karıştırma çok önemlidir münafıklarda. Kendi kafası da karışıktır, Müslümanların da kafasını karıştıracağını zanneder.** Halbuki Müslümanların kafası balistik çelik gibidir, karışmaz. Ama kendi ahmak kafası karmakarışık olduğu için kendi ruhundaki o karışık kişilik onu sürekli bu eyleme iter. Şeytan da böyle cins bir varlıktır, anormal bir mahluktur. Dolayısıyla "acaba vesvese verebilir miyim, acaba karmaşa çıkarabilir miyim, acaba dikkatlerini dağıtabilir miyim, acaba helalleri haram yapabilir miyim, acaba ne çeşit kuşkuya düşürtebilirim?" gibisinden uğraşır kendince. Fakat akılsız olduğu için hakikaten zarar verebileceğini düşünür. **Halbuki her münafık aynı yöntemi uygular ve hepsi başarısızdır.** Bakın münafıklara, tarih boyunca motamot aynı metotlarla gelirler. Hepsinin stili, yöntemi, modeli aynıdır. Fakat birbirlerinden habersiz olduğu için bu aptallar devamlı aynı metodu uygulamakta kararlı olurlar. Bir hayvan içgüdüsü ile aynı şeyi yaparlar. Fakat Müslümanların bunlara ihtiyacı var. **Müslümanın şeytana ihtiyacı vardır, münafığa ihtiyacı vardır, müşrike ihtiyacı vardır ki mücadele yapabilsin, tebliğ yapabilsin, sevap alabilsin.** Mesela çok fazla münafık ayeti var. Münafık olmayınca biz neyi anlatacağız; yok münafık ama biz münafıkları anlatacağız? Allah münafığı yaratıyor ki biz münafığa yönelik Kuran ayetlerini anlatabilelim. Münafığın özelliği kadın düşmanıdır. Anti-kadındır. Ve bunlar içinden kavrulmuş adamlardır. Allah bunların içinde gücünü kırmıştır. Onun kıskançlığı da vardır bunlarda. Allah ruhlarında bir güç yaratmıyor, hastadır bunlar. Onun için genellikle hep sapık olur münafıklar. Karmakarışık bir ruha sahip olurlar. Bir türlü dengeli olmazlar. Müslümanların gücü, kudreti, neşesi, sağlığı bunlara çok ızdırap verir, çok bunaltır, çok sıkar.

SOHBET 12
10 AĞUSTOS 2010 GAZİANTEP OLAY TV ve ÇAY TV

ADNAN OKTAR: Kuran'da Cenab-ı Allah ne diyor? Nahl Suresinin 116. ayetinde: **"Dillerinizin yalan yere nitelendirmesi dolayısıyla şuna helal, buna haram demeyin..."** Bakın münafıkların ana özelliğidir. Bol bol helal, haramlar çıkartırlar. Biri bir şey söyler, "şu haramdır" der, "şu helal", kaynak? Yok. **Kendi kafası, mantığı. "Benim mantığıma göre böyle olması gerekiyor" der.** Münafıkların bu özelliğine karşı da insanları da uyarmamız gerekiyor. **"... Çünkü Allah'a karşı yalan uydurmuş olursunuz. Şüphesiz Allah'a karşı yalan uyduranlar kurtuluşa ermezler."** Münafığın özelliği sürekli yalan uydurmasıdır Allah'a karşı. Maide Suresinin 87. ayetinde, **"Ey iman edenler, Allah'ın sizin için helal kıldığı güzel şeyleri haram kılmayın..."** Güzel bir şey mesela, hakikaten hoş, adam haram diyor, bitti. Neye göre haram? "Benim kafama göre haram" diyor. Uydurmaya göre haram. Bakın Allah ne diyor, **"... Allah'ın sizin için helal kıldığı güzel şeyleri haram kılmayın ve haddi aşmayın. Şüphesiz Allah, haddi aşanları sevmez."** Yani "Kuran ahlakının dışında hareket etmeyin" diyor Cenab-ı Allah. Enam Suresinin 119. ayetinde, **"Ne oluyor ki size, kaçınılmaz bir ihtiyaçla karşı karşıya kalmanız dışında, O, size haram kıldıklarını ayrı ayrı açıklamışken..."** Yani "şu, şu, şu, şunlar haram" demişken. **"... üzerinde Allah'ın ismi anılan şeyleri yemiyorsunuz? ..."** Yiyeceklerde de, "bu da yenmez" diyor. "Niye?" diyorsun. "Haram" diyor. "Peki şu?" "O da haram. Bu, şu da haram." Allah buna

dikkat çekiyor. **"... üzerinde Allah'ın ismi anılan şeyleri yemiyorsunuz?.."** diyor Allah. **"... Gerçekten çoğu, bir ilim olmaksızın ..."** Bak, bir ilim olmaksızın, kaynakları olmaksızın, **"... kendi heva (istek ve tutku)larıyla (kimilerini) saptırıyorlar..."** Yani, sürekli haram üretiyorlar, sürekli yasak çıkarıyorlar. **"... Şüphesiz, senin Rabbin haddi aşanları en iyi bilendir."** Münafıkların, müşriklerin helal, haram üretme yöntemlerinden birini daha gösteriyor Kuran. Enam Suresi 138. ayette, **"Ve kendi zanlarınca dediler ki..."** bak zan, kendi kafalarınca. **"... Bu hayvanlar..."** "Şu, şu, şu gördüğünüz hayvanlar" **"... ve ekinler dokunulmazdır..."** Haram. **"... Onları bizim dilediklerimiz dışında başkası yiyemez..."** Mesela diyor ki, **"... (Şu) Hayvanların da sırtları haram kılınmıştır..."** Uyduruyor. **"... Öyle hayvanlar vardır ki, -O'na iftira etmek suretiyle- üzerlerinde Allah'ın ismini anmazlar. Yalan yere iftira düzmekte olduklarından dolayı O, cezalarını verecektir."** Münafıkların en hoşlandığı şeylerden biri de haram üretmektir, yasak üretmektir. Şu haram, şu yasak, şu haram, şu yasak, sürekli yasak üretirler. **Amaç orada İslam'ı içinden çıkılamaz hale getirmek haşa. Ve yaşanmaz hale getirmek.** Ve kendi hallerine çevirmek Müslümanları da. İnanan, samimi Müslümanları da kendileri gibi yapmak, dertleri odur. Bakara Suresinin 246. ayetinde: **"Musa'dan sonra İsrailoğullarının önde gelenlerini görmedin mi?..."** Yani yöneticilerini görmedin mi? **"... Hani, peygamberlerinden birine: "Bize bir melik gönder.."** yani idareci, bir Mehdi gönder de, **"... Allah yolunda savaşalım"** demişlerdi, **O: "Ya üzerinize savaş yazıldığı halde savaşmayacak olursanız?..."** Yani "mücadele yapmayacak, tebliğe çıkmayacak, İslam'ı yaymayacak olursanız, tembellik ederseniz, kaçarsanız" diyor. Onlar da diyorlar ki: **"... Bize ne oluyor ki Allah yolunda savaşmayalım? Ki biz yurdumuzdan çıkarıldık ve çocuklarımızdan (uzaklaştırıldık.)" demişlerdi..."** "Tabi ki mücadele ederiz" diyor, "tabi ki tebliğ yaparız." **"... Ama onlara savaş yazıldığı (öngörüldüğü) zaman..."** Tebliğ, dini yayma öngörüldüğü zaman **"... az bir kısmı hariç yüz çevirdiler..."** Münafıkların özelliği. "Hadi bize müsaade" diyorlar. Ama bunlara, "yemek, içmek var, fitne var, Kuran'ın hükümlerini yasak yapacağız. Ne diyorsun?" desen koşarak gelir. "Müslümanların neşesini kaçıracak, şevkini kaçıracak bir şey yapmak istiyoruz. Ne diyorsun?" deseler hemen koşarak gelir. **Ama bak böyle şeylerde önce çok müthiş mücahit havasında. İşte, "şöyle de yaparım, böyle de yaparım". Ama iş kesin kararlılık gösterttiğinde hemen uyuz domuzların arasına dalıyor. Ve gidiyor onlara kene gibi yapışıyor.** Mesela Bakara Suresinin 249. ayetinde, **"...Talut, orduyla birlikte ayrıldığında dedi ki: "Doğrusu Allah sizi bir ırmakla imtihan edecektir. Kim bundan içerse, artık o benden değildir ve kim de -eliyle bir avuç alanlar hariç- onu tadmazsa bendendir..."** Yani "bir avuç su içerseniz" diyor, "benimle gelin" diyor. "Ama bunu yapmayanlar benimle gelmesinler" diyor. **"... Küçük bir kısmı hariç (hepsi sudan) içti..."** Şimdi bir insanın kalbinde münafıklık, hastalık olunca ne diyor, "ya" diyor "Allah'ın helal kıldığı suyu sen bana nasıl yasaklarsın?" Halbuki kumandan değil mi, onun sözünü tutması gerekiyor. Emir sahibi. "Sen bana karışamazsın" diyor. Şeytani kafa var ya, dikbaşlılık, burnunun doğrultusuna gidecek. "Yok karışamazsın" diyor. Bak diyor ki, hepsi sudan içti. **"... (hepsi sudan) içti. O, kendisiyle beraber iman edenlerle..."** Ki bunlar 313 kişidir. Aynı Hz. Mehdi (as) talebeleri sayısındadır. Hadislerde de belirtilmiştir bu. **"... O, kendisiyle beraber iman edenlerle (ırmağı) geçince onlar (geride kalanlar): "Bugün bizim Calut'a ve ordusuna karşı (koyacak) gücümüz yok" dediler..."** Zaten kaçacak yer arıyorlar. "Biz" diyorlar, "tebliğe, mücadeleye gelmiyoruz". **"... (O zaman) Muhakkak Allah'a kavuşacaklarını umanlar (şöyle) dediler..."** Yani, ahir zamana bakan yönüyle, gerçekten iman eden

Hz. Mehdi (as) talebeleri **"..."Nice küçük topluluk..."** Ki 313 kişi. **"Nice küçük topluluk, daha çok olan bir topluluğa Allah'ın izniyle galib gelmiştir. Allah sabredenlerle beraberdir."** Bu doğrudan Hz. Mehdi (as) talebelerine bakan bir ayettir. Ebcedi de zaten Hz. Mehdi (as) devrini veriyor. Münafıkların da o küstah, dikbaşlı, itaatsiz tavrının ne kadar anormal olduğunu Allah anlatıyor.

OKTAR BABUNA: Siz zaten, "münafıkların en ağırına giden şeylerden biri itaattir" demiştiniz.

ADNAN OKTAR: Bir de mantık geliştirir, **ukala olur münafık, hep burnunun doğrultusuna giderler. Yani her şeyi en iyi bilen oldukları kanaatinde oluyorlar.** Bakın diyor ki Al-i İmran Suresi 168. ayette: **"Onlar, kendileri oturup kardeşleri için: "Eğer bize itaat etselerdi, öldürülmezlerdi" diyenlerdir..."** Yani başı belaya girmezdi, sıkıntıya girmezdi, önce ayrılmış münafık, bak kardeşlerini bırakmış münafık, ayrılmış. Uyanık olduğu kanaatinde. Uyuz keçi gibi bir enaniyet ve şeytani bir gıcıklık vardır münafıklarda. **"Onlar, kendileri oturup kardeşleri için: "Eğer bize itaat etselerdi, öldürülmezlerdi" diyenlerdir..."** "Ne başına bela gelirdi, tutuklanmazdı, canı yanmazdı, hiçbir şey olmazdı" diyor, "yanıma gelseydi. Ama söylemediler. Dinlemediler, anlamadılar. Etraflarına bunu söylemeleri lazımdı. Anlamaları lazımdı. Vazgeçmeleri lazımdı, yanıma gelmeleri lazımdı." **"... De ki: "Eğer doğru sözlüler iseniz, ölümü kendinizden savın öyleyse."** "Münafıkları bekleyen ölümü o zaman", Allah "durdurun" diyor. Ki münafıkların en çekindiği şey nedir biliyor musun? Ölmekten çok korkar münafıklar. Gece gündüz en büyük dertleri budur. Çünkü ahlaksız ve aşağılık olduklarını bildikleri için her şeyde ölüm korkusu içindedirler. En ufak bir şeyde. Her an ölümün üstlerine geleceğinden çekinirler. Mesela diyorlar ki Hz. Musa (as) devrinde. Bakın şimdi iki ayrı karakter. Bakara Suresi 67. ayette: **"Hani Musa kavmine: "Allah, muhakkak sizin bir sığır kesmenizi emrediyor...",** herhangi bir sığırı alın, kurban edin diyor. **"... Bizi alaya mı alıyorsun?" dediler..."** Tam züppece çakal üslubu. Münafıkların klasik üslubudur bu. Bunlar hep dikbaşlı ve aşağılık, böyle sapık karakterlidir. Şeytanın ruhunu taşıdıkları için, şeytani bir karakter taşıdıkları için, şeytanın felsefesini taşıdıkları için **"... Bizi alaya mı alıyorsun?" dediler..."** Ulu'l Azm Peygamber, vahiyle söylüyor, "alaya mı alıyorsun?" diyorlar. Tam münafık cevabı, verdikleri cevap. **"... (Musa) "Cahillerden olmaktan Allah'a sığınırım" dedi."** "Ben" diyor "cahil bir insan değilim, Allah'a sığınırım, vahiyle hareket ediyorum" diyor. Bakın Bakara Suresi 68. Ayette: **"Rabbine adımıza yalvar da..."** Bakın küstahlığı görüyor musun, münafıkların üslubu içinde hep küstah bir üslup gizlidir. Rabbine, niye Rabbimiz'e değil. **"Adımıza yalvar da"** Adına, yani kendini büyütüyor ya, adam yerine koyuyor, adımıza. **"... Adımıza yalvar da, bize niteliklerini açıklasın..."** Yani, demek istiyor ki Allah da akledemedi haşa, sen de akledemiyorsun, niteliklerini açıkla, yani Allah bu yanlış hüküm getirmiş, beğenmiyoruz bunu diyor, detay istiyor. **Münafığın en çok üstünde durduğu şey detaydır. Detayda da boğulur, hem yapmaz, haindir. Hem de milleti detaya sokar.** Müslümanları detaya sokmaya çalışır. Şu helal, şu haram, şu yasak, sağa dönme, sola dönme, oturmak yasak, kalkmak yasak. "Sen yapıyor musun?" "Ben" diyor "gizliden yapmam" diyor. "Ama açıkta oldu mu poz olsun, söz olsun, gösteriş olsun diye yaparım" diyor kendince. "Ama gizlide yapmam" diyor münafık. **"... Bize niteliklerini açıklasın" dediler..."** Cenab-ı Allah'tan istiyorlar. **""Rabbine adımıza yalvar da, bize niteliklerini açıklasın" dediler..." "... (Musa, Rabbine yalvardıktan sonra) "Şüphesiz Allah diyor ki: O ne pek geçkin, ne de pek genç, ikisi arası**

dinç(likte bir sığır olmalı)dır. Artık emrolunduğunuz şeyi yerine getirin" dedi..." Artık konuyu bitirin diyor. Şimdi münafık tıyneti ya, illa ki detay olacak, daha da fazla detay olacak, doymuyor. **"(Bu sefer) dediler ki: "Rabbine adımıza yalvar da, bize rengini bildirsin..." Tam münafık kafası. Yani sade bir dini münafık asla kabul etmez. Zor bir din ister. Ne kadar zor, ne kadar yaşanmaz bir din olursa o kadar iyidir münafık için. Yapacağından değil, sırf şeytanlık olsun. "...O: "(Rabbim) diyor ki: O, bakanların içini ferahlatan sarı bir inektir" dedi."** Sarı renkli bir inektir diyor, rengini de söylüyor. **"(Onlar yine:) "Rabbine adımıza yalvar da..."** Bakın münafık inatçılığı ve azgınlığını görüyor musun ukalalığını, kararlılığını. Yani illa ki yalancı çıkaracak ya kendi düşük aklınca. İlla ki Allah'ın hükmünü beğenmeyecek haşa, illa ki Peygamberin hükmünü beğenmeyecek, illa ki itaatsizlik de diretecek. **"... Bize onun niteliklerini açıklasın. Çünkü bize göre sığırlar birbirine benzer..."** Bak ukalalık yapıyorlar. Bütün münafıklar ukaladır ve dikbaşlı ve gıcıktırlar. **"... Çünkü bize göre sığırlar birbirine benzer..."** Allah bilmiyor, haşa, kendi kafalarına göre, Peygamber de bilmiyor. Bunlar biliyorlar haşa. **"... İnşaAllah (Allah dilerse) biz doğruyu buluruz" dediler."** Bir de Müslüman üslubu kullanıyor. Peygamber anlatıyor, Allah söylüyor. O doğruyu bulması için yetmiyor ona. Çünkü onun kafasında bir din var. O dini bulması gerekiyor. Yani Kuran'ın anlattığı din ona yetmiyor. İlla ki başka bir din bulacak o. Kararlı. Bak **"... İnşaAllah (Allah dilerse) biz doğruyu buluruz" dediler." Diyor. "(Bunun üzerine Musa, "Rabbim) diyor ki: O, yeri sürmek ve ekini sulamak için boyunduruğa alınmayan, salma ve alacası olmayan bir inektir" dedi. (O zaman): "Şimdi gerçeği getirdin" dediler..."** Başka söyleyecek artık sözleri kalmamış, detaylı. **"... Böylece ineği kestiler; ama neredeyse (bunu) yapmayacaklardı."** Allah münafık tıynetine dikkat çekiyor. **Yani asıl niyetleri yapmamak. Ve yaptırtmamak, başkasına da yaptırtmamak.** Bakın şimdi aynı adamlara Cenab-ı Allah diyor ki, Peygamber "Biz" diyor "şimdi tebliğ yapacağız. İslam'ı, Kuran'ı, Tevrat'ı" o zamanki Kuran hükmünde olan kitap Tevrat, "yaymak üzere harekete geçeceğiz" diyor. "Hadi hep beraber gidelim" diyor. Maide Suresi 22. ayette **"Dediler ki: "Ey Musa, orda zorba bir kavim vardır..."** Bak yine akıl veriyorlar. **"... onlar çıkmadıkları sürece biz oraya kesinlikle girmeyiz..."** Tam hain üslubu. **"... Onlar çıkmadıkları sürece biz oraya kesinlikle girmeyiz. Şayet ordan çıkarlarsa, biz de muhakkak gireriz."** Nasıl ortam istiyor? Cehd olmayacak. Tebliğ olmayacak. Hiç zorlukla karşılaşmayacak. Tutuklanmayacak, gözaltına alınmayacak. Yaralanmayacak. Herhangi bir riske girmeyecek. Münafığın riskten kaçınmasının delilidir işte. Asla istemez. Halbuki mesela bizim askerimiz gidiyor Doğu'da riske giriyor, Allah rızası için canını veriyor. Hakkı savunurken risk olur. Hapse de girersin, iftiraya da uğrarsın, her şey olur. Ama bunlar "aman" diyorlar. Maide Suresi 24. ayette, **"Dediler ki: "Ey Musa biz, onlar durduğu sürece hiç bir zaman oraya girmeyeceğiz..."** diyorlar. "Biz tehlike istemiyoruz, kimse bize laf söylemeyecek, konuşma olmayacak, tutuklanma olmayacak, hapsedilme olmayacak. Dövme, sövme hiçbir şey olmayacak." Rahat bir ortam istiyorlar. Bakın o züppe üsluplarıyla, **"... Sen ve Rabbin git, ikiniz savaşın..."** diyor. Münafık işte asıl karakterini burada ortaya koyuyor. Çünkü "ben tehlike istemiyorum arkadaşım" diyor. Oradaki insanlara ve Peygambere diyor. "Ben tehlikeye girmem" diyor. Münafığın ana özelliği. Bak, **"... Sen ve Rabbin git, ikiniz savaşın. Biz burada duracağız."** Nerede? O pis domuzların, bunak domuzların pisliğinin içinde. "Siz gidin, hapse de girin, mücadele de edin, ama" diyor "biz küfrün içine sığınacağız, ahlaksızların içine sığınacağız, böylece onlar bizi koruyacak" diyorlar. "Biz tehlikenin içine girmeyiz" diyorlar. Nur Suresinin 53. ayetinde, **"Yeminlerinin olanca gücüyle Allah'a**

and içtiler..." Münafıklar bir konuşurlar. Hakikaten dindar zannedersin. Yani böyle Müslüman üslubuyla konuşurlar. Allah'tan çok bahseder. Çok takva bir üslup kullanır. **"Yeminlerinin olanca gücüyle Allah'a and içtiler; eğer sen onlara emredersen (savaşa) çıkacaklar diye..."** Haşa, "sen görevini yapmıyorsun" diyor "yaparsan bak bir neler yapacağız "diyor. **"... De ki: "And içmeyin, bu bilinen (örf üzere) bir itaattır..."** Zaten bu Allah'ın emridir. **"... Allah, yaptıklarınızdan haberdardır."** diyor. Tevbe Suresi 81. ayette, **"Allah'ın elçisine muhalif olarak (savaştan) geri kalanlar oturup-kalmalarına sevindiler..."** Böyle uyuz domuzların kanıyla bit gibi beslendikleri için oturup kalmasına seviniyor, "ne kadar isabetli hareket ettim" diyor. "O domuz inine girmekle ne kadar doğru hareket ettim" diyor. Durup durup seviniyor. "İçlerinde olsam tehlikeye girecektim, şimdi bak kafam dinleniyor" diyor. **Ne risk var, ne tehlike var, sağında kafir, solunda üçkağıtçı, ilerisinde münafık, bir üst tarafında sapık. "Ama" diyor "tehlike yok." Tehlikenin tam ortasına girmişsin. Allah belanı vermiş. Cehennem trenine binmişsin. Haberi yok. "... ve Allah yolunda mallarıyla ve canlarıyla cehd etmeyi..."** Bak mallarıyla ve canlarıyla. "Ya" diyor "zamanında malımı da vermiştim" diyor. Mal çok kor münafığa. "Ne canımı tehlikeye atarım. Ben onun içinde yaşlanabilirim, hastalanabilirim, hapsedilebilirim, her şey olur" diyor. "Canım tatlı" diyor. "Malım da tatlı" diyor. Ve verdiği malı da "başına kakarak" diyor, çok ızdırap duyduklarını söylüyor. Pişman olurlar münafıklar verdiği maldan. **" ... Mallarıyla ve canlarıyla cehd etmeyi çirkin görerek: "Bu sıcakta (savaşa) çıkmayın" dediler..."** Nereye gidecek? Eğlenmeye gidecek. Ama çirkin görüyorlar malını vermeyi. Yani bunu yaptırtmak istemiyorlar. En ziyade mal, bunların asıl hedefi olduğu için etini koparmış gibi olursun münafığın. Acayip kor münafığa. Canı da pek tatlıdır. Ama canları da bağıra bağıra çıkar her seferinde. **"... De ki: "Cehennem ateşinin sıcaklığı daha şiddetlidir..."** Allah vereceği belanın çeşidini söylüyor. **"... Bir kavrayıp-anlasalardı."** diyor Allah Tevbe Suresi 81. ayette. Tevbe Suresi 86. ayette, **"Allah'a iman edin, O'nun elçisi ile cehde çıkın" diye bir sûre indirildiği zaman onlardan servet sahibi olanlar..."** İşte zamanında yığmış, oradan buradan toplamış. Onun bir de hampaları, yancıları olur. Yani uyuz köpekler olur, bir de onların bitleriyle, kanıyla beslenir. **"... onlardan servet sahibi olanlar, senden izin isteyip: "Bizi bırak, oturanlarla birlikte olalım" dediler."** İlla ki o inine girecek, hiçbir şey yapmadan orada oturacak. **"Geri kalanlarla birlikte olmayı seçtiler..."** Diğer münafıklarla birlikte olmayı. Onlar da geri kalıyorlar. İftihar ediyor geri kalmaktan dolayı. "..."Bizi bırak, oturanlarla birlikte olalım" dediler." Yani o münafıklarla aynı şekilde oturalım" diyorlar. **Münafıkların en sevdiği şey bir köşeye çekilip böyle kaya porsuğu gibi, uyuz kaya porsuğu gibi uzaktan olayları izlemektir.** Uyuz kaya porsuğu nasıl korkar tehlikeden, sürekli inlerine saklanır. Bunlar da hayatta hep korku içinde olur ve Müslümanlardan hep uzak dururlar. Risk iddiası. Müslümanlardan kaçmalarının nedeni budur. **"... Onların kalbleri mühürlenmiştir..."** diyor Allah. Yani ölü hale geliyorlar. Artık söz anlayacak hale gelmezler. **"... Bundan dolayı kavrayıp-anlamazlar."** diyor Allah, sebebi budur diyor Tevbe Suresi 86-87. Tevbe Suresi 42. ayette:, **"Eğer yakın bir yarar ve orta bir sefer olsaydı..."** Mesela 6 ay içinde, 1 yıl içinde, kolayca netice alınacak bir şey olsaydı diyor. **"... onlar mutlaka seni izlerlerdi..."** Çünkü sonuçta hemen kazancı elde edecekler. **"... Ama zorluk onlara uzak geldi.."** İftira var, baskı var, hakaret var, hapis var, şu var, bu var. **"..."Eğer güç yetirseydik muhakkak seninle birlikte (savaşa) çıkardık." diye sana Allah adına yemin edecekler..."** "İmkanımız yok" diyor, yani çeşitli bahaneler öne sürüyor. **"... Kendi nefislerini helaka sürüklüyorlar. Allah onların gerçekten yalan**

söylediklerini biliyor." Münafığın ana özelliği bol bol yalan söylemeleri. Nisa Suresi 72. ayette, **"Şüphesiz içinizden ağır davrananlar vardır..."** Bunlar çok hımbıldır münafıklar. Yani alenen ağır davranırlar. Böyle kös kös. Bütün münafıklara bakın, çok uyuzdurlar. Yani uyuz köpekler nasıl hareket ederler, bunlar da öyle uyuzdurlar. **"... Şayet, size bir musibet isabet edecek olsa..."** Mesela tutuklansanız, dövülüp sövülseniz, malınızı mülkünüzü kaybetseniz. **"... "Doğrusu Allah, bana nimet verdi, çünkü onlarla birlikte olmadım" der."** "Ne iyi yapmışım zamanında onlardan uzak olmakla" der, diyor Allah münafıklar için. Al-i İmran Suresinin 78. ayetinde, **"Onlardan öyleleri vardır ki, dillerini kitaba doğru eğip bükerler..."** Şimdi Kuran var, Kitaba doğru eğip bükerler diyor. Hükümlerini değiştirirler. Bambaşka anlamlar verirler. Mesela diyor ki Cenab-ı Allah **"mescitlere giderken ziynetlerinizi takınıp gidin"**, "Kuran öyle diyor ama" diyor "o ayet hükmünü bir düşün bakayım ne anlama geliyor? Ben sana açıklayayım" diyor. "Ziynet nedir?" diyor. Yani, "temiz giyinmek deyince o ziynet olur mu?" diyor. "Ziynet demek oraya gidip perişan şekilde içeri girmen" diyor. "Ziynetten kast edilen budur" diyor. Bambaşka bir anlam veriyor kendi kafasına göre. **"... siz onu (bu okur göründüklerini) kitaptan sanasınız diye..." "**Ve kitaptanmış gibi de göstertmeye çalışırlar" diyor, delillendirirler yani Kuran hükmüymüş, Allah'ın hükmüymüş gibi göstertmeye çalışırlar. **"... Oysa o kitaptan değildir..."** Yani "Kuran'ın hükmü değildir, ama öyle gibi göstertmeye çalışırlar" diyor. Zanna uyuyorlar tahminle yalan söylüyorlar. **"..."Bu Allah Katındandır" derler."** Bakın münafıkların dini nasıl insanlara empoze ettikleri, nasıl yanlış anlattıklarını Allah anlatıyor. "**... Oysa o, Allah Katından değildir..."** "Kuran'da öyle bir şey yoktur" diyor Allah. **"... Kendileri de bildikleri halde..."** münafıkların üçkağıtçılığını Cenab-ı Allah bildiriyor. "Kendileri de bilirler" diyor. **"... Allah'a karşı (böyle) yalan söylerler."** diyor. Çünkü dini içinden çıkılmaz, zor hale getirmek istiyorlar. "Kasten yaparlar" diyor Allah ahlaksızlıklarını. Enfal Suresi 49. ayette, **"Münafıklar ve kalblerinde hastalık olanlar şöyle diyorlardı: "Bunları (Müslümanları) dinleri aldattı."..."** "Kendi yanlış inançlarıyla bunlar yanlış yola girdiler" diyor. "Aldandılar" diyor münafıklar Müslümanlara. **"... Oysa kim Allah'a tevekkül ederse, şüphesiz Allah, üstün ve güçlü olandır, hüküm ve hikmet sahibidir."** "Müslümanlar Allah'a tevekkül ederler" diyor. "Allah da hüküm ve hikmet sahibidir". Yani "en doğru hükmü verir ve hikmet sahibidir. Kısa ve özlü olarak en doğruyu anlatır" diyor Cenab-ı Allah. Sad Suresi 6. ayette, **"Onlardan önde gelen bir grup..."** Yani bunların böyle bir de ağa babaları vardır münafıkların, önde gelen. **"..."Yürüyün, ilahlarınıza karşı (bağlılıkta) kararlı olun; çünkü asıl istenen budur" diye çekip gitti."** Bunların ilahı nedir biliyor musunuz? Allah'ın hükmünü değiştiren sahtekar bazı alimlerdir. Mesela helali haram yapar durduk yere. Ne Peygamber (sav)'in sünnetini tanır, ne hadis tanır, ne Kuran tanır. Kendi kendine helaller oluşturur, haramlar oluşturur. Çünkü "asıl istenen budur dediklerini" belirtiyor. Yani "Allah'ın kast ettiği asıl budur" diyor. "Doğru olan budur, bunu yapmamız gerekiyor" diyor. Ve akıl veriyor, etrafa da akıl veriyor. Ama cehd, tebliğ, dini yaymak. "Aman" diyor "bana ondan bahsetme" diyor. Hemen gidip domuza yapışıyor. Kanını emmeye başlıyor. O bitini, vaşağını böyle taşıyan domuzla beraber yaşıyorlar. Münafıkların özelliği budur. "**... 'Yürüyün, ilahlarınıza karşı...",** yani ilah diye gördüğü nedir? Allah adına hüküm koyan herkes. Allah adına yeni bir hüküm koyan varlıklar. "Bunları ilah edinmişler" diyor. "Alim" diyorlar ama ilah edinmiş. Bak "karalı olun" diyor, falanca hocanın sözüne itaatte kararlı olun. Çünkü "asıl istenen budur" diye Kuran'ın hükmüne karşı savaş veriyorlar ve dini içinden çıkılmaz hale getirme politikası. Şeytani bir yöntem. Cenab-ı Allah onun

için diyor ki Maide Suresinin 101. ayetinde**, "Ey iman edenler, size açıklandığında sizi üzecek şeyleri sormayın..."** detaycı olmayın diyor. "Şu nasıldır, bu nasıldır, şu nereden, bu nereden." Bunları sormayın diyor. **"... Kur'an indirildiği zaman sorarsanız, size açıklanır. Allah onu affetti. Allah bağışlayandır, (kullara) yumuşak olandır."** Allah'ın hükmü neyse Kuran'dan, Peygamber (sav)'in sünneti neyse ona uyun, bitti. Maide Suresinin 102. ayetinde, **"Sizden önce bir topluluk onu sormuştu da sonra kafirler olmuşlardı."** Bu sefer dinden çıkıyor insanlar. Mesela dini öyle bir hale getiriyor ki adama anlatıyor, anlatıyor, anlatıyor. Adam "imkansız bunun yapılması "diyor. Yani "insanın yapabileceği bir şey değil bu" diyor. Bu ne demektir? Adamı sen dinden çıkarttın işte. Yunus Suresi 59. ayette, **"De ki: "Allah'ın sizin için indirdiği sizin bir kısmını haram ve helal kıldığınız rızıktan, haber var mı?.."** bak "bir kısmını helal kılmışsınız, bir kısımını haram kılmışsınız kendi kafanıza göre sahtekarlık yapıyorsunuz "diyor Allah. **"... Söyler misiniz?" De ki: "Allah mı size izin verdi..."** yani ne deliliniz diyor Allah. **"... yoksa Allah hakkında yalan uydurup iftira mı ediyorsunuz?"** Allah bunu açıklıyor işte. Allah hakkında yalan söyleyip iftira ediyorlar.

SOHBET 13
11 AĞUSTOS 2010 HARUNYAHYA.TV

ADNAN OKTAR: (Münafıklar) Böyle sarsak, bilmiş, kendinden emin, uyuz ve aptal bir ruha sahipler. **Dünyanın en akıllısı olduğunu zanneder her münafık kendini. Bakın bu çok büyük bir mucizedir. Her münafık ayrı, yani kendinden daha akıllı bir münafık olacağını da kabul etmez.** Her biri ayrı. Mesela eski devre de gitsen, o Dırar mescidinin münafıkları her biri ayrı, kendini dünyanın en akıllısı zanneder. Hep akıldanedir bunlar. Acayip bilmiş olur münafıklar. Kendi içinde çöken, şeytani bir sistemdir. Kendi kendini yiyip bitiren şeytani bir dessastır, "desise veren şeytandır" Bediüzzaman diyor. Desiseci şeytandır. Hani diyor ya, "insanların kalplerine" şeytan, "vesvese vereceğim" diyor ya. Münafık da bunun için uğraşır. Müslümanların inancını kendince sarsmaya çalışır, bildiğini sarsmaya çalışır, başarısını sarsmaya çalışır. Yani "atlılarınla, yayalarınla" diyor ya. Münafık da bütün gücüyle, askeri gücüyle, başka gücüyle, ne varsa elinde. Bütün güçlerini kullanır. Şöyle oluyor, küfürde şeytanın emrinde büyük birlikler olur, çok büyük birlikler olur. Mesela büyük yapılanmalar vardır. Farzedelim Çin, Çin'den örnek verelim. Çin'de bir münafığı düşünelim. Çin ordusu emrindedir münafığın. Çin polisi emrindedir. Çin istihbaratı emrindedir. Çin'in bütün sadistleri emrindedir, psikopatları, ayyaşları, cinsi sapıkları, ahlaksızları, hepsi emrindedir. Onun için münafığın gücü şeytanın gücü gibi oluyor. Muazzam bir güce sahip. Ama şeytan gibi de ahmak ve güçsüzdür. **Yani iki şeyi birarada barındırır. Hem güçsüzlüğü, hem de şeytani gücü. Ama Müslümanın bir üfürmesiyle tepe taklak gider.** Mümin olan kulların üzerine etkisi olmuyor münafığın. Kalbinde zayıflık olana etkisi olur. Onun için münafık da zayıf olduğunu düşündüğüne gidip musallat olur. Yani kendi kafasınca, ahmak aklınca. Münafık için ilk kurtarılacak olan, kendi düşüncesinde, kan bağıyla yakın olduklarıdır. Peygamber Efendimiz (sav) zamanında da öyleydi. Münafığı başkası pek ilgilendirmez, usulen şey yapar. Onları kurtarmak için onlara saldırır, diğerlerine saldırır. Kan bağı esas olduğu için. Mesela Peygamber Efendimiz (sav)'in yanına gidiyorlar. Ayrılıyor, "sen nasıl gidersin" diyor. "Niye ki" diyor. "Sen benim çocuğumsun" diyor.

"Neden dolayı çocuğunum?" "Kan bağı var, benim kanımdan geliyorsun" diyor. "Ben de Peygamber (sav)'in dininden geliyorum" diyor. "Onunla da iman bağım var, seninle kan bağım varsa onunla da iman bağım var" diyor. "Bu iş kanla irinle olmaz" diyor Müslüman. Neyle olur? **İman bağıyla, ahlak bağıyla, ruhla, derinlikle. Kardeşlik de bu şekilde olur.** O yüzden münafıkların maddi bakış açıları çok zıt bir karakterdir. Çok insanlığın ruhuna aykırı bir karakterdir. Kuran bunu çok detaylı açıklar. Kuran ahlakıyla zıtlık göstertir. Ama kendince tabi Kuran'ı kullanmaya çalışır münafık. Ama beceremez, halletmeye çalışır ama yine uğraşır. Mesela Peygamberimiz (sav)'in hadislerini münafık yine peygamberin aleyhine kullanmaya çalışır. Dırar mescidini kuranlar "biz Kuran'a tam tabiyiz" diyorlar. "MaşaAllah, elhamdülillah" diyorlar. Ama tabi münafık olduğunu biliyor Peygamber. "Peygamberimiz ne dedi?" diyor. "Ne dedi?" "mescitler açın dedi" diyor. Tamam, güzel. "Biz de mescit açtık, bir tane daha" diyor. Tamam. Peygamber (sav)'in mescidine gidiyor musunuz? "Yok gelmiyoruz" diyor. "Niye gelmiyorsunuz?" "Bizim mescitte biz daha takvayız" diyor. "Kadın gelmiyor bu mescide" diyor. "Bizi orada Hz. Hasan, Hz. Hüseyin'in evlilikleri konusu, biraz bizi rahatsız ediyor" diyor. "Hz. Ali'nin bu şakacılığı, neşesi, bu da bizi rahatsız ediyor" diyor. "Ama orada öyle bir şey olmuyor, biz şaka yapmıyoruz" diyor. "Çok ciddiyiz" diyor. "Kadın da gelmiyor" diyor. Dedim ya bütün münafıklar hep anti kadın, hep sapıktır bütün münafıklar. Gizler ama hep sapıktır. Kendince gizler, ama zaten belli. O nefret, o kadın nefretini İslam'a da sokmaya çalışmıştır münafıklar ve bir çok yerde de bu münafıkane mantık devam etmiştir günümüze kadar. Kadına karşı öfke ve nefret tarzında. Kadına karşı güvensizlik, saygısızlık tarzında devam etmiştir. Peygamber Efendimiz (sav)'in hadisleriyle, Kuran ayetleriyle tabi bu durum engellenmiştir. Fakat ataktadır, yani bekler münafık. Kadını bir sorsan münafığa sana çok acayip bir şey tarif eder. Onun için Allah "münafıkun ve münafıkat" diyor. Münafık erkekler ve münafık kadınlar ancak birbirleriyle devam edebiliyorlar. Ama kavgayla, nefretle ve öfkeyle devam ederler. O ondan nefret eder, o da ondan nefret eder. "Müminun ve müminat" diyor Cenab-ı Allah Kuran'da. Mümin erkekler ve mümin kadınlar da birbirlerini canı gibi severler. Sanki tek bir beden gibi. Acayip severler.

ALTUĞ BERKER: Bir ayet okuyorum inşaAllah. Şeytandan Allah'a sığınırım: "İşte kalplerinde hastalık olanları: **"Zamanın, felaketleriyle aleyhimize dönüp bize çarpmasından korkuyoruz" diyerek aralarında çabalar yürüttüklerini görürsün."**

ADNAN OKTAR: Ya bizi polis tutuklarsa, ya hapsedilirsek, ya bir hakaret olursa, ya televizyonda, gazetelerde bizimle ilgili bir şey çıkarsa, yani asrımıza yönelik böyle bir korku. Kuran'da da açıkça belirtiliyor. Çaba yürütüyorlar. Hep bu korku, panik içindeler. Yani güvenilir yer olarak da, kene gibi yapışıyorlar ilgili yere.

SOHBET 14
11 AĞUSTOS 2010 SAMSUN AKS TV

ADNAN OKTAR: Münafık öyle cins bir varlıktır. **Mesela çok arsızdır münafık. Müslümanın dine göre hareket ettiğine inanmadığı için o kan bağına, menfaat bağına göre olayları**

değerlendirir. Mesela Peygamber Efendimiz (sav) zamanında da öyleydi, daha önceki devirlerde de öyleydi. Oğlu, çocuğu Müslüman oluyor. Yahut kardeşi Müslüman oluyor, dindar. Kendi münafık, dinsiz. Mesela ona "beraber iş yapalım" diyor. "Niye?" diyor, "biz kan kardeşiyiz, kan bağımız var" diyor. "Aynı anneden aynı babadan doğduk" diyor. İman kardeşliği var mı? O yok. "O önemli değil" diyor. **Kan bağının her şeyi halledeceğine inanır münafık.** Yani ona bir türlü aklı yatmaz. Halbuki Hz. Nuh (as) "benim oğlum" diyor. Cenab-ı Allah, "Senin oğlun değil" diyor. Akrabalık bağı kalktı diyor Allah. **Akrabalık bağı imanladır. Münafığın akrabalık bağı olmaz.** Münafıksa bitti, akrabalık kalkar. Öyle kanla, ilikle, kemikle falan olacak iş değildir. Çünkü onun kanını, kemiğini toprak zaten yutacak. Ruh bağı, ruh bağı da imana göredir. İmanını kaybettiyse veya münafık olduysa, küfre düştüyse bir bağı kalmaz inşaAllah. Kuran'ı dikkatlice inceleyecek olursak Hz. Lut (as)'ın hanımı yine aynı şekildedir. Daha hala onlar bağın devam ettiğini zannediyorlar. Halbuki küfrünü ilan ettikten sonra konu bitmiştir. Olay kapanır inşaAllah.

OKTAR BABUNA: Siz daha iyi bilirsiniz inşaAllah. Hz. İbrahim (as)'ın babası var.

ADNAN OKTAR: Çok fazladır örnekleri, çok fazla. **Münafık kendi içinde Allah tarafından çürütülen şeytani bir mahluktur.** Münafık olduktan sonra Allah ondan hidayeti kaldırıyor. "Artık onlar hidayet bulmazlar" diyor Allah'ın dilemesi dışında. Ve kendi içinde, kendi sisteminde o yavaş yavaş çürür. **Kendi kendine saldırır münafık. Önce Müslümanlara saldırmaya kalkar şeytanın etkisiyle. Başarılı olamadıkça, daha da Müslümanların güçlendiğini gördükçe, daha da içine çöküp daha da yanmaya başlar.** Yürekleri içten yakan bir ateşten bahsediyor Allah Kuran'da. İşte bu ateş münafıklara musallat oluyor dünyada, bu ve benzeri bir ateş. Onları içten yakar ve çürütür, yalnızlığın acısını çeker münafık. **Münafık 100.000 kişinin içinde olsa yalnızdır.** Çünkü, haşa, Allah'tan büyük gördüğü için kendini, Peygamber (sav)'den daha büyük gördüğü için o acıyı, enaniyet acısını şiddetle hisseder. Enaniyet onu boğar. Bediüzzaman "bütün vücudu ene kesilir artık" diyor. Ve o ene etkisi altında gittikçe beden çöker ve eneyi kaldırmaz o vücut. Bütün vücut ene kesildiğinde, vücut komple ruhen kanser olmuş demektir. Artık vücut kendine saldırıyor. Hakikaten hem fizik olarak çöker, hem ruh olarak çöker. Allah onu bir nevi delirtir. Delirtinceye kadar da bırakmaz Allah. Bütün münafıkların sonu budur. Yani böyle yavaş, yavaş, yavaş helak. Kuran'da ona işareten Cenab-ı Allah, **"hiç bilmeyecekleri bir yönden yavaş yavaş onları helake sürükleriz"** diyor. Mesela münafık hiçbir şey olmayacak sanıyor. Çünkü önce münafık ne yapar, tehlikeden korkuyor, riskten korkuyor, aman "bana zarar gelmesin, keyfime zarar gelmesin, malıma mülküme zarar gelmesin" diye düşünüyor. Kendince at sineği gibi kaçar o. Mesela domuzun da değil mi böyle çirkin yerlerine sinek konar ve emer orada, kan emer. Münafıklar da böyle domuzun çirkin yerine konmuş sinek gibidir, at sineği gibidir, orada emer o. Ama o pisliği de çeker onu. O pis ortamı, o iğrençliği de yaşar aynı zamanda. Kanı emer, ama iğrenç kanı, fakat onun iğrençliği, o pis ortam da onu çökertir. **Münafığın kendine has pis bir kokusu vardır, pis bir elektriği vardır,** o onu yakar. Allah Kuran'da buna işareten, tabi çok hikmeti vardır **"yavaş yavaş onları helake sürükleriz"** diyor. Yavaş yavaş kendi içinde kavrulur ve çöker. Cehennemde de Allah, "sonsuz azap vereceğim" diyor. "Sonsuza kadar azap vereceğim" diyor. **Güya tehlikeden kurtulmuş oluyor, ama en büyük tehlikenin ve belanın içine girmiş oluyor.** Orada tehlike var. Orada direk olayın kendisi var, direk

belanın içine girmiş oluyor. Münafıkların dün detaycılığını anlatmıştık. **Münafık aynı zamanda kendi detayda boğulan, ama Müslümanları da detayda boğmaya çalışan bir varlık.** Yani Müslümanları da kendi kafasına çekmeye çalışır. Onları da boğmaya çalışır, ama Müslüman Kuran'ın ferasetiyle, İslam'ın sade, net bir din olduğunu bilir. **Kuran kendi içinde kendini korur zaten. Kuran'a tabi olan da kendini çok iyi korur, etkilenmez.** Yani bağnazlığa, yobazlığa kaymaz Müslüman, münafıklığa kaymaz. Kuran çelik zırh gibidir. Kuran'a sarıldı mı bitti. Bütün ayetler Kuran'da açıktır. Allah'ın hükümleri çok açıktır. Münafık ayetleri saptırıp Müslümanları böyle çelişkiyle, açmazla, yeni yeni hükümlerle, yeni yeni yasaklarla, yeni yeni açıklamalarla boğmaya çalışır kendi aklınca. Fakat bunu beceremeyince yeni yeni ataklara geçer. En sonunda da yalnız başına çıldırır münafık. En son aşaması budur. Bu konuyu tabi daha detaylı anlatacağız, izah edeceğiz. Ama Kuran ayetleriyle anlatırsak daha güzel, daha detaylı olur.

OKTAR BABUNA: Şeytandan Allah'a sığınırım, **"İki topluluğun karşı karşıya geldiği gün, size isabet eden ancak Allah'ın izniyle idi. (Bu, Allah'ın) mü'minleri ayırdetmesi; Münafıklık yapanları da belirtmesi içindi. Onlara: "Gelin, Allah'ın yolunda savaşın ya da savunma yapın" denildiğinde, "Biz savaşmayı bilseydik elbette sizi izlerdik" dediler. O gün onlar, imandan çok küfre daha yakındılar. Kalplerinde olmayanı ağızlarıyla söylüyorlardı. Allah, onların gizli tuttuklarını daha iyi bilir. Onlar, kendileri oturup kardeşleri için: "Eğer bize itaat etselerdi, öldürülmezlerdi" diyenlerdir. De ki: "Eğer doğru sözlüler iseniz, ölümü kendinizden savın öyleyse."** (Al-i İmran Suresi, 166-168)

ADNAN OKTAR: Şimdi ayeti parça parça oku.

OKTAR BABUNA: "İki topluluğun karşı karşıya geldiği gün, size isabet eden ancak Allah'ın izniyle idi."

ADNAN OKTAR: Şimdi ahir zamanı alalım. İki topluluk. Mehdiyet ve deccaliyet karşı karşıya geliyor. Mehdiyet bir çok saldırıya maruz kalır. Başta iddia edilen ergenekon örgütü olmak üzere, ateist masonlar olmak üzere münafıklar, küfür, ateist ve Darwinistlerden yoğun olarak saldırı ve baskı göreceklerdir. Bunu Allah yaratır, eğer yaratmazsa zaten o Mehdiyet olmaz. Yani Mehdiyetin mutlaka saldırıya ihtiyacı vardır, baskıya ihtiyacı vardır, münafığa ihtiyacı vardır, kafire ihtiyacı vardır. İddia edilen ergenekon örgütünü yaratan Allah'tır. Mehdiyet için yaratılıyor. Hz. Mehdi (as)'ın (fikren) ezmesi için. Darwinizm, Hz. Mehdi (as)'ın (fikren) ezmesi için özel yaratılır. Münafık, Hz. Mehdi (as)'ın (fikren) ezmesi için özel olarak yaratılır, münafık cemaati. Küfür özel yaratılır ve hep cılız ve güçsüz yaratılır.

OKTAR BABUNA: Hocam Peygamberimiz (sav) bir hadisinde *"münafıkların ve küfrün çalışmaları Hz. Mehdi (as)'a zarar veremeyecek, ayrılanlar da, muhalifler de Hz. Mehdi (as)'a zarar veremeyecek. O kendisinden ayrılanlara rağmen muzaffer olarak yoluna devam edecektir"* diyor, Ramuz-el Hadis.

ADNAN OKTAR: Münafık ilmi geliştirir. Münafıkla sen bilgini arttırırsın. Münafığa karşı Kuran'ın hükümlerini iyice öğrenirsin. Nasıl kendini savunacağını, Müslümanları nasıl savunacağını Kuran'dan anlarsın. Kafir ilmi geliştirir. Kafire karşı nasıl mücadele edeceğini Kuran okuyarak ve genel kültürünü arttırarak arttırırsın. Yani müthiş bir bilgiye ihtiyaç olur.

OKTAR BABUNA: Küfür ve münafıkların müminlere, ahir zamandaki kinlerine işaret eden bir ayet okuyorum inşaAllah. Şeytandan Allah'a sığınırım, **"Sizler, işte böylesiniz; onları seversiniz, oysa onlar sizi sevmezler. Siz Kitabın tümüne inanırsınız, onlar sizinle karşılaştıklarında "inandık" derler, kendi başlarına kaldıklarında ise, size olan kin ve öfkelerinden dolayı parmak uçlarını ısırırlar. De ki: "Kin ve öfkenizle ölün." Şüphesiz Allah, sinelerin özünde saklı duranı bilendir."** (Al-i İmran Suresi, 119)

ADNAN OKTAR: O zaman Cenab-ı Allah'ın bu ayetine uygun olarak, Allah bütün münafıkları kin ve öfkesiyle öldürsün inşaAllah. Kin ve öfkesiyle Allah onları helak etsin. Kin ve öfkeleriyle kalplerini, içlerini yaksın Allah. Beyinlerini ruhlarını yaksın. Allah emrediyor ben de onu söylüyorum. Sen şimdi ayeti bana bölüm bölüm söylersen ben de onları şerh edeceğim inşaAllah.

OKTAR BABUNA: "Sizler, işte böylesiniz; onları seversiniz, oysa onlar sizi sevmezler..."

ADNAN OKTAR: Şimdi bir kısım Müslümanlar münafığı anlamadığı için, kan bağı yoluyla onlara şefkat duyuyor, ilgi duyuyor, alaka duyuyor, onu korumak istiyor kan bağı yoluyla, iman bağı yoluyla değil. Allah da onu telin ediyor. "Ama" diyor onlar sizi sevmez." Çünkü çıkar varlığı olarak görür. Yani yemek veren bir makine gibi. Para basan bir darphane gibi görür. **Dolayısıyla insanı insan olarak seven bir mahluk değildir münafık.** Münafık menfaat üzerine kurulmuştur, ama Kuran'ı kendince haşa kullanmaya kalkar. Şimdi devam edelim.

OKTAR BABUNA: "... Siz Kitabın tümüne inanırsınız, onlar sizinle karşılaştıklarında "inandık" derler..."

ADNAN OKTAR: Şimdi bak Müslümanlar Kuran'ın tümüne, muhkem ayetlere, açık hükümlere uyuyor. Karşılaştığında "ben de uyuyorum" diyor. Yani münafığın özelliğidir. Kuran'la kendini örtmeye çalışır. Kendini gizler.

OKTAR BABUNA: "... kendi başlarına kaldıklarında ise, size olan kin ve öfkelerinden dolayı parmak uçlarını ısırırlar..."

ADNAN OKTAR: Bak kendi başına. Münafık zaten hep kendi başına yaşayan, kendi içinde kendini parçalayan bir varlıktır. Kuran ona dikkat çekiyor. Parmak ucunu, yani kendi kendini yer. Kuran, onu çok veciz bir üslupla Cenab-ı Allah açıklamış değil mi? Bir insanın kendi kendinin parmak ucunu ısırması ne demek? Kendi kendini yiyip bitirmesidir. Ve kin ve öfkeden bir şey yapamamak. Bakıyor

Müslümanlar, güçlü, kudretli, neşeli, atak, yaman, eziyor. Muzaffer, nimet içinde, bolluk içinde, güzellik içinde bunu gördükçe münafık yanar, yanar, yanar, yanar. Yani içten yanar. İçten yakan bir ateş onu kaplar. Demin anlattığım konu işte. Kuran bunu çok güzel, Cenab-ı Allah açıklamış. Kendi kendini yiyen bir mahluktur. İçten içe erir, erir, erir, yanar. Ve sonunda helak olur münafık.

OKTAR BABUNA: "De ki: Kin ve öfkenizle ölün."

ADNAN OKTAR: Kin ve öfkeden dolayı ölürler. Bu dua, Cenab-Allah'ın dediği bu dua münafık sonunda, kin ve öfke nedeniyle ölür. Yani kin ve öfke onun ruhunu kanserleştirir. Ruh hastası yapar. Sıkıntı yapar. Bütün vücut azaları bozulur. Saçlarına etki eder, gözüne etki eder, sinir sistemine etki eder. Karaciğerine, midesine, her yerine saldırır öfke. Ve çeşitli hastalıklara sebep olur. O hastalıklar nedeniyle de ölür o. Fakat sebebi kin ve öfkedir. Kuran bu mucizeye dikkat çekiyor. Yani yavaş yavaş içten helak ederek Cenab-ı Allah. Mesela hiç ummadığı bir yerde kanser başlar. Hiç ummadığı yerde bir şey başlatır Allah. Müminde bir imtihandır, münafıkta da bir beladır. Ama Allah münafık da kin ve öfkeyi vesile ediyor. Müminde doğrudan yaratır Cenab-ı Allah. Orada vesile eder inşaAllah.

OKTAR BABUNA: Şeytandan Allah'a sığınırım, **"Bedevilerden öyleleri vardır ki, infak ettiğini bir cereme sayar ve sizi felaketlerin sarıvermesini bekler. Kötü felaket onları sarsın. Allah işitendir, bilendir."** (Tevbe Suresi, 98)

ADNAN OKTAR: Münafıklar gelir Müslümanlara, 1 verip 10 alma kafasındadırlar münafıklar. Kendini çok uyanık zanneder. Getirir hakikaten verir, 10 alamaz, bekler, 1 de alamıyor. Çünkü İslam'da dağıtmak vardır. Toplamak yok. Münafığa bu koydukça kor, koydukça kor. Bu da ona fitneye döner. Acayip canı yanar, perişan olur. "Ya" der "zamanında ben şu kadar vermiştim, ne olacak?" Bir türlü kurtulamaz ondan. O yüreğine düşen bir ateş olur münafığın. Cereme, ızdırap, bela olarak görüyor.

OKTAR BABUNA: "... ve sizi felaketlerin sarıvermesini bekler...."

ADNAN OKTAR: Ve bir operasyon yapılsın, tutuklansınlar, hapse atılsınlar, dövülsün, sövülsünler, ezilsinler. Hakaret görsünler diye sürekli bekler, destekçi olur, istihbarat sağlar. Bunu yapmaya iştahlı olan grupların içine girer. Onlara bilgi verir, teşvik eder, yönlendirir. Halbuki Müslümanın buna zaten ihtiyacı vardır. Bakın Müslüman saldırı olmadan ezemez. Bir kudurmuş köpek olacak ki, sen de odunla onu kovalayasın. Odun ilim, sevgi ve kardeşliktir. Onlar saldıracaklar, Mehdiyet kovalayacak, bizler de öncüsü olarak biz de kovalayacağız.

OKTAR BABUNA: "Kötü felaket onları sarsın" diyor Allah.

ADNAN OKTAR: Sarsın demek, bu olacak anlamındadır bu ayet. Mutlaka münafıkları kötü felaket sarar. Bir kere münafık domuzun çirkin yerinde yaşayan bir asalak gibidir. Orada yaşamak zaten tümüyle ona bir ızdıraptır. O pis kan onu zaten perişan eder. O pis elektrik. Ve orada yalnızlığa mahkumdur o. Yalnızlığın acısını çeker. İçi içini yer. Onun için canı yandıkça saldırganlaşır,

saldırganlaştıkça ezilir. Ezildikçe saldırganlaşır, böyle tam bir açmaz ve onun içerisinde öyle çırpına çırpına helak olur o. Münafığın özelliği, müminlerin gücünü, neşesini, sağlığını, sıhhatini gördükçe perişan oluyor. **Onun için münafıkları kızdırmak bir ibadettir, kafirleri kızdırmak bir ibadettir.** Müslümanın güçlü olması lazım. En güzel evler, en güzel araba, en güzel kıyafet, en güzel yiyecek, en güzel bilgi, en güzel sevgi, her şeyin en güzelini arayacak. Pısırık, bitkin falan, bunlar Müslümanlıkta yok. Müslümana yakışmaz. Son derece zinde olur. Hatta Peygamber Efendimiz (sav) zamanında 70 yaşında dedeler simsiyah saçını, sakalını boyuyorlardı. Aslanlarım benim. Kıpkırmızı tabi, güneşten de yanmışlar. Gören münafıklar "aman" diyorlar. Perişan oluyorlar. Bu onları daha da çökertiyor. Onların neşesi, onların canlılığı ve gücü sahabelerin. Pırıl pırıldılar. Atları bakımlı, vücutları sağlıklı, kuvvetli maşaAllah.

OKTAR BABUNA: Şeytandan Allah'a sığınırım, **"Gerçekten Allah, içinizden alıkoyanları ve kardeşlerine: "Bize gelin" diyenleri bilir. Bunlar, pek azı dışında zorlu-savaşlara gelmezler. (Geldiklerinde de) Size karşı 'cimri ve bencildirler.' Şayet korku gelecek olsa, ölümden dolayı üstüne baygınlık çökmüş kimseler gibi gözleri dönerek sana bakmakta olduklarını görürsün. Korku gidince, hayra karşı oldukça düşkünlük göstererek sizi keskin dilleriyle (eleştirip inciterek) karşılarlar. İşte onlar iman etmemişlerdir; böylece Allah onların yaptıklarını boşa çıkarmıştır. Bu Allah'a göre pek kolaydır."** (Ahzab Suresi, 18-19)

ADNAN OKTAR: Münafıklar, eğer bir çocuğu varsa, evladı varsa Müslümanlara gidiyorsa çocuğu alıkoyuyor, eve hapsediyor. Yahut kaçırıyor, hapsediyor. Diyor: "Müslümanların yanına gitmeyeceksin." Sahabe döneminde de var. Bu asrımızda da olacaktır. Her dönemde olmuştur. Alıkoyucular. Alıkoyar, hapseder. Münafığın yöntemidir, Müslümanlara gitmesin diye güç kullanır. Ağzını kapatır, ellerini bağlar. "Görüşmeyeceksin Müslümanlarla."

OKTAR BABUNA: "... Bunlar, pek azı dışında zorlu-savaşlara gelmezler..."

ADNAN OKTAR: Kaçırdıysa elinden, Müslüman gittiyse ona, hicret edip kurtulduysa ona diyor ki: "bize gelin" Yani ağzından kanlar akan bir sırtlan. Böyle kanlı pençesiyle çağırıyor "gel" diye. Yapışmış domuzun bilmem neresine. Emiyor, onu da çağırıyor, "gel buraya" diyor. "Burası çok iyi bir yer" diyor. "Niye gelmem gerekiyor?" diyor. "Kan bağı var" diyor, kan bağı. Müslüman da diyor ki "ben iman bağına göre kardeş olurum, iman" diyor. "Sen benim kardeşim değilsin" diyor. "Sen münafıksın" diyor. Münafık ayrıdır, kan bağına göre olmaz. İman bağına. Bak Allah diyor ki "kardeşler olarak sabahladınız" İman kardeşliği vardır. Kana göre kardeşlik olmaz. Olur mu öyle şey?

OKTAR BABUNA: "(Geldiklerinde de) Size karşı 'cimri ve bencildirler..."

ADNAN OKTAR: Para vermek en onlara koyan konu budur. Münafığa acayip kor. Bin pişman olur verdikten sonra. Onun bir de derdine düşer. Ömrü boyunca onun ateşiyle yanar. Allah onlara bela olarak veriyor ve bencil. Sırf kendini düşünür münafık. Köpek gibi. Aç köpek gibi. Kendi yemeğinin

peşinde, kendi kurtuluşunun peşindedir. Aşiretini de gelir getirecek varlıklar olarak gördüğü için onun için kendine doğru çağırır. "Gelin, sizden de bir şeyler elde edeyim." Onların da kendinden güçlü olacağını düşünür. O yüzdendir, yoksa iman bağıyla değil. Onların imanı ilgilendirmez. Münafığı ilgilendirse dini yayar, İslam'ı yayar. Kuran'ı yayar. Allah'a kendini teslim eder, cehd eder.

OKTAR BABUNA: "... Şayet korku gelecek olsa, ölümden dolayı üstüne baygınlık çökmüş kimseler gibi gözleri dönerek sana bakmakta olduklarını görürsün..."

ADNAN OKTAR: Münafıklar çok büyük korku içinde. **Her şeyden korkar. Hastalanmaktan korkar, tutuklanmaktan korkar, hakaretten korkar, birisinin saldırmasından korkar, bütün ömrü korku içinde geçer.** O yüzden Müslümanların yanından kaçıyor zaten. Asıl derdi budur. Hep korkuyu yaşar ve korku içinde de ölür. Cehenneme gider orada da korku içinde yaşar. Sonsuza kadar hep böyledir.

OKTAR BABUNA: "... Korku gidince, hayra karşı oldukça düşkünlük göstererek sizi keskin dilleriyle (eleştirip inciterek) karşılarlar..."

ADNAN OKTAR: Çıkar peşinde oluyorlar. Çıkarı da elde edemeyince saldırganlaşıyor. Mesela hakaret eder, Müslümanın kafasını karıştırmaya çalışır, "bize gel" der. Tuzak kurdurtur. Kafası karmakarışık olur münafığın, adeta delirir. Ne yapacağını şaşırır. Müşriklerle tam ittifak halinde oldukları Kuran'da geçiyor. Kafirlerle ve müşriklerle tam ittifak halinde. Müşrik mantığıyla ortaya çıkar, bazen zaman zaman haşa Kuran'ı kullanmaya çalışır, ne yapacağını şaşırır münafık. Yani ne istediği de tam belli olmaz o yüzden. Çıldırmış gibidir, menfaat peşinde olduğu için. Sivri dilleriyle; sivri dil ne demek, hakaret, iftira, baskı ve her şey. Ve özellikle gıyaplarında. Bunu çeşitli şekillerde yapar. Asrımızın bütün imkanlarını kullanır kendi kafasınca. Ama bu, Müslümanları biler, güçlendirir, dinçleştirir, açar, atak hale getirir. Müslümanlar için hayır, kendisi için şerdir. Müslümanların böyle bir hayra ihtiyacı vardır.

OKTAR BABUNA: "... İşte onlar iman etmemişlerdir; böylece Allah onların yaptıklarını boşa çıkarmıştır. Bu Allah'a göre pek kolaydır."

ADNAN OKTAR: Kökeninde imansız oluyorlar. Ama imanlı gibi görebir insanlar onları. Ama sonunda hem dünyada mağlubiyet, ahirette de helak. Dünyada da rezil rüsva olma. Dünyada her münafık meşhur olur. Mesela Peygamber Efendimiz (sav) zamanının münafıkları meşhurdur. Mehdiyet devrinin münafıkları da, ama kirli bir meşhurluktur bu, meşhur olacaklardır.

OKTAR BABUNA: Münafıklar dost bildikleri kişilerden aslında nefret ediyorlar. Şeytandan Allah'a sığınırım, **"Onlar, iyice korunmuş şehirlerde veya duvar arkasında olmaksızın sizinle toplu bir halde savaşmazlar. Kendi aralarındaki çarpışmaları ise pek şiddetlidir. Sen onları birlik sanırsın, oysa kalpleri paramparçadır. Bu, şüphesiz onların akletmeyen bir kavim olmaları dolayısıyla böyledir."** (Haşr Suresi, 14)

ADNAN OKTAR: Münafıklar çok aptaldırlar, ama hepsi kendini çok akıllı zanneder. Tek tek acayip akıldanedirler. Çok ukala ve çok bilmiş olur münafık. **Ama derin bir aptallık hakimdir ve birbirlerinden müthiş nefret ederler. Fakat it sürüsü gibi de birbirlerinden ayrılmazlar, uyuz itler de birbirlerinden ayrılmaz ya, onlar da birbirlerinden ayrılmazlar.** Ama Allah onu bir bela kılmış onlara. **Nefret ettikleriyle beraber olmaya mecbur olmaları çok büyük bir bela onlar için. Yüzüne bakıyor nefret ediyor, konuşmasından nefret ediyor. Her şeyinden nefret, yemesinden, içmesinden nefret, fakat onunla yaşamaya mecburdur.** Cehennemde de Allah ayırmıyor, cehennemde de beraberdirler, hiç ayrılmıyor.

OKTAR BABUNA: Siz söylemiştiniz Hocam davasını satan, ihanet eden biri olduğu için bilirler güvenilmez olduklarını ondan dolayı nefret ederler diye.

ADNAN OKTAR: Hepsi birbirinin hain olduğundan emin oluyorlar. Yüzüne baktı mı içinden geçer, "hain" o da ona "hain" der, ikisi birbirine. İkisi birbirlerinin ahlaksız olduklarından emindirler. Fakat birbirlerinin yüzüne güler, canım ciğerim, neşeli gibi görünmeye çalışırlar, ama yüzde yüz emindirler münafık olduklarından.

SOHBET 15
12 AĞUSTOS 2010 HARUNYAHYA.TV

ALTUĞ BERKER: Allah münafıklar için şöyle buyuruyor Maide Suresi 13. ayette. Şeytandan Allah'a sığınırım, **"... Onlar, kelimeleri konuldukları yerlerden saptırırlar..."**

ADNAN OKTAR: Münafıklar ne yapar? Mesela Cenab-ı Allah diyor ki: "Bu helaldir" **Münafığın özelliği ne? Helal düşmanıdır, helali haram yapar, münafığın özelliğidir. Daralır, Allah'ın rahmetini daraltmak ister, Allah'ın verdiği güzellikleri yok etmek ister.** Ne kadar güzellik varsa onu yok etmek ister. O sarsak, avanak kafasıyla bunu yapar, dünyanın en akıllısı olduğunu zannederek yapar. Yapar da ne olur. Yere oturur. Rezil rüsva olur inşaAllah. Bakın Maide Suresi 13, **"Sözleşmelerini bozmaları nedeniyle, onları lanetledik..."** tam münafık alametidir, haindir münafıklar. Sözleşmeyi bozar. İtaati bozar, itaatten kaçar. **"... onları lanetledik ve kalplerini kaskatı kıldık..."** Allah onlara lanet etsin, lanet etsin, lanet etsin. Allah'ın laneti bütün münafıkların üzerine olsun. **"... Ve kalplerini kaskatı kıldık..."** İşte bu kasılmış ve uyuz karakteri ondan oluyor. **Kalbi kasılmış, sevgi, şefkat, merhamet, saygı, hürmet, itaat olmuyor. ".... Onlar (münafıklar) , kelimeleri konuldukları yerlerden saptırırlar..."** Bambaşka yorumlar, mesela Allah'ın muhkem ayeti vardır, aklına hayaline gelmeyecek şekilde yorumlar. Münafığın da münafık destekçisi vardır. Yahut ya müşriklerden bir akıl alır ya da münafıklardan akıl alır. Bakarsın Allah'ın uçsuz bucaksız rahmetini daraltmaya kalkar. **"... (Sık sık) Kendilerine hatırlatılan şeyden (yararlanıp) pay almayı unuttular."** Mesela Kuran'a uy diyorsun, sünnete uy diyorsun, güzel ahlaklı ol, sevecen ol, itaatli ol, saygılı ol, sık sık hatırlatıyorsun. Ama adamın kafa kemik. Beyin kalmamış, saf kemik. Yani böyle odun, tok tok ses geliyor kafadan. **" ... İçlerinden birazı dışında, onlardan sürekli ihanet görür durursun..."** diyor Cenab-ı Allah. Sürekli

ihanet. En önemli özellikleri onların hain olması. Vefasız ve haindirler. **" ... Yine de onları affet, aldırış etme. Şüphesiz Allah, iyilik yapanları sever."** Yani aldırış etme diyor Cenab-ı Allah. Tabi bu sırf münafıklara bakan bir ayet değil. Ama bu aynı zamanda münafık karakteridir onun için anlatıyorum. Yoksa Allah, **"onları yetmiş kere affetsen, onlar için yetmiş kere af dilesen yine Allah onları affetmez"** diyor. Münafık çok aşağılık varlıktır. Sebe Suresi 38, **"Ayetlerimizi etkisiz bırakmak için çaba harcayanlar; ..."** Nasıl çaba harcıyor? Şimdi Kuran'ı açıyoruz. Açık, muhkem ayet var. "Ne diyorsunuz?" "Olmaz" diyor. "Şimdi ben sana bir açıklama yapacağım, tam tersi olduğunu göreceksin" diyor. Adamın eşek dili gibi dili. Dilini bir büküyor, bambaşka bir şekilde yorumluyor. **Dini karmakarışık, anlaşılmaz ve normal bir insanın asla yaşayamayacağı hale getiriyor. Ve dine kendi kafasınca haşa vurmuş oluyor. Zoru ne? Kendi gibi dinsiz, imansız, münafık adamlar oluşturmak.** Çünkü bizim dinimiz pırıl pırıl, sağlıklı, sıhhatli, çok gürbüz, güzel bir din. İnsanın beynine şifa. Neşe orada, sevinç orada, güzellik, estetik, sanat, hürriyet hepsi içinde. Adam "sanatı bir alalım" diyor. Aldı. "Hürriyeti de alalım" diyor. Onu da alıyor. "Sevgiyi de alalım" diyor... Bak diyor ki, münafıkların özelliği olarak **"... Oysa intikama kalkışmalarının.."** Peygamber (sav)'den intikam almaya kalkıyor münafıklar. **"... kendilerini Allah'ın ve elçisinin bol ihsanından zengin kılmasından başka (bir nedeni) yoktu..."** (Tevbe Suresi, 74) Rahatlık adamların ensesine batıyor, münafıkların, kulaklarına batıyor rahatlık, hopluyor adamlar. Ve Peygamber (sav)'e düşman oluyor bunlar. Allah diyor **"... Oysa intikama kalkışmalarının..."** intikam almaya, hem de ne intikam direk öldürmek, şehit etmek istiyorlar, öyle bir intikam. **"... kendilerine Allah'ın ve elçisinin bol ihsanından zengin kılmasından başka (bir nedeni) yoktu..."** Bunun için yapıyorlardı diyor.

Hakikaten bu mahluklar foseptikten daha da aşağılıklar. Dünyadaki en aşağılık mikrop, mikrop bile bunlardan daha temizdir, mikroptan da daha aşağılıktırlar. İman tezahürüdür, münafıktan nefret edeceğiz. Her zaman dünyanın başına bela olmuşlardır. Yani münafık demek, eşittir şeytan. Şeytan eşittir münafık. Özelliği budur. İblis yani.

OKTAR BABUNA: Peygamberimiz (sav)'in hadisleri var, okuyayım mı Hocam. Ebu Hureyre'den rivayet edildiğine göre Peygamber Efendimiz (sav) buyurdu ki: "Münafıkın alametleri üçtür. Söz söylerken, yalan söyler. Vaat ettiği vakit sözünde durmaz. Kendisine bir şey emanet edildiği vakit hıyanet eder."

ADNAN OKTAR: Resulullah (sav) bu hadisi tabi çok açılardan şerh ederek vermiştir. Cümle cümle söyle, açayım.

OKTAR BABUNA: "Münafıkın alametleri üçtür. Söz söylerken yalan söyler."

ADNAN OKTAR: Kuran'ı değiştirir, hadisi değiştirir, hakkı değiştirir, sevgiyi değiştirir, her şeyi değiştirir, yalan söyler.

OKTAR BABUNA: "Vaat ettiği vakit sözünde durmaz."

ADNAN OKTAR: Der ki: "Allah'a, Resulü'ne yahut imama, yahut Hz. Mehdi (as)'a tabi olacağım, ömrüm boyunca düzeleceğim" der. Bir de bakarsın hain, fırıldak gibi döner. Gider küfrün içine, orada da fırıldak gibi döner. Sürekli döner o. Münafığın özelliğidir. Evet başka?

OKTAR BABUNA: "Kendisine bir şey emanet edildiği zaman hıyanet eder."

ADNAN OKTAR: Mutlaka hıyanet, onun özelliği. Çünkü şeytanın özelliğidir o. Münafıkta da bu çok yoğun olarak görülür.

SOHBET 16
13 AĞUSTOS 2010 HARUNYAHYA.TV

OKTAR BABUNA: "(Münafıklar) Onlara seslenirler: "Biz sizlerle birlikte değil miydik?" Derler ki: "Evet, ancak siz kendinizi fitneye düşürdünüz, (müslümanları acıların ve yıkımların sarmasını) gözetip-beklediniz, (Allah'a ve İslam'a karşı) kuşkulara kapıldınız. Sizleri kuruntular yanıltıp-aldattı. Sonunda Allah'ın emri (olan ölüm) geliverdi; ve o aldaltıcı da sizi Allah ile (Allah'ın adını kullanarak, hatta masumca sizden görünerek) aldatmış oldu." (Hadid Suresi, 14)

"(Münafıklar) Onlara seslenirler: "Biz sizlerle birlikte değil miydik?"...

ADNAN OKTAR: Şimdi münafıklar ahirete gittiklerinde, bir kısım bilgiyi unutuyorlar. Hakikaten Müslümanlarla birlikte oldukları bir dönem var. Ama Müslümanlara karşı yaptıkları savaşı, verdikleri mücadeleyi ve küfürle işbirliklerini bir kenara koyuyorlar. "Sizlerle birlikte değil miydik?" diyorlar. Her münafığın Müslümanlarla belirli bir kontak dönemi vardır. Bağlantı dönemi vardır. Yani onlarla konuşur, birlikte olur, yer, içer. Sezdirmez, böyle sayfa arasına girmiş at sineği gibidir. Farkedilmez o.

OKTAR BABUNA: "... Derler ki: "Evet, ancak siz kendinizi fitneye düşürdünüz..."

ADNAN OKTAR: Müminler diyorlar "siz kendinizi fitneye düşürdünüz", çünkü normalde bir şey yok, fakat kendisi iblis ruhuyla baktığı için, kendi kendini şeytani bir modun içerisine sokuyor. Şeytani bir karakterin içine sokuyor.

OKTAR BABUNA: "... (Müslümanları acıların ve yıkımların sarmasını) gözetip-beklediniz..."

ADNAN OKTAR: Şimdi bu çok önemli. "Müslümanları acıların ve yıkımların sarmasını beklediniz" Nereden bekliyor, dışarıdan. İt gibi kaçmalarının, uyuz it gibi kaçmalarının sebebi budur. Uyuz it de mesela bir yerde gürültü falan hissederse kaçar, kulaklarını kilitler, kuyruğunu da böyle kıstırır, uzaktan dehşet içinde bakar olay yerine doğru, hem uzaklaşır, hem de bakar. Münafıklar da böyle uyuz it gibidir. Kuyruğunu kısar böyle, uzaktan bakarak kaçar. Müslümanları acıların sarmasını bekliyor. Acı nedir, hapsedilmek, dövülmek, sövülmek, hakarete uğramak. Ekonomik yönden açmaza girmek, çökmesi. Bunun için neye ihtiyaç vardır. Münafığın neye ihtiyacı vardır? Bir kere en üst noktaya çok önem verir münafık. İmam, lider. Baştaki kişi kim. Ahir zamanda kime odaklanacak? Hz. Mehdi (as)'a. Yani birinci hedef odur. İkinci hedef nedir? Hz. Mehdi (as)'ın çevresindeki has talebeleri, üçüncü hedef nedir? Biraz daha onun altı. Ve en zayıf gördükleri. Bakın iki uç noktaya saldırır. Mehdiyet'e üstten, en zayıf gördüklerine de kendine çekmek için en alttan saldırır. Yani tabandan. Tabanda saldırı da odur, zayıf gördükleri. Hz. Mehdi (as)'a da üstten saldırmaya çalışır. Acıların ve felaketlerin sarmasını beklemesinin nedeni bu. Her türlü kötülüğün onları saracağını düşünür. Kendilerinin zaten korkmasının nedeni o. Onlar hep bir korku ve bela korkusu içindedirler. Bir gün bir bela gelecek, bir gün korkacağı bir şey olacak. O yüzden kaçar zaten. Ama kaçtıktan sonra da, şimdi kendi kurtulduğunu düşünüyor ya

Müslümanlara da bela ve korku gelmezse kaçmasının bir anlamı olmamış oluyor onun için. Onun için Müslümanlara bela ve acının gelmesi için uğraşır, gayret eder. Muhbirlik yapar, sahte şahitlik yapar, ahlaksızlık yapar, müşriklerle beraber olur. İddia edilen ergenekon örgütünün mensuplarıyla olur, hepsiyle olur. Basından bir kısım şerefsizleri bulur, bazı şerefsizleri bulur, onlarla onları felaketlerin sarması için uğraşır. Felaket sarmadığı müddetçe de o bunalır. Çok canı yanar. Çünkü gitmesinin bir anlamı kalmamış oluyor bir. İkincisi de onlar durduğu müddetçe kendisinden intikam alınmasından korkar. Yani aşağılanmaktan, haysiyetsiz konuma düşmekten. Çünkü Allah'ın karşısında konuyu açıklayamayacağını düşünür. Çünkü bir Müslümanlar var halis. Bir de kendi kansız ve şerefsiz. Herkesi kendi konumuna getirmek için gayret eder ki Allah'a karşı kendince bir açıklaması olsun. Açıklayabileceğini düşünür. Yani zayıf da olsa bir inancı vardır. Çünkü şeytanın da öyle. Bakın "ben Allah'a inanıyorum" diyor şeytan. "Ben sizi çağırmadım" diyor "korkarım da ben Allah'tan" diyor. Cehennemde söylüyor.

OKTAR BABUNA: "... (Allah'a ve İslam'a karşı) kuşkulara kapıldınız..."

ADNAN OKTAR: Allah'a ve İslam'a karşı. En başta Allah'tan şüphe ediyor. Allah'tan şüphe ettiği için Kuran'dan şüphe eder. Onun için münafıklar Kuran'ı çok detay detay araştırırlar. Kuran'da, haşa, bir açık var mı, bir eksik var mı, Müslümanlara karşı kullanabilecekleri bir izah var mı? Münafıklar bayağı kültürlü olur, bilgili olurlar. Ama sırf İslam'la mücadele etmek için, Müslümanlarla mücadele etmek için. Gece gündüz okurlar. Kuran'a inanamadıkları için hem Kuran'dan şüphe ettikleri yerleri araştırırlar. Hem de Müslümanları nereden vurabileceğini araştırır. Yani Kuran'la, hadisle. Çünkü dinden başka bir şeyle vuramayacağını düşünür. Oradan bir şeyler yapmaya çalışır. Onun için de dilini eğip bükmesi gerekir. Helalleri haram yapması gerekiyor, haramları helal etmesi gerekiyor. Bunun için gayret eder. Kuran buna işaret ediyor.

OKTAR BABUNA: "... Sizleri kuruntular yanıltıp-aldattı..."

ADNAN OKTAR: Hep kuruntu içindedir. Biraz böyle siniri bozuk tipler olur ya. Bu çok uç safhada, paranoyak, manyak bir kişiliği vardır. Aynı iblis gibi. Şeytan gibi. **Sürekli şüphecidir. Kuran'dan şüphe eder. Allah'tan şüphe eder, Peygamber (sav)'den şüphe eder, kendinden şüphe eder.** Şeytanın özelliğidir. Şeytanla aynıdır. Yani münafık şeytanın insan şeklidir. Bir de şeytanın cin şekli vardır. Cinin münafığı şeytandır. İnsanda insi şeytan olmuş oluyor münafık olduğunda.

OKTAR BABUNA: "... Sonunda Allah'ın emri (olan ölüm) geliverdi; ve o aldaltıcı da sizi Allah ile (Allah'ın adını kullanarak, hatta masumca sizden görünerek) aldatmış oldu."

ADNAN OKTAR: Bak, o aldatıcı, şeytan. Münafıkların asıl arkadaşı, dostu. Nasıl aldatıyor? Allah ile aldatıyor. Münafık nasıl aldatıyor? O da Allah ile aldatıyor. **Müslümanlara karşı neyi kullanıyor? Kuran'ı kullanıyor. Hadisi kullanır. Müslümanları parçalamak, bölmek, etkisiz hale getirmek, kuşkuya düşürmek, tedirgin etmek, mağlup etmek için var gücüyle gayret eder.** Etkili

oluyor mu? Olmuyor. Kaplanın üstünde gezinen at sineği gibidir onlar. Yanaşamaz. Sadece havalarda tur atar.

OKTAR BABUNA: Bu ayet bu kadardı Hocam. Başka ayet okuyorum. Şeytandan Allah'a sığınırım: **"Ayetlerimizi etkisiz bırakmak için çaba harcayanlar; işte onlar da azabın içine getirilmişlerdir."** (Sebe Suresi, 38)

ADNAN OKTAR: Kuran'ın hükmü. **Mesela Kuran'da İslam ahlakının dünya hakimiyeti var değil mi? Bunu nasıl etkisiz hale getirebiliriz? İttihad-ı İslam'ı nasıl ortadan kaldırabiliriz? Hz. Mehdi (as)'ın çıkışını nasıl durdurabiliriz?** Deccalin varlığını insanların gözünden nasıl gizleyebiliriz? Deccal yok diyecek, deccali gizleyecek. Tabi saflığından, cahilliğinden yapanları tenzih ediyorum. **Hz. Mehdi (as)'ı nasıl gizleyecek? Müslümanların şevkini ve heyecanını nasıl kıracak? Bununla ilgilenir münafık.** Ama o arada da münafık boş durmaz. Münafığın ana silahlarından birisi de dürüst görünmesi. **Çok dürüst görünmeye çok özen göstertir münafık. Hep yeminle başlar, Kuran'da dikkat ederseniz.** Hep yemin. Münafığın özelliğidir. Dürüst görünmeye çok önem verir münafık. Dürüst ve samimi görünmeye dikkat eder kendince. Ama göğsünde elbise var, ama sırtında elbise yoktur münafığın. Haberi bile yoktur, öyle gezer. Hiç bir şeyin haberinde olmaz. Elbise önde var, arkada yoktur sırt tarafında. Müslümanlar da çok net o ahlaksızlığı ve kansızlığı farkeder. Bakın dürüstlük görüntüsü. Ne diyor Peygamber Efendimiz (sav): "tebliğe çıkalım, dini yayalım" diyor. Havaya bakıyor, bunlar meteoroloji uzmanı gibi. "Hava çok sıcak" diyor. "Bu sıcakta çıkılmaz" diyor. Yani tam ahmak, tam şeytan, iblis karakteri. Peygamber (sav) nasıl bilmez havanın sıcak olup olmadığını? Sahabeler nasıl bilmez? Bir bilgiyi bulmuş gibi anlatır münafık. Onu bir akıl alameti olarak görür. Müthiş ahmaktır. Halbuki orada asıl amacı kaçmaktır. Çünkü canı tatlı, gelmeyecek. Gelmemek için güya insani bir bahane bulur. Mesela dese ki Peygamberimiz (sav): "Olsun sıcakta gel" dese, "ben rahatsızlanıyorum, hasta olmamı mı istiyorsun?" diyecek. Yani, "nasıl" haşa "bir imamlık?" diyecek. "Benim hasta olmamı istiyorsun" diyecek ve imamı kendince halkın gözünde, haşa, küçük düşürecek. İnsanları korumayan insan konumunda gösterecek. Münafık konuları çok şeytani seçer. Çok şeytani bir şey seçmiş orada. Mesela yine cehde, tebliğe çıkılacak Allah'ın dini için. Peygamber (sav) diyor ki, "haydi sabahtan kalkın" ayette de var "Sabah erkenden onları kaldır, teşvik et" diyor Cenab-ı Allah mealen, yaklaşık söylüyorum. "Ya Resulullah benim evde çocuklarım ve hanımım var, dedem var, akrabalar var, ev açık, ben gidersem onlara kim bakacak?" diyor. Peygamber (sav)'in çocuğu yok mu, hanımları yok mu, sahabelerin yok mu. Hepsinin var. Şimdi Peygamber (sav) onu götürse ne diyecek, diyecek; "bile bile" haşa "Peygamber beni çocuklarımdan, dedemden, ailemden ayırdı, ailemi parçaladı. Onları kontrolsüz ve savunmasız bıraktı. Dolayısıyla onun haşa Peygamberliği şüpheli" diyecek. Öyle bir mantık geliştirecek. Yani böyle kansızdır. **Mesela aile gibi, insanların sağlığı gibi, insanların geleceği gibi, akrabalığı gibi konuları insanların yüzyıllardan beri, binlerce yıldan beri hassas olduğu konuları münafıklar kullanır.** Yani Peygamber (sav)'i aileye karşı gibi göstertirler. İnsanların sağlığına, sıhhatine önem vermiyor gibi göstertirler. Dolayısıyla, haşa, egoist gibi göstertirler ki onun peygamberliğini, haşa, şüpheli hale getirsin. Eğer Peygamber (sav) cehd etmese sen aileni komple kaybedeceksin, değil mi akılsız? Bir tek o değil diğer aileleri de kaybedeceksin. Onu durdurmak için Allah'ın Resulü (sav) gayret ediyor. Allah için ve vahiyle hareket ediyor. Allah emrediyor. Allah'ın dediğini yapıyor. Ama o akılsız bunu düşünemez işte.

Kendi gibi akılsızlara bunu empoze etmeye çalışır. Dolayısıyla kendini çok akıllı zanneder münafık. Ve hep böyle kendince hassas konuları bulmaya çalışır. "O zaman buna ne diyeceksin?", ona cevap verirsin, "o zaman buna ne diyeceksin?" Yani hep bu kafadadır. Ve yüzyıllardan beri bu hiç değişmemiştir. Buna karşı çok akıllı olmak lazım. Yani Müslümanların da zayıf olanlarını kendince seçip kendine taraftar etmeye çalışır. Münafığın muazzam dedektör gibi bir seçme kabiliyeti vardır. Müslümanlar buna çok uyanık olacaklar. Çok dikkatli olacaklar.

Şimdi Kuran okurken ben bazen insanlarda görüyorum, Peygamber (sav) zamanında olan olaylar olup bitmiştir, münafıklar o zaman çıkmıştır, kafirler o zaman vardır, dolayısıyla haşa böyle geçmişte olan olaydır ve bizi de ilgilendirmez konu kapanmıştır, biz 2000'lere girdik 2010'a geldik artık bambaşka alemdeyiz gibi. Kuran günümüzle iç içedir ve iç içe olan olayları anlatıyor ve bizim karşılaşacağımız olayları anlatıyor. Bir olayın aynı benzeri anlatıldığında, ne için anlatılır; karşılaştığında tedbir alman içindir, değil mi? **Münafıklarla ilgili olaylar niçin anlatılıyor? Benzeri ile karşılaştığında tedbiri almak ve gerekli atağı yapmak içindir. Dolayısıyla olmuş bitmiş, bizi ilgilendirmeyen bir olay anlamında değildir. Onun için günümüzle bağlantısını kurarak anlatıyorum ben, o çok önemlidir.**

.... Cenab-ı Allah diyor ki, Peygamberimiz (sav)'e; **"Kafirlere ve münafıklara itaat etme"**, Hz. Mehdi (as)'a bakan yönüyle ne diyoruz? Darwinistlere, materyalistlere, komünistlere, faşistlere sabaha kadar sayarım ve münafıklara itaat etme, onlara karşı mücadele et. **"Ve eziyetlerine aldırma"**, seni hapsettirebilirler, iftira edebilirler, hakaret edebilirler, kalleşlik yapabilir bir kısmı, bir kısmı hainlik yapabilir, oyun oynayabilir. **"Ve Allah'a tevekkül et."** Şimdi bak bunlara karşı mücadele ederken, dev bir güç karşısında, mesela Hz. Mehdi (as)'ın karşısında milyarlarca insandan oluşan bir güç olacak milyarlarca. O tek başına talebeleriyle. Şimdi bak o zaman insan gözü ile bakarsa, dini unutmuş, Kuran'ı unutmuş bir insan gözü ile bakarsa, hem eziyetlerine bakar etkilenir. **"Eziyetlerine aldırma"** diyor Cenab-ı Allah. Eziyetlerine aldırır o zaman, etkilenir ondan Kuran gözü ile bakmazsa. Münafıklara itaat etme ve kafirlere. Münafıklara ve kafirlere itaat eder, zayıf olursa. Yani kurtuluş olarak, "ben bunlara itaat edeyim yakamı kurtarayım," der bir insan iman gözü ile bakmazsa. Ama Hz. Mehdi (as), Kuran gözü ile baktığı için asla itaat etmez. Ve eziyetlerine de aldırmaz. Allah diyor **"eziyetlerine aldırma."** Eziyetlerine aldırma nedir? Tavsiye gibi zannediyor insanlar. Öyle değil muhkem farz, hüküm. Eziyetlerine aldırırsa harama girer, eziyetlerine aldırmayacak, haramdır. **"Ve Allah'a tevekkül et."** Bu da bir tavsiye değildir, tevekkül farzdır, her şeyin Allah'tan olduğunu bilecek ve gönlü rahat olacak. "Vekil olarak Allah yeter." Allah'a teslim oluyor Hz. Mehdi (as)'ın vasfıdır bu inşaAllah.

.... Diyor ki Cenab-ı Allah **"Andolsun, eğer münafıklar, kalplerinde hastalık bulunanlar ve şehirde kışkırtıcılık yapanlar"**, o devirde Peygamber (sav) aleyhinde münafıklar ve kalplerinde hastalık bulunanlar şehirde kışkırtıcılık yapıyor, haber yayıyorlar. O zamanın basını, televizyonları, gazeteleri, dedikoducu kadınlar, çocuk, adamlar, tellallar, orada burada konuşuyorlar. Peygamber (sav) hakkında aleyhte haber yayıyorlar. **"Bu tutumlarına bir son vermeyecek olurlarsa, (bunu durdurmayacak olurlarsa) gerçekten seni onlara musallat ederiz"** diyor Allah. **"Sonra orada seninle pek az (bir süre) komşu kalabilirler."** "Belalarını veririm" diyor. Allah. Aynı şekilde Hz. Mehdi (as)'la da uğraşanların Allah belasını verir. Buna işaret ediyor Kuran. **"Onlar da orada pek az bir süre kalabilirler."** Bir makamı varsa makamından gider. İşi varsa işinden gider. Sağlığı varsa sağlığını kaybeder. Canı varsa canını kaybeder. Allah'ın dilemesiyle. **"Lanete uğratılmışlar olarak; nerede ele**

geçirilseler yakalanırlar" diyor Allah. **"Ve öldürüldükçe (sürekli) öldürülürler."** O devirde Peygamberimiz (sav)'e karşı savaş açanlar, fitne çıkaranlar, İslam'ı Kuran'ı ortadan kaldırmaya kalkanlara karşı Cenab-ı Allah Müslümanların kendilerini koruyacağını söylüyor. Ve tehdit ediyor. **"Onlar da kendini koruyacaktır"** diyor böyle bir şey yaparsanız. **"Daha önceden gelip-geçenler hakkında (uygulanan) Allah'ın sünnetidir. Allah'ın sünnetinde kesin olarak bir değişiklik bulamazsın"**, Tevrat'ta da bu böyledir, İncil'de de böyledir, Zebur'da da böyledir. Hz. İbrahim (as) devrinde de bu böyledir. Hz. Nuh (as) devrinde de böyleydi. Her devir de bu böyle diyor Cenab-ı Allah. "Elçilerimle uğraşırsanız, Hz. Mehdi (as)'la uğraşırsanız sizi perişan ederim" diyor. Bu Allah'ın sünnetidir, inşaAllah.

SOHBET 17
14 AĞUSTOS 2010 KOCAELİ TV

ADNAN OKTAR: Aslında biz bu yıla kadar, bak 2010 yılı oldu. Münafıklarla ilgili iki kitap yazdım. Daha önce de anlattım. Ama bu kadar derin analiz hiç yapmamıştım. Allah sürekli insanlara bir ilham veriyor. Detay analizler çok önemlidir. **Çünkü insanların canını yakan, toplumu da bu kadar kilitleyen münafıklar oluyor. Felç ediyor insanları.** Çünkü münafık çok oyunbazdır, böyle şeytan gibi oyunbaz oluyor. Onunla baş etmek çok müthiş bir dikkat gerektirir. Sürekli Kuran'ı ve haşa İslam'ı kullanmaya kalktığı için, keskin bir dikkat ve ruh halinin sürekli deşifre edilmesi gereklidir. **Münafığın en çekindiği şey deşifre edilmektir. Çünkü şeytanın da en çekindiği şey odur, deşifre olmak.** Gizli olduğunda rahat hareket ediyor, ama deşifre olursa rahat hareket edemez. Bakın münafıkların bir özelliğini söyleyeyim. **Mesela münafık evdeyken, tek başınayken kesinlikle ibadetini yapmaz.** Çünkü namaz kıldığında aklına Allah gelir, Peygamber (sav) gelir ve Hz. Mehdi (as) gelir. Çok şiddetli canı yanar. Kuran'ı okurken o devirde Peygamberimiz (sav)'le mücadele için, bu devirde de Hz. Mehdi (as) ile mücadele için okur. Yani hadislerde de "Hz. Mehdi (as)'ın aleyhine bir şey bulabilir miyim?" diye arar. Şu an Mehdiyet ile şeytanın dünyada çok şiddetli (ilmi) çatışması var. Hz. Mehdi (as) taraftarlarıyla şeytanın taraftarlarının çok şiddetli (fikri) çatışması var. Şeytan bütün imkanlarını insanların **dikkatini çekmemeye çalışarak en kapsamlı şekilde şu an kullanıyor. Yani Mehdiyeti durdurmak için. Mehdiyet de onun bütün oyunlarını bozmak için ona bütün gücüyle vuruyor. Eğer dikkatlice bakarsanız bütün dünyada bu devam ediyor.**

SOHBET 18
17 AĞUSTOS 2010 HARUNYAHYA.TV

ADNAN OKTAR: Küfre karşı şefkat duyacağız, acıyacağız. Adam çünkü açıkça söylüyor. Açık, gizlice bir sinsilik yapmıyor. Ne diyor? Haşa, "ben inanmıyorum" diyor. Hastayım demektir. O, "bana yardım edin" diyor. Yardım edeceğiz. Münafık ne diyor? "Ben evliyayım" diyor. "Senin kendini düzeltmen lazım" diyor. "Ama ben evliyayım" diyor. Çok tehlikeli mahluktur, ki dinsiz olduğu halde.

Onun için küfre karşı mutlaka şefkat, kurtarma amacı olacak inşaAllah. Güzel örnek olarak anlatacaksın inşaAllah.

14. surenin 22. ayeti, bakın, **"doğrusu"** şeytan söylüyor. Münafıkların başı, en gelişmiş münafık. **"Doğrusu"**, senden doğru çıkmaz. Şeytana inanmayız, güvenmeyiz. Ama burada dediği doğru, mesela şuradaki sözü doğru. **"Doğrusu Allah, size gerçek olan vaadi vadetti, ben de size vaatte bulundum, fakat size yalan söyledim"**, bak şimdi dürüst gösteriyor kendini görüyor musun? Yani itirafçı ve dürüst adam havasında. Tam münafığın karakteridir bu. Zaman zaman böyle manyaklığı tutar. Zaman zaman da sinsiliği tutar. **"Doğrusu Allah, size gerçek olan vadi vadetti, ben de size vaatte bulundum, fakat size yalan söyledim."** İşte bak, böyle şeylerde bazen insanlar münafığın sözüne güvenebiliyorlar. **Mesela samimi bazen itiraflarda bulunabilir. Samimi gibi görünen. Orada da oyuna gelmemek lazım, dikkatli olmak lazım. "Benim size karşı zorlayıcı bir gücüm yoktu, yalnızca sizi çağırdım"**, felaketten sonra, adamı batırdıktan sonra görüyor musun? Tam böyle hain, **"yalnızca sizi çağırdım, siz de bana icabet ettiniz."** Kabus gibi adam, "siz de bana icabet ettiniz", doğru söylüyor ama mahvetmiş adamı. **"Öyleyse beni kınamayın, siz kendinizi kınayın."** Kendini yine kendini temize çıkarıyor. "Beni kınamayın" diyor. Sen değil misin milletin bu hale gelmesine sebep olan? Doğru, o adamın onu yapmaması gerekiyordu, ayrı. Ama, "beni kınamayın" diyor. Kınanmak da istemiyor, enaniyetinden. Halbuki demesi lazım ki, "evet ben de öyleyim, sen de öylesin" demesi gerekiyor, demiyor. **"Öyleyse beni kınamayın, siz kendinizi kınayın. Ben sizi kurtaracak değilim"**, sanki ondan öyle bir şey bekleyen varmış gibi, "kurtaracak değilim" diyor. O da yine manyaklığının bir alameti. **"Siz de beni kurtaracak değilsiniz."** Zaten onlar da zavallı, belli değil mi? "Doğrusu daha önce beni ortak koşmanızı da tanımamıştım." Yani münafık, doğru söylüyor, öyle bir şey tanımıyor, **ama münafık karakterinde bu vardır. Gizler, gizler, gizler, gizler, gizler, mahvettikten sonra ortaya çıkar. Yani hedefine ulaştıktan sonra. Hedefine ulaşmadan münafık asla kendini beyan etmiyor, görüyorsunuz. Kendini de mahvedip, Müslümanları da mahvettiğini düşündüğünde, yahut kimse o hedefi, ondan sonra dili çözülüyor.** Çünkü artık sahtekarlığın bir anlamı yok onun için. Yine orada da taktik yapıyor, orada da kendini temize çıkartmaya çalışıyor, ayrı mesele. Çünkü o konuda kesin kararlı zaten o, sonsuza kadar kararlı. Münafık da öyledir yani, sonsuza kadar kararlıdır. Yani dürüst olduğuna emin oluyor. "Ben doğruydum" diyor "ama o yanlış yolda, uygulama yanlış" diyor haşa. Yani "insanların uygulamaları, tavırları bana yanlış oldu" diyor. Allah'ın yaptığını da zaten beğenmiyor haşa.

"Sayın Hocam, siz Kuran'ı güzel okur ve güzel yorumlarsınız, inşaAllah. Bu ayeti de yorumlamanızı istiyoruz, teşekkürler. Bakara Suresi 45, **'bir de sabırla namazla yardım isteyin. Şüphesiz bu, Allah'a saygılı olanlardan başkasına ağır gelir'."** Sabırla, yani Müslümanın güzel ahlakta kararlı olmasına sabır deniyor. Sürekli güzel huylu, sürekli cömert, sürekli namaz kılıyor. Sabır deyince insanlar, "sabır, sabır, sabır, burama kadar geldi, taştı" diyor. O tahammüldür, o ayrı bir şey. Tahammül ayrıdır. Sabır, istikrar göstermek, devam etmektir, inşaAllah. Sabır sevinçle yapılan bir ibadettir. Sabırla güzel huylu olursun, sabırla seversin. "Namazla yardım isteyin", namazı mutlaka kılın diyor Allah. Biz beş vakit namazdan sonra dua ediyoruz. O dua makbul, inşaAllah. **"Şüphesiz bu, Allah'a saygılı olanlardan başkasına ağır gelir"**, münafıklara bu çok ağır gelir. Allah'a dua etmek istemez, çünkü Allah'tan daha büyük olduğuna inanıyor. Münafığa en ağır gelen şeylerden birisi de dua etmektir. **Münafık dua etmez, dua ediyor gibi görünür. Münafık kendini çok büyük görür. Münafık**

dünyada kendinden daha üstün bir insan da kabul etmez, bir varlık da kabul etmez. Onun için hepsi ayrı akıldanelerdir. Hepsi manyak oluyor. Tek tek hep delidir, hepsi psikopattırlar ayrı ayrı. Yani bir düşünün, kafanızda canlandırın. Hep manyaktır. **Ve her biri de ayrı, kendi başına devlet gibi görür kendisini. Her şeyde, kendileri en doğru kararı verdiği kanaatindedir.** Bak, "Allah'a saygılı olandan başkasına ağır gelir", işte münafıklara da ağır geliyor. Yani nefsine ağır gelir. Dua etmek de, namaz kılmak da münafığa çok ağır gelir. "İstemeye istemeye namaz kılarlar" diyor Allah ayette onun için. Secdeye kapanmak. Zaten o dedeleri şeytandan gelen bir gelenek. Dedeleri de zaten onların öyleydi, değil mi? En ağırına giden, "secdeye kapan" dedi Allah, delirdi şeytan. Nevri döndü ağırına gittiği için. Artık zırvalıyor, ne diyor? "Beni ateşten yarattın, onu topraktan yarattın" diyor. Toprağı da ateşi de yaratan Allah, değil mi? Toprağı beğenmiyor. Halbuki herşey topraktan oluyor zaten. Mis gibi toprak değil mi? Ateş de Allah'ın yarattığı bir şeydir, toprak da Allah'ın yarattığı bir şeydir inşaAllah.

ALTUĞ BERKER: Münafıklarla ilgili bir ayet okuyorum Hocam. Şeytandan Allah'a sığınırım, **"Münafıklardan, onlardan bir grup da hani şöyle demişti; 'ey Yesrib (Medine) halkı, artık sizin için (burada) kalacak yer yok, şu halde dönün'. Onlardan bir topluluk da; gerçekten evlerimiz açıktır' diye, Peygamberden izin istiyordu. Oysa onlar(ın evleri) açık değildi. Onlar yalnızca kaçmak istiyorlardı."** (Ahzap Suresi, 13)

ADNAN OKTAR: Orada Peygamber (sav)'i, aileyi korumayan, insanların sosyal ihtiyaçlarına, tabi ihtiyaçlarına önem vermeyen bir insan olarak gösterme sinsiliği var. Peygamber (sav) onu düşünemiyor gibi gösteriyorlar. Ama onu masum bir üslupla, sakin böyle dürüst bir üslupla anlatıyor gibi yapıyorlar. Münafık çok iblistir, çok çok dikkat etmek lazım.

Mesela ayette diyor ki, Bakara Suresi 204'te, şeytandan Allah'a sığınırım, **"Kalbindekine rağmen Allah'ı şahit getirir"**, halbuki "kalbinde öyle değildir" diyor. **"Allah'ı şahit getirir. Oysa (diyor, Cenab-ı Allah) o azılı bir düşmandır"** "Bir düşmandır" demiyor. Mesela müşrikler için "onlar düşmandır" diyor değil mi? Ama münafık için "azılı bir düşmandır", yani şeytan da öyle azılıdır. Azılı ne demek? Mesela "azılı katil" deniyor. Ne demek? Bir türlü adam öldürmekten vazgeçmez. Seri katil, manyak yani. Hapse sokuyorlar, çıkıyor yine cinayet işliyor. Sokuyorlar, yine. Azılı katil deniyor. Yani iflah olmayacak derecede. Münafık da öyle azılı düşmandır. Allah diyor ki: **"Oysa o azılı bir düşmandır"**, yani bir şöyle gösterir kendini, bir böyle gösterir. Mesela bazen masum gibi göstermeye çalışır, dürüst gibi göstermeye çalışır. Müslümanların dikkatini üstüne çekmeye çalışır. Yani böyle bukalemun gibi. **Bukalemun nasıl renklerle kendini belli etmek istemez. O da kendini masumluk çizgisi içerisinde, dürüstlük çizgisi içerisinde belli etmek istemez. Oradan oraya kaçar, oradan oraya kaçar ki yakalanmasın.**

OKTAR BABUNA: İnşaAllah Hocam. "İslam için en büyük tehlikelerden biri" demiştiniz münafıklar için.

ADNAN OKTAR: En büyük tehlikedir. Çünkü şeytanın, dünyadaki insan olarak faaliyet halindeki ekibidir. Şeytan cin şeklinde, görünmeyenidir. **Bunlar insan şeklinde, görünen ekibidir**

şeytanın. Şeytanın ordusudur. Ve stil ve yöntemleri çok hain ve kalleştir. O yönden çok tehlikelidir. Yani sezilmemeye çok özen gösterirler.

Allah, küfrü -ki münafıklar küfrün en azgın aşağılıklarıdır- kast ederken bak diyor ki, Maide Suresi 13'te, **"Kalplerini kaskatı kıldık."** Bunlar böyle kurumuş kertenkele gibidir. Acayip katıdır kalpleri, odun gibidirler.

"Onlar kelimeleri konuldukları yerden saptırırlar." Mesela Kuran'da açık bir hüküm mü var, bir açıklama yapar, muhkem ayeti dinlemez, müteşabih ayetten bir hüküm çıkarır. Halbuki haramlar helaller muhkemdir Kuran'da açıkça anlatılır. Hadislerde de ayrıca detaylı olarak belirtilir inşaAllah.

"Onlar hiçbir mümine karşı ne akrabalık bağlarını ne de sözleşme hükümlerini gözetip tanırlar." Bu hem küfrün, hem münafıkların özelliğidir. Şimdi, münafık için akraba nedir biliyor musun? Kimden çıkarı varsa, o onun için akrabasıdır. Şimdi ağabeysi, amcası, dayısı, dedesi, babası, annesi kim var, mesela bakar. Annesinde menfaati varsa, annesine sahip çıkar münafık. Yoksa o onun için annesi değildir. Dedesiyse, gider böyle at sineği gibi yapışır. Domuzun kirli yerine yapışan at sineği gibi. Mesela kardeşlerine bakar, hangisi işine yarayacak. Mesela mirasta zarar getirecekse, o onu istemez. Veyahut onun rahatını kaçıracak birisiyse, "aman, o kenarda dursun, onu istemiyorum" der. **Kimi istiyorsun? "Şu, şu, şu, şu, şu", yani münafık kendi menfaatine uygun olanları akraba kabul eder. Yani kimden para gelecekse veyahut kim rahatını kaçırmayacaksa, kim ona zemin hazırlayacaksa, o ahlaksız dünyasında ona kim ortam hazırlayacaksa, ondan yana olur.**

"Yeryüzünde bozgunculuk çıkarırlar" diyor Allah ayette. Bakara Suresi 27, münafığın özelliği. Ama çok sinsice ve haince. Mesela küfür, alenen yapar. Onun için onları etkisiz hale getirmek kolaydır. Ama münafık çok sinsidir.

"Tamam kabul derler, ama yanından çıktıkları zaman, onlardan bir gurup karanlıklarda senin söylediğinin tersini kurarlar", yanında, "evet doğru söylüyorsun, güzel anlatıyorsun" diyor. Dışarıya çıktığında, "tamamen yanlış, onun söyledikleri" diyor. Münafık özelliği, karanlıklarda; ruhu da karanlıktır, tasarladıkları yöntem de karanlıktır, yaşadıkları alan da karanlıktır, inşaAllah.

"Allah karanlıklarda kurduklarını yazıyor" diyor Allah. Ama bu, münafığa etki etmez tabii. Çünkü münafık kendini çok büyük görür.

Araf Suresi 51, "**Allah bugünleri ile karşılaşmayı unuttukları ve bizim ayetlerimizi yok sayarak tanımadıkları gibi, biz de bugün onları unutacağız."** Mesela, bir kısım ayetleri kabul ediyor, bir kısmını kabul etmiyor. Mesela cehd etmeyi, tebliği, Allah'ın dinini yaymayı, yani yok saymak şöyle; fiilen uygulamayarak yok sayıyor. "Tamam öyle bir ayet olabilir, ama ben uygulamıyorum" diyor. Bu yok saymadır, inşaAllah. Bir anlamda, bir yönüyle. Yani hayatına geçirmiyor, kabul etmiyor. İşine gelen kısımları kabul eder.

"De ki" (diyor, Cenab-ı Allah) Tevbe Suresi 24'te, **'eğer babalarınız, çocuklarınız, kardeşleriniz, eşleriniz, aşiretiniz, kazandığınız mallar, az kar getireceğinden korktuğunuz ticaret, ve hoşunuza giden evler, size Allah'tan, O'nun Resulü'nden ve O'nun yolunda cehd etmekten daha sevimli ise, artık Allah'ın emri gelinceye kadar bekleyedurun'"**, Tevbe Suresi 24. Bakın, **"De ki; 'eğer babalarınız'". Niçin babası? Darphane gibi görür münafık babayı. Parayı kazanır, değil mi?** Asıl hakim olan odur, inşaAllah. Malın mülkün sahibi oluyor. Onun için babayı çok önemli görür. Miras alacak, mirasta ana kaynak o, para kaynağı o, çevreyi öyle ediniyor, onun için "babalarınız". Sonra çocuk.

Çünkü çocuğuyla mal sahibi olacak. Çocuk ne kadar çok olursa, onları işe yerleştirecek, onlar evlenecekler, aşiret gibi olacaklar, her yerden para gelecek, imkan gelecek. Bunun yemesini içmesini sağlayacaklar. Hayat garantisi gibi görüyor. Sosyal Sigortalar Kurumu gibi görür. "Kardeşleriniz", kardeş yardımcı olur, ama aynı zamanda onun miras payını da zorlayan biri olduğu için, kardeşine daha az önem verir münafıklar.

"Eşleriniz" eş ona çocuk meydana getiren, çevre meydana getiren kaynaktır. Ama genelde de münafıklar eşlerinden pek hoşlanmazlar. Çünkü eşi sadece dışarıya karşı bir silah olarak kullanırlar. Yani rahatını sağlayan, işte ona yemek yediren, çamaşırlarını yıkayan, ona çocuk sağlayan bir makine gibi görür. Bir kuluçka makinesi gibi. Münafıklarda bir derin kadın nefreti vardır. Nefret ederler kadınlardan. Mesela karısını koluna takar, baston gibi görür karısını o. Yani gittiği yerde ona yemek hazırlayan, onun ihtiyaçlarını gideren, işte hastalığında ona bakan bir makine. Onun ahireti ilgilendirmez münafığı. Eğer fonksiyonlarını kaybederse hemen gönderir, vakit kaybetmez, hemen gerekeni yapar. Ama yine dine uygun bir şeyle yapar kendi kafasınca. Mesela "niye eşini boşadın?" dersin, "çok takva görmüyordum da onun için. Bir rüya gördüm, onun şeytanla bağlantılı olduğunu gördüm" der. Mutlaka sahtekarca bir açıklama yapar. Veyahut kadına durduk yere iftira atar. Der ki, "namussuzluk yaptı, ben söyleyemiyorum, biliyorum" der. Masum kadını bir anda namussuz konuma getirir ve gönderir. "Aşiretiniz" en sona onlar kalır. **Yani bunlar, asıl bunlar yakın çevresi olduğu için, bunlara çok önem verir. Aşiret daha son safhada düşüneceği bir yerdir.** Kuran'da da bak daha geriye doğru almış Cenab-ı Allah. Yani önem sırası gibi görünüyor burada. "Ve kazandığınız mallar, az kar getireceğinden korktuğunuz ticaret". **Münafıkta hep böyle bir korku vardır. Az kar gelmesi korkusu. Ne kadar kazanırsa kazansın. Hep az kazandığı kanaatindedir.** "Ve hoşunuza giden evler". Onlar porsuk gibi, böyle bir yere girip, orada kan emmek için orayı müsait bir yer olarak görürler. **"Sizlere Allah'tan"**, yani, Allah'ın dinini, İslam ahlakını dünyaya hakim etmekten, gayretten, **"O'nun Resulü'nden",** mesela asrımıza uygularsak Hz. Mehdi (as)'dan, imama tabi olmaktan, İmam Mehdi (as)'a tabi olmaktan, ona asker olmaktan. **"Ve O'nun yolunda (Allah yolunda) cehd etmekten"** münafığın en çekindiği şey zaten budur. Gayrettir, Allah'ın dinini yaymaktır. Münafık, "aman, aman, ne para vereyim, ne cehd edeyim, ne Allah yolunda gayret edeyim" der. Yani malını mülkünü de vermek de istemez. **"Daha sevimliyse, artık Allah'ın emri gelinceye kadar bekleyedurun"**, bu çok müthiş bir tehdittir. Çünkü münafığın en çekindiği şey ölmektir. Ölüm de ona o kadar süratli gelir ki. **Her gün takvim yaprakları üstüne üstüne gelir. Her sene onun üstüne doğru gelir. Yani ölüm, büyük bir süratle gelen bir araba gibi onun üstüne doğru gelir. Münafık da bundan en çok çekinir**. Allah da ölümle onu tehdit ediyor. **"Allah fasıklar topluluğuna hidayet vermez"** diyor Allah. Hidayet vermiyor Allah. Tevbe Suresi 24.

Diyor ki Allah münafıklara ve küfre, Tur Suresi 30 ve 32, **"Yoksa bunu kendilerine saçma akılları mı emrediyor?"** Allah, çok akılsızlar diyor. Ama kendilerini çok akıllı zanneder münafıklar. **"Yoksa onlar azgın bir kavim midir?"** Hakikaten, bakın böyle manyaklara, çok azgın ve saldırgandırlar. Yani zor zaptedilirler. Ve münafıklarda da öyle, suç potansiyeli çok yüksektir. Cinayete de yatkındır münafıklar. Yani gizlice ruhlarında öyle bir şey vardır. Katil ruhludurlar münafıklar. Tur Suresi 30-32. Habil-Kabil kıssasında da bunu görüyoruz. **"Yoksa onlar"** diyor ki Peygamberimiz (sav)'e, Tur Suresi 30'da, **"Yoksa onlar bir şairdir"** diyorlar, mesela Peygamberimiz (sav)'e iftira atıyorlar.

"Biz ona zamanın (getireceği) felaketleri gözlüyoruz", münafıkların konusu budur. Uzaktan, Müslümanlara gelecek felaketi gözlerler. Yani bir baskın yapılsın, gözaltına alınsınlar, hapsedilsinler, dövülsünler, sövülsünler. Yani "eninde sonunda bir şey olacak, mutlaka bekliyoruz" diyorlar. "O zaman asıl biz atağa geçeriz" diyorlar. Onun için sürekli gözetleme halindedirler. **"De ki; 'siz gözetleyedurun, çünkü ben de sizinle birlikte gözetleyenlerdenim'"**. "İstediğiniz kadar gözetleyin, ben de gözetliyorum"diyor. Çünkü, "biz galip olacağız" değil mi?, diyor Cenab-ı Allah. Yani Allah taraftarları, Müslümanlar, inşaAllah, "siz de mağlup olacaksınız" diyor. "Benim Peygamberlerim, Mehdilerim galip gelecek" diyor inşaAllah.

ALTUĞ BERKER: Estağfurullah Hocam, sahabelerin fedakarlık örnekleri var Hocam. Bu münafıklara karşı olarak, ne kadar mübarek, güzel, mümin tavrı gösterdiklerine dair. Mesela, Talha bin Ubeydullah, Uhud Savaşı'nda, Peygamberimiz (sav)'in yanında bulunan bütün sahabelerin şehit düşmesinin ardından, Resulullah (sav)'i kendi bedeniyle korumuştur. Malik bin Zübeyir adındaki çok keskin bir nişancının, Peygamberimiz (sav)'e attığı oklara karşı koyabilmek için oklara elini tutan Talha bin Ubeydullah'ın eli parçalanmış, ve parmakları bu yüzden sakat kalmıştır. Uhud Savaşı'nda seksene yakın yara aldı, hemen her yeri kılıç, mızrak ve ok darbeleriyle yaralandığı halde, Resulullah (sav)'in yanından ayrılmamış, onu korumaya çalışmıştır Hocam.

ADNAN OKTAR: Tam anlamıyla yiğitler, değil mi? MaşaAllah, inşaAllah.

ALTUĞ BERKER: Buna karşın Hocam, münafıklar da; **"biz savaşmayı bilseydik, elbette sizi izlerdik"** diyorlar ayet-i kerimede Hocam.

ADNAN OKTAR: Bak değil mi, o seksen yara aldığı halde Allah rızası için devam ediyor. Ama o, **"savaşmayı bilseydik"** diyor. Ama biraz, "karınız var burada, çıkarınız var" dense, takla atarak gelirler, inşaAllah.

OKTAR BABUNA: Musab bin Umeyr var, okuyayım mı Hocam fedakarlığı?

ADNAN OKTAR: Oku evet.

OKTAR BABUNA: "Musab bin Umeyr, Uhud Savaşı'nda bir kılıç darbesiyle sağ kolunu kaybetmesinin ardından, sancağı sol koluna almış. İkinci bir kılıç yarasıyla sol kolunu da kaybedince, bu haliyle kendisini Peygamberimiz (sav)'e siper yapmıştır. Peygamberimiz (sav)'i korurken, vücuduna saplanan bir mızrak ile şehit olmuştur."

ADNAN OKTAR: Hay benim arslanım, hay maşaAllah. O zamanlar da böyle yiğit kaynıyor ortalık tabii inşaAllah.

OKTAR BABUNA: Hz. Mehdi (as)'ın talebeleri de böyle olacak inşaAllah Hocam.

ADNAN OKTAR: EvelAllah evelAllah, maşaAllah.

"Selamünaleyküm" demiş kardeşimiz, aleykümselam. "Çok kez yazdım, bir türlü sorulmadı. Münafıklar bu kadar konu ediliyorken, neden benim sorum yer bulmuyor?" Allah Allah, yani münafıklar çok hayati bir konudur. Niye kızıyor ki bize kardeşimiz? Neslihan Hanım burada kızacak ne var? Ne güzel. "Münafıklar Altınçağ'da da bu hallerine devam edecekler mi? İman etmeyecek tek kişi kalmayacak ise, şu anki münafıkların durumu Altınçağ'da ne olacak?" Ben sana söyleyeyim, **Allah'tan korkmayan, Hz. Mehdi (as)'dan korkacak. Münafığın nefesi kesilecek o devirde. Yani münafıklık yapamayacak. Yapamadığı için de bir eylem olmayacak.** Sıkıysa yapsın zaten. Yapamaz. Hz Mehdi (as)'ın olağanüstü bir haber alma gücü olacak, olağanüstü. Hem fizik, hem metafizik. Yani nefes aldırmayacak, öyle bir konu olmaz. Onun için o devirde, herkes elini kolunu sallayarak, istediği gibi geziyor. Kimse kimseye kötülük edemiyor. Tabii ki zayıf insanlar vardır. **Ama eylem yok. Eylem yapamayacaklar. Şeytan da olacak ama oturacak, değil mi? Yapacağı bir şey kalmıyor, inşaAllah.** Ne anlatsın şeytan? Darwinizm'i anlatamaz, materyalizmi anlatamayacak, Marksizm'i anlatamaz, satanizmi anlatamaz. Anlatsa kimse dinlemez. Ne yapsın? Oturacak o da işte, inşaAllah. Bekleyecek, cehenneme gitme sırasını bekleyecek, inşaAllah.

SOHBET 19
18 AĞUSTOS 2010 HARUNYAHYA.TV

ALTUĞ BERKER: Dün çok önemli bir konudan bahsettiniz, her zaman bahsediyorsunuz, münafıkların sinsi taktikleri Hocam, elçilere yönelttikleri. Tenzih ederim Peygamberimiz (sav)'i, dini konuları, Allah'ı, hayatın gerçeklerini kavrayamadığını düşünüyorlar Peygamber (sav)'in, insanları iyi tanımadığını, dünyayı iyi tanımadığını düşünerek, sinsice, açıktan eleştiri yapmıyorlar ama düşünemediğini ima edici; evimiz açık diyerek, hava sıcak diyerek, böyle sinsice yıpratma taktiklerine giriyorlar. Tenzih ederim Peygamberimiz (sav)'i.

ADNAN OKTAR: Münafık şimdi dine bir bakıyor, olaylara, yani genel Müslümanların yapısına da bir bakıyor. "Burada ben menfaatim açısından, hedeflerim açısından neleri değerlendirebilirim?" diyor. Yani kullanabilecek çok şey buluyor. Çok çok fazla şey. Mesela cehd edecek, tebliğe gidilecek, Peygamber (sav) "hadi hazırlanın" diyor sabah erkenden. Şimdi "hayır, ben gitmiyorum" dese, olmayacağı belli. Ona böyle bir mukaddes bir bahane bulması gerekiyor. Kutsal bir amaç bulması gerekiyor, "ne olabilir?" diyor. Şimdi, "bilmiyorum diyebilirim" diyor, "savaşmayı bilmiyorum diyebilirim." "Daha da etkili ne olabilir?" diyor, "evdeki çoluk çocuğu söyleyeyim" diyor. Hatta dilenenler bile çocuk koyarlar yanına bir tane ki insanlar daha iyi acısın gibisinden. Aileye, anneye, mesela kadını dilendirirler, ondan sonra çocuğu dilendirirler. "En iyisi yine ben aileyi söyleyeyim de ondan netice alırım" diyor. Ama Peygamber (sav)'e de kinli, öfkeli. Öyle sinsi bir yöntem ki, şimdi evimiz açıkta deyince, Peygamber (sav) de tabii ki nezaketen Kuran ölçüsü içerisinde ona cevap vermesi gerekecek. "Evin açıkta ama diyecek, Müslümanlar da risk altında biliyorsun, tabii onların da durumu var

ama" diyecek açıklama yapacak, yani Peygamber (sav)'e geçici de olsa bir konu çıkarttıracak, inşaAllah. Anlaşıldı mı? Ve izdifam, şüphe meydana getirttirecek. Yani Peygamber (sav)'in fark edemediği bir şeyi fark etmiş oluyor, haşa.

Şeytanın üslubu nasıl? Aynısı. Kuran'a baktığımızda şeytan da **"ben daha önce fark ettim"** diyor. Ama çok aptalca, ama fark ettiği iddiasında. O da diyor ki; "ben bir şey fark ettim" diyor. Yani şunu demek istiyor; "Ya Resulullah (sav) bir şey fark edemediniz, ben sizden daha akıllıyım" demeye getiriyor, haşa. **Çift etki var; hem bahane, hem Peygamber (sav)'i yıpratma amacı var orada. O, şeytanın ilkasıyla yapıyor onu. Cenab-ı Allah da cevap veriyor, vahiyle cevap veriyor.** Çünkü Peygamberimiz (sav) çok nezaketli, saygılı, nezih bir insan. Öyle şeylerde utanıyor, kızarıyor, mahçup edenler oluyor onlara şey yapmıyor. Şimdi normalde öyle diyen adam, Peygamber (sav)'e öyle dediğinde, mesela "ben savaşmayı bilmiyorum, evim açıkta" diyen adama, ben orada olsam uygun cevabı veririm, ikna ederim onu, inşaAllah. Anlatırsın çok detaylı. Bayağı iyi kavradığını da söyler, geri gelir. İnşaAllah. Ama Peygamberimiz (sav) nezih insan, inşaAllah. Onun için Allah hep vahiyle yardım ediyor. Hemen Cibril (as) geliyor, cevabını veriyor.

Şimdi Hz. Mehdi (as) devrinin münafıkları da pek azimli bir mücadele içinde, yani azgındırlar. Asrın teknolojisini, bilimsel imkanlarını kullanacaklardır. Bağlantı için, mesela interneti kullanır, telefon kullanıyor. Daha kapsamlı ve imkanları daha geniştir ahir zaman münafıklarının. O devirde kulaktan kulağa konuşarak fitne çıkarıyorlar. Ama Hz. Mehdi (as) devrinde olayın şiddetinde bir artma var, yani çapında artma var, inşaAllah. Hatta hadiste diyor ki Peygamber Efendimiz (sav), o kadar çok ki; "buğdaya dadanmış kurt gibidirler" diyor, Hz. Mehdi (as) devrinin münafıkları. Yani mesela, "buğdayların içini tek tek temizler ama yine kurtlanır buğday; yine temizler Hz. Mehdi (as), yine kurtalanır. Ama en sonunda tertemiz buğdaylar kalır. İşte onlar Hz. Mehdi (as) talebeleridir" diyor, inşaAllah. **Ben devrimizin münafıklarının nasıl olacağını düşünüyorum, yani muhtemelen küfrü çok iyi kullanacaklar Hz. Mehdi (as)'a karşı.** Sahte ihbarlarda bulunacaklar, mahkemeleri kullanacaklardır, polisi kullanacaklardır Hz. Mehdi (as)'a karşı. Küfürü ve sapkın görüşlü dini grupları kullanacaklardır. Sapkın mezhepleri, sapkın inançları kullanacaklardır. Masum Müslümanları, mazlum Müslümanları kandıracak bir propaganda yapacaklardır Müslümanların içerisinde; onların yanlış yolda olduğunu, hatalı yolda olduğunu, dolayısıyla inançlarında bir bozukluk olduğu yönünde bir propaganda yapacaklardır. **Ama buna karşı Mehdiyetin mutlak zaferle sonuçlanacağını Peygamber Efendimiz (sav) belirtiyor.**

Ama Peygamber Efendimiz (sav) zamanının münafıkları pek azılı ve acayip çirkefler ve gerizekalı gibidir aslında biraz da, psikopat karakterli. Peygamber (sav) sohbet ediyor; birisi çıkıyor sohbetten, adam onu siper ederek çıkıyor. Şimdi bu tam klasik gerizekalılık alameti. Yani şimdi doğuştan gerizekalı olmak o bir suç değildir, ama bu şeytani yönde gerizekalı. O, masumdur o. Allah öyle yaratmıştır. Ama bu, şeytanın etkisinde olduğu için aklı gitmiş. Dolayısıyla onu yapınca diğer münafıklar da, "ne zeki hareket etti ya" diyorlar, "muazzam yani." **Münafık münafığın ahmaklığının farkına varmaz. Yani ahmakça bir koordinasyon vardır aralarında, bağlantı vardır.** Çok başlıdır münafıklar, yani çok parçalara ayrılır, Kuran buna dikkat çekmiş. **Yani tek bir topluluk halinde olmuyorlar, ama ayrılmazlar. Mesela küçük küçük böyle; kimisi böyle bir kurt topluluğu, kurtçuk topluluğu gibi, kimi böyle kene topluluğu gibi, kimi başka türlü böyle pislik böceği topluluğu gibi, küçük küçük**

topluluklar halinde yaşıyorlar. Ama kendi içlerinde de mücadele halindeler, bir savaş halinde olur münafıklar. Fakat amansız özellikleri çok enaniyetlidirler. Yani kendilerini çok beğenirler. Hepsinde takva iddiası vardır, çok mükemmel takva olduklarını iddia ederler.

SOHBET 20
22 AĞUSTOS 2010 HARUNYAHYA.TV

OKTAR BABUNA: Siz şeyi söylemiştiniz Hocam, cehd etmek istemediklerini. Onunla ilgili ayet okuyorum inşaAllah. Şeytandan Allah'a sığınırım, **"Allah'ın elçisine muhalif olarak (savaştan) geri kalanlar oturup-kalmalarına sevindiler ve Allah yolunda mallarıyla ve canlarıyla cehd etmeyi çirkin görerek:"Bu sıcakta (savaşa) çıkmayın" dediler. De ki: "Cehennem ateşinin sıcaklığı daha şiddetlidir." Bir kavrayıp-anlasalardı."** (Tevbe Suresi 81)

ADNAN OKTAR: Şimdi ayetin son kısmını anlattık, baş kısmını açıklamadık. O baş kısmını anlat.

OKTAR BABUNA: Evet, inşaAllah Hocam. **"Allah'ın elçisine muhalif olarak (savaştan) geri kalanlar oturup-kalmalarına sevindiler"**

ADNAN OKTAR: Allah'ın Resulü'ne, yani imama veyahut Hz. Mehdi (as)'a muhalif olarak. Şimdi asıl özelliği muhalif olmasıdır münafığın. **Mesela beyaz mı dedin, siyah der. Siyah mı dedin, beyaz. İllaki aksilik yapacak. Enaniyetli olduğu için itaat etmeyecek ya, aksilik yaptığında o kendini daha üstün görür. Münafığın ana özelliklerinden bir tanesidir.** Mesela sen dersin ki; "şuraya oturalım." "Yok, şuraya otursak daha iyi olur" der. Sen dersin ki; "kapı açık olsun. Yok kapansa daha iyi olur" der. Mesela tebliğ, dikkat edersen, cehd; ana hastalığını Kuran sürekli vurguluyor, görüyor musun? Ana hastalığı. Bütün sorunları budur. Yani ana, %90 sorunları budur. Kuran'da ağırlıklı olarak buna Cenab-ı Allah dikkat çekmiştir. "Oturup kalmalarına sevinirler." Oturmaya çok meraklıdır münafıklar. Otursun kalsın. Böyle kaya porsuğu gibi, uyuz kaya porsuğu gibi bir deliğe girsin, orada yaşasın. Ve isabetli hareket ettiğine kanaat ediyor. "Ne kadar iyi yaptım Müslümanların yanından giderek. Tam yerimi buldum. İstediğim gibi yiyor içiyorum, tehlike yok, bir şey yok. İzlenme ihtimalim yok, tutuklanma ihtimalim yok. İftirayla karşılaşmam, hakaret eden olmaz. Hiçbir tehlike yok, ne güzel burada oturuyorum" diyor. Halbuki tehlikenin taa göbeğinin ortasına girmiş. Cehennemin en dibine gidecek münafık inşaAllah. Bundan haberi yok.

Kuran'da münafıklara yönelik tehditin özellikle Müslümanlar tarafından çok iyi bilmesi lazım. Çünkü münafık zaten Kuran'ın tehdidinden etkilenmez. Biz bu münafık ayetlerini, münafıklar etkilensin de anlasın diye de anlatıyoruz, anlamazlar. Asıl Müslümanlar anlar. Müslüman ürperir, "aman Allah esirgesin" der, münafık gibi olmaktan. Çünkü hiç kimse için cennet garantisi yok biliyorsunuz. "Allah vermesin, ya münafıklarla aynı yere gidersem" diye Müslüman tir tir titrer, korkar, Allah'tan korkar. Münafıklardan da muazzam tiksinir, iğrenir. Allah iğrenelim onlardan diye ayeti anlatıyor. Müslümanlar iğrensin, bilsin, tiksinsin. Ne kadar aşağılık olduklarını görsünler, hırsla, tiksintiyle, yani imani bir hırs, imani bir kararlılıkla onlardan kalben nefret etsinler diye Allah söylüyor, inşaAllah.

"Selamünaleyküm Hocam. Kuran-ı Kerim'de mümin kadınların mümin erkeklerle evleneceği buyruluyor." Aleykümselam ve Rahmetullahi ve Berakatuhu. "Hz. Lut (as)'ın hanımının

inanmayanlardan olması ve Firavun'un hanımının inananlardan olmasının bu ayetle ilgili hikmetini açıklar mısınız?"

Firavun'un hanımı, pislikten tiksinir gibi o aşağılık mahluktan tiksiniyordu. Evlilik kalmış mı burada? Hükmen devam ediyor. Kadın, en iğrenç pislikten daha iğrenç görüyor. En aşağılık mahluk olarak görüyor ve hiçbir şekilde onunla beraber yaşamıyor. Ama kim bilir o köpek tehdit mi ediyordu mübareği, değil mi? Baskı altında da tutuyor olabilir psikopat. Can korkusundan bir süre öyle evli kalmış olabilir. Yoksa kalben boşanmış kadın zaten. Aşağılık bir adamla bir kadın, tiksindiği, aşağılık bir mahlukla nasıl evli kalsın? Kalben boşandıktan sonra bir kadın, dilinde kalsa ne olur? Bitmiş. Tehditten dolayı kabul etmiş olabilir bir süre. Sonra Hz. Musa (as)'la gitti. Ama o kahpe Firavun'un onu sonra şehit ettiği söyleniyor, rivayette . Onu bulmuş Hz. Musa (as)'la gidince, adamlarını herhalde gönderdi. Suikast sonucu şehit etmiştir annemizi inşaAllah. Mesela bak, çekindiği şeyle karşılaşmış, görüyor musunuz? Psikopat adam, orada kanun, hukuk yok.

Hz. Lut (as)'ın da hanımı, gizlemiştir kadın. Münafık olur gizler, bilemezsin ki. Haysiyetsizdir, cibiliyetsizdir, namussuzdur anlayamaz. İlla anlaşılacak diye bir şey yoktur. Münafık gizli bir mahluk, bilinmiyor. Hz. Lut (as) onun dinsiz, imansız, ahlaksız, aşağılık olduğunu bile bile gider evlenir mi onunla? Kim bilir nasıl bir münafık üslupla geldi, evliya gibi gelmiştir. Allah'tan, dinden bahsederek, namaz kılarak, işte "ben şöyle namusluyum, böyle iyiyim, böyle efendiyim, şöyle sana sadığım, böyle bağlıyım" diye konuşmuştur. O da Peygamber olduğu için hüsn-ü zan etmiştir, almıştır, ne bilsin, değil mi? Vahiy gerekir, bilemez. Sonra kadın psikopatlığını ortaya çıkartıyor. Allah da belasını veriyor, değil mi?

... Münafık bilinçaltı açıklanmadı mı, münafıklar çok rahat hareket edebiliyor. Mesela karaktersiz insanlar da, eğer bilinçaltı açıklanmazsa çok rahat hareket edebiliyor. O bilinçaltı açıklandıktan sonra çok utanıyorlar. Fakat **münafık utanmaz. Münafığın utanması olmaz.** Kalbinde hastalık olanın utanması olur, o utanıyor hakikaten. Yine bir yol arar, devam eder de hasta olduğu için, fakat münafık utanmaz.

SOHBET 21
22 AĞUSTOS 2010 KANAL AVRUPA

ADNAN OKTAR: Hz. Mehdi (as) devrinde, Hz. Mehdi (as)'ın uğraşacağı sırf Darwinizm, materyalizim değildir. Küfür ve dalalet değildir sadece, bir de münafıklarla uğraşacaktır. Münafıkların en rahatsız olduğu konu nedir biliyor musun Hz. Mehdi (as)'da? "Niye dünyaya İslam ahlakını hakim etmek istiyorsun? Otur oturduğun yerde" diyecekler, "hakimiyet niye?" haşa, "Niye İttihad-ı İslam'ı istiyorsun? Niye Türk İslam Birliği'ni istiyorsun? Bak biz evde oturuyoruz, sen de otur. İşine, gücüne bak" diyeceklerdir. Münafığın da en hassas olduğu konu cihattır. Cihad, bak mukatele demedim, o ayrıdır. Kıtal değil, adam öldürme değil. Cihad demek; cehd, gayret etmek, dini yaymak için. **İslam'ı tebliğ, dini yayma münafığın en rahatsız olduğu konudur.** Çok da üzerine gidersen usulen birkaç kitap dağıtır, bir kaç bir şey söyler. Ama öbür konularda, mesela münafığa hadi bir namaz kılalım dersin, gelir çünkü bir şey kaybetmeyeceğini düşünür, namaz kılmaktan. Oruç tut dersen, başında durursan oruç da tutar,

yanında durursan. Olmazsa gider gizli gizli yer, yine devam eder. Münafığın özelliğidir, görünmediği yerde yer... Namazda da, yani eğer görürsen mükemmel namaz kılar. Takkesiyle, hatta sarığıyla böyle sünneti seniyeye tam ittiba ile, bakarsın mükemmel kılıyor. Duayı tam mükemmel yapar, ama görmezsen kılmaz. Münafığın öyle bir dünyası vardır. Onun için en hassas olduğu noktada odur, öbür konularda şey olmaz Müslümanlıkta. Mesela sen desen ki; bir hizmet et, şurayı temizle, şunu yap. Onu yapar, yük de taşır.

OKTAR BABUNA: Hatta çok da çalışabilirler demiştiniz.

ADNAN OKTAR: Çalışır her şeyi yapar. Cihattan rahatsız olur, cihattan yani dinin yayılması. Çünkü zaten dini istemediği için kökten, bir de dünyaya hakim olmasını hiç istemez. Zaten din içinde yaşamak istemez, o dinden kurtulmak ister bilinçaltında. **Cihad ne demek? Dünyaya, her yere İslam ahlakının hakim olması demek. İslam ahlakı dünyaya hakim oldu mu, onun için cehennem. Hiç istemez.** Onun için cihad yapılması konusunda rahatsız. Dikkat edersen Kuran'da münafıkların, "Niye yemek yemiyoruz? Niye beni çalıştırıyorsunuz?" dediğini görmezsin. Bunlardan hiç bahsetmez münafık. Münafık böyle katır gibidir. İş yapar. İstediğini yaptır, adam katır gibi iş yapar. Cehd etmek rahatsız eder, en hassas olduğu konu budur. **Ömrünü vakfetmek Allah'a, Allah yolunda mücadele etmek, cehd etmek; münafığın tek yapamadığı konu budur.** Yoksa öbür konularda sen de, istediğini yapar. Yıllarca kalıyorlar Peygamber Efendimiz (sav)'in yanında. Bak Kuran'da dikkat et, ne diyor? "Bu sıcakta yemek yenmez" demiyor, "bu sıcakta yük taşınmaz" demiyor, "bu sıcakta çöp taşınmaz" demiyor "ev silinip süpürülmez" demiyor, "ticaret yapılmaz" demiyor, "işe gidilmez" demiyor. Ne diyor? "Cihat yapılmaz bu sıcakta" diyor. En hassas noktası çünkü. Münafığın en hassas noktası budur. "Bundan kurtulayım ben" diyor. Mesela diyor ki, ikinci bir münafık; bak, Kuran en hayati yönlerini açıklar bunların. Kuran'da detaya girmiyor Cenab-ı Allah, ana kaynaklarla verir. "Biz" diyor, "ben eğer cehd etmeyi bilseydim, sizle gelirdim arkadaşım" diyor. Peki, diyorsun, "kardeşim, sen ticareti bilir misin?" "Oo, yazarım" diyor. "İş yapmayı bilir misin?" "Onu da yaparım" diyor. "Para kazanmayı bilir misin?" "Kazanırım" diyor. "Taş taşır mısın?" "Taşırım." Yani "aklına gelebilecek her şeyi yaparım ben" diyor. "Tek yapamadığın, yeteneğin olmadığı şey ne?" diyorsun. "Cihat yapamam ben, yani o konuda çok bunalırım ben" diyor. "Onu siz yapın, ben de böyle ne istiyorsanız yapayım. Ama ben o konuya girmeyeyim, rica ederim" diyor.

En hassas oldukları nokta odur. Tarihteki münafıklara bakın, günümüzün münafıklarına bakın. Mesela benim, münafık olduğundan şüphelendiğim tipler var. Baktım, bunlar Facebook'ta kendilerine bölüm yapmışlar. "Kardeşim" dedim, "şöyle dikkatlice bakayım, bunlar ne yapıyorlar." Barda içki içerken var, eğlenirken resimleri var böyle; çifteleniyor falan, hopluyor, hepsi var. Mutluluk resmi, pis pis sırıtma ama acı bir sırıtma yani böyle gülmeye benzeyen bir sırıtma değil. Mutluluk tablosu çizmeye çalışmış ama hani ateşte böyle şeyi yanmış gibi, kulağı yanmış gibi. Baktım ne yazmışlar acaba, sayfalarca baktım. Kardeşim bak, tek bir kelime ama tek bir kelime, bir kere Allah'tan bahsetmiyorlar. Vay zalimler vay. Kafir bile Allah'tan bahseder. Kafir bile yani, değil mi? Haşa, mesela diyor ki, haşa; "Allah'a inanmıyorum" diyor. Yani hiç olmazsa Allah'ı ağzına alıyor, değil mi? Hiç bahsetmemişler, inanılır gibi değil. Mesela öbürkülerine bakıyorum, orada da tek kelime yok. İnşaAllah diyemiyor,

maşaAllah diyemiyor. Allah'ın hiç anılmamasından yana adamlar, bu çok manidar. Ama tabii Müslüman gördüğünde yapar; evliya gibi ezberden ayetler, şeyh efendilerden menkıbeler, hadis-i şeriflerden nakiller yapar. Kuran'a dikkatlice baktığımızda, tek kilitlendikleri noktanın cehd olduğunu görüyoruz. Burada korkunç bir azap çekiyorlar. Onun için mesela diyorlar ki; "münafık olur mu adam, baksana hizmet ediyor Müslümanların yanında. Taş taşı dersen taşıyor, çöp taşıyor" diyor adam. "İş yapıyor, bütün gençliğini veriyor." Kardeşim, münafık yapar. "Kardeşim, bak çalışıyor da" diyor. Çalışır, başka işleri de yapar. "Cehd eder mi?" diyorsun. Göstermelik birkaç tane yapabilir, çok dikkat çekeceği için. Mesela gider birkaç tane kitap verir, birkaç kelime söz söyler. Üzerine dikkat çekilmemesi için. Ama acayip canı yanar, yani bir kitap hediye etmek bir münafık için ne demek biliyor musun? Adamın böyle elini, kolunu kopartsan o kadar acı duymaz. Acayip ıstırap duyar. En bunaldığı konudur, en bunaldığı konu. Ya o kitabı okuyan dini yayarsa, bunun yaşayamayacağı bir ortam meydana gelirse, değil mi? Haşa, öyle bir kafadadır. **Onun için münafık tespit etmek isteyen buradan baksın olaya. On yıl, yirmi yıl Müslümanlara hizmet edebilir, yardımcı olabilir. Ama cehd etmekten şiddetle kaçınır.** Bir, Müslümanların birlik ve beraberlik olmasından çok rahatsız olur, bölünme yanlısıdır. Ama en hayati cehddir. "Aman arkadaşım" der. Çünkü Kuran'da, Cenab-ı Allah açık açık ayetlerinde bunu gösteriyor. Hep cehdden kaçma üzerinedir, hep.

OKTAR BABUNA: Sizin açıkladığınız bir ayet var, okuyorum onu Hocam inşaAllah. Şeytandan Allah'a sığınırım, nasıl kaçtıklarını, **"Dediler ki: "Ey Musa biz, onlar durduğu sürece hiçbir zaman oraya girmeyeceğiz. Sen ve Rabbin git, ikiniz savaşın. Biz burada duracağız.""** (Maide Suresi, 24)

ADNAN OKTAR: Bakın gördünüz mü? Cehd. Mesela put yapıyor, puta bayağı para gerekmiyor mu? Adam altınlarını, bileziklerini hepsini çıkarıyor, bir münafık için altın çok kıymetlidir, hepsini veriyor. "Kardeşim, erit; bize bir put yap şöyle" diyor. Rezillik yapacak ya ona koşar. Gidip önünde eğiliyor, bükülüyor. Onu da yapar ama "bana Allah'tan bahsetme" diyor. "Cehdden bahsetme" diyor. "Gidin mücadele edin siz" diyor. "Ama sakın beni bu cehdin içerisine yakın getirmeyin" diyor. Ve Müslümanların cehd edeceğini bildiği için, cehd etmenin tehlikeli olduğunu düşünüyor; böyle uyuz it gibi uzaktan seyreder. Ortalık sakinleşti mi, it ne yapar? Kulaklarını sallayarak koşar, yemeğe gider, değil mi? Ama bir gürültü duydu mu, pır; münafık ortadan kaybolur. **Münafık gürültüye hiç gelemez. Rahatını ister, aman keyfi kaçmasın. Ya tutuklanırsa, ya hapse atılırsa, ya laf söz gelirse, ya dedikodu olursa, yani anına şanına bir şey gelirse, keyfini kaçıracak bir şey olursa, onun için çok kaçınır münafık.** Onun için hep böyle kendine bir yer bulur, domuzun kirli yerinde yaşar, gider yapışır kene gibi, orada onun kanını emer, orada yaşar ve uzaktan da Müslümanların haberlerini izler. Münafığın normalde Müslümanı izlememesi lazım, değil mi? Münafık kaçtı mı, gitti mi küfürle iç içe olması gerekiyor normalde. Mantıken öyle gerekiyor, çünkü Allah'a karşı zaten düşman adam. Allah'a karşı olan adamlarla beraber olması gerekir. Küfre de gitmiyor. Müslümanlarla hiç ilgilenmemesi gerekir. Bak, "uzaktan haberlerinizi izlerler" diyor. Allah içgüdü olarak ona vermiş, illa ki bunu yapıyor. Kurtulamaz bundan, mutlaka izler münafık. Mesela o çok acayip. Kan tutuyor, yani illa ki bakacak. İzler haberleri, ne var

acaba, nasıl gidiyor. Ömrü boyunca izler, ama asla da o münafık ruhtan vazgeçmiyorlar. Allah diyor, "kalpleri parçalanmadıkça vazgeçmezler" diyor.

OKTAR BABUNA: Bu söylediğiniz ayeti okuyorum Hocam, inşaAllah. Şeytandan Allah'a sığınırım, **"Onlar (münafıklar, düşman) birliklerinin gitmediklerini sanıyorlardı. Eğer (askeri) birlikler gelecek olsa, çölde bedevi-Araplar arasında olup sizin haberlerinizi (oradan) sormayı cidden arzu ediyorlardı. Fakat içinizde olsalardı ancak pek az savaşırlardı."** (Ahzab Suresi, 20)

ADNAN OKTAR: Bak yine cehd görüyor musun? "İş yapmazlardı" demiyor Allah, "ticaret yapmazlardı" demiyor, "cehd etmezler" diyor, dini yaymazlar. En hassas oldukları konu budur, Kuran'da nereye bakarsanız, bununla karşılaşırsınız, değil mi? Bu bir mucizedir ve **sürekli takip eder Müslümanları, yani kurtulamayacağı bir manyetik alandır o.** Ve bütün ömrünce Müslümanlara ve İslam'a karşı mücadele etmesi gerektiğine dair bir içgüdü olur içinde, bundan kurtulamaz. Akıl almaz bir kin duyar. **Mesela ahir zaman münafıklarının en şiddetli kin duydukları Hz. Mehdi (as)'dır. Müslümanların da en sevdiği Mehdi (as)'dır. İblis takımının en nefret ettiği Hz. Mehdi (as), Rahman taraftarlarının en sevdiği Mehdi (as)'dır.**

Resulullah (sav) zamanında da, müminler aşıktı Peygamberimiz (sav)'e. Mesela Peygamberimiz (sav)'i görüyor Hz. Ebubekir (ra), gözleri doluyor, aşık. "Ne kadar güzelsin, Ya Resulullah!" diyor. Yani ifade edemediği için ne yapacağını bilemiyor. Sürekli onu övmekle geçiyor. Işık saçıyor adeta heybetinden. Mesela Ebu Cehil gördü mü, "Ya Ebu Kasım diyor, ne kadar çirkin insansın sen" diyor. Peygamberimiz (sav) de "doğru söylüyorsun" diyor adama, "ifaden doğru" diyor, Hz. Ebubekir (ra) da diyor ki; "dünyanın en güzel insanısın sen, olağanüstü güzelsin" diyor. Allah'ın nuru, ışığı. "Sen de doğru söylüyorsun" diyor. Sahabeler soruyorlar; "Ya Resulullah! Ona da doğru söylüyorsun diyorsun, sen doğru bir insansın, yalan söylemezsin, ikisine de doğru söylüyorsun diyorsun" "Ben bir aynayım. Allah'ın aynasıyım, bana baktığına adam kendini görür" diyor, "neye bakıyorsa onu görüyor" diyor. **Münafığın ruhu kapkaranlıktır, hasta yani şizofren ruhludur, manyaktır, psikopattır.** Mesela kadın düşmanıdır münafık, sürpriz olarak böyle bir şeydir. Güzellikten hoşlanmaz münafık. Sadece çıkar ve yiyecek ve güvenlik, yani it özellikleri vardır. Mesela it için güzellik fark etmez, uyuz köpek sadece sığınacak bir yer arar ve yiyecek arar ve kendini güvende hissetmek ister, o kadar. Ve yaşamak ister, uzun yaşamak ister, uyuz köpek gibidir münafıklar. Başka bir şey istemez. Bir de risk var mı, sürekli onu gözler. Kulağını diker, bakar uzaktan; ne oluyor ne bitiyor. Ayette diyor ya, **"Üzerine varsan da varmasan da dilini çıkarıp soluyan köpek gibidirler"** diyor Allah.

OKTAR BABUNA: Şeytandan Allah'a sığınırım; **"Eğer Biz dileseydik, onu bununla yükseltirdik. Ama o yere meyletti (veya yere saplandı), hevasına uydu. Onun durumu, üstüne varsan dilini sarkıtıp soluyan, kendi başına bıraksan dilini sarkıtıp soluyan köpeğin durumu gibidir. İşte ayetlerimizi yalanlayan topluluğun durumu böyledir. Artık gerçek haberi onlara aktar. Ki düşünsünler."** (Araf Suresi, 176)

ADNAN OKTAR: Münafıkla diyalog da mümkün değildir, Kuran ona dikkat çekiyor. Manyak gibidir. Anlatıyorsun bön bön bakar suratına. Sanki ona ifade etmiyorsun, anlatmıyorsun gibi. **Akıl**

almaz mantık bozuklukları vardır, akıl almaz. Kuran'ı inceler, hadisi de çok inceler. Münafığın muazzam Kuran bilgisi olur, hadis bilgisi olur, fakat kendi sistemini nasıl kurtaracak ona göre hareket eder. Cehd etmekten nasıl kurtulabilir, tebliğden nasıl kurtulabilir, nasıl rahat yaşayabilir ve Müslümanlara nasıl saldırabilir? Mesela Peygamberimiz (sav)'e akıl almaz bir kin duyuyordu münafıklar. Fakat çok masum gösterir münafık kendini. **Masumluk zırhına bürür münafık kendini, öyle bir maske takar.** Bakarsın pırıl pırıl adam havasındadır böyle, tertemiz gösterir. Mesela Dırar mescidini yapıyorlar, çok muazzam bir mescid. "Ya Resullullah! Bizim sana bir müjdemiz var" diyorlar. "Biz güzel bir mescid yaptık, siz de teşrif edin efendim" diyorlar, Dırar mescidine. Halbuki kahpeler Peygamber (sav)'e suikast için oraya silah doldurmuşlar, mescidin içerisine. Suikast yapacaklar Peygamberimiz (sav)'e. Bir de övüyorlar da mescidi. "Buraya kadın, çocuk falan da gelmiyor" diyorlar, aralarında konuşuyorlar. Çünkü Resulullah (sav)'in mescidine hanımlar da geliyor, çocuklar da geliyor. Hatta şakalaşıyorlar, koşuşturuyorlar mescidin içerisinde. Onların ağır ve azametli, böyle enaniyetli yapılarına zıt. Münafık hiç hoşlanmaz çocuktan, nefret eder. **Kadın ve çocuk münafığın en illet olduğu şeydir, hiç hoşlanmazlar.** Böyle ağır enaniyetli olmak münafık için vazgeçilmez bir istektir. Kendini büyük görür münafık. Ama ne kadar büyük görür biliyor musun? Haşa, Allah'tan daha büyük görür. Onu kendi kendine söyler münafık, kendi aralarındayken söylerler. Müslümana söylemez. Müslümana söylediği sadece şöyledir; mesela kendisinin, farzedelim Peygamber Efendimiz (sav) zamanındaysa Peygamberimiz (sav)'den daha üstün olduğunu söyler. Mesela, "ben kadınlardan uzak duruyorum" diyor. "Ben hevasına, nefsine hakim olan bir insanım." "Resulullah (sav) ne yapıyor?" diyor, "Çok fazla kadınla evli, çok fazla cariyesi var" diyor. "Akşam hanımlarıyla beraber oluyor" diyor. Hz. Hasan (ra), Hz. Hüseyin (ra) onun yetiştirdiği kişiler, "onların da kadınlara karşı müthiş bir istek var içlerinde" diyor. "Çok fazla kişiyle evlendi onlar da" diyor. "Biz ne yapıyoruz?" diyor, "Evliyayız" diyor. "Ben eşimle de hiç ilişkiye girmiyorum" diyor. "Uzak duruyorum" diyor. "Çünkü tamamen kendimi Allah'a verdim ben" diyor. "Haya ederim" diyor. Dolayısıyla Peygamberimiz (as)'i en iyi o noktadan haşa açmaza sokacaklarını zannediyorlar; hanımlarına ve ona saldrıyorlar. Kuran'da çok fazla ona cevap vardır. Hatta hanımlarından bazılarının da bir ara, o münafıkların baskısından tavırları değişiyor Peygamberimiz (sav)'e karşı. Cenab-ı Allah; **"Eğer Allah'ı, Resulünü ve Allah yolunda mücadele istiyorsanız gelin benimle devam edin. Ama dünyanın heva ve hevesini istiyorsanız gelin sizi güzellikle bırakayım"** diyor. Kardeşim, bir kadın için ne büyük felakettir, Allah vermesin. Bak bunu Cenab-ı Allah onlara hitaben söylüyor, olağanüstü bir durum meydana gelmiş. Münafıklar ayrıca böyle rahatsızlık da veriyorlar, "Peygamberi üzüyorsunuz" diyor Cenab-ı Allah, "ona rahatsızlık veriyorsunuz" diyor. "Peygambere eza etmeyin" diyor Allah, eza ediyorlar. "Hanımlarının güvenliği için perde yapılsın" diyor Cenab-ı Allah, "perde arkasından konuşsunlar" diyor. Hanımlarına da Cenab-ı Allah, "sözü edalı söylemeyin" diyor. "Gönlünde hastalık olanlar tamah ederler" diyor. Kardeşim, nasıl bir insansınız siz? Onlar bizim annemiz, insan iki büklüm olur, iki büklüm olur. Böyle yere, toprağa bakar, inşaAllah. Kim bilir nasıl bir ortam var. Cenab-ı Allah perde çektiriyor ve "sözü edalı söylemeyin" diyor, hanımlarını da uyarıyor. "Ve ondan sonra hanımlarını almak size haramdır" diyor Allah. "Onlar sizin annelerinizdir" diyor, inşaAllah. Peygamberimiz (sav)'in zamanı çok zordu, insanlarla çok zor anlar yaşadı, oradaki insanlarla. **Cahillerden ayrı, münafıklardan ayrı, çok baskı gördü Peygamberimiz (sav).**

SOHBET 22
23 AĞUSTOS 2010 HARUNYAHYA.TV

ADNAN OKTAR: Sen şimdi zannediyorsun ki biz anlatıyoruz münafık dinliyor, müthiş etkilenir... Münafık zaten hiç muhatap olmaz. Münafık etkilenmez. Münafığı sadece kızdırır, o kadar. Münafıkla ilgili ayetlerden Müslüman etkileniyor. "Aman" diyor, "Allah esirgesin." Allah'a sığınıyor, "aman, aman, aman böyle olmayayım" diyor.

Münafığı en net belirleyen, bakın ne kadar hayret verici, Kuran'a bakın hep konu orada düğümlenir; cehd etmektir. En hassas oldukları konudur. Hacca gider mesela münafık, hacdan kaçınmaz. Namaz da kılar münafık. Müşrikler de mesela hacca gidiyorlar, namaz da kılıyorlar. Oruç da tutar, zekat verir, ama bayağı bir ızdırap duyar, en acı çektiği olay odur münafığın. Allah diyor ya, "mallarınızla ve canlarınızla cehd edin," diyor ya ayette; işte o ayet, canlarını yakan ayet odur; malıyla ve canıyla cehd etmek. Sadece o, o kadardır. Yoksa münafık diğer hepsini yapar, öyle bir konusu yoktur, ne istiyorsan yapar.

OKTAR BABUNA: "Oysa savaş üzerlerine yazıldığında, onlardan bir grup, insanlardan Allah'tan korkar gibi- hatta daha da şiddetli bir korkuyla-korkuya kapılıyorlar ve: "Rabbimiz, ne diye savaşı üzerimize yazdın, bizi yakın bir zamana ertelemeli değil miydin?" dediler." (Nisa Suresi, 77)

ADNAN OKTAR: Bak konuyu görüyor musun, hangi ayete baksak konu orada kilitleniyor. Bölüm bölüm al ayeti.

OKTAR BABUNA: "Oysa savaş üzerlerine yazıldığında, onlardan bir grup, insanlardan Allah'tan korkar gibi- hatta daha da şiddetli bir korkuyla- korkuya kapılıyorlar."

ADNAN OKTAR: Bak, insanlardan korkma. Bakın şimdi Allah'tan korkar gibi, hatta daha şiddetli. İnsanlara nasıl bağlanıyorlar? Çok şiddetli. Adamlık dininin kökeni odur, direkt insanlara göre hareket eder onlar. "Millet ne der?" Mesela okula gidiyor. "Niye gidiyorsun?" diyorsun. "Etraf ne der, insanlar okuyan adam desinler" diyor. "Niye araba alıyorsun?" diyorsun. "Desinler." Derler ya, halkın arasında hep "desinler", münafığın derdi budur, ana konusu budur. İnsanları ilahlaştırır münafık. Her şeyi insana göre, onlardan gelecek menfaate göre değerlendirir. İnsanı para gelen bir varlık olarak görür, sağlığını insanlardan bilir, yiyecek insanlardan geliyor... Hepsini insanlara bağladığı için insanları putlaştırır. Toplantılarda falan insanların bir kısmı felç olurlar, insanları putlaştırdığı için. Eli ayağına dolaşır, ne konuşacağını şaşırır, sanki onları yaratan Allah değilmiş gibi haşa. Halbuki beyninde Allah yaratıyor insan görüntülerini. Var olan Allah'tır, bir de tecellileri vardır. Adam bunu unutur. İnsanları ilahlaştırır, o görüntüleri ilahlaştırır, Allah'ı unutur, münafığın özelliğidir. O sadece görüntüye kilitlenir, görüntüye göre hareket eder. En korktuğu da canıdır, canı pek kıymetlidir; yorulmak, riske atmak,

tehlikeye sokmak bundan çok şiddetli kaçınır. Onun için bak, **"yakın bir zamana ertelemeli değil miydin?"** Erteleme isterler, sürekli erteleme; şunu yapmasa, bunu yapmasa. Ama cehd etmekle ilgili erteleme. Yoksa münafık eşşek gibi çalışır, öyle çalışmaz diye bir şey yok.

Bak ayette diyor ki; **"bir ticaret ya da bir eğlence gördükleri zaman, (hemen) ona sökün ettiler ve seni ayakta bıraktılar."** Mesela bu anormal bir harekettir. **"... Bir ticaret"**, biraz kazanç. Kene ne yapar; gider domuzun en çirkin yerine yapışır. "Ne istiyorsun?" dersen keneye, "kan emmek için." Dersin "böyle rezil bir yerde niye yaşıyorsun?" "Kan var da onun için yaşıyorum." Tek amacı odur onun, onun ticareti de odur. En pis ortamda, en rezil ortamda bile, o oradan bir şeyler kazanmak ister. **"... Ya da bir eğlence"** işte diskoteğe gitsin, dağıtsın, eğlensin, uyuşturucu kullansın. **"... (Hemen) ona sökün ettiler ve seni ayakta bıraktılar."** Yani cehd etmeyi, tebliği, Allah yolunda mücadele etmeyi bıraktılar, diyor. Bak, "sökün ettiler", münafığın özelliği hep kaçmak ve kalleşlik etmek üzerine kuruludur. "Niye kaçıyorsun?" dersin. "Ticaret var, çıkar var, eğlence var, onun için kaçıyorum." "Burada niye durmuyorsun?" "Orada tehlike var," diyor, "ölüm var" diyor. "Saldırı var" diyor, "hakarete uğrayabilirim." "Peki," diyorsun, "cehennemde sonsuza kadar kalacaksın o zaman" diyorsun. "Zaten inanmıyorum ki cehenneme" diyor. "Ne malum cehennem?" diyor. Allah da **"biraz beklesinler,"** diyor; az bir şey, az bir süre, diyor. "Sırtlarına vurularak canları alınırken" zaten anlayacaklarını Cenab-ı Allah söylüyor.

Bak, **"yeryüzünde bozgunculuk çıkarırlar"** bu mesela münafığın özelliği.

"... Sizi keskin dilleriyle (eleştirip inciterek) karşılarlar." Münafık keskin diliyle eleştirip incitmede Kuran'ı kullanır ve hadisi kullanır. Kendince Müslümanın açığını arar. "Nereden ben buna saldırabilirim?" Müslüman Kuran'a hassas, hadise hassas, Peygamberimiz (sav)'e hassas. Mutlaka Kuran'ı kullanır, mutlaka hadisi kullanır ki onun vicdanını baskı altına alsın. Eğer Müslüman derin bir bilgiye sahip değilse, münafığın etkisinde kalıp kendisini suçlu hissedebilir. Veyahut Müslümanlardan kendisine çekmek istediğini çekebilir o zaman. Çünkü münafığın bir özelliği de odur; hem dağıtmak ister hem dağıtmamak ister, tereddüt vardır.

"... Fakat Allah uğruna eziyet gördüğü zaman, insanların (kendisine yönelttikleri işkence ve) fitnesini Allah'ın azabıymış gibi sayar" Mesela tutuklanma, yakalanma yahut hakaret veya baskı bunlardan şiddetli irrite oluyor. "Ben" diyor, "Allah yolunda mücadele ediyorum, fakat Allah beni hapse koyuyor" diyor. Haşa. "Allah yolunda mücadele ediyorum, Allah bana insanları saldırtıyor"diyor. "O zaman" diyor, "o Allah'a ben inanmıyorum işte" diyor. **İmtihanın sırrı da buradadır. Mümin burada Allah'a sarıldığı için cenneti kazanıyor. Münafık da nefsine sarıldığı için cehennemi kazanmış oluyor, onlar için de o şölen olmuş oluyor.**

"İman edenlerle karşılaştıkları zaman: "İman ettik" derler." Şimdi "iman ettik" deyince sadece onunla bırakmıyor tabi. Kafasında takkesi oluyor, elinde tesbih. Cebinden çıkartıyor şakır şakır tesbihini. Takke yanında, hatta misvakı, gümüş akik taşlı yüzüğü, her şeyi tamamdır. **Neyi eksiktir biliyor musun? Cehd etmesi. Bir de zekat, yani Allah yolunda para vermek. Sırf bu iki şeyi istemeyeceksin münafıktan.** Eğer münafıktan bu iki şeyi istemezsen, zaten münafık senin yanında kalır, sorun çıkmaz. **Bir cehd etmek, Allah'ın dinini yaymak bir de Allah yolunda tasadduk etmesi malını, mülkünü, parasını.** Eğer bunu istemiyorsan münafık zaten katır gibi çalışır, öyle bir konusu yok, domuz

gibidir. Tarlaya sür çalıştır eşşek gibidirler. Öyle bir konu yok. "Haydi cehd etmeye" denildiğinde "aman!" der hoplar. Ruhu ona karşı şiddetli bir reaksiyon içindedir, kabul etmez. Canı tatlıdır münafığın.

"İman edenlerle karşılaştıkları zaman: "İman ettik" derler." Bak, Müslümanlarla karşılaştıklarında "iman ettik". Ne yapıyor? Namaz kılıyor, oruç tutuyor, hacca gidiyor. Haccı bir gezme olarak görürler münafıklar.

"Şeytanlarıyla başbaşa kaldıklarında ise," yalnız kaldıklarında yahut yanlarında kendi gibi böyle üçkağıtçı münafıklar olduğunda **"derler ki: "Şüphesiz, sizinle beraberiz. Biz (onlarla) yalnızca alay ediyoruz."**

"Sen onunla Kuran'la konuştun" diyor başka bir arkadaşı. "N'apayım?" diyor, "tabi ki Kuran'la konuşacağım, başka türlü anlamaz ki onlar, onlar Kuran'a inanıyor çünkü" diyor. "Ne gerek var?" diyor. "E başka türlü teknik varsa bana söyle" diyor, "başka bir yöntem varsa" diyor. Haşa, Allah affetsin, onların üslubuna göre. **Onun için münafığın Kuran'dan ayet söylemesine, hadis söylemesine aldanmamak lazım.** Onlar zaten Kuran'la konuşurlar, yöntemi budur. Ama hemen anlayacağımız şey cehd etmekten kaçınmalarıdır, yani şaşmaz ölçüyü her zaman koymak lazım.

"Hani, münafık olanlar ve kalplerinde hastalık bulunanlar: "Allah ve Resulü, bize boş bir aldanıştan başka bir şey vadetmedi" diyorlardı." Şimdi Hz. Mehdi (as) ne diyecek, çıkacak ahir zamanda? "İslam ahlakı dünyaya hakim olacak, Hz. Mehdi (as) çıkacak, İsa aleyhisselam zuhur edecek," diyecek. On yıl geçiyor, çıkmıyor; yirmi yıl geçiyor, çıkmıyor; otuz yıl geçiyor çıkmıyor. "Oo," diyor, "ömür ne kadar ki zaten?" diyor. Peşinci yani. Ayette diyor ya, "kısa bir vakit olsa, hemen netice alacaklarını bilseler" –mealen yaklaşık- "sizle gelirlerdi. Ama çıkılacak yol onlara uzun geldi" diyor. Allah da uzun zamanla imtihan eder zaten. İmtihanın özelliği budur, mesela Hz. Musa (as)'ı 40 yıl çölde gezdirmiştir, mesela Hz. Şuayb (as), kızlarını evlendirmesi için de 8 yıl, diyor. "8 yıl, 10'a tamamlarsan o da senden," diyor. 10 yıl. Çok büyük bir süre. Yani sırf onun için bile 10 yıl.

"Hani, münafık olanlar ve kalplerinde hastalık bulunanlar: "Allah ve Resulü, bize boş bir aldanıştan başka bir şey vadetmedi" diyorlardı." Ne olacak mesela zaman gelecek? "Bu Mehdi değil, yalanmış, boş yere bizi aldattı" diyecek. Hatta bu Hz. Mehdi (as) topluluğunda da olacak. Diyecekler ki, "kardeşim sen bize İslam ahlakının hakimiyeti olacak" dedin, "ama 10 yıl geçti, olmadı. 20 yıl geçti, olmadı. 30 yıl geçti, olmadı. Sen bizi boş bir aldanışla aldattın" diyecek. Çünkü adam yatırım yapmış, iki yatırmış, on alacağını düşünüyor. Çünkü gençliğini vermiş, vaktini vermiş, ama sonunda çok büyük bir netice, Mehdilikle bol kazanç, bol para, bol rahatlık, bol itibar kazanacağını zannediyor. Halbuki böyle bir şey olmaz Mehdiyetin sonucunda. Mehdi talebeleri yine mütevazı yaşayacaktır sonunda, yani onun yatırdığı paranın yüz misli karşısına gelmez. Mevcut parası, geri kalan varsa onlar da gider Hz. Mehdi (as)'a uyduğunda onlar da gider. Gençliğini verdiyse geri kalan gençliğinin tamamı gidecektir. Allah rızası için çıkmış çünkü yola. Mehdiyette öyle bir yatırım yoktur. Biz böyle yatırırız bolca da alırız, yoktur. Onun için yatırım yapan ahmak münafıklar süre geçince; "ya," diyor, "biz enayi konumuna düştük" diyor, "ne yaptık biz kardeşim?" diyor. "20 yılı verdik," diyor, "para verdik, imkan verdik, bu Hz. Mehdi (as)'ın çıkacağı yok, İslam ahlakının da hakim olacağı yok. Vah bize ya," diyor, "aldanmışız," diyor. Ayette diyor ya, "tutunacak yeriniz kalmadı derler, dönün derler münafıklar" değil mi? Allah işte onları en hassas yerden yakalıyor, zamana dayanamaz münafıklar. Hassas konularından biri de zamandır. Kuran buna işaret ediyor, açıkça söylüyor Allah, "çıkılacak yol onlara uzun geldi" diyor, "kısa olsaydı

peşinizden gelirlerdi" diyor, "çabuk bir kazanç olsaydı." **Münafık acelecidir, hemen peşincidir. Halbuki müminin öyle bir şeyi yok, Allah'ın rızasını arıyor ve ahirete göre hareket ediyor. Allah rızasına göre hareket ediyor. Onun mükafatı Allah'ın rızası, başka bir istediği yok. Ama münafık para istediği için, işte imkan, saraylar şunlar bunlar istediği için daralıyor.** İslam ahlakı hakim olunca da asıl onların sürprizi olacak. Diyecekler, "biz İslam ahlakını dünyaya hakim ettik, sen de herhalde Mehdi'sin" diyecekler, "e hadi bakalım artık saraylar, eğlenceler artık neyse karşımıza çıksın." Ne diyecek Hz. Mehdi (as)? "Aptallık etmeyin" diyecek. "Allah rızası için hareket ettiğine göre, sen sadece Allah'ın rızasını isteyeceksin" diyecek. "Böyle münafık ağzı, münafık üslubu kullanma. Dolayısıyla senin bundan bir maddi kazancın olmaz" diyecek. "Maddi bir çıkarın olmaz" diyecek inşaAllah.

SOHBET 23
2 EYLÜL 2010 HARUNYAHYA.TV

ADNAN OKTAR: Münafık bilinçaltında münafık olduğunu bilir, ama bilinçüstünde bilmez görünümdedir. Kendini o yönde yönlendirir. Hatta bilakis çok dürüst insan olduğuna, çok namuslu olduğuna, hatta namus bekçisi olduğuna, namus koruduğuna, insanları düzelttiğine, ıslah ettiğine, muslih olduğuna inanır. Ayette diyor ya, "biz ıslah edicileriz, derler" diyor. O kafada olurlar. Ama süper üçkağıtçı ve sahtekardırlar, fakat onu dışarıya hiç sezdirmedikleri için münafık deniyor. O çok dikkatli bir gözle fark edilebilir, Allah'ın dilemesiyle. Muazzam mantık oyunu yapar münafıklar.

Mesela diyor ki ayette, Tevbe Suresi, 54. ayet, **"İnfak ettiklerinin kendilerinden kabulünü engelleyen şey, Allah'ı ve elçisini tanımamaları."** Bunlar infak ediyor da Allah kabul etmiyor. Yoksa bunlar malını mülkünü istemeye istemeye, canları yana yana verirler. Etleri kopuyor gibi olur. Ömürlerinin sonuna kadar da onun acısını yaşarlar. Durur durur eşeğini kaptırmış köylü gibi, bir fıkrada geçen eşeğini kaptıran bir köylü var ondaki gibi, sürekli durur durur "aman nasıl da kaptırdık, nasıl kaptırdık..." Devamlı onun derdindedir. Ömrü boyunca onun içine uhde olur. Onu Allah için verdiğini düşünmediği için o, sanki kumarda verilen para gibi görür onu. Hani kumarda adam parayı yatırır, fakat karşılığında bayağı bir şeyler kazanır. Bir kumar oynadığını, fakat kaybettiğini düşünür bunlar. Kumarbaz mantığıyla bakar. Ve o da ona çok koyar, çok ıstırap verir. Kumarbaz nasıl kaybettiğinde canı yanıyorsa, bu da "beş koyduk, elli alacakken kaybettik" der. Kumarbaz gibi sürekli canı yanar, ıstırap duyar. **"İnfak ettiklerinin kendilerinden kabulünü engelleyen şey, Allah'ı ve elçisini tanımamaları."** Bir kere, haşa, Allah'tan üstün görüyorlar kendilerini. Bir de elçisini tanımamaları; imam kabul etmezler yani kendi üstünde bir lider, kendi üstünde bir yönetici kabul etmez. Münafığın en ağırına giden konulardan biri budur. Şeytanın da en ağırına giden konu budur. Diyor ya Cenab-ı Allah, "secde edeceksin" diyor, acayip ağırına gidiyor şeytanın, muazzam ağırına gidiyor. **Münafık da aynı iblis gibidir, çok ağırına gider itaat etmek. Onun için itaatten kaçar.** Müslümanların yanından kaçmasının en büyük nedenlerinden biri budur. Bir de infak etmek istememesi, çok az da olsa infak etmenin canını yakması. İkincisi de itaat. Çünkü ancak şeytana itaat eder münafık. Başka kimseye itaat etmez. İblis'in emrindedir. Onun için çok çok ağırına gider itaat. Ayet devam ediyor, **"namaza ancak isteksizce**

gelmeleri," namazdan hiç hoşlanmaz münafık. Ama çok hoşlanıyormuş gibi gösterir. En istemediği şey namazdır. Namaz, yalnızken kılmaz münafık, tekken kılmaz. Ama birini gördü mü, takkeyi kapar, tesbihi kapar, böyle kendini kaybetmiş gibi yapar. Huşu içinde namaz kılıyormuş gibi yapar, münafığın özelliğidir. Ve ayet devam ediyor, **"ve hoşlarına gitmiyorken infak etmeleridir."** Ama bu hoşlarına gitmemeyi insanlar tam tahayyül edemiyor olabilir. Etini koparıyormuşsun gibi böyle kerpetenle, acayip ıstırap çeker. Münafığa en ıstırap veren konulardan bir tanesi budur.

Muhammed Suresi, 29'da Cenab-ı Allah diyor ki **"Allah'ın kinlerini hiç (ortaya) çıkarmayacağını mı sandılar?"** diyor. **Akılalmaz bir kin vardır münafıklarda. Ta başından itibaren muazzam bir kin vardır.** Onu çeşitli şekillerde ifade etmek ister, ama o kahpe, ruhu o sapık ruhu ve o kalleş ruhu ona müsaade etmez. Çünkü enaniyet var ya, şimdi enaniyetiyle itaatsizlik bir arada gitmeyeceği için itaat ediyor gibi görünmesi gerektiği için kinini gizler. Ama kahredici bir kin vardır münafıklarda, öyle az değil. **Şeytanın nefretini taşır münafıklar. Aynı şeytanın ruhu. Şeytanın insan haline gelmesi gibidir.**

"Şüphesiz 'gizli toplantıların fısıldaşmaları' (kulis), iman edenleri üzüntüye düşürmek için ancak şeytan (ürünü olan işler)dandır." Münafıklar da sürekli gizli toplantı yaparlar. **Müslümanları güya rahatsız edeceklerini düşünürler, onları üzeceklerini, kızdıracaklarını... Halbuki münafık Müslümana gıdadır, gıda.** Acayip güç kudret olur, azmini artırır, sökücülüğünü artırır. Şevkini artırır. Artırır da artırır, maşaAllah. Ama o akılsızlara göre tabi öyledir, yani kötülük yaptığını düşünür o akılsızlar.

Allah münafıkların karakterini açıklıyor. Kalem Suresi, 10-13; **"Yemin edip duran"** münafıklar sürekli Allah'ın adını anarak yalan söylerler, hep çok muttaki gibi göstererek hareket ederler. **"Aşağılık"** diyor Cenab-ı Allah, süper aşağılıktırlar, tam kahpe. **"Alabildiğine ayıplayıp kötüleyen"** sürekli Müslümanları ayıplarlar ve kötülerler, sürekli eleştirirler. "Şurasında hata var, burasında bunu yanlış yaptılar." Yani kendi karaktersizliğini, iblisliğini düşünmez, kendisinin mücadeleden kaçındığını, Müslümanlara kinini düşünmez, sürekli Müslümanları ayıplar ve kötüler ve kendince doğru bildiği noktalarda, yanlış ama kendince doğru bildiği noktalarda, sürekli ayıplayıp kötüler. **"Söz getirip götüren"** kahpeliğinin gereği olarak istihbarat faaliyetinde bulunur, Müslümanlar hakkındaki bilgiyi sürekli taşır. Küfre taşır, diğer münafıklara taşır, Müslümanların düşmanlarına taşır. Gizlice yaptığını zanneder. **"Hayrı engelleyip sürdüren"** İslam ahlakının dünyaya hakimiyetini engellemeye çalışır. İttihad-ı İslam'ı engellemeye çalışır, Hz. Mehdi (as)'ın çıkışını engellemeye çalışır, Hz. İsa (as)'ın inişini engellemeye çalışır. Ama bunu tabi alenen "Hz. İsa (as) gelmesin, Hz. Mehdi (as) gelmesin" şeklinde değil, şeytani yöntemlerle, malum yöntemlerle yapar. **"Saldırgan"** cinayete eğilimlidir münafıklar, çok kahpedirler. Hitler'de, Mussolini'de, Hz. Mehdi (as) devrinin münafıklarında, Peygamberimiz (sav) devrinin münafıklarında hep bunu görürüz. Saldırgan. Böyle kahpe bir saldırganlık içerisindedirler. Var ya böyle sapıklarda saldırganlık olur, görülür. Televizyonlarda bazen görürsünüz sapıkların saldırganlığını, o tarz saldırgandır. **"Olabildiğince günahkar"** çünkü Kuran'ın temel hükümlerine karşı isteksiz ve öfkelidir. Yani İttihad-ı İslam'a karşı, İslam ahlakının dünya hakimiyetine karşı öfkelidir, isteksizdir. **"Zorba-saygısız"** Ve zorbadır. Kabalıkla işleri halletmeye, kaba güçle halletmeye çalışır. Hitler'de de Mussolini'de de bütün faşistlerde, Lenin'de de ve bütün karaktersiz, kahpe münafıklarda bunu görmek mümkündür, zorbadırlar. Saygısızdırlar. **Saygı çok ağırına gider münafığın.** Sahte bir saygısı

vardır, mesela farz edelim bir şeyh efendinin önünde ellerini bağlar, ama Allah'a karşı da saygısızdır, Peygamber (sav)'e karşı da saygısızdır, o şeyh efendiye karşı da saygısızdır. Saygı taklidi yapar. Ama bir fırsatını bulduğunda, hemen o kahpe karakterini gösterir ve saygısızlığını bütün açıklığıyla göstermeye başlar. Yoksa taktik yapmıyor değildir. **"Sonra da kulağı kesik;"** yani tam it kopuk takımıdır.

SOHBET 24
2 EYLÜL 2010 AKSU TV ve KAÇKAR TV

ADNAN OKTAR: Evet, münafıkun ve münafıkat, onlarla ilgili ayetler var. Münafıkların bir özelliği vardır Oktar'ım, **kadın düşmanıdırlar. Yani tarihin en eski devirlerine git, ya kadınları yakmışlardır ya feci şekilde öldürmüşlerdir.** Böyle yetersiz ve hasta tiplerdir, sapıktırlar. Şimdi onun hıncını da kadınlardan alıyorlar. Yani manyak tiplerdir. Onun için ya kadını feci şekilde döver veyahut feci şekilde öldürür. Münafığın karakteridir bu. **Ve bir güvensizlik vardır kadına karşı münafıklarda, müthiş bir nefret vardır, aç Kuran'ı bak. Münafıklarla ilgili hep böyledir.** Mesela kız çocuklarını alıp gömerler, nefret eder. Kız, kadın gördü mü nefret eder. Kadın sevgisine de hayret ederler. Peygamberlerin kadın sevgisine, sahabelerin kadın sevgisine, onların çocuklara olan sevgisi, onlara olan şefkati, mesela kendi çocuklarına karşı şefkati.

Münafıklarda müthiş bir gurur ve azamet vardır. Onun için şeytan çok iyi analiz eder. Mesela "münafığın ruhuna ne uygundur, enaniyet ve gurur, neyle tatmin olur, bunlara bir sistem bulayım" diyor, faşizm. Bir faşist müthiş gururlu olur, acayip enaniyetli olur. Azgın, kan dökücü. Tam şeytanın dizaynıdır aslında faşist. Yani faşizmi oluşturanlar şeytanı bir masaya koyuyorlar. "Şimdi bizim üstamız bu," diyorlar. "Bu ne ister bakalım, bir düşünelim? Bir, kan ister, tamam. İki, kadın düşmanlığı, tamam. Üç, hurafe." Faşizmin hurafeye çok ihtiyacı vardır. Hitlerin hurafelerinin ucu bucağı yok. Mussolini'nin hurafelerinin ucu bucağı yoktur. Şimdi, "tamam şeytan faşizmi ister, ama şeytan bununla doyar mı? Bir de onun zıddı olması gerekiyor" diyorlar. "Şeytan biraz renkli şeylerden de hoşlanır: Komünizm." Komünizmde ne var; kan, gurur. Mesela komünistler acayip enaniyetli olurlar epey bir bölümü, büyük bir bölümü. Yani deli kararlılığı oluyor üstlerinde, deli inadı. Mesela PKK'da bunu görüyoruz. Yani işi psikopatlığa vardırır, daha olmasa kendini yakar, cayır cayır yakar, şeytan delirtmiş artık. Şeytani gurur var. Hükümet dedi ki, sizleri işte vatana getirelim, adam gibi hareket edin. Adamların girişini gördün mü sen Güneydoğu'dan, göğüs ileride böyle. Neyine seviniyorsun, ne yaptın da göğüs ileride geliyorsun sen? Utansana, başını öne eğ sen. Göğsün ileride gelecek sen, benim aslan gibi Mehmetçiklerimi sen şehit etmişsin, arkadaşların şehit etmiş -onlar etmemiş tamam da ama o takım etmiş- onların utancını yaşayacaksın sen. Değil mi, başın önde geleceksin, özür dileyeceksin. Göğüs ilerde gelince tabi nevri döndü herkesin, benim de nevrim döndü. Ama benim bayağı bir döndü nevrim, inşaAllah... Gurur. Saldırganlıklarının kökeninde de bu vardır ve kadın düşmanlığı. Mutsuzdur, mesela komünist kadınlara bakın çok mutsuzdurlar. Güzel bir komünist kadın göremezsin, hep çirkindirler genellikle. Bakımsız, pejmurde, perişan. İstisnalar vardır da genelinde böyledir. Mesela faşist kadınlar da öyle, berbattırlar hep. Böyle mafya kadını gibidirler, katil kılıklı olurlar faşist kadınlar. Kadına benzemiyor, erkeksi ve çok iticidirler. Böyle daha değişik ciltleri, eti, kemiği falan tiksinti veren yapıdadır. Bakın Hitler'in takımına hemen anlarsınız, bakın Mussolini'nin takımına hemen anlarsınız, Franco, faşist Franco'ya bakın hemen anlarsınız, aynı, bu şekildedir. Ve muazzam detaycıdırlar ve muazzam üstünlük, ahlak ve adap iddiasındadırlar. Mesela Hitler kendisinin dünyanın en ahlaklı insanı olduğunu iddia eder. Halbuki dünyanın en ahlaksızı kendisi. **Her münafığın karakterinde bu vardır. Dünyanın en ahlaksızı olduğu halde dünyanın en ahlaklısı olduğunu iddia eder, kendisinin en ahlaklı olduğunu iddia eder.** Mesela Lenin de müthiş ahlaksız bir adamdır, ama ona sorsan dünyanın en ahlaklısı odur. Var, ifadeleri var,

yazıyor. Mussolini, dünyanın en ahlaklısı olduğunu ve sisteminin de en ahlaklı insanları yetiştirdiğini iddia ediyor. Ve muazzam girift detayların üzerinde dururlar. Hepsinin de ortak özelliği kadın nefretidir. Dikkat edin mesela Hitler sapıktır, Mussolini sapıktır, Franco sapıktır, Lenin sapıktır, hayret mesela. Açık, ispatlı. Bunların takımı da sapıktır tek tek, yani şahitli ispatı var ortada. Kafa ve mantık bu yöndedir. **Onun için şeytanın dizayn ettiği bu felsefeleri incelerken şeytanı iyi bilmek lazım. Şeytanı iyi bildin mi bunları tam teşhis edersin.**

Mesela gururu aşağılandığında faşistler de, komünistler de çılgınca tevillere girerler, delice tevillere girerler, zırvalama tarzındadır açıklamaları. Mesela ahlaksızlığını anlatırsın, onu kurtarmak için delice mantıklar ortaya sürerler, delice izahlar yaparlar. Ve karşı suçlamalarla kendilerini kurtarmaya çalışırlar. Mesela Peygamberimiz (sav) zamanında öyleydi. Peygamberimiz (sav)'in Zeynep annemizle izdivacını çok mühim bir konuymuş gibi ele aldılar münafıklar. Peygamberimiz (sav)'e karşı onu koz olarak kullanmaya kalktılar. Ve Allah ayetle Peygamberimiz (sav)'in haklılığını, güzelliğini ve doğruluğunu onlara anlattı. Evliliklerinden rahatsız oldular, Allah onu da açıkladı, ayetlerle açıkladı. Bu sefer hanımlarından onu rahatsız etmek istedi münafıklar, Allah onu da açıkladı. Mesela Hz. Meryem'in zamanındaki o münafıklar... Nur akıyor Hz. Meryem'in elinden yüzünden, tertemiz olduğu açıkça belli. Ona da iftira etmek istediler, Allah onu da temizledi, tahir kıldı. Hz. Musa (as)'ı da, onun gücünü, dedemizin iktidarını, yamanlığını, ihtişamını kıskandı ve haset ettiler. Ayet var; "Allah" diyor "onların iftiralarından onu tahir kıldı, vecih kıldı" diyor, "Allah temizledi" diyor. Gücünü kıskandılar Hz. Musa (as)'ın, dedemdir, iftihar ederim, iftihar ederim. Resulullah (sav)'in gücünü kıskandılar, dedemdir, iftihar ederim. Allah cennette kat kat daha güzellerini nasip etsin, inşaAllah.

Onun için Müslüman hayatı münafık için bir azaptır. Münafıkların en canını yakan kimdir biliyor musun halihazırda, Hz. Mehdi (as)'dır. Şimdi halk diyor ki, biz Hz. Mehdi (as)'ı göremiyoruz. Ben de göremiyorum hakikaten, ben de arıyorum. **Ama münafıklar biliyor, sen bunu biliyor musun? Hangi münafığa sorarsan sor, bilinçaltında Hz. Mehdi (as)'ı bilir.** Çünkü şeytan, "senin düşmanın o" diyor, "en büyük düşmanın o." Hemen oradan çözer. Yani şu an dünyada münafık olup da Hz. Mehdi (as)'ı bilmeyen bir kişi yoktur, hepsi bilir. Tamamı bilir, merak edenlere duyurulur. Hepsi bilir. Ama mümin tabi Allahualem kalben kanaati gelir. Allahualem o, der. Ve vicdanı kadar da destek olur, anlar.

ADNAN OKTAR: Diyor ki ayette, Bakara Suresi, 14. Şeytandan Allah'a sığınırım, **"İman edenlerle karşılaştıkları zaman: "İman ettik" derler."** Bunlar her yerde Müslüman olduklarını her zaman söylerler. Sormadan da söylerler daha. Niyeyse böyle bir suçluluk hissiyle sürekli Müslüman olduklarını hissettirmeye çalışırlar. Takva olduğunu, oruç tuttuğunu, namaz kıldığını sürekli vurgulamaya çalışır, hissettirmeye çalışır. **"İman edenlerle karşılaştıkları zaman: "İman ettik" derler. Şeytanlarıyla başbaşa kaldıklarında ise, derler ki: "Şüphesiz, sizinle beraberiz. Biz (onlarla) yalnızca alay ediyoruz."** Yani "Kuran'dan, dinden bahsediyoruz, bir şeyler söylüyoruz, yahut onları eleştiriyoruz, ama bizim amacımız bu değil" diyor. Kime bunu söylüyor biliyor musun, kalbindeki şeytana söylüyor bunu. "Ey İblis" diyor, dost olduğunu söylüyor onunla. Onunla konuşuyor. Diyor ki, "şüphesiz, hiç şüphe etme" diyor, "sizinle beraberiz. Bütün şeytan takımıyla beraberiz" diyor. "Biz" diyor "Müslümanlarla yalnızca alay ediyoruz" diyor. "Biz onları eleştiririz, iftira atarız, bir şeyler söyleriz, ama amacımız bizim onların hakikaten iyi olması, hakikaten düzgün olması veyahut hakikaten onlar da bir

eksİklik gördüğümüzden değil. Bizim amacımız sadece alay etmek, yani uğraşmak. Yoksa benim zaten böyle bir niyetim olmaz" diyor. "Doğrudan senden yanayım ey şeytan," diyor. Münafığın özelliğidir bu.

Nisa Suresi, 77. Şeytandan Allah'a sığınırım, **"Oysa savaş"** mücahade, Allah'ın dinini yaymak **"üzerlerine yazıldığında,"** mesela ahir zamanda Hz. Mehdi (as) diyor ki, "bak, Allah'ın emridir, İslam ahlakını yayalım, dünyaya hakim edelim." **"Onlardan bir grup, insanlardan Allah'tan korkar gibi- hatta daha da şiddetli bir korkuyla- korkuya kapılıyorlar."** Münafığın ilahlaştırdığı şey insanlardır. Yani insanlar çok önemlidir münafıklar için. Her şeyi ona göre düşünür, onlara göre ayarlarlar. "Rabbimiz" diyor. Sanki iman ediyormuş gibi. Bakın küstah bir üsluba geçiyor arkasından, sapıklığının alametini görün, bakın, **"Rabbimiz, ne diye savaşı üzerimize yazdın?"** Haşa Allah'a söylenecek bir hitap mı bu? Tam münafık aklı. Büyüklük hissinden kaynaklanıyor, Allah'tan daha büyük olduğunu düşünüyor. **"Bizi yakın bir zamana ertelemeli değil miydin?"** dediler. Bakın, düşük aklıyla çok akıllı olduğunu zannettiği için kendini, haşa, Allah'tan da akıllı zannediyor. Onun için haşa Peygamber (sav)'den de akıllı, Hz. Mehdi (as)'dan da daha akıllı zannederler. Yalnız o akılsızlığını göremez, o böyle at gözlüğüyle gibi bakar. Bir kısmını görür bir kısmını göremez. "Bizi yakın bir zamana ertelemeli değil miydin?" Allah'a akıl veriyor haşa. Bu işte şeytanın ilkasıyla olan şeydir, münafıkta da aynısını görürsün.

Allah diyor ki, Bakara Suresi, 11-12; **"Kendilerine: "Yeryüzünde fesat çıkarmayın" denildiğinde."** Münafıklara deniliyor, fesat çıkartmayın, değil mi? "İslam'ı tebliğ edelim, yayalım. Gidip küfrün bağrına yapışıp onlarla yaşayacağınıza gelin Müslümanlarla beraber olun." "Ben Müslümanlarda şu hataları gördüm o yüzden Müslümanların yanından gittim," diyor. Peki yanına gittiğin münafıkların hataları ne; trilyon. Müslümanlarda gördüğünü iddia ettiğin hata ne; yarım santim. O da senin yalanın. Yarım santim nerede, trilyonlarca metre, trilyonlarca tonluk rezillik nerede? Sen o rezilliğin içine niye öyle balıklama giriyorsun o zaman, madem o kadar dürüstsün, o yarım santimi bahane ediyorsun -ki o da senin uydurman, gözünün göremediği bir gerçek? Bir güzellik var ve sen onu ters görüyorsun. Çünkü İblis gözüyle baktığı için ters görür. **"Yeryüzünde fesat çıkarmayın" denildiğinde: "Biz sadece ıslah edicileriz" derler."** Bu, münafıkların genel özelliğidir. Mesela Hitler ne diyor, "ben ıslah etmeye geldim" diyor dünyaya. Mussolini ne diyor, "ıslah etmeye geldim." Münafık ne der, "ıslah etmeye" geldim. Sen önce şeytanından bir yakanı çıkart bakalım. **"Bilin ki; gerçekten, asıl fesatçılar bunlardır."** Bakın dünyayı fesada verdiler, 350 milyon insanın katline sebep oldular. **"Ama şuurunda değildirler."** Allah, "hayvan gibidirler" diyor, "şuurunda değildirler," diyor.

Tevbe Suresi, 49. **"Onlardan bir kısmı"** Allah, münafıklardan birtakım kesitler göstertiyor. **"Bana izin ver ve beni fitneye katma"** der. Yani "ben gideyim," diyor. "Ben gideyim, çünkü fitne çıkarıyorsunuz siz burada" diyor. "Nasıl fitne?" diyorsun. "Şimdi kardeşim tamam," diyor, "Kuran'ın yüzde 99.99'unu yapıyorsunuz ama," diyor, "o kısım ne, ben onu anlamadım" diyor. "O yüzden ben gidiyorum" diyor. "Nereye gidiyorsun?" diyoruz. "Domuzun pisliğinin içine" diyor. Balıklama dalacağını söylüyor. Sen yarım santim için –şaşı gözünle göremediğin hak olan yarım santimlik güya eksiklik için- milyonlarca tonluk pisliğin içine giriyorsun, bu nasıl oluyor? Demek ki sen karaktersizsin. **"Bana izin ver ve beni fitneye katma"** "Ben gideceğim" diyor. "Beni fitneye katma, çünkü fitne çıkarıyorsunuz siz" diyor Müslümanlara. **"Haberin olsun, onlar fitnenin (ta) içine düşmüşlerdir."** diyor Allah. Tevbe Suresi, 49. Yani "o pisliğin ta içine girmişlerdir" diyor "yanına yanaşırlar" demiyor Allah, "dokundular" demiyor, "ta içine, ortasına kadar gittiniz pisliğin içine" diyor. Münafığın vasfı budur. Ama müthiş bir

gurur ve enaniyet vardır, akılsız olduğu için laf, söz de dinlemez. Mesela sen Hitler'e istediğin kadar anlat, anlamaz.

Allah diyor ki, Nisa Suresi 139; **"Kuvvet ve onuru (izzeti) onların yanında mı arıyorlar?"** Yani, "o pislik güruhunun, o domuz pisliğinin içinde mi arıyorsunuz ey münafıklar?" diyor Cenab-ı Allah. Bak, kuvvet ve onur. Enaniyet buradaki onur. İzzet; büyüklük. Yani iki şeye ihtiyacı var münafığın. Bir, kuvvet arıyor. Para kuvveti, kafirlerin kuvveti, onların desteği, bir onu arıyor. Bir de enaniyet, azamet, büyüklük hissi. **"Onların yanında mı arıyorlar?"** diyor Allah. "Batağın, pisliğin içinde mi arıyorlar?" diyor Allah. Ama bulduğunu zannediyor tabi. Allah da diyor ki bakın, **"Şüphesiz, 'bütün kuvvet ve onur,' Allah'ındır."** "Boş yere enaniyet yapıyorsunuz, boş yere dışarıda kuvvet arıyorsunuz", "Batağın içindesiniz" diyor, Allah.

Şeytandan Allah'a sığınırım. **"Onlardan çoğunun inkara sapanlarla dostluklar kurduklarını görürsün."** Maide Suresi, 80. Mesela Müslümanların yanında duramayan bu kişiler ne yapıyorlar? İnkara sapanların ahlaksızlığının, pis yaşantısının içine kadar giriyorlar. "Dostluklar kurduklarını görürsün" diyor, yapışmış. Onların çirkinlikleri içerisinde yaşıyor. Resulullah (sav) zamanındaki münafıklar da öyleydi.

Mümin Suresi, 19, **"(Allah,) Gözlerin hainliklerini ve göğüslerin sakladıklarını bilir."** Yani gözlerindeki o hainlik, nefret, o alçaklık bunların gözünde görülür, dikkatlice bakılırsa görülür. "Ve göğüslerinin sakladıklarını Allah bilir" diyor. "Ama Ben istersem" diyor, "gözlerinden anlarsın" diyor. Yani Cenab-ı Allah'ın dilemesiyle anlaşılıyor gözlerinden. "Ama" diyor, "onları bozuk konuşmalarından da anlarsın" diyor Allah. İki delil vermiş Allah. Yoksa, "konuştuklarında dinlersin," diyor Allah ayette. Çünkü mantıklı konuşur münafık, ama akıllı konuşmaz. Şeytani, kusursuza yakın bir mantık örgüsü vardır. Şeytanın aklıyla hareket ettiği için çok zeki zannedersin münafığı. Daldan dala atlar, sürekli oyun oynar. O yalandan o yalana, o taktikten o taktiğe sürekli oyun oynar ve geliştirir. Muazzam bir mantık uygulaması yapar. Onun için zayıf mantıkla bakanlar veyahut orta bir mantıkla bakanlar bazen onu doğru bulabilirler, yani makul gibi gelebilir. Onun için Allah, "konuştuklarında dinlersin" diyor. Dinlenecek gibi görünüyor bakıldığında. Çünkü mantık hakim. Akıl var mı? Akıl hiç yok. Bak, "gözlerinin hainliklerini" bazen mürşit insanlar, veli insanlar bunların gözündeki hainliği görür, anlar ve gerekli ışığı verirler. Yani dikkat çeker, anlaşılır. İnşaAllah.

Tevbe Suresi, 67, **"Münafık erkekler ve münafık kadınlar, bazısı bazısındandır; kötülüğü emrederler, iyilikten alıkoyarlar."** Mesela İslam ahlakının yayılmasını durdurmaya çalışırlar, Darwinizm'in yıkılmasını durdurmaya çalışırlar, Darwinizm'i sinsice desteklerler, hem Müslümanız der, hem Darwinizm'i gizlice destekler. Bir kısmı tabi cahilliğinden yapıyor, ama bir kısmı münafıklığından yapar.

Kuran'da insan karakterlerini muazzam analiz etmiştir Cenab-ı Allah. Münafık karakterini, faşist karakterini, komünist karakterini, en ince ayrıntısına kadar. Hiçbir psikoloji kitabında yoktur bu.

...

ADNAN OKTAR: Namus da kadının değeri kat kat artıyor. Çünkü değer vermek çok önemlidir kadına, saygı duymak. Saygı duymadın mı, kadın yok olur, bambaşka bir şey olur. Değer vermedin mi bambaşka bir şey olur. **Münafığın da özelliği nedir, değer veremez, saygı duyamaz. Onun için Allah onun kalbine nefret verir.** Münafıkun ve münafıkat. Münafık kadınlar da münafık eşlerinden acayip

tiksinirler, böyle pislikten tiksinir gibi. Ama onun parasına, onun yiyeceğine tenezzül eder. Ömür boyunca o pis sistem içerisinde yaşar. Sorsan, mecbur olduğunu söyler. "Niye mecbursun?" derse. Diyor ya Cenab-ı Allah, "Allah'ın arzı geniş" diyor. O kendice bir mantık bulur. **Yani münafığın mantığı vardır, kendince dar bir mantıkla o haysiyetsizliğe, o ezilmişliğe, o aşağılanmaya, o karaktersiz yaşama mutlaka bir mantık bulur. Muazzam bahaneler anlatır.** Ben tiksindiğim için bahanelerini söylemeye dahi gerek duymuyorum, pis pis bahaneler. Onursuzca, haysiyetsizce o hayatı yaşar. Bir tabak yemek için. Mümin kadın onurludur. İsterse ömür boyu evli kalmasın, illa ki muttaki, illa ki kendi değerini bilecek, illa ki saygı duyacağı bir insan olmasına özen gösterir. Çünkü öbür türlü ruhu isyan eder, yapamaz. Acı çekecek, ıstırap çekecek, yani asidin içine düşmüş gibi olur.

SOHBET 25
3 EYLÜL 2010 HARUNYAHYA.TV

OKTAR BABUNA: İncil'de Hz. İsa (as)'ın münafıklarla ilgili bir ifadesi var Hocam, okuyayım mı? *"Bundan sonra İsa halka ve öğrencilerine şöyle seslendi: Size söylediklerinin tümünü yapın ve yerine getirin, ama onların yaptıklarını yapmayın, çünkü söyledikleri şeyleri kendileri yapmazlar. Ağır ve taşınması güç yükleri bağlayıp başkalarının sırtına yüklerler, kendileri ise bu yükleri taşımak için parmaklarını bile oynatmak istemezler. Yaptıklarının tümünü gösteriş için yaparlar."* (Matta, 23)

ADNAN OKTAR: MaşaAllah, bak Kuran'daki üslubun aynısı maşaAllah. Münafık için kendi evlenmesi, yemesi, içmesi, rahat hayatı. "Ama namaz da kılarım" diyor. Yani, "namaz istiyorsan kılayım" diyor. "Oruç da tutarım" diyor. Ama İslam ahlakını dünyaya hakim etmek, İttihad-ı İslam, kendini Allah'a adamak, varını yoğunu Allah yolunda harcamak, "bunu benden istemeyin" diyor. Klasik vardır, bazı tipler olur böyle, beş karış ensesiyle, ailesiyle mutlu yaşar, sadece zekatını verir, namazını da kılar, "şu oruçlu ağzımla konuşuyorum" der, "şu namazlı ağzımla konuşuyorum" der. Ama İslam ahlakının dünya hakimiyeti onu hiç ilgilendirmez. Fakir Müslümanlar onu ilgilendirmez. İttihad-ı İslam ilgilendirmez, Müslümanların acı çekmesi, canlarının yanması onu ilgilendirmez. Onun derdi güzel ticaretini yapsın, işine gücüne baksın, ailesiyle mutlu yaşasın. Risksiz bir dünya olsun, o kadar. Halbuki Peygamber Efendimiz (sav) zamanına baktığımızda risk de var, zorluk da var. Ve İslam ahlakının alabildiğine yayılması için var gücüyle gayret etmek var, inşaAllah.

OKTAR BABUNA: Siz Hocam münafıklar hacca giderler, gösteriş olsun diye infak ederler, gösteriş olsun diye namaz kılarlar, ama asla cehd etmezler demiştiniz. Ayeti okuyorum Hocam bu konuda, şeytandan Allah'a sığınırım: **"Hacılara su dağıtmayı ve Mescid-i Haram'ı onarmayı, Allah'a ve ahiret gününe iman eden ve Allah yolunda cehd edenin (yaptıkları) gibi mi saydınız? (Bunlar) Allah Katında bir olmazlar. Allah zulmeden bir topluluğa hidayet vermez."** (Tevbe Suresi, 19)

ADNAN OKTAR: Tabi onları yapar adam. **Su dağıtır, namaz kılar, hepsini yapar, tek istemediği İslam ahlakının dünyaya hakimiyetidir. O çok rahatsız eder. Bütün müşriklerde ve**

münafıklarda bunu görürüz. Bir kadın düşmanlığı vardır. Yani kadın düşmanlığı derken, onu estetik ve güzel bir varlık olarak görmez. Onun varlığından rahatsız olur. Onun derdi sapıklıktadır. O şekildedir. Hatta kız çocuklarını daha yeni doğduğu anda, bakıyor kız çocuğu, potansiyel namusuna zarar verecek bir varlık olduğunu düşündüğü için diri diri toprağa gömüyor. Yani münafık böyle psikopattır aynı zamanda. Yani küfür kafasıdır. Münafıkla kafirlerin özellikleri aynıdır. Kafirlerden bahseden ayetler aynı zamanda münafıklardan bahseder. Ama kafirle münafık ayrıdır. Mesela münafığın bazı vasıfları kafirde bulunmaz. Mesela münafık bir çok konuda samimiyetsizdir. Ama kafir açıktır, aleni söyler. Onun da samimiyetsizliği vardır, ama açık söyler. Yani sinsi değildir, belirlidir. Münafık serseri mayın gibidir, Müslümanların yanından bir başka Müslümanların yanına gider, onların başına bela olur. Başka bir yere gider, yine oranın başına bela olur. Dün de söylemiştim, mesela Müslümana der ki, "ben şu, şu, şu hususlarda Müslümanları beğenmediğim için gidiyorum" der. Tamam. Ve Müslümanları beğenmediği hususun ne olduğunu söyler. Şu kadardır (tırnak ucu kadar), o da anlamadığından. Anlasa bambaşka olacak. Yani anlamazlıktan geldiği içindir. Bahane arıyor ya, bahaneyi mutlaka bulur o. Kenardan, köşeden, ucundan, bucağından. Yani karar verecek ya. Yukarıdan bulamazsa aşağıdan arar. Aşağıdan bulamazsa sağdan arar, soldan arar. Ama illa ki bulacağım der. Peki gittiğin, sığındığın yer pisliğin içi. Ta ortası. Ayette diyor ya ta ortasına dalarlar. Hani Müslümanlardan rahatsız olmuştun? Bütün pisliğin, rezilliğin içine niye girdin o zaman? Çünkü senin dediğin yer bir gram. Orada bir milyon tonluk pisliğin içine girmişsin. Oradaki bir gramı da bahane etmişsin, olmadığı halde. Varmış gibi göstertmişsin. Ama orada var olan pisliğin içine girmişsin. İşyerine gider, kafir dediği, din ahlakına tam aykırı dediği adamlarla kucak kucağa olur. Onlarla can ciğer, kuzu sarması olur. Sırdaş olur, onlara güvenir, onlara her şeyini teslim eder, canını da teslim eder. Onlarla iç içe. Hani Müslümanları beğenmiyordun sen? Hani sen doğru yoldaydın? Demek ki menfaatin olan yere, paranın olduğu yere gözü kapalı giriyorsun sen. **Müslümanların yanından çıkmanın nedeni senin çıkarların, çıkarın. Ve enaniyetin, kibirin, büyüklük hissini yapamaman.** Mesela Dırar mescidinin münafıkları, muazzam bir mescit yaptılar, Dırar mescidi. Bir de Mescid-i Nebevi var, Peygamber Efendimiz (sav)'in mescidi. Mütevazi bir mescit, ama onlar muazzam bir mescit yaptılar, emek emek. Bunlarda inanılmaz bir gayret vardır. Müslümanlardan bazı konularda rahatsız olduklarını, ama oranın mükemmel bir yer olduğunu iddia ediyorlar. Peki Peygamber (sav)'den rahatsız oldunuz, haşa, sahabeden rahatsız oldunuz. Niye gittiniz, dinsiz, imansız, kafirlerin içerisine değil mi? Onlarla niye can ciğer kuzu sarması oldunuz peki o zaman? Niye Medine'de gittiniz münafıklarla, kafirlerle iç içesiniz? Ve müşriklerle böyle can ciğer kuzu sarmasısınız? Onlarla ticaret yapıyorsun, bağrına basıyorsun, arkadaş oluyorsun. Tertemiz sahabeden niye kaçıyorsun, niye Allah'ın Resulü (sav)'den kaçıyorsun? Ve diyorsun "biz burada namazı çok mükemmel kılıyoruz" diyorsun. Ne yapıyor sana Peygamber (sav)? **Peygamber (sav)'in gücünü kıskanıyorlardı. Güzelliğini kıskanıyorlardı, sağlığını kıskanıyorlardı.** Hz Hasan (ra)'ı görüyorlardı, deli oluyorlardı öfkeden. Hz. Hüseyin (ra)'i görüyorlar, deli oluyorlar. Yakışıklılığını, gücünü, neşesini hepsini inşaAllah. **Kendileri, bunlar iğdiş adamlar. Kafası iğdiş, ruhu iğdiş. İğdiş olmuş adam. Bu insanlar gürül gürül, güç insanı. Güzellik insanı, kudret insanları. Onların sağlığını, güzelliğini, mutluluğunu, bu mübarek insanları hasetle kıskanıyorlardı ve oralara gidiyorlardı, konu bu.** Çünkü orada mücadele teklifi oldu mu, yani Allah yolunda mücadele teklifi oldu mu hemen mescitten kendi evlerine gidiyorlardı. Ailemiz var, çocuklarımız var, onları korumalıyız, dedemi korumalıyım, babamı korumalıyım, enişteme

koruyacağım. **Dede, baba merakının, enişte merakının kökeninde çıkar vardır. Çıkar olmasa oraya gitmez o.** Yani kene niçin gidip domuzun en pis yerine yapışsın, kan olmasa orada çekeceği? Kene çiçekten hoşlanır mı, hoşlanmaz. Saraydan hoşlanır mı hoşlanmaz. Kan yok orada çünkü. Nerede var, domuzun kanı olacak ayrıca. Orada emecek, oraya yapışacak. Oranın hayatı onun hoşuna gider. Sorduğunda da zaruri olduğunu söyler. Nasıl zaruret oluyor ayrı bir mescit kurmak? Peygamber Efendimiz (sav) yerle bir etti Dırar mescidini. Oradaki üçkağıtçılar ne yapacaklarını şaşırdılar. Peygamberimiz (sav) münafıklarla ilgili genel konuşuyor, ödleri kopuyordu, hepsi kendilerine hitap edildiğini zannediyordu. Münafıklarla ilgili bir ayet okundu mu, bir Müslüman tedirgin olur mu? Mümin, muttaki olduğunu Allah'ın izniyle bilir ve onun muhatabı olmadığını da bilir. Ama öyle olmaktan korkar ve Allah'a sığınır. Ama münafık öyle olduğundan emin olduğu için hoplar.

SOHBET 26
4 EYLÜL 2010 KOCAELİ TV

OKTAR BABUNA: Hocam siz münafıkları anlatırken ibadetlerinde gösteriş yaparlar, mesela oruç tutuyorlarsa mutlaka onu gösterecek tavırlar yaparlar demiştiniz. İncil'de tam bu örnek geçiyor: *"Oruç tuttuğunuz zaman iki yüzlüler gibi surat asmayın. Onlar oruç tuttuklarını insanlara belli etmek için kendilerine perişan bir görünüm verirler"*, Matta bölümü, maşaAllah.

ADNAN OKTAR: İşte, münafıkların yöntemlerinden. Diyor ki Cenab-ı Allah Nisa Suresi 89. ayette, **"Onlar, kendilerinin inkara sapmaları gibi sizin de inkara sapmanızı istediler..."** Kendi nasıl gidiyor Müslümanları bırakıp, mal için, para için, rahatlık için. Bahane bulur zaten münafık. **"Şeytan sakın sizi Allah ile aldatmasın"** diyor. Münafık mutlaka Allah ile aldatmaya çalışır, yani Müslümanları dağıtmak isterken mutlaka Allah ile aldatarak dağıtmak ister. Ve kendini de örnek olarak göstertir. "Bak ben nasıl gidiyorum, siz de gidin, sen de git, sen de git ve bu dava dursun" der. Münafığın özelliğidir. **"Onlar, kendilerinin inkara sapmaları gibi sizin de inkara sapmanızı istediler. Böylelikle bir olacaktınız..."** "Aynı seviyeye gelecektiniz" diyor, istediği budur diyor münafıkların. Nisa Suresi 81, **"Tamam-kabul" derler. Ama yanından çıktıkları zaman, onlardan bir grup, karanlıklarda senin söylediğinin tersini kurarlar..."** Münafıklarda bir manyaklık vardır, mesela durur durur, birden Müslümanların aleyhine ani bir hareket başlatır, birden ters döner, evliya gibi bir üslupla. Bu şeytanın üslubudur. Birden Müslümanlardan yana gibi görünür, yine sapıtır yine Müslümanların aleyhine döner. Yeniden ters döner Müslümanlardan yana gibi görünür. Diyor ki Allah Nisa Suresi 91. ayette, **"... Fitneye her geri çağrılışlarında içine başaşağı (balıklama) dalarlar..."** Yani fitne oldu mu, en üstünde durdukları konu fitnedir. İslam'ın, Kuran'ın bütünü onları ilgilendirmez, o Müslümanların aleyhine ne bulabilir ona bakar. Yani Müslümanın aleyhinde ne kullanabilir, dinin o kısmı onu ilgilendirir, dinin diğer kısımları cehd kısmı, tebliğ kısmı, İslam ahlakının dünyaya hakim olması kısmı hiçbiri onu ilgilendirmez. Müslümanların vefalı olması, sadık olması, sabırlı olması, vefalı olması, **"... kurşunla kaynatılmış binalar gibi saf bağlayıp mücadele edenleri Allah sever..."** diyor Allah. Bu ayetlerin hiçbiri münafığı ilgilendirmez. Münafığı ilgilendiren, tehlikeden uzak, rahat yaşamaktır ve sadece

kendini düşünür münafık, ama bunu düşünürken tabi çok dürüst görünüm vererek bunu yapar, bu çok önemlidir. Ahir zaman münafıkları öbür münafıklar gibi değil. Yani Peygamber Efendimiz (sav) zamanının münafıkları da çok çetindiler. **Ama Hz. Mehdi (as) devrinin münafıkları çok incedir, yani çok detaylıdır ve çok girifttir ve doğrudan şeytan yardım ettiği için. Çünkü şeytan İslam ahlakının dünyaya hakim olmasını istemiyor.** İslam'ın dünyaya hakim olmasını istemezken münafıkları dine, İslam'a, Kuran'a alenen karşı çıkacak şekilde karşımıza çıkarmaz. Dini, İslam'ı çok titiz savunan insanlar olarak karşımıza çıkaracaktır münafıkları şeytan. Şeytan öyle avanak değil, bizim anladığımız anlamda. Çok zekidir şeytan. Müthiş bir zekaya sahiptir ve müthiş bir mantık örgüsüne sahiptir. Muazzam bir mantık örgüsüne. Fakat akıl anlamında ahmaktır, aklı yoktur. Akıl ve vicdan çökmüştür. Münafık da şeytanın dünyadaki insan olarak yansımasıdır. "Atlılarınla, yayalarınla" diyor ya ayette. Yayaları insan şeklindedir. Gelir, konuşur, faaliyet yapar. Ama şeytan onları tenbihler. "Sakın dinsiz görünümünde çıkma" der, nasıl çıkması gerekeceğini sorar o, "çok dindar olduğunu göstert" der, "çok takva olduğunu, onları takva görünümünle boğman gerekir" der. "Detaya gir, detaylar meydana getir, Müslümanların açıklarını aramaya çalış, mutlaka bir şeyler bulmaya çalış ama bunları yaparken de mutlaka takva görünümünde yap ki dışarıdan bakanlar seni farkedemesin. O senin elbisen" der. Onun için Cenab-ı Allah, "Sakın şeytan sizi Allah ile aldatmasın" diyor. Allah'ın adını anarak aldatmasın, çünkü iblisin yöntemi, münafıkların yöntemi Allah'ı yoğun olarak anaraktır. Yani takva görünümüyle yapar, dini karmakarışık hale getirir, "sen zorluktan kaçıyorsun, ama ben zorluğun içindeyim bak" der. Şimdi ona bakan avamdan bir insan da, "bu kolaylığın peşinde, bu zorluğun peşinde" der. "Zorluktan bu kaçınmadığına göre doğru olan bu" der. Halbuki onu boğacak bir sistemi kurmuştur o. Labirentler kurmuştur, o labirentlerin içinde onu boğacaktır. Kuran'a uygun olmayan, hadise uygun olmayan karmakarışık bir sistem kurar. Bu onun içinde boğulduğunda, "ben dememiş miydim?" der. "Ben güçlüyüm, ama sen zayıfsın, bak gördün mü boğuldun" der. Halbuki o zaten onu organize edendir. Şeytanın üslubu biliyorsunuz, cehennemde bunu söylüyor, "ben sizi sadece çağırdım" diyor, "ben Allah'tan korkarım" diyor. Nisa Suresi 62. ayette, **"... kuşkusuz sonra sana gelerek..."** mesela geliyorlar Hz. Mehdi (as)'ın yanına veyahut Peygamber Efendimiz (sav)'in yanına **"... kuşkusuz..."** diyorlar. Tebliğ yapıyorlar kendilerince, **"... biz iyilikten ve uzlaştırmaktan başka bir şey istemedik..."** "Biz iyilik amacıyla, düzeltmek amacıyla, iyi olmanızı istiyoruz biz ve uzlaşmayı istiyoruz" diyor, çok uzlaşmacı görünür münafıklar. Böyle alttan alan görünür, onda sakın hataya düşmemek lazım, uzlaşmacıdırlar. "... Biz iyilikten ve uzlaştırmaktan başka bir şey istemedik..." Çünkü mevzi kazanması gerekir. Münafık yakalandığında tedbiri yoğunlaştırır, bunun için de iyilik görünümünü, uzlaşmacı görünümünü yoğunlaştırır, ki gözden kaçsın. Yakalanmayı ortadan kaldırmak için bunu yapar. Onun için münafıklar genellikle çok başarılı olurlar. Yani tahribatları çok şiddetli olur. Ama biz de biraz zorlanıyorlar.

"'... Uzlaştırmaktan başka bir şey istemedik' diye Allah'a yemin ederler..." Yani Allah adıyla konuşuyor, "yemin ediyorum" diyor. "Sadece uzlaşma ve iyilik", "Başka hiçbir amacımız yok" diyor. "Bakın şurada bir açıklık, gedik var. Ben onu düzeltmeye çalışıyorum" diyor. Halbuki bütün amacı İslam'ı çökertmek. O an bulabildiği, kendince güya gedik gibi bulduğu bir nokta olmuş oluyor. İslam'ın bütün hükümleri onu ilgilendirmez, halbuki yüzlerce hükmü var, değil mi ve cehd var. Onu birinci plana alması gerekirken, onu almaz münafık. O girift yönleri, Kuran'da açıklanmadığını zannettiği, hani vardır ya haşa benzetmek gibi olmasın kanun boşlukları olur bazen, suçlular onlardan istifade etmeye başlar. Münafık da kendince Kuran'da

açık bulduğu yerlerden girmeye çalışır. Halbuki Kuran'da zaten bir şey açıklanmadıysa o zaten helaldir. Mesela kiraz helal mi diye biz gidip kirazı araştırmayız, üzüm helal mi diye araştırmayız. Ama münafık "bunun hükmünü sen nerede buldun?" der. "Kirazın hükmü var mı? der. Yazmıyorsa haram değil, helaldir. Açık hüküm yoksa helaldir değil mi? Ama münafik bunu kabul etmez, bu yöntemi kendince bir kurnazlık olarak uygular.

ADNAN OKTAR: Tevbe Suresi 74. ayette, **"... İslamlıklarından sonra inkara sapmışlardır ve erişemedikleri bir şeye yeltenmişlerdir..."** Ne biliyor musun erişemedikleri şey? Münafık zannedersin ki gözü büyüklükte, büyük bir alim olmak yahut Mehdi olmak veya Peygamber olmak, yani bu da sapkınlıktır tabi. Ama bu zaten nefret ettiği sistemdir, yani öyle bir şey olmaz. Münafıkta farklılık vardır. Mesela saf tipler vardır, aklı zayıftır yahut cezbe halindedir veyahut sorunludur, Mehdi olmak ister, belirli bir noktaya gelmek ister, alim olmak ister, yahut peygamberlik iddiası. Münafık böyle değildir. Münafık, haşa, Allah'ı da beğenmez. Hepsinin üstünde görür kendini, şeytan gibi, yani şeytanla aynıdır. Diyor ki: **"... İslamlıklarından sonra inkara sapmışlardır ve erişemedikleri bir şeye yeltenmişlerdir..."** Asıl bilinçaltındaki ana hedefleri bu oluyor. Allah'tan daha büyük olmak, haşa. **"... Oysa intikama kalkışmalarının, kendilerini Allah'ın ve elçisinin bol ihsanından zengin kılmasından başka (bir nedeni) yoktu..."** İntikamcıdır münafık, akşama kadar intikam peşinde olur. Hasta ve psikopat ruhludur, nasıl intikam alırım onun düşüncesi içerisindedir. Yahut nasıl birilerine bir şeyler söylerim de Müslümanlara saldırtırım, yahut Müslümanların aleyhinde nasıl haber yayarım, bununla uğraşır münafık. Akşama kadar, ana konusu budur. Beynindeki tek konu budur. Yemek, içmek, uyumak ve Müslümanlardan intikam. Başka bir konusu yoktur münafığın. **"... Oysa intikama kalkışmalarının, kendilerini Allah'ın ve elçisinin bol ihsanından zengin kılmasından başka (bir nedeni) yoktu..."** Yani Allah elçisi kanalıyla ya da Hz. Mehdi (as) kanalıyla en güzel iyilikleri yapar, en güzel ikramları sunar, en iyi ortamlarda yaşatır. Ama bu onların azgınlığını ve ona karşı öfkelerini arttırır. Mesela en güzel şekilde giyiniyor, en güzel şekilde yiyor Peygamber Efendimiz (sav) zamanında. Huzurlu bir ortam, kötü söz işitmiyor. Yanlış bir konuşma olmuyor, çok sevecen, sevgi dolu, güvenli bir ortam. Münafığa bu yetmiyor, münafık pislik içinde yaşamak ister, pislik sever. Yani diyorum ya domuzun kirli yerinde kan emmek... Ve ayrılamaz da, yapıştı mı kene gibi kanı sürekli emer. Şimdi kene arada uçacak falan zannedersin, şöyle hafif bir tur atar gelir, yine oraya yapışır, çünkü kan oradadır. "Bu pisliğin içinde işin ne?" dersin. "Orada kan var, beni bu ilgilendiriyor" der münafık. Diyor ki Al-i İmran Suresi 154. ayette, **"... Allah'a karşı haksız yere cahiliye zannıyla zanlara kapılarak..."** Cahiliye kafasıyla bakarlar. Yani Kurani mantıkla bakmaz, Kurani mantığı Kuran'la mücadele için kullanır münafık. Yani Kuran'a karşı savaş için kullanır Kuran'ı. Onun için Hz. Ali (ra), Hz. Mehdi (as) ile ilgili gelen hadiste "Hz. Mehdi (as)'ın işi zordur" diyor. "Çünkü münafıklar Kuran'la onun karşısına çıkacaklar" diyor. Hz. Mehdi (as)'ın karşısına münafıklar Kuran'la çıkacaklar diyor. **"... Allah'a karşı haksız yere cahiliye zannıyla zanlara kapılarak: "Bu işten bize ne var ki?" diyorlardı..."** Çıkarcı oldukları için, bakıyor "kan var mı? Kan" diyor. Yok. Nerede? Domuzun ilgili yerinde. Gider oraya yapışır. "..."Bu işten bize bir şey olsaydı, biz burada öldürülmezdik" diyorlar...." Yani "bir çıkarımız yok" diyorlar, "ya hapsedileceğiz, ya dövüleceğiz, ya iftiraya uğrayacağız. Bizim burada bir çıkarımız olmaz" diyorlar. Nerede olur? "Domuzun ilgili yerinde" diyor adam. Onun için Peygamber Efendimiz (sav)'in yanından kitleler halinde

ayrılıyorlardı münafıklar. Durmaya, yüzünü görmeye tahammül edemiyorlardı o mübareğin, o nurun. Yakıyordu onları onun nuru. **Peygamber Efendimiz (sav)'in yüzüne bakmaya tahammülleri yoktu. Yakıyordu onun nuru. Hz. Mehdi (as)'ın nuru da yakar bütün münafıkları.** Bakamaz ve kaçabildiğince kaçar. En ziyade istek duydukları şeylerden birisi de odur. Hz. Mehdi (as)'dan mümkün mertebe uzak durmak. Peygamber Efendimiz (sav)'den mümkün mertebe uzak durmak. Hatta Peygamber Efendimiz (sav) sohbet ediyor, birisi kalkıyor gidiyor, akılsız münafık da onu siper alıyor. Ayet var onunla beraber çıkıyor. Bu kadar akılsız. Fark edileceğini fark etmiyor. Bütün sahabe orada, görünmez mi o? Ve kendini çok akıllı zannediyor, kurnazlık yaptığını düşünüyor. **"... Onlar kendi paylarıyla yararlanmaya baktılar..."** Yani payına düşen nedir, ona bakıyor ve ondan yararlanmaya çalışıyor. Yiyip içip, yan gelip yatmak, ama o arada Kuran'ı kolluyormuş gibi görünüp Kuran'a karşı savaş vermek. Bunu nasıl yapıyor? Namazı kılar, orucu da tutar, cehdi yapmaz, dinin yayılmasını istemez. Tebliğ yapmaz. Dolayısıyla her münafık anti Mehdi'dir. Hiçbir münafık Hz. Mehdi (as)'ı ağzına almak istemez. Yani şiddetle kaçınır. **"... Siz de, sizden öncekilerin kendi paylarıyla yararlanmaya kalkışmaları gibi, kendi paylarınızla yararlanmaya baktınız..."** Daha önceki münafıklar nasıldı? Onlar da paylarından yararlanmak için Müslümanların yanından kaçıyorlardı. Gidiyor babasından yahut anasından yahut abisinden veya işyerinden, neyse o paylarından yararlanmak için, Müslümanların yanından kaçıyorlar. Bu münafık karakteri. "Daha öncekilerin yaptığının aynısını yapıyorsunuz" diyor Allah. Yani, münafık karakterinde bir değişiklik olmuyor. Onlar da aynı şekilde Kuran'ı kullanarak, Kuran'a karşı mücadele verirler. Kuran'ı kullanarak Müslümanlara karşı mücadele vermeye kalkarlar. Ama cehd etmekten ve tebliğden şiddetle uzak dururlar. En istemedikleri şeydir. O da Kuran'ı Müslümanların gerçekten anlayamayacağını zannederek, öyle bir akılsızlığın içine girerler. Kuran onlara kapanmıştır anlayamaz. Kuran'ın özgürlüğünü de kavrayamaz. Benim ana görevlerimden birisi de münafıkları ilmen pestil gibi ezmek, ama Kuran'la, hadisle, ilimle, bilgiyle, sevgiyle. Sevgi, muhabbet münafıkları yakar. Münafık kan ister, zulüm ister. Bir kısım cahiller de istiyor, ayrı. Ayrı onlar.

OKTAR BABUNA: O söylediğiniz ayeti okuyorum Hocam, şeytandan Allah'a sığınırım: **"Elçinin çağırmasını, kendi aranızda kiminizin kimini çağırması gibi saymayın. Allah, sizden bir diğerinizi siper ederek kaçanları gerçekten bilir. Böylece onun emrine aykırı davrananlar, kendilerine bir fitnenin isabet etmesinden veya onlara acı bir azabın çarpmasından sakınsınlar."** (Nur Suresi, 63)

ADNAN OKTAR: Münafıklar hep bir bela gelmesi korkusu içindedirler zaten. Hayatları cehennemdir münafıkların.

SOHBET 27
4 EYLÜL 2010 HARUNYAHYA.TV

OKTAR BABUNA: Siz Hocam münafıkları çok detaylı deşifre ediyorsunuz, maşaAllah. Allah razı olsun. Tartışmacı olduklarını, delice teviller yaptıklarını söylemiştiniz. Bir ayette münafıkların

Peygamberimiz (sav) ile ahlaksızca tartışmaya yeltendikleri haber veriliyor. Şeytandan Allah'a sığınırım, **"(Herşey) Açıkça ortaya çıktıktan sonra bile, sanki kendileri, göz göre göre ölüme sürükleniyorlarmış gibi, seninle hak konusunda tartışıp duruyorlardı."** (Enfal Suresi, 6)

ADNAN OKTAR: Evet Peygamber (sav) ile sürekli cedelleşmeye kalkmışlardır münafıklar. Yani Peygamberimiz (sav)'i güya kendilerince mat etmeye çalışmışlardır ve Kuran'la mat etmeye çalışmışlardır kendilerince, ahmak akıllarınca. Her seferinde rezil rüsva olmuşlardır. Peygamberimiz (sav)'in evliliklerini dillerine dolamışlardır. Peygamberimiz (sav)'e kendilerini hibe eden kadınlar vardı, ondan çok rahatsız oldular. Çok fazla mümin kadın kendini hibe etti mehirsiz. Direk "ben seninim" dediler Peygamber (sav)'e. Bu da ağırlarına gitti. Allah ona özellikle dikkat çekti sonra Kuran ayetinde. Ve teyzesinin kızlarını, halasının kızlarını, hepsini Cenab-ı Allah helal kıldı Peygamber Efendimiz (sav)'e. Bu beyni iğdiş, ruhu iğdiş tiplerin, Peygamber Efendimiz (sav)'in coşkusu, sevgisi, kadınlara karşı olan muhabbeti ağırına gitti, haset ettiler. Allah onlara rezil rüsvay olmayı, Peygamberimiz (sav)'e de onuru, güzelliği, izzeti, şerefi, mutluluğu ve sevinci nasip etti. Ve cenneti nasip etti. Hepsinin üstünde rızasını nasip etti, elhamdulillah.

OKTAR BABUNA: Yine Peygamber Efendimiz (sav)'in uygulamalarını da münafıklar kendi düşük akıllarınca beğenmiyorlar, siz daha iyi bilirsiniz inşaAllah ve yadırgıyorlar. O da ayette bildiriliyor Hocam, şu şekilde, şeytandan Allah'a sığınırım, **"Onlardan sadakalar konusunda seni yadırgayacaklar vardır. Ondan kendilerine verilirse hoşlanırlar, kendilerine verilmediği zaman bu sefer gazablanırlar. Eğer onlar, Allah'ın ve elçisinin verdiklerine hoşnut olsalardı ve: "Bize Allah yeter; Allah pek yakında bize fazlından verecek, O'nun elçisi de. Biz gerçekten ancak Allah'a rağbet edenleriz" deselerdi (ya)!.."** (Tevbe Suresi, 58-59)

...

ADNAN OKTAR: Hz Mehdi (as) devrinde insanlar ağır davranacaklar. Hz. Hz. Mehdi (as)'ın cemaatine katılmayacaklar. Bu nedenle bu mübarek topluluğun sayısı 313 kişi olacaktır. Onlara imtihan olarak isabet eden hapis, sürgün, iftira, hakaret gibi zorluklardan, musibetlerden etkilenip onlardan uzak kalacaklardır insanlar. Ve uzak kalmalarına sevinip **"Doğrusu"**, şeytandan Allah'a sığınırım; **"Doğrusu Allah, bana nimet verdi, çünkü onlarla birlikte olmadım"** (Nisa Suresi, 72) diyecekler, ayet var, Kuran ayeti. Aynısını söylüyor. Münafıkların sözüdür bu. "Bu sahtekarlar Allah'ı anarak, takva görünmeye çalışarak, Hz. Mehdi (as)'ın cemaatine karşı mücadele edeceklerdir" diyor Gülşen Dağcı, Sinop 28.06.2009 tarihinde saat 13.12'de göndermiş bu mesajı. Nisa Suresi 72, **"Şüphesiz içinizden ağır davrananlar vardır. Şayet, size bir musibet isabet edecek olsa: "Doğrusu Allah, bana nimet verdi, çünkü onlarla birlikte olmadım" der."** Münafıkların ağır davranması vardır, ağırlaştırırlar, her şeyi zorlaştırırlar, uzaklara atarlar, ağırlık verirler. Bir kısmı da cahilliğinden yapar tabi. Fakat Allah Hz. Mehdi (as)'ın cemaatine zafer verip İslam ahlakı dünyaya hakim olduğunda aynı kişiler **"keşke onlarla birlikte olsaydık böylece biz de büyük 'kurtuluş ve mutluluğa' erseydik"** diyecekler. Nisa Suresi, 73. Münafıkların ahlakıdır bu. **"Eğer size Allah'tan bir fazl (zafer) isabet ederse..."** yani Hz. Mehdi (as) ve cemaati bir zafer kazanır, İslamiyet dünyaya hakim olursa: **"... o zaman da, sanki onunla aranızda hiç bir yakınlık yokmuş gibi kuşkusuz şöyle der; "Keşke onlarla birlikte olsaydım, böylece ben de**

büyük 'kurtuluş ve mutluluğa' erseydim." "Ayeti kerimenin işari anlamı Hz. Mehdi (as)'ın devrine ve ahir zamana bakmaktadır" diyor kardeşimiz.

...

ADNAN OKTAR: "Tam münafıklık konusu açılmışken sormak istiyorum inşaAllah. Bu saatten sonra küfür dalaletine düşmem Allah'ın izniyle, ama münafık olmaktan çok korkuyorum. Kendimi bazen çok samimiyetsiz buluyorum..." Ne güzel, bu mümin alametidir. Münafık zaten hiç üstüne kondurmaz. Ama münafık olduğundan da emin olur. Dedim ya, "köpek" dersin, "efendim bana mı dedin?" der. "Alçak" dersin, "efendim bana mı dedin?" der. Yani ne dersen, "bana mı dedin?" der. Her yerden çıkartır deliller. Mesela "kağıt beyaz" dersin. "Benim yüzüm de beyaz, sen oradan bağlantı kurdun, demek ki bana söylüyorsun" der. İlla ki bulur yani o, kendi farkına varır. Ama samimi mümin zaten münafık olmaktan korkar, çekinir ve münafık ayetlerinden de zaten en çok mümin insanlar çekinirler. Müminleri ilgilendirir. Münafık zaten münafık ayetlerini kabul etmez, Kuran'ı kabul etmiyor ki, öyle bir tehdidi kabul etsin. Münafık ayetlerinden münafık şu yönden çekinir. Rezil rüsvay olduğu için, aşağılandığı için çekinir. **Çünkü öyle bir açıklamış ki Kuran, öyle bir şerh ediyoruz ki, yani münafığın yakalanmaması adeta imkansız hale geliyor. Münafık da enaniyet ve gururuna çok düşkün olduğu için her anlatıldığında ciğerine ok yemiş gibi olur. Kafasına balyozla vuruluyor gibi olur. Münafık deliye döner her seferinde.** Çünkü her anlattığım tam on ikiden, tam isabet. Her anlatım tam isabet. Şimdi etrafındaki insanlar da biliyor münafık olduğunu, kendi de biliyor. Anlatılanlar da tam uyumlu olunca, birebir uyumlu olunca "hayır" diyecek hali de kalmıyor. Yani "bu uymuyor" diyecek gibi de değil. **Herkesin anladığını anlamaktan kaynaklanan panikten dolayı rahatsız oluyor.** Yoksa Kuran ayetine zaten inanmaz münafık. Yani onu ilgilendirmez. Ama Müslüman münafık ayetlerinin hepsinden çok çekinir. "Aman" der "acaba ayet bana mı bakıyor?". "Ben de böyle bir özellik mi var?" Allah'a sığınır ve kendini düzeltir, çeki düzen verir kendine. Münafık zaten hiçbirini kabul etmediği için sadece rezil olmanın verdiği rahatsızlığı yaşar. Ondan kurtulmak için yeni yeni taktikler arar. Yeni yeni yöntemler arar. Çünkü hem gider münafık "ben Allah'ı anıyorum, Kuran'la konuşuyorum, buna rağmen beni nasıl yakalıyorlar" der. "Ben buna rağmen nasıl yakalanıyorum?" der. Münafık böyle yaralı bir domuz gibidir. Sürekli kaçar, ama sürekli de yakalanır. "Kendimi bazen çok samimiyetsiz buluyorum" Bu samimiyet alametidir, samimi olacak demektir. **"Münafıklar münafık olduğunu bilir mi?" Hem nasıl, hem nasıl, yani beyninin en geri hücrelerine kadar bilir, ama hiçbir şekilde de kabul etmek istemezler. Diliyle kabul etmez münafık. Yoksa kalbiyle anlar. Kalben anlar.** "Bunu değerlendirebilir misiniz, cevaplarsanız çok sevinirim. Bu maili yazarken konu kapandı ama nasip artık" diyor. Nasip tükenmez Yasemin. Bak Allah yine nasibi getirdi ayağına, yakınına...

Kendilerine kondurmuyorlar, ama ahirete gittiklerinde "biz diyorlar böyle bir şey yapmadık. Böyle bir olayımız yok" diyorlar. Allah ile orada, haşa, kendilerince tartışmaya kalkıyorlar. Münafıklar öyle çetin ve öyle aşağılıktırlar ki, yani onlarla sözle baş etmek güçtür genellikle. Çünkü böyle yaralı sincap gibi hoplar, oradan oraya hoplar, oradan oraya hoplar. Ama ahirette bunu yapamıyorlar. Ama hoplarken de domuz sürek avı gibidir, Müslümanın çok hoşuna gider, eğlenir. Sürekli yakalar, yakalar, kafasına vurursun imanın nuruyla ve o nur onu parçalar, ama ahirette Allah'a yapmak istiyorlar, haşa, Cenab-ı Allah'ın karşısında. Diyor ki "ben böyle bir şey yapmam, düşünmedim" diyor. Dili diyor ki, dili, "sen düşündün" diyor. Diyor ki, "benim derimin böyle bir bağlantısı yok derimin" diyor. Yani "elim böyle bir

şey yapmadı" diyor. Eli konuşmaya başlıyor, cildi. "Buna ne oluyor?" diyor. "Bu nasıl oluyor konuşuyor?" diyor. "Her şeye nutku veren" diyor Cenab-ı Allah onları da öyle konuşturduğunu belirtiyor. Ahirette bir mucizedir. Yani münafıkların kahrolacağı bir mucizedir. Küfrün kahrolacağı bir mucizedir. Çok büyük azap çekeceklerdir. Vücut organları konuşmaya başlayacaklar. Öbür türlü münafık çok demogojiye yatkındır. Çünkü mesela, "beni niye cehenneme koydun?" diyor Allah'a. "Ben ne yaptım?" diyor. Cildi cevap veriyor, dili cevap veriyor, eli cevap veriyor, gözü cevap veriyor. Yani vücut organlarını kontrol edemiyor. En çok vücuduna güveniyor ya, ki zaten rezalet tarzında yaratılıyor, vücudu perişan şekilde yaratılır. Simsiyah, gözleri mor yaratılır ve bayağı perişandır. Kafaları geriye dönük olarak, yani insan yüzü düz ya küfürde geriye dönük yaratılıyor yaratıldıklarında ahirette. Yani yüzüne baktığında ensesini görürsün. Yüzünü görmek için sırtını dönmesi lazım. Yani sırtında yüzü. Öyle olacak inşaAllah. İşte orada Allah onları konuşturuyor. Orada rezil rüsva oluyorlar.

SOHBET 28
5 EYLÜL 2010 KAÇKAR TV

ADNAN OKTAR: Bediüzzaman zaten direkt bir küfür sistemi var demiyor. "Cereyan-ı münafıkane" diyor. Münafık sistem var... Münafıklar da güçlü bir sistem olduğu için Müslümanlar içinde, sırf Türkiye'de değil, İslam aleminde muazzam bir münafık sistem var. Türkiye'de de var münafık sistem. Küçük küçük, irili ufaklı bunlar yayılmışlardır, münafık sistemler. Münafık sistemde adamlarda takva görünme esastır. **Ama pratikte İslam ahlakının dünya hakimiyetini istememe vardır, bakın bu çok önemli. Yani Türk İslam Birliği'ni istememe vardır. Ama her şeyi yapar. Adam "ben dervişim" der, sakalını göbeğine kadar uzatır, elinde tesbihi vardır, hepsini yapar. "Peki İttihad-ı İslam'ı niye istemiyorsun?" diyorsun, "ben bunu istemiyorum" diyor. Tabi bunu direk söylemiyor, "bu ayrı bir konu" diyor, "ben önce nefsimi ıslah etmek durumundayım, büyük cihat asıl insanın kendi nefsiyle olan cihattır" diyor.** "Baksana" diyor "dışarıda ne kadar cazibedar bir ortam var, ben ona karşı cihat yapıyorum şu anda" diyor. "Çoluğun çocuğun?" "Onlar da cihat yapıyor" diyor. Yani "nefsiyle cihat yapıyorlar" diyor. Zaten o konuyu bitirmiş oluyor. **Böyle bir çok kurnazlıkla egoist bir sistem, kendini kurtarmaya çalışan bir sistem kurmuş durumdalar.** Mesela bir aile oluyor o kendini kurtarmanın peşinde oluyor. Şahıs kendi ekonomik özgürlüğünü kazanmanın peşinde oluyor. Veyahut tahsilini yapmanın peşinde oluyor. **İslam alemini topluca değerlendiren, topluca biraraya getirmek isteyen, Allah'ın emri olan ruhu unutuyorlar.** Halbuki bu dünyaya geliş amacımız zaten Allah'a kul olmak ve İslam ahlakının dünyaya hakim olması. Bu çok kolaydır. İslam ahlakının dünyaya hakim olması, insanlar gözlerinde bunu büyütüyorlar, şeytan onlara büyüttürüyor. Mesela namazı da insanlar gözünde büyütür, bir de bakar ki namazı çok rahat kıldığını görür. Yahut başka bir ibadet olur, mesela oruç olur, gözünde büyütür, çok kolay olduğunu anlar. İslam ahlakının dünyaya hakimiyeti de çok çok kolaydır. Ama bakın ısrarla kaçındıkları bir konu var, Mehdiyet konusu. Bundan kaçınıyorlar. Peygamber Efendimiz (sav)'in mucizelerine, harikalarına karşı müthiş bir sevgi varmış gibi görünüyor. Peki Peygamberimiz (sav)'in olmayan, hayali mucizeleri var, mesela sineğin kanadını batırır çorbanın içine diyor, sinek durur tabağın kenarına koyar, olmayan bir şey, bunu ballandırarak, büyük bir zevkle

anlatıyorlar. Peki bunu anlatacağına Peygamber (sav)'in gerçekten oluşmuş bir mucizesi var, mesela diyor ki "Kabe'de baskın olacak". 1400 yıldan beri olmayan bir şeyi Peygamber (sav), "Hz. Mehdi (as) devrinde olacak" diyor, tarih vererek söylüyor, aynısıyla oluyor. Bu bir harika, niye gazetende derginde bunu yayınlamıyorsun? "15 gün arayla Ay ve Güneş tutulmaları olacak" diyor, mesela bu çok büyük bir harika, bunu niye yayınlamıyorsun? Niye bunu Peygamberimiz (sav)'e izafe ederek, büyük bir heyecanla anlatmıyorsun? "İran'la Irak arasında savaş olacağını" söylüyor o dönemde, çok büyük bir mucize bu, tam dediği gibi çıkıyor, bunu anlat. Kuyruklu yıldızı söylüyor mesela, Lulin kuyruklu yıldızı, aynen dediği gibi çıkıyor, Halley kuyruklu yıldızının çıkacağını söylüyor o devirde, aynısıyla oluyor. Buna benzer yüz ellinin üstünde olay var. Her gün Peygamber (sav)'in bir mucizesini açıklayın, anlatın... Ama hurafe oldu mu heyecanla anlatıyor. Peygamberimiz (sav)'e karşı gerçekten saygı ve sevgi varsa, Peygamberimiz (sav)'in mucizelerinin anlatılması gerekir. Tahakkuk etmiş, elle tutulur mucizeler bunlar. Harika olan mucizeler. Yani buna toptan karar almış gibi bazı kişiler susuyorlar. İslam aleminde mesela bugün internete bakıyoruz, bu mucizeleri dilden dile birbirlerine anlatıyorlar. Herkes farkında. Ama bir kısım yayın organları bunlardan bihaber gibi göstertiyor kendisini. Ama mesela bir kişi ortaya çıksa bir gün, bir başbakan ortaya çıksa, "bunlar çok büyük bir mucizedir" dese, "bunlar harikadır, bunlar çıkmış, bunlar niçin konuşulmuyor?" dese yer yerinden oynar. Ve hemen bütün dünyada gündem olur. Ama bunun özellikle ve itinayla kapatıldığını görüyoruz, bu mucizelerin. Bu böyle mi devam edecek? Değil. İleride bunları insanlar utançla, hayretle hatırlayacaklar. Diyecekler, "bize bu bir yıl anlatıldı, iki yıl daha anlatıldı, üç yıl anlatıldı, dört yıl anlatıldı, ısrarla anlamazdan geldik, bu Allah'ın bir mucizesi, basiretimiz mi kapandı? Bu nasıl oldu?" diyecekler. Mesela İttihad-ı İslam'ı savunmadıklarından dolayı utanç duyacaklar. Türk İslam Birliği'ni savunmadıklarından dolayı utanç duyacaklar. Bunu şaşırarak hatırlayacaklar, hayret edecekler. Hz. İsa (as)'ın inişini inkar ettikleri için utanacaklar. Hz. Mehdi (as)'ın gelişini inkar ettikleri için utanacaklar ve kendilerine de şaşıracaklar.

Bizim hizmetimizi engellemek isteyen çabalar olacaktır. Ama o çabalar olmasa da insan biraz durgunlaşabilir. **Münafık atakları, küfri ataklarlar insanı çok coşturuyor, çok heyecanlandırıyor.** Bakıyorum ateist sitelerde tek hedefim, çok hoşuma gidiyor. Münafık sitelerine bakıyorum, münafıkların oluşturduğu, tek hedefim, iftihar ediyorum, maşaAllah. Bu benim için çok büyük bir şeref. Mesela bir münafık, dünyanın pek çok yerinde küfür yaşanıyor değil mi, gayri meşru hayat yaşanıyor, 7 milyarlık dünya, hepsine dikkatini verebilir. Hiçbiriyle ilgilenmeyip münafıklar doğrudan benimle ilgileniyor. Ben ve bizim faaliyetimizle ilgileniyor, hayrettir. Etrafında akrabalarına bak, dalalet içindeler, arkadaşlarına bak küfrün içine batmışlar, diğer arkadaşlarına bakıyorsun münafıklarla iç içeler. Yoğun olarak küfrün ortasındasın, yoğun olarak münafıklığın ortasındasın, münafıklığın başını çekenlerdensin, çok fazla böyle yüzlerce site var. Ama bakıyoruz tek hedef benim. Ne güzel bir nimet. Niye gözün başka yerleri göremiyor? Hakikaten uğraşmak istiyorsan sen, komünistler var, ateistler var, dinsizler var, ahlaksızlar var, bin bir türlü kepazelik var dünyada, uyuşturucu müptelaları var, zalimler var, zulmedenler var, Müslümanları ezenler var, Amerika'sında, Rusya'sında, heryerde çaka çaka dolu. **Bunlara sen tek kelime söylemeyip de, geceni gündüzünü sen bana ayırıyorsan, bende bir fevkaladelik vardır inşaAllah, değil mi? Siteni sırf bana ayırıyorsan bende bir fevkaladelik vardır, iftihar ederim.** Çünkü senin en son muhatap alacağın adam olmam gerekiyor benim. Ama en başta muhatap olduğuna göre, demek ki en önemli görevi biz yapıyoruz inşaAllah. Ki ben kusursuzum, peygamberim değmiyorum, ben Allah'ın

herhangi bir kuluyum. Ama o kadar küfür ayaktayken, milyonlarca, milyarlarca küfür ayaktayken, onbinlerce, milyonlarca münafık ataktayken ve sen de onların içindeyken, sizler de onların içindeyken, oturup beni ana hedef yapıyorsanız fevkaladelik vardır bunda. **Demek ki canınızı çok yakıyorum, nasırınıza çok bastım her halde.** Basmaya devam edeceğiz, nasırınıza, ayağınıza basacağız (ilmen, fikirle, sevgiyle, bilgiyle) böyle hamur gibi açacağız inşaAllah.

OKTAR BABUNA: Önce müsaade ederseniz Bediüzzaman'ın bir söz vardı Hocam. "Ahirzamanda, dinsizliğin iki cereyanı kuvvet bulacak: Birisi: Nifak perdesi altında risalet-i Ahmediyeyi (asm) inkar edecek, Süfyan namında müthiş bir şahıs, ehl-i nifakın başına geçecek" münafıkların evet, "şeriat-ı İslamiyenin tahribine çalışacaktır. Ona karşı, Al-i Beyt-i Nebevinin silsile-i nuranisine bağlanan ehl-i velayet ve ehl-i kemalin başına geçecek, Al-i Beytten Muhammed Mehdi isminde bir zat-ı nurani, o Süfyanın şahs-ı manevisi olan cereyan-ı münafıkaneyi öldürüp dağıtacaktır." inşaAllah.

Peygamberimiz (sav), Hocam bir hadiste de "Ümmetimden bir cemaat devamlı olarak Allah'ın emri üzerine düşmanla kahredercesine (ilmen) mücadele edecek, muhalifleri kendilerine hiç bir zarar veremeyecek" diyor inşaAllah.

SOHBET 29
5 EYLÜL 2010 HARUNYAHYA.TV

OKTAR BABUNA: Siz daha iyi bilirsiniz Hocam inşaAllah. Peygamberimiz Efendimiz (sav)'in uygulamalarını münafıklar kendi düşük akıllarınca beğenmiyorlar ve yadırgıyorlar. Ayette şöyle bildiriliyor Hocam. Şeytandan Allah'a sığınırım; **"Onlardan sadakalar konusunda seni yadırgayacaklar vardır. Ondan kendilerine verilirse hoşlanırlar, kendilerine verilmediği zaman bu sefer gazablanırlar. Eğer onlar, Allah'ın ve elçisinin verdiklerine hoşnut olsalardı ve: "Bize Allah yeter; Allah pek yakında bize fazlından verecek, O'nun elçisi de. Biz gerçekten ancak Allah'a rağbet edenleriz" deselerdi (ya)."** (Tevbe Suresi, 58-59)

ADNAN OKTAR: Şimdi münafıkların bir özelliği vardır, çok çok mühim temel özelliklerinden bir tanesidir, küfürle mücadele etmezler. Küfür onlar için sorun değildir. Diğer münafıklarla da mücadele etmezler. O da sorun değildir. Kimle mücadele eder biliyor musun? En başarılı bulduğu Müslüman gurup yahut kişi kimse onla mücadele eder. Mesela etrafında soysuzlar vardır, ahlaksızlar vardır, fuhuş yapanlar, gayri meşru ilişkiye girenler, sapıklar, it kopuk, hepsi olur. Onlarla böyle can ciğer kuzu sarması olur, gider kucaklarında oturur onların, onlarla iç içe yaşar, onların kanını emer, kirini koklar, onlarla yaşar. "Sen şimdi Müslüman olduğunu söylüyorsun, çok güzel, hadisene" dersin "bak etrafında küfür var, münafıklar var, ahlaksızlar var." "Benim derdim o değil" der. "Ne senin derdin?" O devirde en başarılı bulduğu kimse, ona münafık yönlenir. Peygamber Efendimiz (sav)'in zamanında münafıkların mücadele edeceği adam yok muydu? Küfür var, ahlaksızlar var, üç kağıtçılar var, bir çok insan var. Hiçbiri ilgilendirmiyordu münafıkları. Kim ilgilendiriyordu biliyor musunuz? Peygamberimiz (sav), tek hedef O'ydu. O'nu eleştiriyorlar, O'nunla ilgili konular konuşuyorlar,

O'nun evliliklerini, O'nun kadınlara karşı arzusunu, O'nun yaptığı hareketlerde kendince eksik gördükleri, haşa, tavırları, bunları gündem yapıyorlardı. Kardeşim sen gitmişsin, sapıkların kucağına oturmuşsun, ahlaksızlarla iç içesin. Peygamber (sav) dünyanın en güzel insanı, en kutlu insanı, sen onu niye hedef ediniyorsun? Uğraşsana işte kafirlerle, küfürle, tuğyanla, dalaletle, sapıklarla, üç kağıtçılarla uğraşsana. Vaktini onlara ayırsana, onlara emek versene. Yapmaz, çünkü şeytan onları görevlendirmiş, sadece Müslümanlara yönelmesi gerekiyor. Şimdi Müslümanlara yöneldiğinde ne olur? Müslümanın enerjisidir. Müslüman eğer kafiri ve münafığı yoksa, bir eksiklik yaşar, çok ciddi bir eksiklik yaşar. **Allah'ın bir lütfudur. Allah münafıkları ve küfrü, Müslümanların has olanlarına musallat eder ki, yiğitlikleri ortaya çıksın, güçleri ortaya çıksın, etkileri ortaya çıksın.** Başka türlü olmaz. Yani bir ezecek olacak olan güç var, bir de ezilecek olan mikroplar var. Şimdi ezme olayı olmamış oluyor o zaman. Kimi ezeceksin di mi? **Yani tendürdiyot var, ama mikrop yok. Penisilin var, ama mikrop yok. Olmaz. Allah tentürdiyotu yaratır, mikrobu da yaratır. Mikrobun üstüne basacaksın tentürdiyodu.**

Münafıkların bir özelliği vardır, İslam ahlakının dünyaya hakimiyetinden ümitlerini kesmişlerdir. Onu her vesileyle söylerler. Mesela Peygamberimiz (sav)'e haber gönderiyorlardı münafıklar. "Tutunacak yeriniz kalmadı, başarılı olamazsınız, sayınız az, güç yetiremezsiniz, vazgeçin" diyorlardı. "Siz beceremezsiniz, yapamazsınız. Sizin yapabileceğiniz bir iş değil. Küfür çok güçlü" diyorlardı. Eze eze, söke söke Resulullah (sav) İslam ahlakını hakim etti Allah'ın dilemesiyle. "Dediler ki", şeytan'dan Allah'a sığınırım, Hicr Suresi 55, ayet çıktı açar açmaz çok manidar.

"Dediler ki: "Seni gerçekle müjdeledik; öyleyse umut kesenlerden olma." Dedi ki: "Sapıklar dışında..." çok manidar ifade, bak dalalette olanlar demiyor, sapık, tamamı sapıktır münafıkların. **"Sapıklar dışında Rabbinin rahmetinden kim umut keser?"** diyor. "Ben ümit kesmem" diyor. **Onun için münafıkların mühim özelliklerinden biri, kendisi ümit kesmiştir, Müslümanların da ümit kesmesi için uğraştıklarını Kuran'da görüyoruz.** Tutunacak yeriniz kalmadı ne demek? "Dağılın" diyor. "Tutunacak yeriniz kalmadı". **Ey münafıkat ve münafıkun, münafık ordusu, Müslümanların tutunacak yeri Allah'tır. Hablullah-ul Metin, Urvet-ül Vuska olan Allah'ın ipidir.** Dolayısıyla tutunacak yerleri var. **Allah'a sıkı sıkı sarılmışlardır ve zafer müminlerindir, zafer Mehdiyetindir, zafer Hz. İsa Mesih'indir inşaAllah.** İslam ahlakı dünyaya hakim olacak, ey münafıklar ben de o devirde sizleri göreceğim, inşaAllah. Az bir şey kaldı, biraz sabrederseniz göreceksiniz.

"Biz hangi ülkeye bir uyarıcı gönderdiysek" diyor Allah Sebe Suresi 34'te **"mutlaka oranın 'refah içinde şımaran önde gelenleri'"** bak, bir kere refah içinde, ferahlık var. Mesela gitmiş kene gibi yapışmış babasına, amcasına, dedesine artık neyse o, bunlar hep miras yedi takımıdır, ne diyor, şımarmak var. Bir de şımarıyor, manyak gibi şımarır, münafıkların özelliğidir "şımaran önde gelenleri" bunları genellikle toplum bu hale getirir, önde gelenler haline getirir. Bunların bir özelliği de yoktur. **"Gerçekten biz, sizin kendisiyle gönderildiğiniz şeyi tanımıyoruz" demişlerdi."** Yani, "Biz ne İslam ahlakının dünyaya hakimiyetini kabul ediyoruz, ne Hz. Mehdi (as)'ı kabul ediyoruz, ne İttihad-ı İslam'ı kabul ediyoruz. Böyle bir şey yok" diyorlar. "Kabul etmiyoruz" diyorlar. Bakın münafıkların derdi nedir? **"Biz mallar ve evlatlar bakımından daha çoğunluktayız"** Münafık oldu ya, mallar, evlatlar, zaten münafığın hedefi odur. Mallar ve evlatlar, onu elde edecek ki, daha çok mal elde etsin, dünyasını daha çok genişletsin. **Allah için olmaz onlarda mal ve evlat. Allah'la, haşa, mücadele için isterler. "Daha çoğunluktayız"** oraya bağlıyor, **"ve biz azaba da uğratılacak değiliz demişlerdir"** Kendilerini çok

takva gördüklerine dair delil işte. **"biz azaba da uğratılacak değiliz derler"** diyor. 28. ayette, **"Biz seni ancak bütün insanlara bir müjde verice ve bir uyarıcı olarak gönderdik. Ancak insanların çoğu bilmiyorlar"** diyor. Asrımıza bakan yönüyle - Peygamberimiz (sav)'e bakıyor ayet - asrımıza bakarsak ne diyor? "Ey Mehdi, Biz seni ancak bütün insanlara bir müjde verici, İslam ahlakının dünya hakimiyetini müjdeleyen, İttihad-ı İslam'ı müjdeleyen, Kuran'ın dünya hakimiyetini müjdeleyen, adaletin, bolluğun, bereketin geleceğini müjdeleyen, Müslümanlara da cenneti müjdeleyen bir müjde verice ve uyarıcı olarak gönderdik. Sakın Darwinizm ve materyalizme düşmeyin, dalalete düşmeyin, münafıkların peşine gitmeyin, küfrün, dalaletin eline düşmeyin diye uyarıcı olarak gönderdik, ancak insanların çoğu bilmiyorlar." Şu anda Hz. Mehdi (as)'ı insanların çoğu biliyor mu? Bilmiyorlar. Peygamberimiz (sav)'i de o devirde insanlar bilmiyorlardı. **"Onlar eğer doğru söylüyor iseniz, bu vaat ettiğiniz ne zamanmış derler."** Yani, "Hz. Mehdi (as) ne zaman çıkacak, Hz. İsa (as) ne zaman inecek, kıyamet ne zaman kopacak, bize söyleyin" diyorlar. Ben ayeti asrımıza bakan yönüyle açıklıyorum. **"De ki: "Sizin için belirlenmiş bir gün vardır ki ondan ne bir an ertelenebilirsiniz, ne de (bir an) öne alınabilirsiniz."** Hz. Mehdi (as), denilen günün saatinde çıkar, Hz. İsa Mesih (as) denilen günün saatinde iner, kıyamet denilen günün saatinde kopar, hiç bir şekilde değişiklik olmaz.

Kasas Suresi; **"Gerçek şu ki, Karun, Musa'nın kavmindendi, ancak onlara karşı azgınlaştı"** Birden münafıklığı tutuyor, kuduruyor Karun. Normalde Hz. Musa (as)'ın kavminden, onlarla birlikte hareket ediyor. Sonra para hırsı, dünya hırsı, mal mülk hırsı onu kudurtuyor ve Müslümanlardan ayrılıyor Karun. O devrin münafığı. Bak, "azgınlaştı" diyor, kuduruyor, Müslümanlara karşı tavır alıyor. **"Biz, ona öyle hazineler vermiştik ki, anahtarları, birlikte (taşımaya) davranan güçlü bir topluluğa ağır geliyordu."** "Bol miktar da mal verdik" diyor Allah. **"Hani kavmi ona demişti ki: "Şımararak sevinme, çünkü Allah şımararak sevince kapılanları sevmez."** Yani "boş yere şımarıyorsun" diyor, çünkü şımarması, kudurması, küfre dayandığı için. Küfre dayanmadan öyle şımarıp cesaret gösteremez. **Münafıkların cesaretinin sebebi de odur, küfürdür. Müslümanlara karşı böyle kabadayılık yapmalarının, azgınlaşmalarının, kafa tutmalarının kökeni küfürdür. Küfür olmasa, küfre sırtını dayamasa, münafık öyle kudurabilir mi?** Nasıl yapsın? Tahayyül dahi edemez. Bakın münafığın ahlaksızlığının bir nedeni de budur. **Gösterdiği çirkin cesaretinin tek sebebi küfürdür.** Çünkü eğer Müslümanlarla karşılaşırsa, diyecek ki "bak benim arkamda küfür ordusu var, münafık ordusu var, ben onlara güveniyorum" diyecek. "Siz Allah'a güveniyorsunuz, ben de küfür ordusuna güveniyorum" diyecek. Normalde münafığın Müslümanlarla hiç ilgilenmemesi gerekir. Ama münafığın derdi günü Müslümanlardır. Ana konusu odur. Gitsene küfre, gitsene dalalete, gitsene tuğyana, satanistlerle uğraş, Darwinistlerle uğraş, materyalistlerle uğraş. Neden Müslümanlarla uğraşıyorsun? Ve bunlar koloni halinde yaşarlar, topluluklar halinde, topluluk kolonileri halinde. Ayrı ayrı fikirleri olur, ama gruplar halinde, topluluk halinde yaşıyorlar. İt sürüsü gibi. Mesela köpek sürüsü ayrı yaşar, sırtlan sürüsü ayrı yaşar, ama koloni halindedirler, ayrılmazlar inşaAllah.

Bak diyor ki, sürekli Müslümanlardan haber ararlar. Yani onlardan bir haber gelsin, bir bilgi gelsin, dertleri budur. **"Artık o gün"** diyor Cenab-ı Allah, şeytandan Allah'a sığınırım, Kasas Suresi 66'da, **"Artık o gün, haberler onlar için körelmiştir; birbirlerine de soramazlar."** Artık haber alma imkanları yok, artık ne internetten, ne sokaktan, ne şuradan ne buradan haber alamıyorlar. **"Şimdi"** diyor Cenab-ı Allah 61. ayette, Kasas Suresi 61'de. **"Şimdi, kendisine güzel bir vaatte bulunduğumuz,**

dolayısıyla ona kavuşan kişi" Müslamanlara ne vaat ediliyor, İslam ahlakının dünyaya hakimiyeti, İttihad-ı İslam, Hz. Mehdi (as)'a kavuşmak, bak ne diyor Cenab-ı Allah? **"Şimdi, kendisine güzel bir vaatte bulunduğumuz, dolayısıyla ona kavuşan kişi"**, İslam ahlakının dünya hakimiyeti, Hz. Mehdi (as) ve Hz. İsa Mesih (as)'ın gelişi, ona kavuştuğunda Kuran'ın ahir zamandaki yorumu olmuş olur inşaAllah. **"Dünya hayatının metaı ile metalandırdığımız"**, yani ev, biraz yiyecek, araba, gezmek, tozmak, yani aşağılık çıkarlar için **"metalandırdığımız sonra kıyamet günü (azaba uğramak için) hazır bulundurulan kişi gibi midir?"** "Münafıklar ve kafirler gibi midir?" diyor Allah. Onlara,"tamam" diyor Allah, "imkanlarını sunarız, veririz, ama karşılığı çok çetindir" diyor Allah, inşaAllah.

Bakın Münafıkların azgınlığına. Neml Suresi, 49. ayet, **"Aralarında Allah adına and içerek"** Münafık yalnız olmaz. Mutlaka it sürüsü gibi gezerler. İt sürüsü gibi birbirlerini kollarlar. Mesela bir kemik olur hep beraber çökerler. O kemiği biri bir kenarından ısırır, biri bir kenarından ısırır. **"Kendi aralarında Allah'a and içerek"** sanki Allah'a inanıyorlarmış, Allah'dan korkuyorlarmış gibi, Allah'ı da çok anarlar münafıklar. Kuran'dan çok delil getirirler. **"And içerek dediler ki; Gece mutlaka ona ve ailesine bir baskın düzenleyelim."** Bak kahpeler ya, "gece ona ve ailesine" bir tek ona da düşman değiller, çevresine de düşmanlar. **"Bir baskın düzenleyeyim."** Asrımızda nasıl olabilir? Yazılı olabilir, sözlü olabilir, konuşarak olabilir, ihbar eder, iftira atar. **"Sonra velisine: Ailesinin yok oluşuna biz şahit olmadık, gerçekten doğruyu söylüyoruz, diyelim"**, bak münafık kahpeliğini görüyor musunuz, ayette nasıl vurgulanıyor? **"Gerçekten bizler doğruyu söyleyenleriz." Münafığın en çok kullandığı kelimelerden biri budur, yani kendince dürüstlüğünü vurgular, "doğruyu söylüyorum ben" der, "gerçekten" diyor bak. Ve kendilerince ahmak kurnazlığı yapıyorlar. "Ailesinin yok oluşuna biz şahit olmadık diyelim."** Yani, "bizden habersiz olmuş, fark etmeden olmuş derler" diyor Allah ayette.

"Münafıklar sana geldikleri zaman biz gerçekten şahadet ederiz ki sen gerçekten Allah'ın elçisisin dediler." "Bayağı belli" diyorlar, "inanıyoruz biz" diyorlar. Halbuki kesinlikle inanmıyorlar. Ne Allah'a, ne Peygamber (sav)'e, ne Hz. Mehdi (as)'a, ne Hz. İsa (as)'a... hepsine karşı kinlidirler. **"Allah da bilir ki sen elbette O'nun elçisisin. Allah şüphesiz münafıkların yalan söylediklerine şahitlik eder"** onun için bak, **" biz gerçekten şahadet ederiz ki, sen kesin olarak Allah'ın elçisisin dediler."** Münafığın "Allah birdir" demesi dışında hiç bir şeyine inanmayacaksın. Bir de Peygamber Allah'ın Resulü'dür dediği. Yani düz ayet okursa, sadece ona inanırsın, ondan gerisi hep sahtekarlık yapar, elinde değil, iblisin kucağına oturduğu için sürekli sahtekarlık yapacaktır.

Mücadele Suresi, 8. ayet; **"'Gizli toplantıların fısıldaşmalarından' (kulis) men' edilip sonra men' edildikleri şeye dönenleri."** Münafık ilk safhasında sürekli gizli toplantılar yapar. Onun bir kuluçka devri vardır. Oralarda gizli gizli Müslümanlardan ayrılıp, münafıklarla ve küfürle bağlantıya geçer gizli gizli. İlk kuluçka döneminde bu vardır. Mesela "nereye gidiyorsun?" der, "marul almaya gidiyorum" der, halbuki münafıkane bir toplantıya gidiyor, "nereye gidiyorsun?", "havuç almaya gidiyorum" der, yine münafıkların bir toplantısına gidiyordur, münafık toplantısına gidiyordur. **"Men edildikleri"** bak önce de men ediliyorlar, deniliyor ki, "senin yaptıkların normal değil, oraya buraya gidiyorum diyorsun ama bunlardan vazgeç" deniyor, "bu tip toplantılardan vazgeç, bu tip konuşmalardan vazgeç" diye uyarılıyor. "Men edildikleri şeye dönenleri" işte sapık gibi, illa yapacak ya yine dönüyor, bakın; **"günah, düşmanlık ve Peygamber'e isyanı"** asrımızda nasıl, mesela Hz. Mehdi (as)'a, imama, asrın imamına düşmanlığı **"(aralarında) fısıldaşanları görmüyor musun?"** diyor Allah, demek ki

görülecek bunlar. **"Onlar sana geldikleri zaman, seni Allah'ın selamladığı biçimde selamlıyorlar."** Münafığın özelliğidir, mutlaka Müslüman olduğunu vurgulamaya çalışır. Ama var gücüyle takva olduğunu vurgulamaya çalışır. **"Ve kendi kendilerine: "Söylediklerimiz dolayısıyla Allah bize azab etse ya" derler."** Yani "Allah bela vermiyor" derler, "madem öyleydi, madem ahir zaman vardı, madem Hz. Mehdi (as) zuhur etmişti, nerede bunlar? İslam ahlakı dünyaya bir hakim olsun görelim, bizim de karşılık alacağımız bir durum varsa onu da görelim" diyorlar, "böyle bir şey zaten olmaz ki" diyorlar. **"Söylediklerimiz dolayısıyla Allah bize azab etse ya" derler. Onlara cehennem yeter; oraya gireceklerdir. Artık o, ne kötü bir gidiş yeridir."** Zaten cehennem hiç ilgilendirmez münafığı inşaAllah.

Tevbe Suresi, 107. ayette; **"Zarar vermek"** bak münafığın asıl amacıdır bu. Yani küfre zarar vermek istemez o, münafıklara zarar vermek istemez, Darwinistlere, materyalistlere zarar vermek istemez, onlarla fikri ya da ilmi mücadeleye girmez. **"İnkarı (pekiştirmek)",** alenen inkarı pekiştirmiyor tabii, dolaylı yoldan inkarı pekiştiriyor. **Yani Kuran'ı savunur gibi yaparak inkarı pekiştirir, hadisi savunur gibi yaparak inkarı pekiştirir, dinsizliği pekiştirir. "Müminlerin arasını ayırmak" Müslümanların bölünmesi için uğraşır.** Münafığın en önemli özelliklerinden biridir. Mesela küfrün bölünmesini istemez, çünkü küfre sırtını dayıyor. Münafıkların bölünmesini istemez, çünkü sırtını dayıyor. Tuğyan ve dalaletin bölünmesini istemez, sırtını dayıyor çünkü, **ama müminlerin bölünmesini ister. "Müminlerin arasını ayırmak ve daha önce Allah'a ve elçisine karşı savaşanı gözlemek için"** yani, Müslümanlara o devrin adli gücü saldırıda bulunuyor. Onların gelmesini bekliyorlar. O devirde Müslümanlara zarar verecek çalışma yapıyorlar. İhbar ediyorlar, sonra da bunu uzaktan izlemeye başlıyorlar. Münafığın ihbarı da sinsicedir. Şöyle yapar münafık, aleni değildir, gizlice ihbar eder, mesela bir haber gönderir o haberin içinde de bir ihbar vardır. Yani haberle ihbar eder. Kuran'da biz bunu çok açık görüyoruz, hadislerde de görüyoruz. Mesela bir haber gönderiyor, diyor ki "onların tutunacak yerleri kalmadı" diyor bir mektup yazıyor, bu bir ihbardır. Küfre diyorlar ki "tutunacak yerleri kalmadı, bunlar zayıf, her an ezebilirsiniz," güçleri imkanları var, ayrıca Müslümanların da ondan panik olacaklarını düşünüyorlar. Aynı zamanda bu küfre bir haberdir, haber göndermiş oluyorlar. Diyor ki "ne var bunda, samimi olarak bir mektup yazdım" diyor. Onun küfrün eline geçeceğini biliyorlar o haberin. Yani mutlaka onlardan haberdar olacaklarını bilerek yapar o, anlaşıldı mı? Onun hem Müslümanları paniğe kaptıracağını, hem de küfrü cesaretlendirip, atağa geçireceğini düşünüyor o devirde. **Zarar vermek, inkarı pekiştirmek, mü'minlerin arasını ayırmak ve daha önce Allah'a ve elçisine karşı savaşanı gözlemek için mescid edinenler var ya."** Onların mescid dediği yer zaten şeytanın toplantı yaptığı yer oluyor, yani şeytani bir mescit, şeytan mescidi kuruyorlar. Mescitten kasıt toplantı yeri. Şeytan mescidi kuruyorlar. **"Ve: "Biz iyilikten başka bir şey istemedik" diye yemin edenler (var ya) Allah onların şüphesiz yalancı olduklarına şahitlik etmektedir."** Sürekli bunların ağzında Kuran, hadis ve "iyilik istiyoruz, düzeltmek istiyoruz, ıslah etmek istiyoruz." Git, küfre anlat o zaman, ıslah et. "Olmaz" diyor. Niye? "Ben onlara sırtımı dayıyorum" diyor. "Allah emretti" diyorsun, "münafıklara karşı mücadele et." "Onlara da ben sırtımı dayıyorum" diyor. "Tuğyan ve dalalet" diyorsun, "onlar?" "Onlara da sırtımı dayıyorum, o zaman ben hiç olurum zaten" diyor. "Onların korumasına ben muhtacım" diyor. "Bir şey olduğunda ben nereye dayanacağım ki zaten, oraya dayanacağım" diyor. "Onun için ben onlara ellemem" diyor. Peki kim senin hedefin? "Müslümanlar" diyor. "Onların ben bazı hatalarını görüyorum, onlarla

ilgileneceğim ben" diyor. "Benim konum bu arkadaş" diyor. Bak, "iyilikten başka bir şey istemedik diye yemin edenler" diyor. Yani bunlar dürüstlük, iyilik, güzellik, düzeltmek, Allah rızası için anlattım derler, Allah buna ısrarla dikkat çekiyor.

Tevbe Suresi'nin 108. ayetinde Cenab-ı Allah; **"Sen bunun (böyle bir mescidin) içinde hiç bir zaman durma"** diyor. Yani "böyle bir topluluk, böyle bir düşünceye hiç bir şekilde yanaşma" diyor Allah. **"Daha ilk günden takva temeli üzerine kurulan mescid, senin bunda (namaza ve diğer işlere) durmana daha uygundur."** Yani "asıl Müslümanların toplu olduğu yerde bulunun" diyor. Yani "size başka bir yer göstertildiğinde sakın oraya gitmeyin." **Çünkü münafıklar çok fazla mescit kurarlar. Ayrı ayrı bölümler oluşturabilirler, her biri ayrı fikir kurabilirler. "İlk olan yer esastır" diyor Allah.** İlk Hz. Mehdi (as)'ın olduğu yer esastır. Peygamber Efendimiz (sav) neydi, o devrin Mehdisiydi. Orası esastır. Onun dışında bir yere yanaşmayacaksın. **"Onda, arınmayı içten arzulayan adamlar vardır. Allah arınanları sever."** Bak "arındı" demiyor Allah. "Onda, arınmayı içten arzulayan adamlar vardır." Arınmayı istiyor ve arınmak için gayret ediyor. Arınmış bitmiş demiyor Allah. Peygamberimiz (sav) için bu vardır, diğer insanlar arınmaya devam ediyorlar. **"Allah arınanları sever."** Bir ibadettir. Eksiğini, kusurunu Müslümanlar Kuran'dan, hadisten, aklıyla ve vicdanıyla kendi anlıyor. **Ama münafıklar Müslümanları ana hedef haline getiriyorlar, küfürle mücadeleyi durduruyorlar, kendilerinin arınması diye zaten bir konu yok.** Küfrün arınıp düzelmesi için onlarla ilgilenmezler, münafıklarla hiç ilgilenmezler. Çünkü münafığı zaten veli nimeti gibi görüyor.

"Derler ki, "Andolsun, Medine'ye bir dönecek olursak" şehre dönecek olursak, "gücü ve onuru çok olan" enaniyeti çok olan, büyüklüğü çok olan, maddi gücü, parası, imkanları çok olan, siyasi gücü çok olan, münafık desteği ve kafir gücü çok olan kimse, **"düşkün ve zayıf olanı elbette oradan sürüp-çıkaracaktır." Müslümanları düşkün ve zayıf olarak görür münafıklar, o yüzden kabadayılık yaparlar.** Kuran'a baktığımızda... Çünkü güç görmesinin sebebi, bütün küfrü arkasına alıyor, bakıyor ki milyonlarca insan var arkasında. Bakıyor Müslümanlar azınlık, "tamam" diyor. Çirkin cesareti oradan gelir. "**Düşkün ve zayıf olanı elbette oradan sürüp çıkaracaktır. Oysa"** diyor, Cenab-ı Allah **"izzet (güç, onur ve üstünlük) Allah'ın, O'nun Resûlü'nün ve mü'minlerindir."** Asrımıza bakacak olursak, oysa izzet Allah'ın, Hz. Mehdi (as)'ın ve mü'minlerindir. **"Ancak münafıklar bilmiyorlar"** diyor Allah. Münafikun Suresi, Allah onlar için özel sure isimlendirmiş, Münafikun Suresi. Bütün münafıklar bu Münafikun Suresinin muhatabıdır. Ama münafık ilgilenir mi münafık suresiyle? İnanmıyor ki ilgilensin.

Diyor ki Cenab-ı Allah, Nisa Suresi 138, **"Münafıklara müjde ver: Onlar için gerçekten acıklı bir azap vardır. Onlar, mü'minleri bırakıp kafirleri dostlar (veliler) edinirler."** Müminleri bırakıyorlar. "Niye bıraktın?" diyorsun, "şurada bir hatasını gördüm." "Peki ya kafirin?" Kafir boydan boya tamamı hata. Onu niye dost ediniyorsun? "O veli nimetim" diyor. "Münafık? Boydan boya hata, onu niye dost ediniyorsun? "O da veli nimetim." "Tuğyan, dalalet?" "Kime dayanacağız ki biz?" diyor. "Onlarla yaşayacağız zaten" diyor, "asıl arkadaşlarım onlar benim" diyor. "Peki iblisin orduları diyorsun, şeytanın orduları?" "Zaten biz kimin emrindeyiz?" diyor özetle. Diyor ki, şeytandan Allah'a sığınıyorum; **"Münafıklara müjde ver: Onlar için gerçekten acıklı bir azap vardır. Onlar, mü'minleri bırakıp kafirleri dostlar (veliler) edinirler."** Çünkü onlardan para geliyor, yiyecek geliyor, güç buluyor, onlara dayanıyor, onların içinde kendisini daha özgür hissediyor, rahat yaşayacağını düşünüyor. **"'Kuvvet ve**

onuru (izzeti)' onların yanında mı arıyorlar?" diyor Allah. Yani "domuzun pisliğinin içinde mi arıyorlar?" diyor Allah, değil mi o anlama geliyor günümüze bakan yönüyle tefsir edersek. **"Şüphesiz, 'bütün kuvvet ve onur,' Allah'ındır"** diyor Allah. Müminlerin yanında bulamıyorlar, çünkü müminlerin yanında risk görüyor, tehlikeli görüyor, zor görüyor hayatı. Kendini özgür göremiyor. Domuzun pisliğinin içine girdi mi, o ona müthiş güzel geliyor. Domuzun ilgili yerine yapışıyor, orada yaşıyor. Ve sürekli Allah'tan bahsederek, sürekli takvadan bahsederek, Kuran'da görüyorsunuz ayetleri, sürekli "iyilik yapmak istiyoruz" diyorlar, "amacımız bu", diyorlar. "Tamam iyilik yap" diyorsun, "küfre karşı mücadeleye başla" diyorsun, "benim çok az bir vaktim var, yemek, içmek, eğlenmekten az bir vaktim kalıyor, onu da Müslümanlarla mücadeleye ayırıyorum" diyor. "Başka da benim yapacağım bir mücadele olamaz" diyor. Kafirle, münafıkla niye mücadele etsin değil mi? Kendi kafasına göre, sırtını onlara dayamış.

Şeytandan Allah'a sığınırım; **"Öyleyse, dünya hayatına karşılık ahreti satın alanlar"** yani Allah'a tamamen teslim olanlar **"Allah yolunda mücadele etsinler"** diyor Allah. Bu ayetin de yine ahir zamanda Hz. Mehdi (as) devrini veriyor ebcedi, inşaAllah. Nisa Suresi 74.

Şeytandan Allah'a sığınırım Nisa Suresi 75, Allah bak soruyor Müslümanlara, bütün insanlara soruyor; **"Size ne oluyor ki"** diyor Allah, özellikle asrımız Müslümanlarına, **"Size ne oluyor ki, Allah yolunda ve: "Rabbimiz, bizi halkı zalim olan bu ülkeden çıkar"** halkı zalim, Afganistan'da zulmediyorlar, Irak'ta zulmediyorlar, bir çok yerde zulmediyorlar, say say say, sabaha kadar sayarız, her yerde zulüm var Müslümanlara, bakın dikkat edin, **"bize Katından bir veli"** bir Mehdi **"gönder, bize Katından bir yardım eden yolla" diyen erkekler, kadınlar ve çocuklardan zayıf bırakılmışlar adına mücadele etmiyorsunuz?"** diyor Allah, "niye oturdunuz kaldınız?" diyor. "Niye bütün fitne yeryüzünden kalkıncaya kadar, din Allah'ın oluncaya kadar mücadele etmiyorsunuz?" diyor Allah. Bakın bir daha okuyorum ayeti, **"Size ne oluyor ki, Allah yolunda ve: "Rabbimiz, bizi halkı zalim olan bu ülkeden çıkar"** bak, demek ki Müslüman mutlaka bir baş, bir yönetici, bir Mehdi istiyor. Bu Allah'ın sünneti. Allah burada kendi sünnetini açıklıyor. Allah'ın kanunu. **"bize Katından bir veli (koruyucu sahib)"** sahib, sahib-i zaman, yani Hz. Mehdi (as) **"gönder"** bakın, ayetin ikinci kısmında devam ediyor; **"bize Katından bir yardım eden yolla" diyen erkekler, kadınlar ve çocuklardan zayıf bırakılmışlar adına mücadele etmiyorsunuz?"** Bütün dünyada şu an kurtuluş bekliyor Müslümanlar. Hıristiyan alemi de bekliyor ve perişan haldeler. Fakat bunu müminler söylüyor. "Bir yardım eden yolla" diye. Münafık bunu söyleyemez. Kafir zaten söylemez. Münafık söylese, zaten ilk başta münafığa karşı mücadele edecektir, onun için demez münafık. **"Bize Katından bir veli"** Allah'ın velisidir Hz. Mehdi (as). **"Koruyucu sahib"** o zamanın sahibi kim? Sahib-i zaman değil mi? Sahib-i zaman Hz. Mehdi (as)'dır, zaten lakabı da sahib-i zamandır. Bak sahib diyor, burada; **"sahib gönder, bize Katından bir yardım eden yolla" diyen erkekler, kadınlar ve çocuklardan zayıf bırakılmışlar adına mücadele etmiyorsunuz?"** Bu ayetin ebcedi de yine Mehdiyeti veriyor.

"İman edenler Allah yolunda mücadele ederler" bütün benlikleriyle, bütün güçleriyle, **"inkar edenler"** ve münafıklar, müşrikin ve müşrikat, münafıkun ve münafıkat ve kafirler **"inkar edenler ise tağut yolunda savaşırlar öyleyse şeytanın dostlarıyla mücadele edin"** mücadele edin, yani münafıklarla, küfürle mücadele edin. **"Hiç şüphesiz, şeytanın hileli-düzeni pek zayıftır"** yani,

münafıkların, küfrün hileli düzeni pek zayıftır. "Ahmakça hareket ederler, çok rahatça yenersiniz" diyor Allah, inşaAllah.

"Kendilerine; "Elinizi (savaştan) çekin, namazı kılın, zekatı verin" denenleri görmedin mi? Oysa savaş üzerlerine yazıldığında, onlardan bir grup, insanlardan Allah'tan korkar gibi- hatta daha da şiddetli bir korkuyla- korkuya kapılıyorlar." Münafıklar da öyledir, dehşetli korkudan dolayı kaçar zaten Müslümanların yanından. Allah'tan korkmaz, ama insanlardan korkar. İnsanlardan korktuğu için, keyfi ve rahatı için, Müslümanların yanından kaçar, sonra bak böyle küstah bir üsluba geçiyorlar **"Rabbimiz, ne diye savaşı üzerimize yazdın?"** Allah'a karşı bak ne kadar pervasız ve küstah bir üslup, haşa, **"bizi yakın bir zamana ertelemeli değil miydin?" dediler."** Bakın demek ki bu münafıkların ve küfrün üslubu, Allah'a karşı böyle pervasız, çirkin bir cesaretle konuşmak, münafıklar ve kafirlerin yapacağı bir üslup, Müslüman bunu yapmaz.

SOHBET 30
7 EYLÜL 2010 HARUNYAHYA.TV

OKTAR BABUNA: Siz daha önce münafıkların Peygamber Efendimiz (sav)'i kıskandıklarını, kıskanç olduklarını söylemiştiniz inşaAllah. Hz. Yusuf (as)'ın kardeşleri de Hz. Yakup (as)'ın ona olan sevgisini kıskanıyor. Ve hatta onu şehit etmeye kalkıyorlar. Gözleri dönüyor kıskançlıktan. Ayetlerde de şöyle bildiriliyor. Şeytandan Allah'a sığınırım, **"Onlar şöyle demişti: "Yusuf ve kardeşi babamıza bizden daha sevgilidir; oysa ki biz, birbirini pekiştiren bir topluluğuz. Gerçekte babamız, açıkça bir şaşkınlık içindedir."Öldürün Yusuf'u veya onu bir yere atıp-bırakın ki babanızın yüzü yalnızca size (dönük) kalsın. Ondan sonra da salih bir topluluk olursunuz." Akşam üstü babalarına ağlar vaziyette geldiler. Dediler ki: "Ey Babamız, gerçek şu ki, biz gittik, yarışıyorduk. Yusuf'u da yiyeceklerimizin (veya eşyamızın) yanında bırakmıştık. Fakat onu kurt yemiş. Ne var ki biz doğruyu söylesek bile sen bize inanacak değilsin."Ve üzerine yalandan kan (sürülmüş) olan gömleğini getirdiler. "Hayır" dedi. Nefsiniz, sizi yanıltıp (böyle) bir işe sürüklemiş. Bundan sonra (bana düşen) güzel bir sabırdır. Sizin bu düzüp-uydurduklarınıza karşı (Kendisi'nden) yardım istenecek olan Allah'tır."** (Yusuf Suresi, 8-18)

ADNAN OKTAR: Tabi, Hz. Yusuf (as)'ın kardeşleri hatalı insanlar, ama orada yine de münafıklara da bir atıf var. Münafıkların ne kadar hasut ve kıskanç olduklarını, olayı nereye kadar vardırabileceklerini, cinayete yatkın olduklarını, adam öldürmeye yatkın olduklarını Kuran göstertiyor. Ve ne kadar oyuncu olduklarını. Aslında ayeti bölüm bölüm okursan daha iyi anlaşılır.

OKTAR BABUNA: İnşaAllah Hocam. Onlar şöyle demişti: **"Yusuf ve kardeşi babamıza bizden daha sevgilidir".**

ADNAN OKTAR: Şimdi bak, Hz. Mehdi (as) ve Hz. İsa (as)'ı alalım. **Adamlar Hz. Mehdi (as)'ı da kıskanıyor. Hz. İsa (as)'ı da kıskanıyorlar.** İkisinin de saltanatından ve gücünden rahatsızlar, onun

için işte "geldi, geçti" demeler. "1000 yıl sonra gelecek" demeler, "570 yıl sonra gelecek" demelerin kökeninde de bunlar var. Bir Müslüman hemen görmek ister. **Sevdiği bir dostu olduğunda insan, "seni 1000 yıl sonra göreyim" der mi?** Hemen görmek için Allah'a yalvarır, dua eder değil mi, istek duyar. Tabi Osman Ünlü, Cübbeli falan bunlar cahilliğinden söylüyor. Ama diğerleri çok samimiyetsizler.

OKTAR BABUNA: "Oysa ki biz, birbirini pekiştiren bir topluluğuz."

ADNAN OKTAR: İşte müşrik ve münafıklar birbirleriyle çok irtibat halindedirler. Büyük bir çoğunluk oluşturuyorlar. Onun için o irtibata, o güce güvenerek saldırgınlıklarını meydana getiriyorlar. Hz. Mehdi (as)'a karşı da münafıklar ve müşrikler büyük bir topluluk meydana getireceklerdir. Geniş bir ittifak meydana getireceklerdir. Hz. Mehdi (as)'ın faaliyetlerini durdurmak, Türk İslam Birliği'ni durdurmak için çok yoğun bir faaliyet içinde olacaklardır. Yusuf Suresinde buna dikkat çekiyor Cenab-ı Allah. Zaten Yusuf Suresi doğrudan Mehdiyeti anlatan bir suredir. Yani her yönüyle Mehdiyeti anlatan bir suredir. İnşaAllah. Çünkü Peygamberimiz (sav), "Hz. Mehdi (as) Hz. Yusuf (as)'a benzer" diyor. Bitti, yani bu ne demektir? O kıssalarda ne geçiyorsa, Hz. Mehdi (as)'a işaret ediyor demektir.

OKTAR BABUNA: "Gerçekte babamız, açıkça bir şaşkınlık içindedir."

ADNAN OKTAR: Hz. Mehdi (as)'ı da şaşkınlıkla şuçlayacaklardır. Hz. Mehdi (as)'a uyanları da şaşkınlıkla suçlayacaklardır. Kuran ona işaret ediyor.

OKTAR BABUNA: "Öldürün Yusuf'u veya onu bir yere atıp-bırakın ki babanızın yüzü yalnızca size (dönük) kalsın."

ADNAN OKTAR: Bak doğrudan cinayet planlıyorlar. Şehit etmeyi planlıyorlar. Ama ikinci yol nedir? Mesela bir hapishaneye atarsın, koyarsın insanı. Hapishanede cinayet işlemeye meyyal adamların yanına koyduğunda orada herhangi bir kavgada, herhangi bir olayda, gerilimde zaten alışmış adam öldürmeye biri o kişiyi öldürebilir. Bu bir oyundur, bir yöntemdir. Ya da alırsın bir insanı herhangi bir ülkede adam öldürmüş akıl hastalarının içerisine koyarsın. Her an o adamlar öldürmeye hazır olduğu için ve deli olduğu için oradaki adamı kıskanır veya kızar herhangi bir şekilde öldürebilir. **Bu dolaylı adam öldürme yöntemidir, "Ben yapmadım o yaptı."** Mesela E5 karayoluna küçük bir çocuğu bıraksan emekleyerek gidiyor. Çocuk bilmez caddeden caddeye geçer. Araba da görmez, çiğner geçer. Sorsan ne diyecektir? "Ben çocuğu oraya sadece bıraktım. Temiz hava alsın" diye. "Benim amacım öyle değildi" diyecek. Halbuki amacı çocuğu öldürmek. "Ama ben öyle birşey yapmadım" diyecektir. Yani vicdanını kurtamak ve suçluluğundan da sıyrılmak için yöntemdir. Yöntemlerden bir tanesidir. Bunun aynı sitilde Hz. Mehdi (as)'a yapılacağını da anlıyoruz. Kuran buna işaret ediyor. İnşaAllah.

OKTAR BABUNA: İnşaAllah, Hocam. **"Ondan sonra da salih bir topluluk olursunuz."**

ADNAN OKTAR: Bak bir de Müslümanlık iddia edecekler demek ki münafıklar. Müşrikler ve münafıklar iyi bir Müslüman, mükemmel Müslüman olma iddasında. Hem cinayete eğilimli, hem

ahlaksızlığa eğilimli, hem de mükemmel Müslüman olması iddiası içerisinde oluyorlar. Yani ayetin işari anlamı olarak söylüyorum. Hz. Yusuf (as)'ın kardeşleri için söylemiyorum.

OKTAR BABUNA: "Akşam üstü babalarına ağlar vaziyette geldiler."

ADNAN OKTAR: Münafıkların ana özelliklerinden birisi de bol bol sahte ağlamalarıdır. Gözyaşı dökerler. Sahte göz yaşı onun için bir oyuncaktır. "Korktum" der ağlar. "Utandım" der ağlar. **Namuslu görünmek için ağlar. Yalan söylemek için ağlar. Para almak için ağlar. Muttaki mümin görünmek için ağlar. Ağlamayı münafıklar ve müşrikler genellikle oyun için kullanırlar.** Bu yaptıkları birşeydir. Ama samimi ağlayanları tenzih ederim tabii.

OKTAR BABUNA: "Dediler ki: "Ey Babamız, gerçek şu ki, biz gittik, yarışıyorduk. Yusuf'u da yiyeceklerimizin (veya eşyamızın) yanında bırakmıştık. Fakat onu kurt yemiş. Ne var ki biz doğruyu söylesek bile sen bize inanacak değilsin."

ADNAN OKTAR: Demek ki müşrikler ve münafıklar o kadar da sakin görünen bir yapı içinde değiller. Mesela Hz. Mehdi (as)'a karşı da biz burada, direk küfrün yahut ateist masonların veyahut ateist siyonistlerin birşey yapabileceğini düşünüyoruz, ama asıl münafıkların geniş çaplı birşey yapacağını ve asıl onların öldürme amacında olduğunu ve Hz. Mehdi (as)'ı durduma amacında olduklarını görüyoruz. Ve dev bir güç olduklarını görüyoruz, Kuran buna işaret etmiş oluyor.

OKTAR BABUNA: "Ve üzerine yalandan kan (sürülmüş) olan gömleğini getirdiler."

ADNAN OKTAR: Demek ki Hz. Mehdi (as) devrinde sahte deliller de, iftira atarken sahte hukuki deliller de oluşturulabilecek. Yani karşı taraf, münafıklar tarafından iftirayı pekiştirmek için sahte delil üretilerek, o bir silah gibi Hz. Mehdi (as)'a karşı kullanılacak. Kuran'ın işareti bu olmuş oluyor.

OKTAR BABUNA: "Hayır" dedi. Nefsiniz, sizi yanıltıp (böyle) bir işe sürüklemiş.

ADNAN OKTAR: Tabi Müslümanların da bunlara nezaketli bir üslupla eleştiri getireceği anlaşılıyor. "Nefsiniz sizi yanıltmış ve hatalı birşeyi sürüklemiş." Sakin bir üslupla ve nezaketli bir üslupla eleştiri var. Buna işaret etmiş Kuran.

OKTAR BABUNA: "Bundan sonra (bana düşen) güzel bir sabırdır. Sizin bu düzüp-uydurduklarınıza karşı (Kendisi'nden) yardım istenecek olan Allah'tır."

ADNAN OKTAR: Hz. Mehdi (as) talebeleri de Hz. Mehdi (as) da sabırlı olacak. Zaten Bediüzzaman, Hz. Mehdi (as)'ın mühim bir özelliği olarak sabrını alıyor. Sabır, metanet, cesaret olarak Hz. Mehdi (as)'ın özellilerini bildiriyor. Hz. Mehdi (as)'ın mühim bir özelliği sabırdır.

OKTAR BABUNA: "Sizin bu düzüp-uydurduklarınıza karşı (Kendisi'nden) yardım istenecek olan Allah'tır."

ADNAN OKTAR: Hz. Mehdi (as)'a karşı demek ki iftiralar düzüp uyduracaklar. Uydurma yalanlar, düzülmüş yalanlar değil mi? Düzmece. İftira için buna ihtiyaç vardır. Demek ki münafıklar ve küfür Hz. Mehdi (as)'a karşı düzmece, uydurma iddialarla ortaya çıkacaklar. Kuran buna işaret etmiş oluyor inşaAllah.

SOHBET 31
7 EYLÜL 2010 GAZİANTEP OLAY TV ve ÇAY TV

OKTAR BABUNA: Kadın düşmanlığından bahsetmiştiniz özellikle münafıkların ve kafirlerin. Ayetleri okuyorum Hocam. **"Onlardan birine kız (çocuk) müjdelendiği zaman içi öfkeyle-taşarak yüzü simsiyah kesilir. Kendisine verilen müjdenin kötülüğünden dolayı topluluktan gizlenir; onu aşağılanarak tutacak mı, yoksa toprağa gömecek mi? Bak, verdikleri hüküm ne kötüdür?"** (Nahl Suresi, 58-59)

ADNAN OKTAR: Çünkü kadını müşrikler ve münafıklar namussuzluğun bir sembolü olarak görürler, yani potansiyel namussuz olarak görürler ve çok tehlikeli bir mahluk olarak gibi görürler. Haşa. Onun için ya çocukken öldürürler yahut da sağken gidip mesala kafasına sıkıyor. Görüyorsunuz gazetelerde.

Sad Suresi, 2. ayette de Cenab-ı Allah; **"Hayır; o inkar edenler yani münafıklar ve kafirler, (boş) bir gurur ve bir parçalanma içindedirler"** diyor. İslam alemini de paramparça yapmak için vargüçleriyle uğraşıyorlar. Yetmiyor bu parçalar zaten, daha da parçalara ayırmak istiyorlar.

SOHBET 32
2 EKİM 2010 KocaelİTV ve Aba TV

ADNAN OKTAR: Nisa Suresi, 54. Şeytandan Allah'a sığınırım. **"Yoksa onlar, Allah'ın Kendi fazlından insanlara verdiklerini mi kıskanıyorlar?"** Münafıklar, müminlere verilen nimetleri acayip kıskanırlar. Peygamber Efendimiz (sav)'i de acayip kıskanmışlardı. Rahatlığını, huzurunu, zenginliğini, Allah'ın ona çok fazla eş nasip etmesini, zaferlerini, güzelliğini, yakışıklılığını, kudretini, hepsini kıskanıyorlardı. MaşaAllah. MaşaAllah Peygamberimiz (sav)'e maşaAllah. Münafıklara Allah lanet etsin. **Münafıklar çok sinsidir. Çok titiz bir sinsilikleri vardır.** Mesela, Müslümanlara zarar vermek istediklerinde psikolojik savaşla yapar bunu. Küfürde alenidir, açıkça saldırır. Mesela, müşrikler de aleni saldırıyorlar. **Münafıkların sinsi savaş yöntemi vardır. Mesela gözlerini kullanır münafıklar. Gözüyle pis bakar. Gözüyle rahatsız eder.** Mesela Kuran'da, "gözleriyle seni neredeyse devirecekler"

diyor. Yani Peygamberimiz (sav)'e bakan insanın aşık bakışıyla bakması lazım, sevgiyle bakması lazım değil mi? Öyle bakmıyor. Böyle kudurmuş öküz gibi bakıyor adam. Hayvan gibi bakıyor. Allah, "gözlerin hain bakışlarını bilir" diyor. Yöntemlerden bir tanesi. Münafıklar hem akılsızdır, ama aleni savaştan ve aleni mücadeleden kaçınırlar. Mesela, Peygamber Efendimiz (sav)'in yanından sohbet anındayken bir kişi kalkıp ayrılmak istiyor. Kalkıyor, cübbeli yahut neyse kıyafeti üstünde veyahut uzun bir gömlek giymiş de oluyor. Yani onun elbisesinin genişliği, vücudunun cesametine güvenerek, münafık tam onun hizasına gelip, tam onun paralelinde onunla beraber yürüyor. Çıkarken böylece Peygamberimiz (sav)'in görmemesini sağlayacak. Yani uzaktan baktığında bir kişi gidiyor gibi görünüyor. Ama normalde iki kişi gidiyor. Şimdi münafığın orada vermek istediği mesaj var. Burada kaç nokta dikkati çekiyor? Birincisi alenen belli olacak bir gizlenme metodunu yapıyor. Fakat Peygamber (sav)'in bunu fark edemeyeceği kanaatinde, haşa. Buradan bir mesaj veriyor kendince. İkincisi oradakilere bir münafıkane mesaj veriyor. "Bak" diyor, "Peygamber (sav) beni fark edemiyor, görüyor musunuz?" Yani "siz de böyle yapsanız sizi de fark edemez. Dolayısıyla onun dikkatiyle benim kurnazlığımı bir kıyaslayın. Ben daha kurnaz ve zekiyim. Ama bak Peygamber (sav) fark edemiyor. Oyun oynuyorum" diyor, haşa. Anlaşıldı mı? Eğer başarılı olur da çıkarsa, fark edilmezse, oradaki münafıkları da çok heyecanlandırıyor. "Amma uygulama yaptı. Müthiş bir şey" diyorlar. "Ben daha değişiğini yapayım o zaman. Daha münafıkane, daha beğenilecek, münafıklarca daha takdir edilecek bir eylem yapayım" diyor. **Münafıkların böyle, münafıkların beğenmesi için yaptığı bu tarz çok eylemler olur. Yani sezdirmeden vurma münafığın özelliğidir.** Onların kendine has bir hali de var. Mesela, Allah ayette, "eğer istesem sen onları simalarından tanırsın, bozuk konuşmalarından anlarsın" diyor. **Simalarında da bir bozukluk oluyor. Pis bir elektrikleri ve pis bir iticilikleri oluyor münafıkların.** Yani yüzünde bir nur, bir ferahlık olmaz. Müslümanları irite eder, rahatsız eder. Allah'ın dilemesiyle, Allah dilerse bunu hissettiriyor. Konuşmaları da münafıkların çok sinsi olur. Yani dikkat vermek gerekir. Mesela, konuşma arasında bazı kelimelerde, haşa, Peygamber (sav)'in aleyhine konuşmalar yapıyor. Ama dikkat verilirse fark edilecek gibi yapıyor. Müthiş bir zeka gösteriyor aslında Bediüzzaman da "şeytan gibi zeki olurlar" diyor. Yani müthiş bir zekaya sahip oluyorlar. Öyle bir cümle kuruyor ki, ancak münafığın fark edebileceği gibi, yani o konuda ustalaşmış münafıkların fark edebileceği bir üslup. Çünkü Müslümanlar hüsnüzan ettiği için, hayra yorduğu için, onun kardeşi olarak güzel bir şey söylediğini düşünüyor. Halbuki o cümlenin içerisinde bir çok gizli mesaj saklı olmuş oluyor. Onu diğer münafık gördüğünde, münafık şehveti duyuyor, yani münafık heyecanı duyuyor. Şeytani bir heyecan duyuyor o eylemden. Onu başarılı bulduğu için hayranlıkla dolu bir zevk alıyor. Şeytani bir zevk alıyor. Nasıl bir yarasa kan içmekten zevk alır, pislik böceği pislikten nasıl zevk alırsa. Mesela adam psikopat, "boynundan vuruyor, kan akıyor" diyor Amerikalı asker değil mi? Hoşuna gittiğini söylüyor. Şehvet duyduğunu söylüyor. "Sevişmekten daha güzel geliyor bana" diyor. Onun gibi münafık da bununla hayat bulur. Yani bir yarasa gibi, onun kanı odur. Pislik yapmaktan zevk alır. Her pislik yaptığında o ona bir gıda olur. Onunla hayat buluyor. Mümin de her güzellik yaptığında içi ferahlıyor. Mesela, cehd ediyor, küfre ilmen bir darbe indiriyor. Bilimsel darbe, bir iman hakikati anlatıyor, bir hayır, hizmet yapıyor, Müslümanların bulunduğu yeri temizliyor, onlara bir yiyecek yapıyor, içecek bir şey getiriyor veyahut onları maddi yönden destekliyor. Onunla mutlu oluyor. Münafık da Müslümanlara yaptığı pisliklerle, rezilliklerle, yaptığı adiliklerle mutlu olur. Ama bunu açıkça, alenen yapamayacağı için münafığın olağanüstü bir zekaya, olağanüstü bir itinaya,

olağanüstü bir gizlenmeye ihtiyacı oluyor. Kuran'da buna çok işaret etmiş. Mesela Peygamber (sav)'e bakıyor kalabalık içerisinde, ama pis bakıyor. Bir tek Peygamber (sav)'in göreceği gibi oluyor. Şimdi Peygamber (sav), "niye öyle bakıyorsun?" dese. Birden bakışını düzeltebilir. Ve dolayısıyla Peygamber (sav)'e kendince bir haşa tuzak kurmuş oluyor. Ama Peygamber (sav)'in sözüne zaten oradaki müminler inanır, iman eder. Yani münafık için Peygamber (sav)'i, haşa, mat etmek çok hayatidir. Böyle yaparak kendini yücelttiğini düşünür, yükselttiğini düşünür. Onun için mesela Peygamberimiz (sav) "savaşa çıkacağız" diyor, "cihada çıkacağız" diyor. Şimdi Peygamber (sav)'i haşa kendince mahcup edip, açmaza sokacağını düşünerek, "hava çok sıcak Ya Resulullah (sav)!" diyor. Peygamber (sav) bilmez mi onu, havanın sıcaklığını bilmez mi? Ama münafık kafasına göre o, Peygamber (sav)'in dikkatinin haşa kapalı olduğunu ve, haşa, onu aklemediğini düşünüyor. Münafık aslında hayret verici şekilde aptaldır. Hem çok şeytani zekası vardır, ama akıl yönünden abartılı aptaldır. Sıcaklığı kim bilmez? Herkes biliyor ve alenen biliyor. Peygamber (sav)'in onu bilemediğini ve hesaplayamadığını düşünüyor. "Bu sıcakta çıkılmaz" diyor. O münafıklara da mesaj vermiş oluyor, "bak" diyor, "Peygamber (sav) (haşa) sıcağı bile fark edemiyor, bu havada çıkılmayacağını" ve koruyucu görünümünde münafık ortaya çıkar. Hep kurtarandır münafık, hep kurtarır. Mesela Müslümanları sıcaktan kurtarmış olur, aileyi kurtarmış olur "ailem açıkta" diyor. Hep kurtarandır. Mesela diyor ki "savaşmayı bilsek geliriz" diyor. Yani savaşmayı bilmeyen insanı Peygamber (sav) savaşa sürmüş oluyor onun kafasına göre, haşa. Orada da Peygamber (sav)'i, haşa, insanların gözünde yok etme arzusu var. Peygamber (sav)'e olan saygıyı, sevgiyi ve güveni yok etmek için münafık çok uğraşır. Çift amaçlı olmuş oluyor. Hem kendini yüceltmek hem de Peygamber (sav)'i insanların gözünde etkisiz hale getirmek, önemini azaltmak, haşa. Ona çok özen gösterir münafıklar. Ama bunları çok şeytani yapar. İlk bakışta gaflet gözüyle bakana haklı gelecek gibi bir üslupla konuşur. Çünkü Allah "konuştuklarında dinlersin" diyor. "Konuştuklarında dinlersin" diyor, o çok manidar. Çok zekice konuşur. Yani zahire bakılırsa, Kuran gözüyle, akıl gözüyle bakılmadığında haklı gibi görünür. Ama Kuran ve akıl gözüyle bakıldığında arkasındaki şeytanlık anlaşılır. Bir oyun olduğu anlaşılır. Bilakis Peygamber (sav)'in sözünün doğru olduğu ve onun yanlış olduğu ve yalan olduğu anlaşılır. Münafığın bu vasıflarını Cenab-ı Allah Kuran'da çok detaylı anlatmıştır. İtinalı bakıldığında bu sarihaten görünür. Diyor ki mesela Cenab-ı Allah, Tevbe Suresi, 74'te **"Oysa andolsun, onlar inkar sözünü söylemişlerdir ve İslamlıklarından sonra inkara sapmışlardır ve erişemedikleri bir şeye yeltenmişlerdir."** Yani çok büyük iddiaları oluyor. Mesela en büyük olmak isterler. Peygamber (sav)'den de üstün olmak isterler, Allah'tan da üstün olmak isterler. **"Oysa intikama kalkışmalarının, kendilerini Allah'ın ve elçisinin bol ihsanından zengin kılmasından başka (bir nedeni) yoktu."** Rahatlık adamlara rahatsızlık veriyor. Peygamber (sav)'in verdiği imkanlar, zenginlik, güç, itibar, saygı, ferahlık, neşe, iyilik ortamı, bereket ortamı onları rahatsız ediyor. **"Allah'ın ve elçisinin bol ihsanından"**, Mehdilik vasfı olduğu için Peygamberimiz (sav) hep dağıtıcı. En büyük Mehdi olduğu için dağıtıcı. **"Bol ihsanından zengin kılmasından başka (bir nedeni) yoktu."** Yani rahatlık ve ferahlık onlarda hasetlik duygusu meydana getiriyor ve kıskançlığı meydana getiriyor. O yüzden de öfkeye ve kine dönüşüyor. Ama bir zorluk içerisinde olmuş olsa yapmayacak. Zenginlik ve ferahlık kudurmasına neden oluyor münafığın. Yani kıskançlık duyuyor Müslümanların rahatlığına. Şeytandan Allah'a sığınırım, **"Kendi başlarına kaldıklarında"** diyor Cenab-ı Allah, Al-i İmran Suresi, 119'da, **"ise, size olan kin ve öfkelerinden dolayı parmak uçlarını ısırırlar. De ki: "Kin ve öfkenizle ölün.""** Yani öfkeye ve

nefrete akıl almaz açık oluyorlar. Yani sapık bir kini vardır, sapık bir öfkesi vardır, delice bir öfke. Onun için öfkenin şiddetinden cinayet eğilimi oluyor, o kadar yüksektir. Münafıklarda hep cinayet eğilimi vardır, yatkındırlar. Peygamberimiz (sav) zamanında suikast planladılar, Hz. Ali (ra) yatağına yattı, hiçbir şey yapamadılar. Defalarca suikast girişiminde bulundular. Çünkü münafıklarda acayip bir sapık gerilim vardır. Yani öfke, şiddetli bir öfke vardır Müslümanlara karşı. Diyor ki Mümtehine Suresi, 2'de **"Size düşman kesilirler, ellerini ve dillerini kötülükle size uzatırlar."** Normalde diliyle, ama eliyle de işte cinayet işlemek. Cinayet içindir, elini uzatmasının manası cinayettir. Yahut yakıp yıkmak, sökmek, atmak Müslümanları. Ama dillerini de "kötülükle size uzatırlar." Ama bunu yaparken Kuran'la ve hadisle hareket ediyorlar. Münafık öyle, o zaman münafık olmaz zaten. Doğrudan küfür adına ortaya çıksa direkt kafirdir o. Münafığın özelliği din ve Allah adına ortaya çıkmasıdır. Daha takva olma iddiasıyla ortaya çıkar münafık. İslam'ı daha mükemmel yaşama iddiasıyla ortaya çıkar. 'Dillerini kötülükle size uzatırlar'dan kasıt bu, ayette. Kuran'ı ve hadisi kullanıyorlar. Ama şeytani bir amaçla kullanıp, bir kısmını tabii, onların işine gelen yönlerini değiştirerek, dillerini eğip bükerek, Müslümanların hak olan tavırlarını batılmış gibi göstermeye çalışıyorlar. Peygamber Efendimiz (sav)'e yaptıkları tavırlardan bunu anlıyoruz, uygulamadan bunu anlıyoruz.

...

ADNAN OKTAR: Al-i İmran Suresi 118. **"Size kötülük ve zarar vermeye çalışıyor, size zorlu bir sıkıntı verecek şeyden hoşlanırlar."** Ne tür zarar verebilir? Mesala gidip sahte ihbarda bulunur, yalan şahitlik yapar, oyun oynar, gider Müslümanların arasına fitne karıştırır, Müslümanlara ayrı ayrı iftira tarzında bilgiler verir, Müslümanların Müslümanlarla bağlantısını kesmeye çalışır. "Zarar vermeye", ama her türlü zarar tabii bu, yani maddi, manevi her türlü zarar vermeye çalışır. "Size zorlu bir sıkıntı verecek şeyden hoşlanırlar." Yani Müslümanların tutuklanması, hapse atılması, cefa görmeleri, şehit edilmeleri, hepsi. "Buğz (ve düşmanlıkları) ağızlarından dışa vurmuştur" diyor Allah. Yani adam kendini tutamıyor.

"**Dışa vurmuştur, sinelerinin gizli tuttukları ise, daha büyüktür**" diyor Allah. Yani içindeki volkanlar gibi çok şiddetli bir kin. Ama dışarıdan tabii nezaketli bir üslup kullanıyor, münafık buna çok dikkat eder. Çünkü öbür türlü yakalanır. Hem din üslubuyla, Kuran'a uygun görünen, hadise uygun gibi konuşması gerekiyor, hem de kendince kısmen nezaketli gibi konuşması gerekiyor, münafık ona dikkat eder. Ama zaman zaman da sapıtır. Onun için "**sinelerinin gizli tuttukları ise, daha büyüktür**" diyor. "**Size sıkıntı verecek şeyden hoşlanırlar. Buğz (ve düşmanlıkları) ağızlarından dışa vurmuştur**" taşıyor artık. Taştığı için kontrol edemiyorlar, dışa vurmuştur. "Sinelerinin gizli tuttukları ise, daha büyüktür." Yani "kahredici bir kin ve nefret içindedirler" diyor Allah.

"Size ayetlerimizi açıkladık; belki akıl erdirirsiniz" diyor Allah. Yani düşünün diyor Allah Al-i İmran Suresi 118'de.

Muhammed Suresi 29'da **"Yoksa kalplerinde hastalık bulunanlar,"** ve tabii münafıklara da bakıyor ayet, **"Allah'ın kinlerini hiç (ortaya) çıkarmayacağını mı sandılar?"** Çünkü münafığın zaten kalbinde hastalık var. Ama bir de kalbinde hastalık olup da eyleme geçirmemiş olanlar var. Bunlar Müslüman olma ihtimali olan kişiler. "**Yoksa kalplerinde hastalık bulunanlar, Allah'ın kinlerini hiç (ortaya) çıkarmayacağını mı sandılar**?" Yani mutlaka bir gün bir sıkışıp, zorda kalıp, kinlerini ortaya

çıkaracakları bir durum oluyor. Mesela Müslümanlara bir saldırı anında münafıklar hemen lastik top gibi fırlarlar, hemen kendini atar. Sıkıştırılmış bilye gibi hemen havaya fırlar anında. Sıkışmaya gelmez münafık. Onun için rahatlık anındaki münafık tiniyetli kişilerin, kalbinde hastalık olanların iyi davranması pek önemli değildir. Zor anda tehlikeli olabilir, onun için kalbinde hastalık olanı, kalbindeki hastalık devam ederken tedavi etmek çok önemlidir. Nasıl olsa bir şey olmaz demek doğru değil, çünkü sıkışma anında eğer hastaysa fırlayıp dışarıya çıkıyor. O zaman artık tehlikeli bir mahluka dönüşür. Onun için, tedavisi mümkünken, ne olacak bundan birşey çıkmaz demeyip tedavi etmek lazım. Çünkü öbür türlü çok tehlikeli oluyorlar.

Bakara Suresi 204, münafıklar için **"Dünya hayatına ilişkin sözleri senin hoşuna gider ve kalbindekine rağmen Allah'ı şahid getirir"** diyor. Yani kalbindeki ahlaksızlığa rağmen, kahpeliğe rağmen münafık Allah'a şahit getiriyor, Allah adına söylüyor, ayetle Kuran'la konuşuyor. **"Oysa o azılı bir düşmandır"** diyor Allah. Bak normal düşman değil, azılı bir düşman. Kahredici bir kin vardır. Münafık gece gündüz Müslümanlara nasıl zarar vermesi gerektiğini düşünür, gece gündüz. Sabah kalkar ne tebliğ, ne İslam'ı yaymak, ne İttihad-ı İslam, ne Türk İslam Birliği, ne küfürle mücadele, ne Darwinist ve materyalistlerle mücadele, bunlar onu ilgilendirmez. Münafığın tek hedefi Müslümanlardır. Ahir zamanda da Hz. Mehdi (as) cemaatinin münafıkları en şiddetlileridir. Son 1400 yılın en şiddetli münafıkları Hz. Mehdi (as) devrinde çıkan münafıklardır. Peygamber Efendimiz (sav)'in münafıkları, en şiddetlileri olanlardı. Sonraki şiddetlik de 1400 sene sonra Hz. Mehdi (as) devrinin münafıklarıdır. Pek şiddetlidirler ve zaman ilerledikçe daha da Allah şiddetlerini ortaya çıkarır. Onun için, "Mehdi (as) sürekli ayıklar" diyor, "buğdaya musallat olmuş kurtlar gibidirler" diyor münafıklar, "temizler yine gelirler, temizler yine gelirler, temizler yine gelirler, en sonunda tertemiz buğdaylar kalır" diyor. 313 tane buğday. Allah iğrenç kurtlara benzetiyor münafıkları. Kurt nereye musallat olur? Yaraya musallat olur, pisliğe musallat olur, çürümüş şeylere musallat olur. Münafıklar da gider çürümüş pis şeylere musallat olurlar, oralarla beslenirler. Onun için temizlenmeleri önemlidir. Allah onları olayla temizliyor. Şeytandan Allah'a sığınırım, Muhammed Suresinde Allah açıkça söylüyor, **"Allah'ın kinlerini hiç (ortaya) çıkarmayacağını mı sandılar?"** İllaki ortaya çıkıyorlar.

Peygamberimizin (sav) evliliklerini, Peygamberimizin (sav) gücünü acayip kıskanıyorlardı ve hanımlarına da artık iftira atmaya başladılar, gözleri döndü, sapıttılar o zaman münafıklar. Nur Suresi, 11 **"Doğrusu, uydurulmuş bir yalanla gelenler, sizin içinizden birlikte davranan bir topluluktur; siz onu kendiniz için bir şer saymayın, aksine o sizin için bir hayırdır. Onlardan her bir kişiye kazandığı günahtan (bir ceza) vardır. Onlardan (iftiranın) büyüğünü yüklenene ise büyük bir azap vardır."** Yani "en azılı münafığa daha büyük ceza vardır" diyor Allah. Kim ahlaksızlık yaparsa ona daha büyük ceza vardır.

DARWINİZM'İN ÇÖKÜŞÜ

Darwinizm, yani evrim teorisi, Yaratılış gerçeğini reddetmek amacıyla ortaya atılmış, ancak başarılı olamamış bilim dışı bir safsatadan başka bir şey değildir. Canlılığın, cansız maddelerden tesadüfen oluştuğunu iddia eden bu teori, evrende ve canlılarda çok açık bir düzen bulunduğunun bilim tarafından ispat edilmesiyle ve evrimin hiçbir zaman yaşanmadığını ortaya koyan 300 milyonu aşkın fosilin bulunmasıyla çürümüştür. Böylece Yüce Allah'ın tüm evreni ve canlıları yaratmış olduğu gerçeği, bilim tarafından da kanıtlanmıştır. Bugün evrim teorisini ayakta tutmak için dünya çapında yürütülen propaganda, sadece bilimsel gerçeklerin çarpıtılmasına, taraflı yorumlanmasına, bilim görüntüsü altında söylenen yalanlara ve yapılan sahtekarlıklara dayalıdır.

Ancak bu propaganda gerçeği gizleyememektedir. Evrim teorisinin bilim tarihindeki en büyük yanılgı olduğu, son 20-30 yıldır bilim dünyasında giderek daha yüksek sesle dile getirilmektedir. Özellikle 1980'lerden sonra yapılan araştırmalar, Darwinist iddiaların tamamen yanlış olduğunu ortaya koymuş ve bu gerçek pek çok bilim adamı tarafından dile getirilmiştir. Özellikle ABD'de, biyoloji, biyokimya, paleontoloji gibi farklı alanlardan gelen çok sayıda bilim adamı, Darwinizm'in geçersizliğini görmekte, canlıların kökenini Yaratılış gerçeğiyle açıklamaktadırlar.

Evrim teorisinin çöküşünü ve Yaratılış'ın delillerini diğer pek çok çalışmamızda bütün bilimsel detaylarıyla ele aldık ve almaya devam ediyoruz. Ancak konuyu, taşıdığı büyük önem nedeniyle, burada da özetlemekte yarar vardır.

Darwin'i Yıkan Zorluklar

Evrim teorisi, tarihi eski Yunan'a kadar uzanan pagan bir öğreti olmakla birlikte, kapsamlı olarak 19. yüzyılda ortaya atıldı. Teoriyi bilim dünyasının gündemine sokan en önemli gelişme, Charles Darwin'in 1859 yılında yayınlanan *Türlerin Kökeni* adlı kitabıydı. Darwin bu kitapta dünya üzerindeki farklı canlı türlerini Allah'ın ayrı ayrı yarattığı gerçeğine kendince karşı çıkıyordu. Darwin'in yanılgılarına göre, tüm türler ortak bir atadan geliyorlardı ve zaman içinde küçük değişimlerle farklılaşmışlardı.

Darwin'in teorisi, hiçbir somut bilimsel bulguya dayanmıyordu; kendisinin de kabul ettiği gibi sadece bir "mantık yürütme" idi. Hatta Darwin'in kitabındaki "Teorinin Zorlukları" başlıklı uzun bölümde itiraf ettiği gibi, teori pek çok önemli soru karşısında açık veriyordu.

Darwin, teorisinin önündeki zorlukların gelişen bilim tarafından aşılacağını, yeni bilimsel bulguların teorisini güçlendireceğini umuyordu. Bunu kitabında sık sık belirtmişti. Ancak gelişen bilim, Darwin'in umutlarının tam aksine, teorinin temel iddialarını birer birer dayanaksız bırakmıştır.

Darwinizm'in bilim karşısındaki yenilgisi, üç temel başlıkta incelenebilir:

1) Teori, hayatın yeryüzünde ilk kez nasıl ortaya çıktığını asla açıklayamamaktadır.

2) Teorinin öne sürdüğü "evrim mekanizmaları"nın, gerçekte evrimleştirici bir etkiye sahip olduğunu gösteren hiçbir bilimsel bulgu yoktur.

3) Fosil kayıtları, evrim teorisinin öngörülerinin tam aksine bir tablo ortaya koymaktadır.

Bu bölümde, bu üç temel başlığı ana hatları ile inceleyeceğiz.

Aşılamayan İlk Basamak: Hayatın Kökeni

Evrim teorisi, tüm canlı türlerinin, bundan yaklaşık 3.8 milyar yıl önce ilkel dünyada ortaya çıkan tek bir canlı hücreden geldiklerini iddia etmektedir. Tek bir hücrenin nasıl olup da milyonlarca kompleks canlı türünü oluşturduğu ve eğer gerçekten bu tür bir evrim gerçekleşmişse neden bunun izlerinin fosil kayıtlarında bulunamadığı, teorinin açıklayamadığı sorulardandır. Ancak tüm bunlardan önce, iddia edilen evrim sürecinin ilk basamağı üzerinde durmak gerekir. Sözü edilen o "ilk hücre" nasıl ortaya çıkmıştır?

Evrim teorisi, Yaratılış'ı cahilce reddettiği için, o "ilk hücre"nin, hiçbir plan ve düzenleme olmadan, doğa kanunları içinde kör tesadüflerin ürünü olarak meydana geldiğini iddia eder. Yani teoriye göre, cansız madde tesadüfler sonucunda ortaya canlı bir hücre çıkarmış olmalıdır. Ancak bu, bilinen en temel biyoloji kanunlarına aykırı bir iddiadır.

"Hayat Hayattan Gelir"

Darwin, kitabında hayatın kökeni konusundan hiç söz etmemişti. Çünkü onun dönemindeki ilkel bilim anlayışı, canlıların çok basit bir yapıya sahip olduklarını varsayıyordu. Ortaçağ'dan beri inanılan "spontane jenerasyon" adlı teoriye göre, cansız maddelerin tesadüfen biraraya gelip, canlı bir varlık oluşturabileceklerine inanılıyordu. Bu dönemde böceklerin yemek artıklarından, farelerin de buğdaydan oluştuğu yaygın bir düşünceydi. Bunu ispatlamak için de ilginç deneyler yapılmıştı. Kirli bir paçavranın üzerine biraz buğday konmuş ve biraz beklendiğinde bu karışımdan farelerin oluşacağı sanılmıştı.

Etlerin kurtlanması da hayatın cansız maddelerden türeyebildiğine bir delil sayılıyordu. Oysa daha sonra anlaşılacaktı ki, etlerin üzerindeki kurtlar kendiliklerinden oluşmuyorlar, sineklerin getirip bıraktıkları gözle görülmeyen larvalardan çıkıyorlardı.

Darwin'in *Türlerin Kökeni* adlı kitabını yazdığı dönemde ise, bakterilerin cansız maddeden oluşabildikleri inancı, bilim dünyasında yaygın bir kabul görüyordu. Oysa Darwin'in kitabının yayınlanmasından beş yıl sonra, ünlü Fransız biyolog Louis Pasteur, evrime temel oluşturan bu inancı kesin olarak çürüttü. Pasteur yaptığı uzun çalışma ve deneyler sonucunda vardığı sonucu şöyle özetlemişti:

"Cansız maddelerin hayat oluşturabileceği iddiası artık kesin olarak tarihe gömülmüştür." (Sidney Fox, Klaus Dose, Molecular Evolution and The Origin of Life, New York: Marcel Dekker, 1977, s. 2)

Evrim teorisinin savunucuları, Pasteur'ün bulgularına karşı uzun süre direndiler. Ancak gelişen bilim, canlı hücresinin karmaşık yapısını ortaya çıkardıkça, hayatın kendiliğinden oluşabileceği iddiasının geçersizliği daha da açık hale geldi.

20. Yüzyıldaki Sonuçsuz Çabalar

20. yüzyılda hayatın kökeni konusunu ele alan ilk evrimci, ünlü Rus biyolog Alexander Oparin oldu. Oparin, 1930'lu yıllarda ortaya attığı birtakım tezlerle, canlı hücresinin tesadüfen meydana gelebileceğini ispat etmeye çalıştı. Ancak bu çalışmalar başarısızlıkla sonuçlanacak ve Oparin şu itirafı yapmak zorunda kalacaktı:

"Maalesef hücrenin kökeni, evrim teorisinin tümünü içine alan en karanlık noktayı oluşturmaktadır." (Alexander I. Oparin, Origin of Life, (1936) New York, Dover Publications, 1953 (Reprint), s.196)

Oparin'in yolunu izleyen evrimciler, hayatın kökeni konusunu çözüme kavuşturacak deneyler yapmaya çalıştılar. Bu deneylerin en ünlüsü, Amerikalı kimyacı Stanley Miller tarafından 1953 yılında düzenlendi. Miller, ilkel dünya atmosferinde olduğunu iddia ettiği gazları bir deney düzeneğinde birleştirerek ve bu karışıma enerji ekleyerek, proteinlerin yapısında kullanılan birkaç organik molekül (aminoasit) sentezledi. O yıllarda evrim adına önemli bir aşama gibi tanıtılan bu deneyin geçerli olmadığı ve deneyde kullanılan atmosferin gerçek dünya koşullarından çok farklı olduğu, ilerleyen yıllarda ortaya çıkacaktı. *("New Evidence on Evolution of Early Atmosphere and Life", Bulletin of the American Meteorological Society, c. 63, Kasım 1982, s. 1328-1330)*

Uzun süren bir sessizlikten sonra Miller'in kendisi de kullandığı atmosfer ortamının gerçekçi olmadığını itiraf etti. (Stanley Miller, Molecular Evolution of Life: Current Status of the Prebiotic Synthesis of Small Molecules, 1986, s. 7)

Hayatın kökeni sorununu açıklamak için 20. yüzyıl boyunca yürütülen tüm evrimci çabalar hep başarısızlıkla sonuçlandı. San Diego Scripps Enstitüsü'nden ünlü jeokimyacı Jeffrey Bada, evrimci *Earth* dergisinde 1998 yılında yayınlanan bir makalede bu gerçeği şöyle kabul eder:

Bugün, 20. yüzyılı geride bırakırken, hala, 20. yüzyıla girdiğimizde sahip olduğumuz en büyük çözülmemiş problemle karşı karşıyayız: Hayat yeryüzünde nasıl başladı? (Jeffrey Bada, Earth, Şubat 1998, s. 40)

Hayatın Kompleks Yapısı

Evrim teorisinin hayatın kökeni konusunda bu denli büyük bir açmaza girmesinin başlıca nedeni, en basit sanılan canlı yapıların bile olağanüstü derecede kompleks yapılara sahip olmasıdır. Canlı hücresi, insanoğlunun yaptığı bütün teknolojik ürünlerden daha komplekstir. Öyle ki bugün dünyanın en gelişmiş laboratuvarlarında bile cansız maddeler biraraya getirilerek canlı bir hücre üretilememektedir.

Bir hücrenin meydana gelmesi için gereken şartlar, asla rastlantılarla açıklanamayacak kadar fazladır. Hücrenin en temel yapı taşı olan proteinlerin rastlantısal olarak sentezlenme ihtimali; 500 aminoasitlik ortalama bir protein için, 10950'de 1'dir. Ancak matematikte 1050'de 1'den küçük olasılıklar pratik olarak "imkansız" sayılır. Hücrenin çekirdeğinde yer alan ve genetik bilgiyi saklayan DNA molekülü ise, inanılmaz bir bilgi bankasıdır. İnsan DNA'sının içerdiği bilginin, eğer kağıda dökülmeye kalkılsa, 500'er sayfadan oluşan 900 ciltlik bir kütüphane oluşturacağı hesaplanmaktadır.

Bu noktada çok ilginç bir ikilem daha vardır: DNA, yalnız birtakım özelleşmiş proteinlerin (enzimlerin) yardımı ile eşlenebilir. Ama bu enzimlerin sentezi de ancak DNA'daki bilgiler doğrultusunda gerçekleşir. Birbirine bağımlı olduklarından, eşlemenin meydana gelebilmesi için ikisinin de aynı anda var olmaları gerekir. Bu ise, hayatın kendiliğinden oluştuğu senaryosunu çıkmaza sokmaktadır. San Diego California Üniversitesi'nden ünlü evrimci Prof. Leslie Orgel, *Scientific American* dergisinin Ekim 1994 tarihli sayısında bu gerçeği şöyle itiraf eder:

Son derece kompleks yapılara sahip olan proteinlerin ve nükleik asitlerin (RNA ve DNA) aynı yerde ve aynı zamanda rastlantısal olarak oluşmaları aşırı derecede ihtimal dışıdır. Ama bunların birisi

olmadan diğerini elde etmek de mümkün değildir. Dolayısıyla insan, yaşamın kimyasal yollarla ortaya çıkmasının asla mümkün olmadığı sonucuna varmak zorunda kalmaktadır. (Leslie E. Orgel, The Origin of Life on Earth, Scientific American, c. 271, Ekim 1994, s. 78)

Kuşkusuz eğer hayatın kör tesadüfler neticesinde kendi kendine ortaya çıkması imkansız ise, bu durumda hayatın yaratıldığını kabul etmek gerekir. Bu gerçek, en temel amacı Yaratılış'ı reddetmek olan evrim teorisini açıkça geçersiz kılmaktadır.

Evrimin Hayali Mekanizmaları

Darwin'in teorisini geçersiz kılan ikinci büyük nokta, teorinin "evrim mekanizmaları" olarak öne sürdüğü iki kavramın da gerçekte hiçbir evrimleştirici güce sahip olmadığının anlaşılmış olmasıdır.

Darwin, ortaya attığı evrim iddiasını tamamen "doğal seleksiyon" mekanizmasına bağlamıştı. Bu mekanizmaya verdiği önem, kitabının isminden de açıkça anlaşılıyordu: *Türlerin Kökeni, Doğal Seleksiyon Yoluyla...*

Doğal seleksiyon, doğal seçme demektir. Doğadaki yaşam mücadelesi içinde, doğal şartlara uygun ve güçlü canlıların hayatta kalacağı düşüncesine dayanır. Örneğin yırtıcı hayvanlar tarafından tehdit edilen bir geyik sürüsünde, daha hızlı koşabilen geyikler hayatta kalacaktır. Böylece geyik sürüsü, hızlı ve güçlü bireylerden oluşacaktır. Ama elbette bu mekanizma, geyikleri evrimleştirmez, onları başka bir canlı türüne, örneğin atlara dönüştürmez.

Dolayısıyla doğal seleksiyon mekanizması hiçbir evrimleştirici güce sahip değildir. Darwin de bu gerçeğin farkındaydı ve *Türlerin Kökeni* adlı kitabında *"Faydalı değişiklikler oluşmadığı sürece doğal seleksiyon hiçbir şey yapamaz"* demek zorunda kalmıştı. *(Charles Darwin, The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition, Harvard University Press, 1964, s. 189)*

Lamarck'ın Etkisi

Peki bu "faydalı değişiklikler" nasıl oluşabilirdi? Darwin, kendi döneminin ilkel bilim anlayışı içinde, bu soruyu Lamarck'a dayanarak cevaplamaya çalışmıştı. Darwin'den önce yaşamış olan Fransız biyolog Lamarck'a göre, canlılar yaşamları sırasında geçirdikleri fiziksel değişiklikleri sonraki nesle aktarıyorlar, nesilden nesile biriken bu özellikler sonucunda yeni türler ortaya çıkıyordu. Örneğin Lamarck'a göre zürafalar ceylanlardan türemişlerdi, yüksek ağaçların yapraklarını yemek için çabalarken nesilden nesile boyunları uzamıştı. Darwin de benzeri örnekler vermiş, örneğin *Türlerin Kökeni* adlı kitabında, yiyecek bulmak için suya giren bazı ayıların zamanla balinalara dönüştüğünü iddia etmişti. *(Charles Darwin, The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition, Harvard University Press, 1964, s. 184)* Ama Mendel'in keşfettiği ve 20.yüzyılda gelişen genetik bilimiyle kesinleşen kalıtım kanunları, kazanılmış özelliklerin sonraki nesillere aktarılması efsanesini kesin olarak yıktı. Böylece doğal seleksiyon "tek başına" ve dolayısıyla tümüyle etkisiz bir mekanizma olarak kalmış oluyordu.

Neo-Darwinizm ve Mutasyonlar

Darwinistler ise bu duruma bir çözüm bulabilmek için 1930'ların sonlarında, "Modern Sentetik Teori"yi ya da daha yaygın ismiyle neo-Darwinizm'i ortaya attılar. Neo-Darwinizm, doğal seleksiyonun

yanına "faydalı değişiklik sebebi" olarak mutasyonları, yani canlıların genlerinde radyasyon gibi dış etkiler ya da kopyalama hataları sonucunda oluşan bozulmaları ekledi.

Bugün de hala model bilimsel olarak geçersiz olduğunu bilmelerine rağmen, Darwinistlerin savunduğu neo-Darwinizm'dir. Teori, yeryüzünde bulunan milyonlarca canlı türünün, bu canlıların, kulak, göz, akciğer, kanat gibi sayısız kompleks organlarının "mutasyonlara", yani genetik bozukluklara dayalı bir süreç sonucunda oluştuğunu iddia etmektedir. Ama teoriyi çaresiz bırakan açık bir bilimsel gerçek vardır: **Mutasyonlar canlıları geliştirmezler, aksine her zaman için canlılara zarar verirler.**

Bunun nedeni çok basittir: DNA çok kompleks bir düzene sahiptir. Bu molekül üzerinde oluşan herhangi bir tesadüfi etki ancak zarar verir. Amerikalı genetikçi B. G. Ranganathan bunu şöyle açıklar:

Mutasyonlar küçük, rasgele ve zararlıdırlar. Çok ender olarak meydana gelirler ve en iyi ihtimalle etkisizdirler. Bu üç özellik, mutasyonların evrimsel bir gelişme meydana getiremeyeceğini gösterir. Zaten yüksek derecede özelleşmiş bir organizmada meydana gelebilecek rastlantısal bir değişim, ya etkisiz olacaktır ya da zararlı. Bir kol saatinde meydana gelecek rasgele bir değişim kol saatini geliştirmeyecektir. Ona büyük ihtimalle zarar verecek veya en iyi ihtimalle etkisiz olacaktır. Bir deprem bir şehri geliştirmez, ona yıkım getirir. (B. G. Ranganathan, Origins?, Pennsylvania: The Banner Of Truth Trust, 1988)

Nitekim bugüne kadar hiçbir yararlı, yani genetik bilgiyi geliştiren mutasyon örneği gözlemlenmedi. Tüm mutasyonların zararlı olduğu görüldü. Anlaşıldı ki, evrim teorisinin "evrim mekanizması" olarak gösterdiği mutasyonlar, gerçekte canlıları sadece tahrip eden, sakat bırakan genetik olaylardır. (İnsanlarda mutasyonun en sık görülen etkisi de kanserdir.) Elbette tahrip edici bir mekanizma "evrim mekanizması" olamaz. Doğal seleksiyon ise, Darwin'in de kabul ettiği gibi, "tek başına hiçbir şey yapamaz." Bu gerçek bizlere doğada hiçbir "evrim mekanizması" olmadığını göstermektedir. Evrim mekanizması olmadığına göre de, evrim denen hayali süreç yaşanmış olamaz.

Fosil Kayıtları:
Ara Formlardan Eser Yok

Evrim teorisinin iddia ettiği senaryonun yaşanmamış olduğunun en açık göstergesi ise fosil kayıtlarıdır.

Evrim teorisinin bilim dışı iddiasına göre bütün canlılar birbirlerinden türemişlerdir. Önceden var olan bir canlı türü, zamanla bir diğerine dönüşmüş ve bütün türler bu şekilde ortaya çıkmışlardır. Teoriye göre bu dönüşüm yüz milyonlarca yıl süren uzun bir zaman dilimini kapsamış ve kademe kademe ilerlemiştir.

Bu durumda, iddia edilen uzun dönüşüm süreci içinde sayısız "ara türler"in oluşmuş ve yaşamış olmaları gerekir.

Örneğin geçmişte, balık özelliklerini taşımalarına rağmen, bir yandan da bazı sürüngen özellikleri kazanmış olan yarı balık-yarı sürüngen canlılar yaşamış olmalıdır. Ya da sürüngen özelliklerini taşırken, bir yandan da bazı kuş özellikleri kazanmış sürüngen-kuşlar ortaya çıkmış olmalıdır. Bunlar, bir geçiş sürecinde oldukları için de, sakat, eksik, kusurlu canlılar olmalıdır. Evrimciler geçmişte yaşamış olduklarına inandıkları bu hayali varlıklara **"ara-geçiş formu"** adını verirler.

Eğer gerçekten bu tür canlılar geçmişte yaşamışlarsa bunların sayılarının ve çeşitlerinin milyonlarca hatta milyarlarca olması gerekir. Ve bu garip canlıların kalıntılarına mutlaka fosil kayıtlarında rastlanması gerekir. Darwin, *Türlerin Kökeni*'nde bunu şöyle açıklamıştır:

Eğer teorim doğruysa, türleri birbirine bağlayan sayısız ara-geçiş çeşitleri mutlaka yaşamış olmalıdır... Bunların yaşamış olduklarının kanıtları da sadece fosil kalıntıları arasında bulunabilir. (Charles Darwin, The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition, Harvard University Press, 1964, s. 179)

Ancak bu satırları yazan Darwin, bu ara formların fosillerinin bir türlü bulunamadığının da farkındaydı. Bunun teorisi için büyük bir açmaz oluşturduğunu görüyordu. Bu yüzden, *Türlerin Kökeni* kitabının "Teorinin Zorlukları" (Difficulties on Theory) adlı bölümünde şöyle yazmıştı:

Eğer gerçekten türler öbür türlerden yavaş gelişmelerle türemişse, ***neden sayısız ara geçiş formuna rastlamıyoruz? Neden bütün doğa bir karmaşa halinde değil de, tam olarak tanımlanmış ve yerli yerinde? Sayısız ara geçiş formu olmalı, fakat niçin yeryüzünün sayılamayacak kadar çok katmanında gömülü olarak bulamıyoruz... Niçin her jeolojik yapı ve her tabaka böyle bağlantılarla dolu değil?*** *Jeoloji iyi derecelendirilmiş bir süreç ortaya çıkarmamaktadır ve belki de bu benim teorime karşı ileri sürülecek en büyük itiraz olacaktır. (Ek dipnot: Charles Darwin, The Origin of Species, s. 172, 280)*

Darwin'in Yıkılan Umutları

Ancak 19. yüzyılın ortasından bu yana dünyanın dört bir yanında hummalı fosil araştırmaları yapıldığı halde bu ara geçiş formlarına rastlanamamıştır. Yapılan kazılarda ve araştırmalarda elde edilen bütün bulgular, evrimcilerin beklediklerinin aksine, canlıların yeryüzünde birdenbire, eksiksiz ve kusursuz bir biçimde ortaya çıktıklarını göstermiştir.

Ünlü İngiliz paleontolog (fosil bilimci) Derek W. Ager, bir evrimci olmasına karşın bu gerçeği şöyle itiraf eder:

Sorunumuz şudur: Fosil kayıtlarını detaylı olarak incelediğimizde, türler ya da sınıflar seviyesinde olsun, sürekli olarak aynı gerçekle karşılaşırız; kademeli evrimle gelişen değil, aniden yeryüzünde oluşan gruplar görürüz. (Derek A. Ager, "The Nature of the Fossil Record", Proceedings of the British Geological Association, c. 87, 1976, s. 133)

Yani fosil kayıtlarında, tüm canlı türleri, aralarında hiçbir geçiş formu olmadan eksiksiz biçimleriyle aniden ortaya çıkmaktadırlar. Bu, Darwin'in öngörülerinin tam aksidir. Dahası, bu canlı türlerinin yaratıldıklarını gösteren çok güçlü bir delildir. Çünkü bir canlı türünün, kendisinden evrimleştiği hiçbir atası olmadan, bir anda ve kusursuz olarak ortaya çıkmasının tek açıklaması, o türün yaratılmış olmasıdır. Bu gerçek, ünlü evrimbiyolog Douglas Futuyma tarafından da kabul edilir:

Yaratılış ve evrim, yaşayan canlıların kökeni hakkında yapılabilecek yegane iki açıklamadır. Canlılar dünya üzerinde ya tamamen mükemmel ve eksiksiz bir biçimde ortaya çıkmışlardır ya da böyle olmamıştır. Eğer böyle olmadıysa, bir değişim süreci sayesinde kendilerinden önce var olan bazı canlı türlerinden evrimleşerek meydana gelmiş olmalıdırlar. Ama eğer eksiksiz ve mükemmel bir biçimde ortaya çıkmışlarsa, o halde sonsuz güç sahibi bir akıl tarafından yaratılmış olmaları gerekir. (Douglas J. Futuyma, Science on Trial, New York: Pantheon Books, 1983, s. 197)

Fosiller ise, canlıların yeryüzünde eksiksiz ve mükemmel bir biçimde ortaya çıktıklarını göstermektedir. Yani **"türlerin kökeni", Darwin'in sandığının aksine, evrim değil Yaratılış'tır.**

İnsanın Evrimi Masalı

Evrim teorisini savunanların en çok gündeme getirdikleri konu, insanın kökeni konusudur. Bu konudaki Darwinist iddia, insanın sözde maymunsu birtakım yaratıklardan geldiğini varsayar. 4-5 milyon yıl önce başladığı varsayılan bu süreçte, insan ile hayali ataları arasında bazı "ara form"ların yaşadığı iddia edilir. Gerçekte tümüyle hayali olan bu senaryoda dört temel "kategori" sayılır:

1- Australopithecus

2- Homo habilis

3- Homo erectus

4- Homo sapiens

Evrimciler, insanların sözde ilk maymunsu atalarına "güney maymunu" anlamına gelen *Australopithecus* ismini verirler. Bu canlılar gerçekte soyu tükenmiş bir maymun türünden başka bir şey değildir. Lord Solly Zuckerman ve Prof. Charles Oxnard gibi İngiltere ve ABD'den dünyaca ünlü iki anatomistin *Australopithecus* örnekleri üzerinde yaptıkları çok geniş kapsamlı çalışmalar, bu canlıların sadece soyu tükenmiş bir maymun türüne ait olduklarını ve insanlarla hiçbir benzerlik taşımadıklarını göstermiştir. (*Solly Zuckerman, Beyond The Ivory Tower, New York: Toplinger Publications, 1970, s. 75-94; Charles E. Oxnard, "The Place of Australopithecines in Human Evolution: Grounds for Doubt", Nature, c. 258, s. 389)*

Evrimciler insan evriminin bir sonraki safhasını da, "homo" yani insan olarak sınıflandırırlar. İddiaya göre homo serisindeki canlılar, Australopithecuslar'dan daha gelişmişlerdir. Evrimciler, bu farklı canlılara ait fosilleri ardı ardına dizerek hayali bir evrim şeması oluştururlar. Bu şema hayalidir, çünkü gerçekte bu farklı sınıfların arasında evrimsel bir ilişki olduğu asla ispatlanamamıştır. Evrim teorisinin 20. yüzyıldaki en önemli savunucularından biri olan Ernst Mayr, *"Homo sapiens'e uzanan zincir gerçekte kayıptır"* diyerek bunu kabul eder. (*J. Rennie, "Darwin's Current Bulldog: Ernst Mayr", Scientific American, Aralık 1992)*

Evrimciler *"Australopithecus > Homo habilis > Homo erectus > Homo sapiens"* sıralamasını yazarken, bu türlerin her birinin, bir sonrakinin atası olduğu izlenimini verirler. Oysa paleoantropologların son bulguları, *Australopithecus, Homo habilis ve Homo erectus*'un dünya'nın farklı bölgelerinde aynı dönemlerde yaşadıklarını göstermektedir. (*Alan Walker, Science, c. 207, 1980, s. 1103; A. J. Kelso, Physical Antropology, 1. baskı, New York: J. B. Lipincott Co., 1970, s. 221; M. D. Leakey, Olduvai Gorge, c. 3, Cambridge: Cambridge University Press, 1971, s. 272)*

Dahası *Homo erectus* sınıflamasına ait insanların bir bölümü çok modern zamanlara kadar yaşamışlar, *Homo sapiens neandertalensis* ve *Homo sapiens sapiens* (insan) ile aynı ortamda yan yana bulunmuşlardır. (*Time, Kasım 1996)* Bu ise elbette bu sınıfların birbirlerinin ataları oldukları iddiasının geçersizliğini açıkça ortaya koymaktadır. Harvard Üniversitesi paleontologlarından Stephen Jay Gould, kendisi de bir evrimci olmasına karşın, Darwinist teorinin içine girdiği bu çıkmazı şöyle açıklar:

Eğer birbiri ile paralel bir biçimde yaşayan üç farklı hominid (insanımsı) çizgisi varsa, o halde bizim soy ağacımıza ne oldu? Açıktır ki, bunların biri diğerinden gelmiş olamaz. Dahası, biri diğeriyle

karşılaştırıldığında evrimsel bir gelişme trendi göstermemektedirler. (S. J. Gould, Natural History, c. 85, 1976, s. 30)

Kısacası, medyada ya da ders kitaplarında yer alan hayali birtakım "yarı maymun, yarı insan" canlıların çizimleriyle, yani sırf propaganda yoluyla ayakta tutulmaya çalışılan insanın evrimi senaryosu, hiçbir bilimsel temeli olmayan bir masaldan ibarettir.

Bu konuyu uzun yıllar inceleyen, özellikle *Australopithecus* fosilleri üzerinde 15 yıl araştırma yapan İngiltere'nin en ünlü ve saygın bilim adamlarından Lord Solly Zuckerman, bir evrimci olmasına rağmen, ortada maymunsu canlılardan insana uzanan gerçek bir soy ağacı olmadığı sonucuna varmıştır.

Zuckerman bir de ilginç bir "bilim skalası" yapmıştır. Bilimsel olarak kabul ettiği bilgi dallarından, bilim dışı olarak kabul ettiği bilgi dallarına kadar bir yelpaze oluşturmuştur. Zuckerman'ın bu tablosuna göre en "bilimsel" -yani somut verilere dayanan- bilgi dalları kimya ve fiziktir. Yelpazede bunlardan sonra biyoloji bilimleri, sonra da sosyal bilimler gelir. Yelpazenin en ucunda, yani en "bilim dışı" sayılan kısımda ise, Zuckerman'a göre, telepati, altıncı his gibi "duyum ötesi algılama" kavramları ve bir de "insanın evrimi" vardır! Zuckerman, yelpazenin bu ucunu şöyle açıklar:

Objektif gerçekliğin alanından çıkıp da, biyolojik bilim olarak varsayılan bu alanlara -yani duyum ötesi algılamaya ve insanın fosil tarihinin yorumlanmasına- girdiğimizde, evrim teorisine inanan bir kimse için herşeyin mümkün olduğunu görürüz. Öyle ki teorilerine kesinlikle inanan bu kimselerin çelişkili bazı yargıları aynı anda kabul etmeleri bile mümkündür. (Solly Zuckerman, Beyond The Ivory Tower, New York: Toplinger Publications, 1970, s. 19)

İşte insanın evrimi masalı da, teorilerine körü körüne inanan birtakım insanların buldukları bazı fosilleri ön yargılı bir biçimde yorumlamalarından ibarettir.

Darwin Formülü!

Şimdiye kadar ele aldığımız tüm teknik delillerin yanında, isterseniz evrimcilerin nasıl saçma bir inanışa sahip olduklarını bir de çocukların bile anlayabileceği kadar açık bir örnekle özetleyelim.

Evrim teorisi canlılığın tesadüfen oluştuğunu iddia etmektedir. Dolayısıyla bu akıl dışı iddiaya göre cansız ve şuursuz atomlar biraraya gelerek önce hücreyi oluşturmuşlardır ve sonrasında aynı atomlar bir şekilde diğer canlıları ve insanı meydana getirmişlerdir. Şimdi düşünelim; canlılığın yapıtaşı olan karbon, fosfor, azot, potasyum gibi elementleri biraraya getirdiğimizde bir yığın oluşur. Bu atom yığını, hangi işlemden geçirilirse geçirilsin, tek bir canlı oluşturamaz. İsterseniz bu konuda bir "deney" tasarlayalım ve evrimcilerin aslında savundukları, ama yüksek sesle dile getiremedikleri iddiayı onlar adına "Darwin Formülü" adıyla inceleyelim:

Evrimciler, çok sayıda büyük varilin içine canlılığın yapısında bulunan fosfor, azot, karbon, oksijen, demir, magnezyum gibi elementlerden bol miktarda koysunlar. Hatta normal şartlarda bulunmayan ancak bu karışımın içinde bulunmasını gerekli gördükleri malzemeleri de bu varillere eklesinler. Karışımların içine, istedikleri kadar amino asit, istedikleri kadar da (bir tekinin bile rastlantısal oluşma ihtimali 10-950 olan) protein doldursunlar. Bu karışımlara istedikleri oranda ısı ve nem versinler. Bunları istedikleri gelişmiş cihazlarla karıştırsınlar. Varillerin başına da dünyanın önde gelen bilim adamlarını koysunlar. Bu uzmanlar babadan oğula, kuşaktan kuşağa aktararak nöbetleşe milyarlarca, hatta trilyonlarca sene sürekli varillerin başında beklesinler. Bir canlının oluşması için hangi şartların var

olması gerektiğine inanılıyorsa hepsini kullanmak serbest olsun. Ancak, ne yaparlarsa yapsınlar o varillerden kesinlikle bir canlı çıkartamazlar. Zürafaları, aslanları, arıları, kanaryaları, bülbülleri, papağanları, atları, yunusları, gülleri, orkideleri, zambakları, karanfilleri, muzları, portakalları, elmaları, hurmaları, domatesleri, kavunları, karpuzları, incirleri, zeytinleri, üzümleri, şeftalileri, tavus kuşlarını, sülünleri, renk renk kelebekleri ve bunlar gibi milyonlarca canlı türünden hiçbirini oluşturamazlar. Değil burada birkaçını saydığımız bu canlı varlıkları, bunların tek bir hücresini bile elde edemezler.

Kısacası, bilinçsiz **atomlar bir araya gelerek hücreyi oluşturamazlar.** Sonra yeni bir karar vererek bir hücreyi ikiye bölüp, sonra art arda başka kararlar alıp, elektron mikroskobunu bulan, sonra kendi hücre yapısını bu mikroskop altında izleyen profesörleri oluşturamazlar. **Madde, ancak Allah'ın üstün yaratmasıyla hayat bulur.**

Bunun aksini iddia eden evrim teorisi ise, akla tamamen aykırı bir safsatadır. Evrimcilerin ortaya attığı iddialar üzerinde biraz bile düşünmek, üstteki örnekte olduğu gibi, bu gerçeği açıkça gösterir.

Göz ve Kulaktaki Teknoloji

Evrim teorisinin kesinlikle açıklama getiremeyeceği bir diğer konu ise göz ve kulaktaki üstün algılama kalitesidir.

Gözle ilgili konuya geçmeden önce "Nasıl görürüz?" sorusuna kısaca cevap verelim. Bir cisimden gelen ışınlar, gözde retinaya ters olarak düşer. Bu ışınlar, buradaki hücreler tarafından elektrik sinyallerine dönüştürülür ve beynin arka kısmındaki görme merkezi denilen küçücük bir noktaya ulaşır. Bu elektrik sinyalleri bir dizi işlemden sonra beyindeki bu merkezde görüntü olarak algılanır. Bu bilgiden sonra şimdi düşünelim:

Beyin ışığa kapalıdır. Yani beynin içi kapkaranlıktır, ışık beynin bulunduğu yere kadar giremez. Görüntü merkezi denilen yer kapkaranlık, ışığın asla ulaşmadığı, belki de hiç karşılaşmadığınız kadar karanlık bir yerdir. Ancak siz bu zifiri karanlıkta ışıklı, pırıl pırıl bir dünyayı seyretmektesiniz.

Üstelik bu o kadar net ve kaliteli bir görüntüdür ki 21. yüzyıl teknolojisi bile her türlü imkana rağmen bu netliği sağlayamamıştır. Örneğin şu anda okuduğunuz kitaba, kitabı tutan ellerinize bakın, sonra başınızı kaldırın ve çevrenize bakın. Şu anda gördüğünüz netlik ve kalitedeki bu görüntüyü başka bir yerde gördünüz mü? Bu kadar net bir görüntüyü size dünyanın bir numaralı televizyon şirketinin ürettiği en gelişmiş televizyon ekranı dahi veremez. 100 yıldır binlerce mühendis bu netliğe ulaşmaya çalışmaktadır. Bunun için fabrikalar, dev tesisler kurulmakta, araştırmalar yapılmakta, planlar ve tasarımlar geliştirilmektedir. Yine bir TV ekranına bakın, bir de şu anda elinizde tuttuğunuz bu kitaba. Arada büyük bir netlik ve kalite farkı olduğunu göreceksiniz. Üstelik, TV ekranı size iki boyutlu bir görüntü gösterir, oysa siz üç boyutlu, derinlikli bir perspektifi izlemektesiniz.

Uzun yıllardır on binlerce mühendis üç boyutlu TV yapmaya, gözün görme kalitesine ulaşmaya çalışmaktadırlar. Evet, üç boyutlu bir televizyon sistemi yapabildiler ama onu da gözlük takmadan üç boyutlu görmek mümkün değil, kaldı ki bu suni bir üç boyuttur. Arka taraf daha bulanık, ön taraf ise kağıttan dekor gibi durur. Hiçbir zaman gözün gördüğü kadar net ve kaliteli bir görüntü oluşmaz. Kamerada da, televizyonda da mutlaka görüntü kaybı meydana gelir.

İşte evrimciler, bu kaliteli ve net görüntüyü oluşturan mekanizmanın tesadüfen oluştuğunu iddia etmektedirler. Şimdi biri size, odanızda duran televizyon tesadüfler sonucunda oluştu, atomlar biraraya

geldi ve bu görüntü oluşturan aleti meydana getirdi dese ne düşünürsünüz? Binlerce kişinin biraraya gelip yapamadığını şuursuz atomlar nasıl yapsın?

Gözün gördüğünden daha ilkel olan bir görüntüyü oluşturan alet tesadüfen oluşamıyorsa, gözün ve gözün gördüğü görüntünün de tesadüfen oluşamayacağı çok açıktır. Aynı durum kulak için de geçerlidir. Dış kulak, çevredeki sesleri kulak kepçesi vasıtasıyla toplayıp orta kulağa iletir; orta kulak aldığı ses titreşimlerini güçlendirerek iç kulağa aktarır; iç kulak da bu titreşimleri elektrik sinyallerine dönüştürerek beyne gönderir. Aynen görmede olduğu gibi duyma işlemi de beyindeki duyma merkezinde gerçekleşir.

Gözdeki durum kulak için de geçerlidir, yani beyin, ışık gibi sese de kapalıdır, ses geçirmez. Dolayısıyla dışarısı ne kadar gürültülü de olsa beynin içi tamamen sessizdir. Buna rağmen en net sesler beyinde algılanır. Ses geçirmeyen beyninizde bir orkestranın senfonilerini dinlersiniz, kalabalık bir ortamın tüm gürültüsünü duyarsınız. Ama o anda hassas bir cihazla beyninizin içindeki ses düzeyi ölçülse, burada keskin bir sessizliğin hakim olduğu görülecektir.

Net bir görüntü elde edebilmek ümidiyle teknoloji nasıl kullanılıyorsa, ses için de aynı çabalar onlarca yıldır sürdürülmektedir. Ses kayıt cihazları, müzik setleri, birçok elektronik alet, sesi algılayan müzik sistemleri bu çalışmalardan bazılarıdır. Ancak, tüm teknolojiye, bu teknolojide çalışan binlerce mühendise ve uzmana rağmen kulağın oluşturduğu netlik ve kalitede bir sese ulaşılamamıştır. En büyük müzik sistemi şirketinin ürettiği en kaliteli müzik setini düşünün. Sesi kaydettiğinde mutlaka sesin bir kısmı kaybolur veya az da olsa mutlaka parazit oluşur veya müzik setini açtığınızda daha müzik başlamadan bir cızırtı mutlaka duyarsınız. Ancak insan vücudundaki teknolojinin ürünü olan sesler son derece net ve kusursuzdur. Bir insan kulağı, hiçbir zaman müzik setinde olduğu gibi cızırtılı veya parazitli algılamaz; ses ne ise tam ve net bir biçimde onu algılar. Bu durum, insan yaratıldığı günden bu yana böyledir.

Şimdiye kadar insanoğlunun yaptığı hiçbir görüntü ve ses cihazı, göz ve kulak kadar hassas ve başarılı birer algılayıcı olamamıştır.

Ancak görme ve işitme olayında, tüm bunların ötesinde, çok büyük bir gerçek daha vardır.

Beynin İçinde Gören ve Duyan Şuur Kime Aittir?

Beynin içinde, ışıl ışıl renkli bir dünyayı seyreden, senfonileri, kuşların cıvıltılarını dinleyen, gülü koklayan kimdir?

İnsanın gözlerinden, kulaklarından, burnundan gelen uyarılar, elektrik sinyali olarak beyne gider. Biyoloji, fizyoloji veya biyokimya kitaplarında bu görüntünün beyinde nasıl oluştuğuna dair birçok detay okursunuz. Ancak, bu konu hakkındaki en önemli gerçeğe hiçbir yerde rastlayamazsınız: Beyinde, bu elektrik sinyallerini görüntü, ses, koku ve his olarak algılayan kimdir? Beynin içinde göze, kulağa, burna ihtiyaç duymadan tüm bunları algılayan bir şuur bulunmaktadır. Bu şuur kime aittir?

Elbette bu şuur beyni oluşturan sinirler, yağ tabakası ve sinir hücrelerine ait değildir. İşte bu yüzden, herşeyin maddeden ibaret olduğunu zanneden Darwinist-materyalistler bu sorulara hiçbir cevap verememektedirler. Çünkü bu şuur, Allah'ın yaratmış olduğu ruhtur. Ruh, görüntüyü seyretmek için göze, sesi duymak için kulağa ihtiyaç duymaz. Bunların da ötesinde düşünmek için beyne ihtiyaç duymaz.

Bu açık ve ilmi gerçeği okuyan her insanın, beynin içindeki birkaç santimetreküplük, kapkaranlık mekana tüm kainatı üç boyutlu, renkli, gölgeli ve ışıklı olarak sığdıran Yüce Allah'ı düşünüp, O'ndan korkup, O'na sığınması gerekir.

Materyalist Bir İnanç

Buraya kadar incelediklerimiz, evrim teorisinin bilimsel bulgularla açıkça çelişen bir iddia olduğunu göstermektedir. Teorinin hayatın kökeni hakkındaki iddiası bilime aykırıdır, öne sürdüğü evrim mekanizmalarının hiçbir evrimleştirici etkisi yoktur ve fosiller teorinin gerektirdiği ara formların yaşamadıklarını göstermektedir. Bu durumda, elbette, evrim teorisinin bilime aykırı bir düşünce olarak bir kenara atılması gerekir. Nitekim tarih boyunca dünya merkezli evren modeli gibi pek çok düşünce, bilimin gündeminden çıkarılmıştır. Ama evrim teorisi ısrarla bilimin gündeminde tutulmaktadır. Hatta bazı insanlar teorinin eleştirilmesini "bilime saldırı" olarak göstermeye bile çalışmaktadırlar. Peki neden?..

Bu durumun nedeni, evrim teorisinin bazı çevreler için, kendisinden asla vazgeçilemeyecek dogmatik bir inanış oluşudur. Bu çevreler, materyalist felsefeye körü körüne bağlıdırlar ve Darwinizm'i de doğaya getirilebilecek yegane materyalist açıklama olduğu için benimsemektedirler. Bazen bunu açıkça itiraf da ederler. Harvard Üniversitesi'nden ünlü bir genetikçi ve aynı zamanda önde gelen bir evrimci olan Richard Lewontin, "önce materyalist, sonra bilim adamı" olduğunu şöyle itiraf etmektedir:

Bizim materyalizme bir inancımız var, 'a priori' (önceden kabul edilmiş, doğru varsayılmış) bir inanç bu. Bizi dünyaya materyalist bir açıklama getirmeye zorlayan şey, bilimin yöntemleri ve kuralları değil. Aksine, materyalizme olan 'a priori' bağlılığımız nedeniyle, dünyaya materyalist bir açıklama getiren araştırma yöntemlerini ve kavramları kurguluyoruz. Materyalizm mutlak doğru olduğuna göre de, İlahi bir açıklamanın sahneye girmesine izin veremeyiz. (Richard Lewontin, "The Demon-Haunted World", The New York Review of Books, 9 Ocak 1997, s. 28)

Bu sözler, Darwinizm'in, materyalist felsefeye bağlılık uğruna yaşatılan bir dogma olduğunun açık ifadeleridir. Bu dogma, maddeden başka hiçbir varlık olmadığını varsayar. Bu nedenle de cansız, bilinçsiz maddenin, hayatı var ettiğine inanır. Milyonlarca farklı canlı türünün; örneğin kuşların, balıkların, zürafaların, kaplanların, böceklerin, ağaçların, çiçeklerin, balinaların ve insanların maddenin kendi içindeki etkileşimlerle, yani yağan yağmurla, çakan şimşekle, cansız maddenin içinden oluştuğunu kabul eder. Gerçekte ise bu, hem akla hem bilime aykırı bir kabuldür. Ama Darwinistler kendilerince Allah'ın apaçık olan varlığını kabul etmemek için, bu akıl ve bilim dışı kabulü cehaletle savunmaya devam etmektedirler.

Canlıların kökenine materyalist bir ön yargı ile bakmayan insanlar ise, şu açık gerçeği görürler: Tüm canlılar, üstün bir güç, bilgi ve akla sahip olan bir Yaratıcı'nın eseridirler. Yaratıcı, tüm evreni yoktan var eden, en kusursuz biçimde düzenleyen ve tüm canlıları yaratıp şekillendiren Allah'tır.

Evrim Teorisi Dünya Tarihinin En Etkili Büyüsüdür

Burada şunu da belirtmek gerekir ki, ön yargısız, hiçbir ideolojinin etkisi altında kalmadan, sadece aklını ve mantığını kullanan her insan, bilim ve medeniyetten uzak toplumların hurafelerini andıran evrim teorisinin inanılması imkansız bir iddia olduğunu kolaylıkla anlayacaktır.

Yukarıda da belirtildiği gibi, evrim teorisine inananlar, büyük bir varilin içine birçok atomu, molekülü, cansız maddeyi dolduran ve bunların karışımından zaman içinde düşünen, akleden, buluşlar yapan profesörlerin, üniversite öğrencilerinin, Einstein, Hubble gibi bilim adamlarının, Frank Sinatra, Charlton Heston gibi sanatçıların, bunun yanı sıra ceylanların, limon ağaçlarının, karanfillerin çıkacağına inanmaktadırlar. Üstelik, bu saçma iddiaya inananlar bilim adamları, pofesörler, kültürlü, eğitimli insanlardır. Bu nedenle evrim teorisi için "dünya tarihinin en büyük ve en etkili büyüsü" ifadesini kullanmak yerinde olacaktır. Çünkü, dünya tarihinde insanların bu derece aklını başından alan, akıl ve mantıkla düşünmelerine imkan tanımayan, gözlerinin önüne sanki bir perde çekip çok açık olan gerçekleri görmelerine engel olan bir başka inanç veya iddia daha yoktur. Bu, eski Mısırlıların Güneş Tanrısı Ra'ya, Afrikalı bazı kabilelerin totemlere, Sebe halkının Güneş'e tapmasından, Hz. İbrahim (as)'ın kavminin elleri ile yaptıkları putlara, Hz. Musa (as)'ın kavminin içinden bazı insanların altından yaptıkları buzağıya tapmalarından çok daha vahim ve akıl almaz bir körlüktür. Gerçekte bu durum, Yüce Allah'ın Kuran'da işaret ettiği bir akılsızlıktır. Allah, bazı insanların anlayışlarının kapanacağını ve gerçekleri görmekten aciz duruma düşeceklerini birçok ayetinde bildirmektedir. Bu ayetlerden bazıları şöyledir:

Şüphesiz, inkar edenleri uyarsan da, uyarmasan da, onlar için fark etmez; inanmazlar. Allah, onların kalplerini ve kulaklarını mühürlemiştir; gözlerinin üzerinde perdeler vardır. Ve büyük azab onlaradır. (Bakara Suresi, 6-7)

… Kalbleri vardır bununla kavrayıp-anlamazlar, gözleri vardır bununla görmezler, kulakları vardır bununla işitmezler. Bunlar hayvanlar gibidir, hatta daha aşağılıktırlar. İşte bunlar gafil olanlardır. (Araf Suresi, 179)

Allah başka ayetlerinde ise, bu insanların mucizeler görseler bile inanmayacak kadar büyülendiklerini şöyle bildirmektedir:

Onların üzerlerine gökyüzünden bir kapı açsak, ordan yukarı yükselseler de, mutlaka: "Gözlerimiz döndürüldü, belki biz büyülenmiş bir topluluğuz" diyeceklerdir. (Hicr Suresi, 14-15)

Bu kadar geniş bir kitlenin üzerinde bu büyünün etkili olması, insanların gerçeklerden bu kadar uzak tutulmaları ve 150 yıldır bu büyünün bozulmaması ise, kelimelerle anlatılamayacak kadar hayret verici bir durumdur. Çünkü, bir veya birkaç insanın imkansız senaryolara, saçmalık ve mantıksızlıklarla dolu iddialara inanmaları anlaşılabilir. Ancak dünyanın dört bir yanındaki insanların, şuursuz ve cansız atomların ani bir kararla biraraya gelip; olağanüstü bir organizasyon, disiplin, akıl ve şuur gösterip

kusursuz bir sistemle işleyen evreni, canlılık için uygun olan her türlü özelliğe sahip olan Dünya gezegenini ve sayısız kompleks sistemle donatılmış canlıları meydana getirdiğine inanmasının, "büyü"den başka bir açıklaması yoktur. Nitekim, Allah Kuran'da, inkarcı felsefenin savunucusu olan bazı kimselerin, yaptıkları büyülerle insanları etkilediklerini Hz. Musa (as) ve Firavun arasında geçen bir olayla bizlere bildirmektedir. Hz. Musa (as), Firavun'a hak dini anlattığında, Firavun Hz. Musa (as)'a, kendi "bilgin büyücüleri" ile insanların toplandığı bir yerde karşılaşmasını söyler. Hz. Musa (as), büyücülerle karşılaştığında, büyücülere önce onların marifetlerini sergilemelerini emreder. Bu olayın anlatıldığı ayetler şöyledir:

(Musa:) "Siz atın" dedi. (Asalarını) atıverince, insanların gözlerini büyüleyiverdiler, onları dehşete düşürdüler ve (ortaya) büyük bir sihir getirmiş oldular. (Araf Suresi, 116)

Görüldüğü gibi Firavun'un büyücüleri yaptıkları "aldatmacalar"la -Hz. Musa (as) ve ona inananlar dışında- insanların hepsini büyüleyebilmişlerdir. Ancak, onların attıklarına karşılık Hz. Musa (as)'ın ortaya koyduğu delil, onların bu büyüsünü, ayette bildirildiği gibi "uydurduklarını yutmuş" yani etkisiz kılmıştır:

Biz de Musa'ya: "Asanı fırlatıver" diye vahyettik. (O da fırlatıverince) bir de baktılar ki, o bütün uydurduklarını derleyip-toparlayıp yutuyor. Böylece hak yerini buldu, onların bütün yapmakta oldukları geçersiz kaldı. Orada yenilmiş oldular ve küçük düşmüşler olarak tersyüz çevrildiler. (Araf Suresi, 117-119)

Ayette de bildirildiği gibi, daha önce insanları büyüleyerek etkileyen bu kişilerin yaptıklarının bir sahtekarlık olduğunun anlaşılması ile, söz konusu insanlar küçük düşmüşlerdir. Günümüzde de bir büyünün etkisiyle, bilimsellik kılıfı altında son derece saçma iddialara inanan ve bunları savunmaya hayatlarını adayanlar, eğer bu iddialardan vazgeçmezlerse gerçekler tam anlamıyla açığa çıktığında ve "büyü bozulduğunda" küçük duruma düşeceklerdir. Nitekim, yaklaşık 60 yaşına kadar evrimi savunan ve ateist bir felsefeci olan, ancak daha sonra gerçekleri gören Malcolm Muggeridge evrim teorisinin yakın gelecekte düşeceği durumu şöyle açıklar:

Ben kendim, evrim teorisinin, özellikle uygulandığı alanlarda, geleceğin tarih kitaplarındaki en büyük espri malzemelerinden biri olacağına ikna oldum. *Gelecek kuşak, bu kadar çürük ve belirsiz bir hipotezin inanılmaz bir saflıkla kabul edilmesini hayretle karşılayacaktır. (Malcolm Muggeridge, The End of Christendom, Grand Rapids: Eerdmans, 1980, s. 43)*

Bu gelecek, uzakta değildir aksine çok yakın bir gelecekte insanlar "tesadüfler"in ilah olamayacaklarını anlayacaklar ve evrim teorisi dünya tarihinin en büyük aldatmacası ve en şiddetli büyüsü olarak tanımlanacaktır. Bu şiddetli büyü, büyük bir hızla dünyanın dört bir yanında insanların üzerinden kalkmaya başlamıştır. Evrim aldatmacasının sırrını öğrenen birçok insan, bu aldatmacaya nasıl kandığını hayret ve şaşkınlıkla düşünmektedir.

Dediler ki: "Sen Yücesin, bize öğrettiğinden başka bizim hiçbirbilgimiz yok. Gerçekten Sen, herşeyi bilen, hüküm ve hikmet sahibi olansın."
(Bakara Suresi, 32)

B u kitapta Sayın Adnan Oktar'ın çeşitli televizyon kanallarında yayınlanmış, münafıkların özelliklerini, karakterlerini, kendilerini gizleme yöntemlerini, dine ve Müslümanlara gerçek bakış açılarını çok detaylı şekilde analiz eden açıklamalarını bulacaksınız.

Münafıklığın deşifre edilmesi, münafıklıkla yapılan ilmi mücadelenin en önemli aşamasıdır, çünkü münafıklık gizlilik ve sinsilik üzerine kuruludur. Gizliden gizliye faaliyet yürüttüğünü sanan münafıkane bir hareketin, mantığı ve eylemleri deşifre edildiğinde hareket alanının tamamen ortadan kalkacağı açıktır.

Müslümanlar, münafıkane bir hareketle karşılaştıklarında, karşılarında Allah'ın hor ve aşağılık kıldığı, lanetlediği, cehennem azabıyla müjdelediği bir varlık olduğunu bilmelidirler. Bu kitaptaki analiz ve açıklamaların her biri, münafık tehlikesine karşı şuuru açık her Müslüman için çok kıymetli, hikmetli ve önemlidir. Ve Allah'ın izniyle "cereyanı münafıkane"nin etkisiz hale getirilmesinin vesilelerinden biri olacaktır.

YAZAR HAKKINDA

Harun Yahya müstear ismini kullanan Adnan Oktar, 1956 yılında Ankara'da doğdu. 1980'li yıllardan bu yana, imani, bilimsel ve siyasi konularda pek çok eser hazırladı. Bunların yanı sıra, yazarın evrimcilerin sahtekarlıklarını, iddialarının geçersizliğini ve Darwinizmin kanlı ideolojilerle olan karanlık bağlantılarını ortaya koyan çok önemli eserleri bulunmaktadır.

Yazarın tüm çalışmalarındaki ortak hedef, Kuran'ın tebliğini dünyaya ulaştırmak, böylelikle insanları Allah'ın varlığı, birliği ve ahiret gibi temel imani konular üzerinde düşünmeye sevk etmek ve inkarcı sistemlerin çürük temellerini ve sapkın uygulamalarını gözler önüne sermektir. Nitekim yazarın, bugüne kadar 63 ayrı dile çevrilen 300'den fazla eseri, dünya çapında geniş bir okuyucu kitlesi tarafından takip edilmektedir.

Harun Yahya Külliyatı, -Allah'ın izniyle- 21. yüzyılda dünya insanlarını Kuran'da tarif edilen huzur ve barışa, doğruluk ve adalete, güzellik ve mutluluğa taşımaya bir vesile olacaktır.